

شیخ ردهزای تالهبانی

به پینووسی چند بنووسیک

ههروههها ئهم كتيبانهی خوارهوه لهبارهی شیخ رهزای تالهبانییهوه
لهم ماوهیهدا له دهزگای ئاراس بلاو بوونهتهوه:

۱- شیخ رهزای تالهبانی، دانانی: د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول

۲- شیخ رهزای تالهبانی، که‌له‌شاعیری خۆره‌ه‌لاتی ناوه‌راست.

دانانی: ئه‌حمه‌د تا‌قانه

۳- شیخ رهزای تالهبانی، ژبانی، په‌روه‌ده‌ی، بیروباوه‌ری و شیعرێ.

دانانی: د. موکه‌په‌م تالهبانی

۴- دیوانی شیخ رهزای تالهبانی، ساغ‌کردنه‌وه و شه‌رحی: شوکور مسته‌فا

شیخ رەزای تالەبانی

بە پینووسی چەند بنووسیک

شیخ محەمەدی خاڵ، مەلا جەمیل پۆژیانی
دوکتۆر نووری تالەبانی، محەمەد عەلی قەرەداغی

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئەلیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینتەرنێت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ۲۸ تشرین (۲) ۱۹۹۸ هاتووته دامه‌زران

شیخ ره‌زای تاله‌بانی
دانانی:

شیخ محهمه‌دی خال. مه‌لا جه‌میل رۆژیانی
دوکتۆر نووری تاله‌بانی. محهمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی
کۆکردنه‌وه و پیکه‌ستنی: به‌دران ئەحمه‌د حه‌بیب

کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ۱۰۰۲

چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۰

تیرێژ: ۱۲۰۰ دانه

چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر

ژماره‌ی سپاردن له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گه‌شتی کتبه‌خانه گه‌شتیه‌کان ۵۹۷ - ۲۰۱۰

نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: ئاراس ئەکره‌م

رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: ناسح سالح

پیت لێدان و هه‌له‌بژێری: تریسه‌که ئەحمه‌د

رینووسی یه‌گه‌رتوو: به‌دران ئەحمه‌د حه‌بیب

پېړست

- ديوانی شیخ رهای تالهبانی. شیخ محمدهدی خال 7
- بهراوردیکی پیره میرد له گهال شیخ رها له ویزهدا. شیخ محمدهدی خال 59
- گه شتیکی تر به جیهانی شیخ رهای تالهبانیدا. دوکتور نووری تالهبانی 67
- له قسه خویش و نه سته قهکانی شیخ رهای تالهبانی. دوکتور نووری تالهبانی ... 91
- چاوخشانندی به چاپی تازهی دیوانی شیخ رها. محمدهد جه میل رۆژبه یانی ... 105
- کۆمه لیک سهرنج له باره ی دیوانی شیخ رهاوه. محمدهد علی قهردهاگی 161
- ۱- سوالیهک بۆ سهر خهرمانی شیعی شیخ رها 163
- ۲- موفتی زه هاوی و شیخ رهای تالهبانی له ئه مبه ره و بهردا 166
- ۳- به رهو لیکۆلینه وهی دیوانی شیخ رها - به شی یه کهم 172
- ۴- به رهو لیکۆلینه وهی دیوانی شیخ رها - به شی دووهم 180
- ۵- شیخ رهای تالهبانییه که ی د. موکه رهم تالهبانی 186
- ۶- شیخ رهای تالهبانی و سۆ پارچه شیعی 193
- ۷- پارچه شیعیکی بلاونه کراوه ی شیخ رها 200
- ۸- شیخ رها و وهسمان پاشا 201
- ۹- له نیوانی شیخ رها و "شوگری فه زلی" دا 206
- ۱۰- شیخ رهای تالهبانی له په رده ی بووک و زاواییدا 210

دیوانی شیخ رەزای تالەبانی

راستکردنەوهی و، پاککردنەوهی لە هەڵە و لای
زیادکردنی بە هەر چوار زیانەکه و مەبەست
لێدانەوهیان و سەرپاس بۆ دانانیان و
فهرست بۆ نووسینی بهقهلهمی:

شیخ محەمەدی خال
ئەندامی کۆچی زانیاری عێراق

بیشه‌کی

هموو زانایه‌کی پیگه‌یشتوو وه دانایه‌کی تیگه‌یشتوو ئەزانی که دیوانی شیعری باشترین نمونە‌ی بەرزیی کۆمه‌له و گه‌له به‌لکو نیو شیعریک تای ترازوی گه‌لێکه، وه به دوو تای ئەم ترازوو کۆمه‌له و گه‌ل ئەکیشری، وه سه‌نگ و سووکی دهرئه‌که‌وئ.

گه‌لی کورد له‌بەر سافی ئاسمانی و به‌رزیی شوینی و جوانیی چه‌شمه‌ندازی و مامناوهندیی (اعتدال) هه‌وای و کزه‌ی بای به‌یانانی و شنه‌ی شه‌مائی نیوه‌روانی و سۆزه‌ی بای ئیوارانی و جریوه‌جریوی ئەستیره‌کانی و تریفه‌تریفی مانگه‌شه‌وی و نهرم و شلیی هه‌تاوی نیوه‌روانی، هه‌موو یه‌کیکیان به ژن و پیاوه‌وه شاعیری ماده‌رزاد و وێژه‌ری زگماکن، له‌بەر ئەوه ئەتوانم بلێم به‌قه‌د ئەستیره‌ی ئاسمان شیعری و شاعیرمان تیا هه‌لکه‌وتوو.

داخی گرانم ئەگه‌ر شیعری هه‌موو شاعیره‌کانمان کۆ بکرانایه‌ته‌وه له وهختی خۆیا، ئیستا به‌سه‌دان دیوانمان ئەبوو، به‌لام به‌داخه‌وه له هه‌زارا یه‌کیکیان شیعریان نه‌نووسراوه و کۆ نه‌کراوه‌ته‌وه، وه له‌گه‌ل مردنی خۆیان، شیعره‌کانیشیان مردوون و نیژراون، وه به‌بێ ناوونیشان چونه‌ته‌وه بیابانی نه‌بوونی، ته‌نانه‌ت ناوی شاعیره‌کانیشمان پێ نه‌گه‌یشتوو، ئەم ده‌ پازده بیست دیوانه‌ی که ئیستا له‌ناوماندا هه‌ن به‌چاپکراو و ده‌ستنووسه‌وه هه‌ر شاعیری ناوچه‌ی خۆمانن له دوو سه‌د سال له‌مه‌وپێشه‌وه، ئینجا ئەبێ شاعیرانی کوردستانی گه‌وره له ده‌وره‌یه‌ری بابا تاهیری هه‌مه‌دانیه‌وه که هه‌زار سال له‌مه‌وپێش بووبن و چه‌ند بووبن و چۆن بووبن، ئەمه مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی بزانی، یه‌کیک ته‌ماشای باسی شاره‌زوور بکات له کتیبی (معجم البلدان) ی یاقووتی حه‌مه‌ویدا، یا ته‌ماشای وتاره به‌نرخه‌کی خوا لیخۆشبوو

دوکتۆر مستهفا جهواد بکات له ژێر سه‌رباسی (جاوانی) دا که له جزمی یه‌که‌م له جلدی چواره‌می کۆواری کۆپی زانیاری عێراقدا بلاو کراوه‌توه، تێ ئه‌گات که هه‌ر شاره‌زوور به‌هه‌زاران شاعیر و نووسه‌ر و ویژه‌ری تیا هه‌لکه‌وتوه و (داژه‌ه‌ المعارف) ی سه‌ده‌ی بیسته‌م ژیا‌نی زۆریانی نووسیه‌وه له‌گه‌ڵ نووسینی زۆر له چامه و چه‌کامه (غه‌زله و قه‌سیده) یان.

باشه شاعیره‌ کۆنه‌کانی ده‌وری بابا تاهیری هه‌مه‌دانی ئه‌گه‌ر فه‌وتابن له‌به‌ر ده‌وری و به‌سه‌رهاتی پۆزگاری به‌دکردار، ئه‌ی شاعیره‌کانی ده‌وری خۆمان بۆچی شیعیره‌کانیان فه‌وتاون؟ زۆر دوور نه‌پۆین ئه‌وه شیخ ره‌زای تاله‌بانی که پێچی می‌زه‌ریکه‌ کۆچی دوا‌یی کردووه، وه تا ئیستا دووجار دیوانه‌که‌ی له چاپ دراوه، به‌لام به‌داخه‌وه له ده‌یه‌کی کۆ کراوه‌توه، وه ئه‌وی کۆش کراوه‌توه هه‌مووی پره له هه‌له و ساتمه و که‌موکوپری و کورت و کوپری، بی‌گومانم شیخ ره‌زا به‌قه‌د (که‌لیم)^(١) شیعرێ فارسی و به‌قه‌د نامیق که‌مال شیعرێ تورکی و به‌قه‌د نالی و سالم شیعرێ کوردی بووه، به‌لام - به‌داخه‌وه - به‌شی زۆریان له‌ناوچوون و کوا شیعره‌کانی به‌هه‌ر چوار زبانه‌که‌؟ چیمان لێ هات؟ بۆچ مه‌ردیک له خزمه‌کانی خۆی شیعره‌کانی کۆ نه‌کردۆته‌وه؟ یا بۆ خۆی له ده‌فته‌ریکا هه‌مووی تۆمار نه‌کردووه؟ دیوانم نه‌دیوه به‌قه‌د دیوانی شیخ ره‌زا به‌ده‌خت و وێران بێ و هه‌له‌ی تیا بێ. ئینجا ئه‌م هه‌لانه دوو جۆرن:

یه‌که‌میان هه‌له‌ی زۆر زلن، وه له‌وه‌لانه‌ن که به‌کێرده‌که‌ی مه‌لای مه‌زبووره بکێنن^(٢) وه‌ک ئه‌م شیعرانه که له لاپه‌ره ١٣ دا نووسراون له پیتی جیمدا که ئه‌لی:

(١) که‌لیم شاعیرێکی ئێرانییه، که له حاشیه‌کانی سه‌ر سویتیدا پتی ئه‌لین: ئه‌بوتالیب، شیعره‌کانی تا بلایت به‌رز و به‌پیز و به‌سۆزه، تا ئیستا - وایزانه - له چاپ نه‌دراوه، وینه (نسخه) یه‌کی زۆر چاکم هه‌یه که پتی ئه‌لین نسخه‌ی سه‌ر خه‌زینه.

(٢) ئه‌لین پۆژیک مه‌لای مه‌زبووره کێردیکی تیزی دم پانی دم درێژ ئه‌کا به‌به‌ر پشتینه‌که‌یا، که ئه‌چ بۆ مزگه‌وت لێ ئه‌پرسن مه‌لا ئه‌م کێرده زله چیه‌؟ =

ئەم دەغڵە که تەسلیمی ئەکا شیخ بە هەجیجی
 نوقسانی ئەکا هەر لە تەغارۆ دە کهویجی
 ئەسڵ و نەسەبت دۆمه لە من بووی بە هەجیجی
 بۆ مروەت و ئینساف و حەرامزادە و بیجی
 که ئەبوو لە پیتی (بی)دا بنووسرانایە نەک جیم، چونکە دوااییەکهیان ییئە.
 هەرۆک ئەم چوارینە فارسییە که لە لاپەرە (۱۸۵)دا نووسراوە که ئەلئ:
 گویند که چون و طء کنى عرش بلرزد^(۳)
 عرشی که بهیک و طء بلرزد بهچه ارزد
 ماییم یکی حجرهء تاریک که در وی
 صد بچه بگاییم یکی خشت نلرزد
 که ئەمە هی عوبەیدی زاکانییه وەک پیرەمێردیش بەسەر یەو نووسیویە،
 که چی بە هی شیخ رەزا دراو تە قە ئەم.
 وە هەرۆک ئەم شیعرە که لە لاپەرە (۷۱)دا نووسراوە که ئەلئ:
 نەجابت کە ی لە تۆدایە لە دوو چالی چەتیوت بەم
 حەمە ی (توولینە) بەم توولە لە قوولینە ی هەتیوت بەم
 که ئەمە هی شاعیری جوانەمەرگ پەشیدی لاوہیە، نەک هی شیخ رەزایە،
 بەو بەلگە یە که لە ژینی پەشیدی لاوہا نووسیومە و بلآو کراو تەوہ.
 هەرۆها هەلە زلەکانی تری یا چوارینە یە و تاقە شیعرێکی لی نووسراوە
 وەک لە لاپەرە (۱۹۲)دا که بە فارسی ئەلئ:

= ئەویش ئەلئ: هەلە ی کتیبی پی ئەکریتم، ئەوانیش ئەلئین: هەلە ی کتیب
 بەچەقۆیەکی بچکۆلانە ئەکریترئ. مەلاش ئەلئ: هەلە ی وا زل هەلئە که وئ بەم
 کێردە نەبی ناکریترئ.
 (۳) و طء: چوونە لای ژنە بەحەرامی.

مخوانید آیت توحید رهبان کلیسارا
خر عیسی چه داند ذوق حال (خرموسی) را
شيعره‌کە‌ی تری که ئە‌لێ:

رموز عشق عالم سوز را پیر مغان داند
خبر نبود ز حال طور سینا پور سینارا

هە‌لبۆ‌یراوه.

وه‌یا چوارینه‌یه و له‌ناو تاکه‌کانا نووسراوه، وه‌ هەر شيعرێ‌کی که‌وتۆ‌ته
لایه‌که‌وه، وه‌ک ئە‌م شيعره کوردییه که ئە‌لێ:

ئە‌ی مادهری گیتی تۆ‌ه‌تا ئێ‌سته نه‌زاوی
زاتیکی وه‌کو مفتی ئە‌فه‌ندی زه‌هاوی

شيعره‌کە‌ی تری که ئە‌لێ:

مومکین نییه ئیدراکی حقائق به ته‌واوی
مومکین نییه ئیدراکی نه‌کا زیه‌نی زه‌هاوی

له‌لایه‌کی تر‌دا به‌تاک نووسراوه.

یا ئاخر شيعری چامه‌یه، که ئە‌بێ‌ بکه‌وت‌ته دوا‌ی هه‌موو شيعره‌که‌نه‌وه،
که‌چی که‌وتۆ‌ته ناوه‌راستی چامه‌که‌وه، وه‌ک چامه‌ی (ئە‌ی ته‌ل) له‌ لاپه‌ره
(٨٥) دا، که ئاخر شيعره‌کە‌ی له‌ ناوه‌راستی چامه‌که‌دا ئە‌لێ:

يارب به‌حق آل علی پاي‌دار کن

جاه و جلال و حشمت روحی فداه را

یا له‌ چامه‌یه‌که‌دا دوو شيعر هە‌لبۆ‌یراوه، وه‌ک له‌ لاپه‌ره (٨٧) دا که له‌و
چامه‌یه‌دا شيعری پێنجه‌می هە‌لبۆ‌یراوه که به‌فارسی ئە‌لێ:

س‌رنگون از طارم نیلی فتادی برزمین

همچو نابینا که ناگه‌ أندرافتد چاه را

له‌گه‌ل شيعری دوا‌زده‌مدا که ئە‌لێ:

تا ابد این خسرو فیروز فرخ جاه باد
گردش گردون به کام ناصرالدین شاه را
یا له چامه‌یه‌کدا شیعریک هه‌لبوئیراوه و شیعرتیکیش پاش و پیش خراوه،
وهک لهو چامه‌یه‌ی که له سوئحی تاله‌بانی و ساداتی سلیمانیدا و تراوه به
فارسی، شیعری چواره‌می هه‌لبوئیراوه که ئە‌ئۆ:

در جبهه‌ء ایشان نبود قابل انکار
انوار سیادت که به عیوق رسیداست
شیعری دووه‌می که ئە‌ئۆ:

کرکوک چرا برهمه آفاق ننازد
امروز که آفاق این سه حفیداست
ئە‌بۆ ببۆ به‌شیعری سئیه‌م.

یا ئاخر شیعری چامه‌یه‌ک هه‌لبوئیراوه، وهک ئەو چامه‌یه‌ی که له مه‌دحی
شیخ مسته‌فای حه‌فیددا و تراوه که ئە‌ئۆ:

بندهات شیخ رضا تو فراموش مکن
ایکه در باره‌ء ارباب هنر با انصاف
وه وهک ئەو سۆ شیعره‌ی که له سه‌ری لاپه‌ره‌ی (١٥٨) هوه نووسراوه که
شیعری چواره‌می هه‌لبوئیراوه که ئە‌ئۆ:

ما به‌خدمت نرسیدیم ولی می شنویم
قهرمان است درین ناحیه‌ء کردستان
وه ئەو دوو شیعره فارسییه‌ی که له لاپه‌ره (١٨٩) وه نووسراوه که شیعری
سئیه‌می هه‌لبوئیراوه که ئە‌ئۆ:

من خداوند شاعران هستم
تو همانا رسول من هستی
پدویسته ئەمه‌ش فرامۆش نه‌که‌ین که شه‌ویک ره‌حمه خانی دایکی کاک

فایق هوشیار که کچی خوا لیخۆشبوو پیره میژده له گهڵ داده پەروینی کچیدا هاتن بۆ مالممان، منیش داوای دیوانه کهی مهولانا خالیدم لێ کرد که باوکی کردوویه تی به کوردی تا ماوهیه که له لام بی، ئەویش وتی به خوا لای من نییه لای فایقه، به لام کتیبیکی ترم له لایه ئەوهت بۆ ئەنیرم، به یانی خۆم ناردم بۆ کتیبه که، که بۆی ناردم بینیم دیوانی شیخ رهزایه چاپی دووهم، ناوبه ناو پیره میژد به رحمت بی قه له می تی بردوو، به لام به داخه وه که می لێ چاک کردوو، دواي ئەوه ههرحهند شیعیکی شیخ رهزام دهست بکهوتایه که له دیوانه کهیدا نه بوویه له قه راغی نوسخه کهی پیره میژده وه ئەمنووسی، یا هه له یه کم به رچاو بکهوتایه خیرا نوسخه کهی پیره میژدم چاک ئەکرد، به راستی دۆزینه وهی ئەو له ته دیوانه و بوونی نوسخه کهی پیره میژد زۆر هانه هانه یان دام له سه ر ئاره زوو هه کهی خۆم که خزمه تی دیوانه کهی شیخ رهزا بوو، وه بریارم له سه ر دا و ناوی خوام لێ هینا.

دووهمیان هه له یه له پیتیک یا له وتهیه که یا له زیاتر له وتهیه کدا، ئەم جوړه یان ئیجگار زۆره، وه به سه دان هه له ی وای تیا یه، هه رچیکمان راست کرده وه له کاتی چاپکردندا راسته کهی ئەنووسین، به لام له په راویژدا ئەنووسین که له چاپی پیشوودا وا نووسراوه، تا راسته کهی باش نه رکه وئ، جا له به ره وهی که هه له ی ئەم دیوانه ئیجگار زۆره هه زم کرد خزمه تیکی ئەم دیوانه بکه م، وه پیشه کییه کی بۆ بنووسم، وه هه له کانی به پیتی توانا راست بکه مه وه، وه زۆر شیعی شیخ رهزا به هه ر چوار زبانه که که له ماوه ی بیست سی سالی را بردوودا دۆزیومه ته وه له که شکۆل و به یاز و پشتی کتیبه ده ستنوسه کاندا، وه له چاپی پیشوودا نه نووسراون - تیکه لی شیعه ره کانی تری بکه م هه ره که له جیتی خویا، وه ئەو شیعه رانه ی که گران، مه به ستیان لێ بده مه وه، وه ئەوانه ی که سه رباسیان بۆ دانه تراوه بۆیان دابنیم له گه ل زۆر شتی تردا، من له م بیرده ا بووم رۆژی کتیبیکی ده ستنوسه کی کۆنی نامه خانه کهی خۆم له دۆلاب ده رهینا، که کردمه وه ته ماشا ئەکه م له ته دیوانیکی زۆر کۆنی شیخ رهزای تیا یه که ناوبه ناو چه ند په ره یه کی نه ماوه، وه

شیعری کوردیشی تیا نییه، به لکو شیعری تورکی زۆر تیا به له گه ل هیندی چامه و چه کامه ی فارسی و چند دانه دانه یه ک شیعری عه ره بی، شیعره تورکیه کانیم که به راورد کرد له گه ل شیعره تورکیه چاپکراوه کانا بینیم ۹۹ شیعری تیا به که له دیوانه پیشوو هکه دا نین.

هه روا بیستم که کاک حه سه ن جاف به ریوه به ری قوتابخانه ی (کاژاو) زۆر شیعری تورکی شیخ ره زای له لایه، داوام لی کرد که بۆم بنیتر، که ناردی ئه بینم ده فته ریکه سی و یه ک پارچه شیعری تورکی شیخ ره زای تیا به، وه ئه م ده فته ره له ده فته ریکی تر وه رگیراوه که هی شیخ نه جیبی برا زای شیخ ره زایه، وه ئه م شیعرانه زۆریان چامه ن، وه هیندیکی پینچ خسته کین، ئه وانی که هی تری یا پارچه (قطعه) ی سی شیعری و چوار شیعری، یا چوارینهن یا تاکن وه هه مووی (۱۸۲) شیعره وه له گه ل ۹۹ شیعره تورکیه کانی له ته دیوانه که هی لای خۆم کردییه ۲۸۶ شیعری تورکی، ئه مانه جگه له و شیعره کوردی و فارسی و عه ره بیبیا نه ی که چاره که چه رخ (ربع قرن) یکه کۆم کردونه ته وه.

به لی دیوانی شیخ ره زای ئه م هه موو ساتمه و هه له یه ی تیا به، له گه ل ئه وه ی که خانه واده ی تاله بانی خانه واده یه کی زۆری ناواری خوینده واری ناگدارن به پیشکوتنی رۆزگار له هه موو روویه که وه، که یه کتیکان چاپ و چاپه مه نییه، وه ئه بوو ئه مانیش ناو رتیکان بدایه ته وه له م دیوانه، وه هه موو عیراق و تورکیا و ئیرانیان بیشکنیا به، وه هه موو کون و قوژبنیکان سه نگ و سووژن بدایه بۆ دۆزینه وه ی تاقه شیعریکی ئه م شاعیره به هه مه نه ده، تا ئه مرۆ دیوانی شیخ ره زاش وه ک دیوانی شیخی سه عدی و خواجه حافزی شیرازی و قانانی له چاپ بدرایه، به لآم به داخه وه خزمه تیکی ئه م دیوانه یان نه کرد، به لکو ئه ویشی که کۆی کردوو ته وه نه گه راوه به دووی شیعره کانا وه هه ولئیکی تیا نه داوه و هه له یه کی راست نه کردوو ته وه، وه چی له به رده ستیا بووه به هه ره مه یی له چاپی داوه، به هه موو هه له و که موکوورپییه که وه، خو لاسه ئه وه ی شیخ ره زای به م خه لقه ی کرد به جنیو و پلار، ئه وانه ی که دیوانه که هی ئه ویشیان له چاپدا

گه لئى خراپتريان به ديوانه كهى ئه و كرد، به لآم ئه و نه ده هه هيه ئه م هه موو جنيوه تال و ناشيرينانهى كه به م خه لقهى داوه، به جوړيكي وا ئاوتهى كردوه له گه ل شيلهى ئه ده بدا هه لئى شپلاوه، ئه گه ر له م گوښه هيه وه لئى ورد ببينه وه له رهنكى هه نگوينى پالاوته شيرينتر و خوښتره به رهنكيكي وا كه ويژه رى به راستى به ويژه كه هيه وه خهريك ئه بئى وه نايبه رژيته سهر وردبونه وه له جنيوه كانى.

ناجى هورمى بريكار (وهكيل)ى پاريزگار بوو له سليمانى، وه نووسه ريكي ويژه يى بوو له توركيذا، جار يكيان باسى ويژه رى توركيى خوا ليخوښ بوو ئه مين زمكى بو ئه كردم ئه يوت: سئى جار كتيبى (عراق تاريخى) ئه مين زمكى خوښه وه، ئه و نه ده ويژه كهى به رز و بالا و جوان و رهوان بوو هه موو جار يك له جوانى و رهوانى ويژه كهيدا نقوم ئه بووم وه ئاگام له ته ئريخه كهى نه ئه ما. شيعره جنيوه كانى شيخ رهزاش ئه م نه ده ويژه كهى به رز و بالا يه، يه كيك ئه گه ر له كورديدا ويژه ر بئى كه خوښدييه وه ئاگاي له جنيوه كانى نامئى.

ئهى ويژه رى به رز و بالا توخوا ئه گه ر توژى ورد نه بيته وه له م شيعره كه جنيويكى زور بيسه كه ئه لئى:

به سه بو دفعى ئه عدا چاوه كه م قه لغانى سيمينت

هه زار مارتين به قوربانى تفهنگى لوله چه رمينت

كه چى ئه وى جله وكيشى ته ماشا بئى ويژه و دارښتنه كه يه تى نه ك جنيو و هه جووه كه يه. توخوا دارښتنى ئه م شيعره مه ست ناكات له مانا و مه به ستدا به رهنكيك كه جنيوه كه ت له بير به ريته وه.

هه موو گه ليك شاعيرى زه مى هه هيه به زورى، به لآم ئيمه هه ر شيخ ره زمان هه هيه، له لايه كى تره وه ئه م جوړه ئه دب و ويژه يه زور جياوازه له گه ل هه موو شيوه كانى تر له ئه دب، نه خواز له ئه م ورده كارييهى كه شيخ رهزا كر دوويه تيبه كار له جنيودانا.

ئيمه له م رووه وه ته ماشاى ئه م هه جووانه ناكه ين كه ئه م زه لاما نه كين و كئى ين، وه شايستهى ئه م جنيوانه ين نا، به لكو له م رووه وه ته ماشاى ئه كه ين

که جوړه ئه د بېټکي تايبه تيبه و وينه له هه موو زمانکدا هه يه، وه نه بوونی
مايه ي که لټن و که له بهر يکي ئيجگار گوره يه له ويزه ي گه لا.

جگه له مه، ديوانه کاني تر هه موو شيعره کانيان له يه ک ئه چن، وه ئه لټي
به گوټچکه ي يه کياندا چرپان دووه، به لام ديواني شيخ رها وا نييه، بگره زور
شتي واي تيايه که هيشتا نه بيستراوه و نه و تراوه له کورديدا.

زهممه کاني شيخ رها گه لټي جوړن، هينديکيان بي پرده ن وهک نه و
شيعره ي سه روه که له زهمي شيخ هميد ناوتکدا و توويه تي. هه روه ها
هينديکيان له ژير پرده يه کي ته نکدان، بهم رهنکه دوو ماناي هه يه،
به مانايه کيان زهممه و به مانايه کيان زهم نييه، وهک ئه م شيعره ي که ئه لټي:

شيخ حه سن ئيعلاني حه ربى کرد له گه لمان بو که ري

سه يري که ن ياران چ گوټه نگيکي گيړا ئه م که ره

مه بهس له م که ره يا نه و که ره يه که شيخ حه سن ئيعلاني حه ربى له سه ر
کردووه، بهم معنايه زهم نييه، يا شيخ حه سن خوټه تي، بهم معنايه زهممه.
له م جوړه زهمانه زوري هه ن له م ديوانه دا.

هينديکيان له ژير پرده يه کي تر دايه وهک ئه م شيعره فارسويه که ئه لټي:

نه تو درپيش مريدان چو شکر شيريني

به خدا اي پسر شيخ تو هر جا شكري

وا ته وه نه بي تو هر لاي مريده کاني باوکت شيرين بيت، به خوا ئه ي کوري
شيخ له هه موو شوټنيک تو هر شيرينيت.

نوکت هه که له م عيبار ته دايه که ئه لټي (تو هر جا شكري) نه گه ر مه بهست نه وه
بي که تو له هه موو شوټنيک شه کري نه وه مه دحه، وه نه گه ر مه بهست نه وه يه
که تو جاشه که ري نه وه زهممه، نه مهش له نووسيندا به فاريزه يه ک جيا نه بنه وه،
به م رهنکه نه گه ر فاريزه که له دواي (جا) وه بي نه وه مه دحه، وه نه گه ر له دواي
(هر) هوه بي نه وه زهممه، نه ماما له خوټنده ودا نه گه ر له دواي (جا) وه
ئيسټيکت کرد نه وه مه دحه، وه نه گه ر نه تکرر نه وه زهممه.

هیندیکیان له ژیر پوره دیه کی نه ستور دایه به رهنگیکی وا نه گهر رافه نه کړی
که م کهس تیی نه گات، وهک نه م چوارینه یه ی که له زممی شیخ علی کاکیدا
نه لی:

شیخ علی خو تو منت ناواره کرد و دهر به دهر
چاکه هه جوویکت بکه م نه م ما موفید و موخته سه ر
بو حه مه ی وهستا فه تاح خو تو منت ناواره کرد
نه ی حه مه ی وهستا فه تاح دایکت به کیری نیره که ر

که م کهس نه زانی هه جووه موفید و موخته سه ر که ی شیخ علی له م
چوارینه یه دا کامه یه، شیخ علی نه که یه به نیره که ره که هه جووه که دهر ناکه وئ.
له م زهممه دا ناماره (ئیشاره) ش هه یه بو قسه یه که که بلاو بووه ته وه له کاتی
خویا که شیخ علی - به رحمه ت بی - سووکه نکاحیکی خستووه ته سه ر
دایکی حه مه ی وهستا فه تاح، چونکه جوانکیله بووه، وه هه میشه ش له مالی
شیخ علی دا ئیشی کردووه، وه ناوی ده ستنوژی شیخی داوه.
هیندیکیان له مه ش نادیارتر و پوشیده تره، وهک نه م شیعه ری که له
هه جووی شیخ حه میدی تاله بانیدا وتوویه تی، وه من له کاک حه مه بووم
بیستووه که نه لی:

که نییه که یه فقهی قادر چ ره عنا وو زهریغه
به تاپو هی حه میده و ته سه روفی له تیغه

حه مید ناغا و له تیغ ناغا دوو شیخی تاله بانین، ره عنا و زهریغی دوو ژنی
شیخ حه میدن، نه م دوو شیخی تاله بانیه به کی کانیه کیان بووه به ناوی
کانی فقهی قادره وه، که به سه ر زهمینی نه ویکه ی تریاندا رژیوه، که نی: کچه،
نه بیژری: که نی وهره، واته کچی وهره، هه روهک کورته (مختصری) کانیشه،
ئیتر خو ت تی بگه.

بیگومانم نه گهر له مه دانی شیعر و شاعیریتیدا ته ختیکی ره وان بیژی
دابنرایه له هه ر چوار زبانه که دا شیخ ره زا له ناو هه موو شاعیرانی

كوردەواريدا ئەچووه سەرى دائەنىشت، وە ئەبوو بە شای شاعيران (أمير الشعراء)، بەراستى لە كوردى و فارسى و توركى و عەرەبیدا كەم كەس ھېشووێ لە پشتهو ھەردوو، وە ئەو حازر بە دەستی ھەبى كە ئەو بوو ھەبى كەس نەبوو، لە ھەر زمانىك لەم زماناندا كە دیتە پێشەو ھەبى كە ئەو بوو ھەبى كەس شەنگ و شوخە و ھەسەر پىشتى ئەسپىكى كۆيتى بەلبانى چوار پەل سپى رەسەنەو، بەئارەزووى خۆى لە دەشتىكى تەختى پان و پۆرى نەرماندا دەمى بەرھوت و دەمى بە نەرھەغار چەرخە و مەقەستە دەكا و دەمى بەتاو دیت و ئەچى و لنگ ئەدا و دەمى جارىش لە پر بەپرتا و دیت و ئەروا ھەك برووسكە لە چا و ون ئەبى، وە تەماشاكەران بى پەروا ئەبەلق ئەبن و واقیان و ئەمىنى، وە چەپلە پێزانى بۆ ئەكەن و ئافەرىنى ئەكەن.

ئەگەر ئەو ھەبى كە ئەو زانایەكى گەورە لە شىخ رەزا ئەپرسى ئەلى: شاعىرىكى زۆر بەرز و رەوان لە كوردیدا كىيە؟ ھەروا لە فارسى و لە عەرەبى و لە توركىدا كىن؟ شىخ رەزا ئەلى: شاعىرى وا لە كوردیدا مستەفا بەگى ساحبقرانە، وە لە فارسیدا فەردەوسى و لە عەرەبیدا مۆتەنەبى و لە توركىدا نامىق كەمالە، لە ھەر چوار زبانا كە شادا كاكى خۆتە.

بەلى شىخ رەزا ھەروەك شىعەرى زەمى ھەبى شىعەرى مەدحىشى ھەبى، بەلام چونكە شىعەرى زەم بەتەكرارى كە مەترە لەناو شاعىرەكانماندا. شىعەرى زەمەكانى شىخ رەزا زۆر ئەنوێن، بەلكو ھەر ئەم ئەبىن، وە شىعەرىكانى ترى نایەتە بەرچا، بەھەمەھال شىخ رەزا شاعىرىكى زۆر ھەلكەوتوو بوو چ لە زەم و چ لە مەدحدا بەرھەنگىك كە يەك لە يەك بەرزتر و بالاتر، بگرە ئەو ھەبى بەرز و بالاىە لە شىعەر و لە شاعىرىتىدا سەرۆكايەتتى شىعەرى لە چەرخى خۆيا وەرگرتوو، وە بەتەرازووى ئەدەب شاعىرانى كىشاو و پلەى بۆ داناو.

شاعىرى بەناوبانگ ئەمىن فەيزى بەگ ئەگىریتەو ئەلى مەن و شىخ رەزا لە بەغدا بوو، لەو ماوەیدا دوو پیاوى گەورە لە لاى سولتان عبدولھەمىدەو ھەبى دەربەدەر (نفى) كرابوو بۆ بەغدا وە لەوئ دەستبەسەر بوو، بەكىكیان كازم

پاشای برای سولتان عهبدولحه‌مید و ئەوی تریان نظام العلماء - که دانایه‌کی گه‌وره‌ی شیعه بوو، ئەمین فهیزی ئەلّی: رۆژی شیخ ره‌زا پتی وتم باجین بۆ لای ئەم دوو پیاوه گه‌وره‌یه بۆ به‌خبرهاتنیان، ئەمین فهیزی ئەلّی: یه‌که‌م جار چووین بۆ لای کازم پاشا، له دیواخان دایاننانین، تا کازم پاشا هات بۆ لامان، شیخ ره‌زا پتی وتم من به‌تورکی نیو شیعره‌ی بۆ ئەلّیم تۆش نیو شیعره‌که‌ی تری بۆ ته‌واو که، وتم: باشه. ئەمین فهیزی ئەلّی: ئیتر شیخ ره‌زا نیو شیعره‌که‌ی خۆی پی نه‌وتم، وه منیش لیم نه‌پرسی، کازم پاشا که هات شیخ ره‌زا وتی:

دولتک صادقه سی چوق یشا پاشا^(۱)

ئەمین فهیزیش کوتوپر ئەلّی:

کیسه اولماز سنا مانند و معادل حاشا^(۲)

کازم پاشا زۆری پی خۆش ئەبی، وه به‌و بۆنه‌یه‌وه هه‌ردووکیان ئەناسی وه سه‌ره‌تای ناسیاوویان له‌م دوو نیو شیعره‌وه دانئه‌مزرئ. ئینجا له‌وتیوه ئەچن بۆ لای «نظام العلماء»، شیخ ره‌زا به ئەمین فهیزی ئەلّی: لێره‌ش من به فارسی نیو شیعره‌ی بۆ ئەلّیم، تۆش نیو شیعره‌که‌ی تری بۆ ته‌واو که، که ئەچن شیخ ره‌زا ئەلّی:

انتظام همه عالم به نظام العلماست^(۳)

ئەمین فهیزیش ئەلّی:

این سخن مظهر تصدیق جمیع حکماست^(۴)

له‌وی که هه‌لئه‌ستن شیخ ره‌زا به ئەمین فهیزی ئەلّی: ئافه‌رین ئەمین فهیزی، به‌راستی که من مردم هه‌ر تۆیت که جیگه‌م بگریته‌وه به‌ته‌واوی.

(۱) واته هه‌ر بژیت ئەی پاشا بۆ خۆت و راستی و دلسۆزیت بۆ ده‌وله‌ت.

(۲) واته که‌س نییه که بیی به‌ وینه و هاوتای ئیوه له‌م دلسۆزییه‌دا.

(۳) واته ریکی هه‌موو جیهانیان به‌جه‌نابی نیزامولعه‌له‌ماوه‌یه.

(۴) واته ئەم قسه‌یه به‌جی بروای هه‌موو تیگه‌پشتووێکه.

لهمهوه دهرئهكهوئى كه شىخ رهزا ويستووويهتى ئهندازهى شاعىرىي ئهمىن
فهىزى تاقى بكاتهوه، بۆيه نىو شىعرهكانى خوئى پئى نهوتووه.

ههروا جارىتكىيان چهىند شاعىرىكى كهركووكى ئهچن بؤ لاي شىخ رهزا و
دائهنىشن لهلاى، وه كوړپك ئهگرن لهناو خوئاندا بهشىعر وتن، شىخ رهزاش
شىعرهكانىيان پهسند ناكا وه بهم شىعرهى پاشوو تئىيان ئهگهيهئى كه پايه و
پلهيان له شاعىرىتيدا چىيه، ئهئى:

چونكه شاعىر زؤر بووه لهم عهسرهدا

بۆته ههشرى نىرهكهه لهم حوجرهدا

ههروا جارىتكىيان ئهممهء پاشاى بابان له ئهستهنبوول شىخ رهزا بانگ ئهكا
بؤ نانخوردى نىهورؤ، وه لهگهئ ئهوا ههشت نؤ كهس له گهوره پىاوانى
ئهستهنبوولئىش بانگ ئهكات، ئهممهء پاشا به شىخ رهزا ئهئى: چهىند
كهسىكىشم له پىاوماقوولانى ئهستهنبوول بانگ كردووه، پئت نالئىم كئىن وه
ههمووشىيان ئهناسىت ئنجا كه هاتن ئهگهه كوئوپر سهرو شىعرت بهسهردا
ههئدان ئهوا خهلاىتىكى زؤر باشت ئهكهه، بهرىكهوت پهكهه كهس كه دئى
(شىروان زاده)ى بهغداىي ئهبئى كه لهگهئ دئته زوورئى كوئوپر شىخ رهزا
ئهئى:

رايت عدل برافراشت ز نو، شىروانى

آفرىن باد براىن شىوهء نو شىروانى

واته بهىداخى دادى سههلهنوئى ههئدا شىروانى، ئافهرىن بئى لهو شىوهى
نهوشىروانىيه.

بهه رهنگه بهرودوا هههچى دئى شىعرىكى جوان و رهوانى بؤ ئهئى، له پاشا
ئهممهء پاشا خهلاىتىكى قورس و قهلهوى شىخ رهزا ئهكات، وه شىعرهكانى
لاى ئهممهء پاشا ئهمىنئتهوه، بهلام داخهكهه نازانىن ئهم شىعراىنه چىيان لئى
هاتووه.

ئهگىر نهوه ئهئىن: چهىند وئزهريك ئهچن بؤ دىدهئى شىخ رهزا، شىخ رهزا

پیدیان ئەلئ: ئەمرۆ تۆزئ ماتم تکا ئەکەم ھەر یەکیکتان چەند شیعیریکی
جوانی شاعیریکی کۆنم بۆ بخوینتەو، ھەریەکە چەند شیعیریکی جوانی
شاعیریکی بۆ ئەخوینتەو، بەکیکیان زۆر تەعریفی غەزەلیکی نالی ئەکا، وە
لە یەکەم شیعەرەو دەست ئەکا بەخویندەو، ئەلئ:

ئەمی سەرۆوی بلند قەد و برۆ تاق و مەمک جوت

کابرا لێرەدا ئەوێستی، ھەرچەند ئەکا نیو شیعەرەکی تری بۆ نایەت وە
شیخ رەزا زۆر بەنارەزوو ھاوێشێوە و نیو شیعەرەکی ئەکات، کابراکە ھەر
بۆی نایەت، شیخ رەزا ئەلئ: نیو شیعەرەکی بۆ بخوینتەو، کە ئەخوینتەو
شیخ رەزا ئەلئ:

فەرقی نەبوو ئەم شیعەرە لەگەڵ میز و لەگەڵ گوت

شیخ رەزا بڕایەکی بوو لە خۆی گەرتر، ناوی شیخ قادر، وە شاعیریکی
باش بوو بەلام ھەر بەتورکی وە ھەر لە تەسەفدا شیعیری وتوو، رۆژئ نیو
شیعیری تورکی ئەلئ لە ئەحوالی گیانی خۆیا زۆری پئ جوان ئەبئ، بەلام
ھەرچەند ئەکات نیو شیعەرەکی تری بۆ نایەت، نیو شیعەرەکی ئەمە یە کە
ئەلئ:

می او می، ساقی او ساقی، حالت او حالت دگل

واتە عەرەق ھەر عەرەقەکی جارن و عەرەقگیر ھەر عەرەقگیرەکی
جارانە، بەلام چۆنیەتی و مەستییەکی چۆنیەتی و مەستییەکی جارن نییە،
شیخ قادریش بەشیخ رەزا ئەلئ: رەزا ئەم نیو شیعەرەم وتوو، ھەرچەند ئەکەم
نیو شیعەرەکی ترم بۆ نایەت، بزانی تۆ تەواوی ناکەیت، ئەمیش ئەلئ نیو
شیعەرەکی تۆ چییە؟ کە بۆی ئەخوینتەو کۆتوپر بۆی تەواو ئەکات بەلام لە
پەردیەکی گالئە و قەشمەریدا ئەلئ:

گوت او گوت، تفرک او تفرک، آلت او آلت دگل

واتە قنگ ھەر قنگەکی جارن و تف ھەر تفەکی جارانە، بەلام ھۆکار
(آلت) ھەکە ھۆکارەکی جارن نییە.

که له گهڼ وا ئه لای شېخ قادر وهک بهر د اشیک بمالڼ به سهر سنگیدا هرچی هست و هوش بی له سهریدا نامیتنی، گۆزه له یه کی پر له ناوی له تهنیشه وه ئه بی، پری پیدا ئه کا که بیمالنی به سهری شیخ رها دا، شیخ ره زاش خیرا هه را ئه کا و شیخ قادر به دوا یه وه، ناچار خوئی ئه کا به ژورره که ی شیخ علیی کاکیدا ئه لای: شیخ هاوار له دهست شیخ قادره بوژه، کوشتمی به گۆزه.

باو و باپیرانی شیخ رها

شیخ رها کوری شیخ عهبدو رهحمانی کوری مه لا ئه حمه دی کوری مه لا مهحموودی زهنگه نه بییه، ئه م مه لا مهحمووده له سالی ۱۱۳۰ هه لدا یک بووه، له پاشا له مزگه وته کان وه له لای مه لا باشه کان خویندنی ته واو کردووه، بووه به ئیمام له دبی (ره مه زان مامک) له ناوچه ی زهنگه نه، وه له سالی ۱۱۶۰ هه شیخ ئه حمه دی هیندی له هیندستانه وه ها تووه بو زیاره تی به غدا، له پاشا پری ئه که ویتته دبی ره مه زان مامک وه ماوه یه ک له وئی ئه میتته وه، وه مه لا مهحموود ئیجازه ی ته ر یقه تی قادریی لی وهر ئه گری، له پاشا شیخ ئه حمه دی هیندی له ویتوه ئه چی بو (سوورداش) له وئی به دهستی مریدیکی خوئی ئه کوژری و له وئی ئه نیژری، مه لا مهحموود له پاش چند سالیک چند مریدیک له گه ره کی ته کیه پهیدا ئه کات، ئه م مریدانه ژورریک و هه یوانیکی تیا دروست ئه که ن، مه لا مهحموود هه موو سالیک بو دیده نیی مریده کانی ها تووه بو لایان، سالی ۱۲۱۵ هه که دئ بو لایان له وئی نه خووش ئه که وئی و ئه مرئی وه له و ژورره دا ئه نیژری.

له سالی ۱۱۹۴ هه له ئه حمه دی کوری مه لا مهحموود له دایک بووه، وه ئه م یس وهک باوکی خویندوویه تی تا بووه به مه لایه کی باش، له سالی ۱۲۵۷ هه کوچی دوا یی کردووه، وه له ژورره که ی باوکیدا نیژراوه.

له سالی ۱۲۱۲ هه شیخ عهبدو رهحمانی کوری مه لا ئه حمه دی کوری مه لا دایک بووه، وه له سالی ۱۲۷۵ هه کوچی دوا یی کردووه، شیخ عهبدو رهحمان وهک باوک و باپیری زانایه کی زور باش بووه.

شیخ عەبدورەحمان سى كورى بووه شىخ عەلى و شىخ قادر و شىخ رەزا، شىخ عەلى له سالى ۱۲۴۸ھ له دايك بووه، وه له سالى ۱۳۳۰ھ كوچى دوايى كردووه، وا دەرئەكەوى كه شىخ عەلى وهك شىخ رەزا و شىخ قادر هه وهسى له شىعروتن نه بووه، بگره ئاره زووى زانين و زانيارى بووه، له بهر ئه وه دواى دهستكردى به خویندن به شەش هەوت سالی چوووه بۆ مەدرەسەى زانای به ناویانگ موفتى زه هاوی له به غدا وه له لای یه كيك له فهقى بهرزه كانی موفتى دهرس ئه خوینى، مانگی رهمه زان دى یه كه م شهو موفتى ئه یه وى چەند ئامۆژگارییه كى خه لقه كه بكات وه چەند فهرمووده یه كى پیغه مبه ریان بۆ بخوینیه وه و مه به ستیان بۆ لى بداته وه ئه نیرى به شوین شىخ عەلى كه سى شه وهى رهمه زان هه موو شه ویک قورئانیان بۆ بخوینى، شىخ عەلى كه دى به تهریقبيه كه وه ئه لى: به خوا قوربان قورئانم له بهر نییه، به لام خوا یار بى بۆ شه وى ئه م جه ژنه حازر ئه م به رهنگیك كه له هه ر لایه كه وه بفرموین له قورئان بۆتان بخوینم، شه وى جه ژن ئه چیته خزمه ت موفتى ئه لى: قوربان به م مانگه هه موو قورئانم له بهر كردووه، له كوێوه ئه فهرموین تا بۆتان بخوینم، موفتى زۆر ئافه رینی ئه كات و دایه نى و ده ست ئه كات به قورئان خویندن له بهر، وه به و بۆنه یه وه شىخ عەلى به رحمه ت بى هه موو قورئانی له بهر بوو تا مردن، ههروهك فهرمووده یه كى زۆرى پیغه مبه ریشی له بهر بووه، خوا له هه موو لایه كیان خو ش ببى، وه په رده ی به خشش و میهره بانى خو ی بدا به سه ریاندا.

شىخ رەزا له سالى ۱۲۵۳ ه = ۱۸۳۷م له دى قرخ له ناوچه ی چه مچه مال له دايك بووه، له ته مه نى هه وت سالیدا لای باوكى ده ستى كردووه به خویندن، له پاشا چەند كتیبىكى سه ره تایی لای شىخ عەبدولغەفوورى مامى خویندووه، ههروهك ماوه یه كیش لای مه لا باشه كانی كه ركوكو خویندوویه تی، ئنجا ئه جى بۆ كوێه، وه له مەدرەسەى زانای به ناویانگ جه لى زاده مه لا ئه سعه دى باوكى حاجى مه لا عەبدو لا دائه مەرزى، وه له گه ل حاجى مه لا عەبدو لای كورى مه لا ئه سعه د و شاعیری به ناویانگ كه یفیدا پیکه وه فه قى

ئەبىن لە مزگەوتى گەورەى كۆيە، وه هەرسىكيان لە ژوورىكدا ئەبن، وه پىكەوه
 مواتا ئەكەن و دەرس ئەخوئىن و گوئى لە دەرسى يەكتىرى ئەگرن، لە پاشا
 زوورى ئەكەوتتە ناوەندى شىخ رەزا و كەيفىيەوه، وه هەردوولا شىعەرى زۆر
 سەخت و خراب بەسەر يەكدا هەلئەدەن، بەئەندازەيەك كە شىخ رەزا بەكەيفى
 ئەلئى:

شاعر چو توى به لب لبانت ريديم

وز فرق سرت تا بەدهانت ريديم

كەيفى لە وەرامى ئەم شىعەرەدا بەشىخ رەزا ئەلئى:

فرقى نە چنان بود میان سر و (ك)م

ای ريدي به (ك)م گـوزت به (ك)م

كەيفى بەم شىعەرە زویریيەكەى ناوەندى خۆى و شىخ رەزای كرد بە
 شەرەجنىوى كۆلانەكان، لەبەر ئەوه حاجى مەلا عەبدولا خەبەرى دا بە باوكى،
 وه مەلا ئەسەد كەيفى دەرئەكا لەسەر شىخ رەزا.

وا ديارە شىخ رەزا چەند سائىك لە كۆيە ماوەتەوه، وه خوئىندى هەر ئەوه
 بووه كە لەوى خوئىندووئەتى، بەلام خوئىندىكى باشى خوئىندوووه، وه (نحو) و
 (صرف) و (بلاغ) يەكى زۆر چاكى تيا وەرگرتوووه، وه لەو ماوەيەدا بىگومان
 گوئى لە زۆر دەرسى تریش گرتوووه لە هەموو عیلمەكاندا، ئەم جۆرە
 هەلكەوتوووانە وەك موسەجیلە وان هەرچىكيان بەرگوئى كەوت خیرا وەرى
 ئەگرن، وه لە بیرىان ناچیتەوه.

لە خوا داواكارم بەمیهربانىی خۆى بارانى خوشببون و ئىبووردن و
 چاویۆشى ببارینى بەسەر گۆرى پىر لە نووربانا، وه گیانى پاکیان بە
 بەهەشتى بەرىن و فیردەوسى خۆى شاد بکات.

پۆژئى نەبوو ئەم دلبەرە بئى رحمة وهفا كا

جاری نەبوو ئەم كافره شەرمى له خودا كا

ھەيرانن ئەتىبابا لە ھەلاجى مەرھەزى من
 لوقمانى ويسالت مەگەر ئەم دەردە دەوا كا^(۱)
 كارى كە غەم و دەردى فيراقت بە منى كرد
 سەرما بە ھەتىو با بە دەوارى شىرى ناکا
 ديوانەھىە شەخسى كە بە غەپىرى لەبى لەعلى
 ھەك شاھى سەكەندەر تەلەبى ئاوى بەقا كا^(۲)
 تاب و تەبى ئاتەشكە دەھىى ھىجرى ھەكو شەمع^(۳)
 نزديكە منيش پەرھەروى سەحرایی فەنا كا
 لەم رېگەھىە تەقدىرى ئەزەل وابوو كە ئىمە^(۴)
 پامالى جەفا بىن و پەقىب سەير و سەفا كا

-
- (۱) لوقمان: كورى (باعوراء) ھە خوشكەزى (ئەيووب) پىغەمبەرە، بەشى زۆرى
 زانايان لەسەر ئەوھن كە پىغەمبەر نەبوو، بەلكو زانايەكى دانا بوو، ھە خوا
 نامۆزگارىيەكانى پەسند كەردوو بۆيە لە قورئاندا بۆمان ئەگىرئەتەوھ. (لقمانى
 وصال) واتە ھەسلت ھەك لوقمانى ھەكىم دەرمانى ھەموو دەردىكە.
- (۲) جاران دەنگ بلاو بوو كە لەوپەرى جىھانەوھ تارىكستانىيەك ھەيە كانىيەك
 ئاوى سازگارى تىبايە پىي ئەلەين ئاوى بەقا، واتە ھەر كەسىك لىي بخواتەوھ
 ھەرگىز نامرى ھە ھەر ئەمىنى، ھەروا بلاوھ كە ئەسكەندەر زۆر گەراوھ بەدواى
 ئەو ئاودا و نەيدۆزىوھتەوھ، واتە ھەر كەسىك لەسەر لىي دلبەرا - كە ئەلەي
 لەعلى بەدەخشانە - تالبى ئاوى بەقا بى شىتە، ئەگىنا عودالى ئەويان دەبوو
 نەك ئەمیان.
- (۳) ئاتەشكەدە: جىگەى ئاگرە لە عىبادەتخانەى ئاگرپەرستدا. پەرھەروى: لە چاپى
 پىشوویدا (واردى). سەحرانى: لە چاپى پىشوویدا (سەحرانى)يە، واتە تاو و گرى
 كوورەى ھىجرانى نزيكە منيش ھەك مۆم بسووتىنى و بمبا بۆ دەشتى نەبوونى.
- (۴) تەقدىرى: لە چاپى پىشوویدا (تقدرى)يە. پەقىب: جاسوسى ناپاك.

پۆخ و دل و دین هەرسی ئەکەم بەذل و نیساری^(۵)
کامی دلی من گەر له لهبی له‌علی رهوا کا
سەردانی له ریی عشق (ره‌زا) لازمه عاشق
بۆ یار، سەرومائی سوپەری تیری قەزا کا

عەشیرەتی جاف

خەلقینە مەدەن پەنجە له‌گەڵ عەشرەتی جافا^(۶)
مێرووله نه‌چۆ چاکه به‌گژ قولله‌یی قافا
کۆ بی له دلیرانی زەمانه که نه‌چوو بی
وهک تیری قەزا نووکه رمی جافی به نایا^(۷)
خوینریژ و شه‌ره‌نگیز و عەدوو به‌ند و تەنوو مەند
گەندیان هەموو وهک شێره له مه‌یدانی مه‌صافا^(۸)

(۵) هەرسی: له چاپی پێشوویدا (هەرسیه). بەذل: بەختکردن. نیسار: نثار، شاباشکردن.

(۶) ئەم تیرە ی جافە دوو سەد و پەنجا ساڵ لەمەوپێش باپیریان زاھیر بەگ ناو له جوانرۆوه هاتووہ بۆ ناوچە ی (وارماوا) وه له‌وتۆه له نزیک دێ ی (چەمەرگه) وه کۆچی دوایی کردووہ، وه سلیمان بەگی کور ی له جێ ی دانیشتووہ، دوا ی سلیمان بەگ که‌یخوسرەو بەگی کور ی چووہتە هەلەبجە، وه حمەد پاشا ی کور ی له‌و ی له‌دایک بووہ، حمەد پاشا دوو کور ی بووہ، مەحمود پاشا و هەسمان پاشا، مەحمود پاشا له (قزلبات) مردووہ، وه له مزگەوتەکە ی خۆ ی له‌و ی نێژراوہ، وه ئەوقافیکی ئیجگار زۆری بۆ داناوہ، وه‌سمان پاشا ش له هەلەبجە کۆچی دوایی کردووہ، وه له خانەقای تەویڵە وه له خزمەت شیخی سیراجەدیندا نێژراوہ.

(۷) زەمانە: له چاپی پێشوویدا (عەشایر) ه. قەزا: له چاپی پێشوویدا (ئەجەل) ه. ناف: ناوکه.

(۸) گەندیان هەموو وهک: له چاپی پێشوویدا (کامیان که گەنە) یه. مەصاف: جێ ی ریزبەستنه له کاتی چەنگدا.

چونکه بهرپهسن ورد و درشتیان ههموو جهنگین
 مهی سارییه نهشئی، چ له دووردا، چ له سافا(۹)
 وا بی خهم و پهروا دهچنه عهرسهیی هیجا
 تو ناچییه سهر دوشهکی بۆکی له زهفافا(۱۰)
 یأتون الی الأمر صغارا وکبارا
 یسعون الی الحرب ثقالا وخفافا(۱۱)
 وهسمان بهگیان ئامیره وهختی که بلی دهی
 دینه جهوهلان ههروهکو حاجی له تهوفا
 خواهم ز خدا آنکه شود دشمن جاهت(۱۲)
 کوئی له دهسا، دهس له ملا، مل له تهنافا
 رهحمی بکه با شیخ رهزا بیتهوه گوفتار(۱۳)
 حهیفه برزی تیغی موجهوههر له غیلاف

شیخ رهزا بهم شیعرا نه داوای تووتنی بۆندار ئەکات له حاجی ئەسعهد ناغا
 ئەلی:

-
- (۹) چونکه بهرپهسن: له چاپی پیشوودا (چونکه پهسنی). درشتیان. له چاپی
 پیشوودا (درهشتیان). سارییه: له چاپی پیشوودا (ساریه)یه. دورد: خلتی
 شهرا به که ساف نهبووی، له چاپی پیشوودا (دآدا)یه.
 (۱۰) هیجا: جهنگیکه که خوینی تیا رزایی.
 (۱۱) یأتون: له چاپی پیشوودا (یبغون)هیه. ثقالا: واته بهسواری. خفافا: واته
 بهسوکی و چالاکی.
 (۱۲) ئەم نیو شیعره فارسییه، واته داواکارم له خوا که دژمنت پت کات. خودا: له
 چاپی پیشوودا (خوا)یه که ئەمه لهنگه.
 (۱۳) واته بهران بهر بهم غهزهله دیارییهکی باش بنیره بۆ شیخ رهزا تا بکه ویتهوه
 شیعروتن. غیلاف: کیلان. رهحمی بکه با شیخ رهزا: له چاپی پیشوودا لوتفی
 بکه (رضا) (با شیخ رضا)یه.

تۆكەم نەزەرى دەرھەقى من ئىستەكە ئاخا(۱۴)
 من ماومە ھەوای سوحبەتى تۆم ھەر لە دەماخا
 تا رۆژى قىيامەت بەخووا زىندووھ نامرى(۱۵)
 بابى كە بمىنى كورى وەك تۆى لە وەجاخا
 بۆ تووتنەكەى (بېشەمە) و (شاور) و (شىتتە)(۱۶)
 شىت بووم و نەھات، وەختە دلم رەش بى لە داخا
 جاران چ بەجاخ و چ بەبار بۆت دەھەناردم(۱۷)
 نانپىرى ئەمىستا نە بەبار و نە لە جاخا
 پىرى نەوتەكە باجگىرى ئەگەر زۆرە دەفەرموى(۱۸)
 پىرى خاسە بەشەو خالىيە، با بى بەبلاخا
 نەمزانى فەلەك، گۆبەنى ھەر بۆ منە، ياخۆ
 سەد دەستى وەكو دەستى منى كردوھ بەزاخا(۱۹)

(۱۴) قافیەى ئەم غەزەلە لە چاپى پېشوویدا ھەمووی (ئاغا)یە، بەلام خوا لیخۆشبوو
 پیرەمپرد لە نوسخەكەى خۆیا بەسەریەو نووسیوھ كە قافیەى ئەم غەزەلە
 ھەمووی (ئاخا)یە، وە راست ئەكەت بە نیشانەى قافیەكانى تر كە ئەلى:
 (وہجاخا. لە داخا. لە جاخا. بلاخا. بەزاخا. باخا. یەساخا).

(۱۵) قیامەت: لە چاپى پېشوویدا «قیامەت»ە.

(۱۶) (بېشەمە و شاور و شىتتە) ناوی سى شوپىن لە قەزای قەلادزە كە تووتنى
 بۆنداریان ھەیە. رەشبىن: لە چاپى پېشوویدا (دەرچى)یە.

(۱۷) نە لە جاخا: لە چاپى پېشوویدا (نە بە جاخا)یە.

(۱۸) (پىرى نەوتەكە) واتە ئەگەر بلین: پىرى بابەگورگور باجگىرى زۆرە، وە ناویرم
 لەوێوھ بىم، وەپىرى خاسەش بەشەو چۆلە دەترسم پروتم كەن، منیش ئەلیم: با لە
 پىرى بلاخەوھ بى.

(۱۹) كردوھ: لە چاپى پېشوویدا «كردوھ» كە ئەمە لەنگە.

يارب گوزهران کا بهسہفا ومختی ئهزیزت
پهيوهسته له دەوری چهمن و گهردشی باخا(۲۰)
بۆ چوونه تهوافی حهرهمی شاهیدی مهقسوود
عالم ههموو مهئزونه (رهزا) ههر له یهساغا

بۆ مودیری قزلجه

له تهرهف (ک)هوه بهریدی سهبا
بۆ مودیری قزلجه نامه ئهبا
بۆ جهنابی مقرب الخاقان(۲۱)
میر علی بهگ له ئهنجهبی نوجهبا
میرم ئایا چلونه عیللهتهکهت
باز به خارشته بن گونت عهجهبا
ئیهتیاجت بنووسه عهیبی چیه
مهحرهمی رازی تۆم به عهدی سهبا
سهه تپت دا بهکوډهکی له گونم(۲۲)
ئهی تپت رهعد و وهی تست رهشهبا
دوودهمانتان چرووکه بونیادی(۲۳)
بۆ قباخت بنم دگل ههبهبا

(۲۰) چهمن: له چاپی پيشوودا (حهنو).

(۲۱) مقرب الخاقان: له چاپی پيشوودا (مقربى الخاقان)ه.

(۲۲) بهکوډهکی: وتهیهکی فارسییه، واته بهمنالی.

(۲۳) دوودهمان: وتهیهکی فارسییه به مهعنا خانهوادهیه. بنم دگل: ئەم دوو وتهیه

تورکییه، واته لهم قهباحهتهدا من دخلم بهسهروهه نییه. ههبهبا: وتهیهکه بۆ

سهرسورمان بهکار دینرئ وهک وتهی: ههی بابه.

عہد پورہ حمان بہ گی برات فہرمووی
 ئابرووی خانہ دان علی ئہیبا
 خالہ کوپیش صہراحتہن ئہیوت (۲۴)
 کہ علی بہگ بووہ بہدیللہ بہبا
 لہ ئہبانت ئیبا مہکہ میرم (۲۵)
 ہذہ ارثکم اُخما و ابا
 گہر بہ (ک) ی قزلجہ تیر ناخویت
 وەرہ با شیخ (رہزا) بہرہشتا با

دہستیکی ہہیہ لہ کەرہمدا

دہستیکی ہہیہ (... لہ کەرہمدا
 میوانی ئہیزی ہہیہ دائم لہ حہرہمدا
 ئلحہق ژنہکہی موشفیقہ دہرحہق بہ غہربیان
 سہد (گ) ی بہرۆم و دوو ہہزاری بہ عہجہم دا (۲۶)
 ہیند (ک) ی ہہتیوان بہ (ق) ی داکیا چووہوو (۲۷)
 دہستیکی شکابوو بہمنالی لہ شکہمدا
 بہر زہرہتی کام (ک) ی قہوی کہوتووہ ناخو (۲۸)

(۲۴) کوپیش: لہ چاپی پیشوودا (کویرش).

(۲۵) لہ ئہبانت: جہمعی ئہبی بہمعنا باوکہ، لہسہر ناہہنگی جہمعی کوردی و ہک (کورپان) و (کچان)، واتہ لہ باو و باپیرانت حاشا مہکہ، وہ ئہم نہخوشیہ بہکہلہپور لہوانوہ بوٹ ماوہتہوہ.

(۲۶) بہرۆم و دوو: لہ چاپی پیشوودا (بہرۆم داوہ)یہ.

(۲۷) بہ (ق) ی داکیا چووہوو: لہ چاپی پیشوودا (بہ "ق" یا چووہ دایکی)یہ. شکہم: وتہیہکی فارسیہ بہمعنا سکہ.

(۲۸) رہجہم: منالدان.

بهو دهرده چووہ ساعیدی (...) له رحه‌مدا
 حه‌ققا که مه‌جیدی کوری زۆر ته‌بعی جه‌وادہ
 سہد (گ)ی به یه‌ک له‌حزہ به‌بی پوول و درہم دا
 گه‌وواد و تهره‌س، مولحید و بی دین و مونافیق
 نه‌یدیوه که‌سی میسلی له مسقوف و عه‌جه‌مدا
 بو سهددی ره‌هی قافلہ وه‌ک ته‌پلی سکه‌نده‌ر
 ئاوازی ده‌هۆلی (ق)ی دایکی له حه‌ره‌مدا
 ئه‌و (ک)ه زله‌ی کئی بوو له کیلانی فه‌تاح به‌گ
 مستیکی کوتایه (ق)ی، مستیکی له دهم دا

چوارینه

له هه‌جووی شیخ حه‌مه‌علی که‌رهدا (٢٩)
 سابئی زگی خۆت هه‌لمه‌دره، مه‌مره له داخا
 ئەم قه‌ومه هه‌موو مردن و تو‌مای له وه‌جاخا
 له‌ولاهه ره‌گیکت له زه‌هاو هه‌لئه‌وه‌شینی
 له‌ملاوه ره‌گیکت له کنی ساوجه‌بلاخا

(٢٩) شیخ حه‌مه‌علی که‌ره: کوره‌گه‌وره‌ی حاجی شیخ عه‌لی ئاله‌بانیه، گوپی
 سه‌نگین و زبانی لال بوو، هه‌روه‌ک نه‌خوینده‌واریش بوو، له دوا‌ی جه‌نگی
 تیکراییی جیهان، هه‌رچه‌ند له به‌ینی که‌رکووک و به‌غدادا شه‌منده‌فر و
 ئۆتۆمۆبیل هه‌بوو، به‌لام ئەم هه‌ر به‌سواریی ماین و ئەسپ هاتوچۆی ئەکرد.
 شیخ حه‌مه‌علی دوو ژنی بوو یه‌کیکیان فاتمه‌خان که خه‌لقی سابلاخ بوو، وه
 دایکی شیخ جه‌میل و شیخ جه‌ماله، ئەوی تریان زیبا خانه که خه‌لقی زه‌هاوه.
 قافییه‌ی ئەم چوارینه‌یه له چاپی پیتشوودا (له داغا. له وه‌جاغا. ساوجه‌بلاغا) یه‌ به
 غه‌ینیک له ناوه‌ندی دوو ئەلفا، که ئەبی هه‌موو به‌ خئی بی.

چوارینه

له ههجووی قازیی کۆیهدا

شـیخ رهزا بـیت و لهـسهـر تۆ هـهـجووی قـازیی کـۆی بـکا
سهیری که چیی پی بکا، دۆم بی و که لاش بو خۆی بکا
چونکه غهدری کرد له (لامع) شهرت بی قازی وا بگیم (۳۰)
ههر گهنوگویی له زگیایه، بهجاری رۆی بکا
داخلی فهرجه، لهسهر قنگ کیر به گون دهعوا ئهکا
نانی کون ماسی ئهخوات و پاسی جرتاوا ئهکا

ئهم شیعره پهندیکی پیشینانی گرتۆته خۆی که ئهلی: «سهگی کونه ماسییه و پاسی جرتاوا ئهکات».

کونه ماسی ناوی دێیهکه له ناوچهی (شارباژیر) ههروهک (جرتاوا) ناوی دێیهکه له ناوچهی ناوبراو.

ئهم پهنده بهیهکیک ئهوتری له شوینیک بههرهیهکی دیی که خزمهتی ئهو شوینه نهکات وه خزمهتی شوینیکی تر بکات که هیچ بههرهیهکی لی نهدیی. واته (ک) له کاتیکا که له ناو (ق) دا هاتوچۆ ئهکات و خووشی وهرئهگرئ، یاساویکی وهک گون له بهردهرگای قنگا رانهگرئ و فهرومانی چاودیری و پاراستنی ئهوی پی ئهدا.

ئهگرتنهوه که مستهفا بهگی باوهجانی - که نهخویندهوار، وه شاعیریکی کوتوپری زۆر بهرز و بهمهعنا بووه - دهچی بۆ لای وهسمان پاشای جاف، که ئهچی شیخ رهزای تالهبانیش لهگهڵ چهند کهسیکی ترا لهوئی ئهبن، ئهوانهیی که لهوئی ئهبن زۆر تعریفی شاعیری مستهفا بهگ ئهکهن بۆ شیخ رهزا، شیخ رهزاش دهمار ئهیگرئ وه بهشیعریک پلاریکی رهق ئهگرته مستهفا بهگ ئهلی:

(۳۰) وا دهرئهکهوئ که لامع ناوی زانایهکی گهوره بووه له کۆیه، وه قازیی کۆیه ههجووی کردووه، شیخ رهزاش بهم چوارینهیه تۆلهی لامع ئهسینئ له قازیی کۆیه.

ئەحمەقم نەمکرد هەتا ریشم نەبوو گانی بدەم
مستەفا بەگ چاکی کرد تا ریشی هات هەر گانی دا
مستەفا بەگیش ناکاتە نامەردی بەشعیریکی رەقتەر وەلامی ئەداتەوہ ئەلی:
کاتیەک وەک پاسناو بیکۆتمە ژیرت
وەک چەقچەقەھی ئاش هەلپەری کیرت

شیخ رەزا شیعەرەکی زۆر پەسەند ئەکات وە ئەلی: ئەم شیعەرە و تاقە
شیعیریکی من کە و توومە وان بەچلەپۆیە رەوانبێژییەوہ، لەم دوو شیعەرە
جوانتر تا ئیستا لە وێژە کوردیدا نەوتراوە چونکە زاراوەیان تیاہ.
کۆ دیویتی ئەی شیخ علی مائی خەزوور بۆ زاوا (٣١)
تۆ لە کوئی تەکیە لە کوئی بزنگەری مەزناوا

چونکە شاعیر زۆر بوو لەم عەسەردا (٣٢)
بۆتە حەشەری نێرەکەر لەم حوجرەدا

سۆ ئیسەم هەن بۆ موسەمما هەر وەکو ئاوی بەقا (٣٣)
تەیری عەنقا، شاری جابولقا، پلاوی خانەقا

(٣١) مەبەس لەم شیخ عەلییە شیخ عەلیی کاکێتێ کە شیخی تەکیە بوو.
(٣٢) وا دەرئەکەوئ چەند شاعیریکی کورد - کە پایە شاعیرییان لە شیخ رەزا
کەمتر بوو - بەرێکەوت کۆبوونەتەوہ لە ژوورەکی شیخ رەزا لە تەکیەدا، وە
کۆرێکیان گرتووہ بەشعیروتن، شیخ رەزاش شیعەرەکانیان بەدڵ نەبووہ، وە ئەم
شیعەری تیا و تووہ، وە پلە شاعیرییان دەستنیشان کردووہ.
(٣٣) مەبەس لەم خانەقاییە، خانەقایی سەید ئەحمەدە لە کەرکووک بە نیشانی
شیعیریکی تری لەم دیوانەدا کە ئەلی:

ماری ره شه خنكاوه له گيژاوي خه لادا
(ك) مه مه له قنگي كا كه همه ي حاجي مه لادا

مهيلي نه شعارم هه يه، تيغي زبانم موو نه كا
هه ركه سي جاري كه بيگيم پر به شاري گوو نه كا

پيم مه لين نه م دوو زنه ت تو بچييه نه ي شيخ رهزا (٣٤)
شوكري بو ته سك و تروسكي و جه ميل بو سك و زا

يه هوودي به چچه ييكم گرت و ليم برد و تيا خووسا
كه تيم نا چاوي نووسا، بانگي كرد يا هه زره تي مووسا

دهماري مردووه (ك)م له ماري مردوو دهكا (٣٥)
له ساق و ساعيدي ميتهر نه سيمي جادوو نه كا

شيخ سه تار نيمه ي به زاند، وا بو مه لاي گون سه نگه لا
ديني پيغه مبه ر به ناشكار خو شه، يا من يا مه لا

خانه قا! تهويه له سه ي نه حمه د و نان و خواني

له ته عامي شه له م و باميه و باينجاني

(٣٤) مه به س له شوكري، شاعيري به ناويانگ شوكري فه زاييه كه شيخ رهزا
هه جووي كردووه، وه فه زاييش به شيعر وه لامي داوه ته وه، مه به س له جه ميل
جه ميل سدي زه هاوييه.

(٣٥) ميتهر: وته يه كي فارسييه به مانا كه وره ي مه يته ران.

ئەحمەقم نەمکرد ھەتا ریشم نەبوو گانئى بدم
مستەفا بەگ چاکی کرد تا ریشی ھات ھەر گانی دا

عەمرم گەیشتە ھەشتا (ک)م بەکارە ھیشتا
تەسدیقی گەر نەفەر مووی ھەستم بەرم بە رەشتا

ھەر لە دەنگی کەرەنا و شەییووری جەنگیز خان ئەکا (٣٦)
ورده ئاھەنگی پیاوی پیر کە وەختی گان ئەکا

پیتی بی

شین بۆ قادری وەستا خدر

بۆ نەسـووتی جگەر و بۆچی نەبی دڵ بە کەباب
بۆچی نەروا لە تەنم رۆچی رەوان مـیسـلی غوراب
بۆ لە سەرچاوەیی چا و ھەلنەقوولئ رەشەیی خوین (٣٧)
بۆچ لە فەووارەیی موژگان نەتکئ قەترەیی ئاب (٣٨)
بۆ لەبەر نالە نەبی حەلقەیی حەلقم بە سروود
بۆ لەبەر گریە نەبی چەشمەیی چەشمم بە سەرآب
موونسی رۆژ و شەوم، باعیسی ئارامی دلم
رۆبو و من لە غەمی کەوتمە نیو بەحەری عەزاب

(٣٦) شەییوور: شتیکی درێژکۆلەى بۆشە لە جۆرە تەنەکە یەکی ئەستوور، کە فووی

پیا کرا دەنگیکى زۆر گەورەى لى پەیدا ئەبى کە پى ئەلین: بۆریە.

(٣٧) رەشە: نم و دلۆپ. نەتکئ: لە چاپی پێشوودا (نەچکئ)یە.

(٣٨) حەلق: گەروو. سروود: نەغمە و ئاواز. چەشمە: سەرچاوە. سەرآب: ریگی

رەوان.

به وقووعی سهفهری قادری ئوستاد خدر^(۳۹)
 بهجهفا عهیشمی تالّ کرد فهلهکی خانهخهراب
 چهنگ و نهی لیّ مهده موترب که لهبهر فرقهتی ئه^(۴۰)
 رنهکی رۆحه له گویم نهغمهیی ئاوازی روبات
 ساغهری مهی مهده ساقی که لهبهر دووری ئه^(۴۱)
 تالّه وهک زههری ههلاپیل له مهزاقم مهیی ناب
 کاری کردن نهبوو ئهم کاره که گهردوونی دهنی
 کردی رووی رهش بی وهکو بهختی من و پهپی غوراب^(۴۲)
 ئهی (رهزا) رهنکه لهبهر فیرقهتی ئه موونیسه تو
 قهت نهبی خالی وهکوو کووره له سوژی تهب و تاب^(۴۳)

دهمکوژی حوکمه دهزانم بهخودا دهردی حهیب
 وهره سا بهشقی خودا دس له یهقهه بهرده رهقیب^(۴۴)
 وهره دهستی یک بخرمه گهردنی بللورینت
 تاوهکوو سفره له داخا بدری ورگی رهقیب

(۳۹) مه بهس له سهفه: مردنه. ئوستاد خدر: له چاپی پیتشوودا (وهستا خدر) ه که

لهنگه. بهجهفا: له چاپی پیتشوودا (خانهیی)یه.

(۴۰) چهنگ: ناوی جوړه سازیکه. نهی: نای. رنهکی: له چاپی پیتشوودا (رنهکی)یه.

روبات: پارچهیه که دهنکی ههیه وهک دهنکی نهی.

(۴۱) ساغه: وتیهکی فارسییه بهپالهی شهرا ب ئه لّین. مهزاقم: له چاپی پیتشوودا

(موزاقم).

(۴۲) غوراب: قهله رهشه.

(۴۳) تهب: تا و نهخووشی.

(۴۴) یهقهه: یهخه.

تالعم نهحسسه ئەترسم كه بهئازارى فيراق
 بمرم و پوژۆي نهبي دهولتهتي وهسالم به نهسيب
 چاوي فهتتاني توئو ساحيره جادووگهريه (٤٥)
 كه به يهك عيشوه ئەدا عابيدي سهه ساله فريب
 تاله تو دووره دلي غه مزدهه ئەي راحهتي جان (٤٦)
 مه شريق و مه غريبه مابهيني، له گهل سهبر و شهكيب
 بي فراز نابي نه شيب، ئەم قسهيه راسته وهلي (٤٧)
 من له پتي عه شقي تو نهمدى به خودا غهيري نه شيب
 غهيري زولفه له سهه و سه فحهيي رووت سايبته، يا
 تينهت و تيبه كه مه مزوجه له گهل زينته و زيپ (٤٨)
 شيخ ده گۆرپته وه گهر چاوي به زلفت بكهوي
 خه رقه و سه بحه به زوننار و چه لپيا و سه لپي (٤٩)

(٤٥) فهتتان: فيتنه گير، ئەو: له چاپي پيشوودا نيه. جادووگه: سيجرگير. عيشوه:
 ناز و خو بادانچكي تايه تيبه.

(٤٦) غه مزدهه: خه مبار. شهكيب: سهبر و دان به خودا گرتن، واته ئەي دل به ري
 خو شه ويست ئە وهتي دلي خه فه تبارم له تو دوور كه وتوو هته وه سه برم لي دوور
 كه وتوو هته وه به قهه دوور كه وتنه وه ي پوژۆه لات له پوژۆئاوا.

(٤٧) فراز: شويني بهرز. نه شيب: شويني نزم و پهست، واته هيچ چالي و دهريهك
 به بي به رزي و هه ورازيك نه بووه، به لام به خوا من له عه شقي تو دا هه ره پهستي و
 نزميم ديوه، جاريك نهمدى به خۆمه وه به رزيهك. ئەم قسهيه راسته: له چاپي
 پيشوودا «ئەم قسهيه حقيقيه».

(٤٨) تينهت، سروشت، تيب: طيبا، بۆني خو ش، زينته: جواني، زيپ: ئارايش.

(٤٩) خه رقه: جوړه پالتۆيه كي مه لايانهيه. سه بحه: ته زيخ، زوننار: جوړه پشتينيكه
 هه گاور ئەيه سه ستته پشتي، چه لپيا: به شتيك ئەئين كه له سهه شكلي دوو
 خهت بن كه به ناو راستيه كا بچن، سه لپب: موعه پر به بي چه لپيا به كه ئەميش هه
 گاور ئەيكاته ملي.

تاقه‌تی تاق بووه بیچاره له ژیر باری فی‌سراق
 بکه رهممی به «ره‌زا» چاکه تهره‌حوم به غه‌ریب
 شیخ سه‌عید سه‌رداره، شیخ مه‌عرووف هه‌تا حه‌ز که‌یت نه‌جیب (۵۰)
 بو جه‌وانمه‌ردی و شه‌هامه‌ت به‌ینی به‌ینه‌للا نه‌قیب
 گهر ره‌قیب نه‌بوایه که‌ی مابه‌ینی ئیمه‌ تیک نه‌چوو
 (ک) به (ق) داکی موفه‌تتین، گوو به ریش باوکی ره‌قیب

پیتی تی

ئیستریکی پروت و قووت

میر به سه‌د مینه‌ت هه‌ناردی ئیستریکی پروت و قووت
 ده‌ست و پا سست و سه‌قه‌ت، ئەندامی هه‌ر وه‌ک عه‌نکه‌بووت (۵۱)
 خاوه‌نی ئالیکی نالییم پیی نه‌داوه مو‌تله‌قا
 داویه‌تی ئەمما وه‌کوو بیستوومه قووتی لایه‌مووت

(۵۰) شیخ سه‌عید و شیخ مه‌عرووف دوو کوره‌زای کاک ئەحمه‌دی شیخن. کاک
 ئەحمه‌د له سالی ۱۳۵۰ کۆچی دواویی کردووه، تاقه کوریک بووه، شیخ
 محمه‌ده بچکۆله، ئەم کوره‌هوت کوری له پاش به‌جی ماوه. سه‌ید ئەحمه‌د و
 شیخ سه‌عید و شیخ مارف و شیخ مسته‌فا و سه‌ید حوسین و سه‌ید عومه‌ر و
 سه‌ید عیسا، سه‌ید ئەحمه‌د له پێش کاک ئەحمه‌د به‌ شه‌ش هه‌وت سال کۆچی
 کردووه، شیخ مسته‌فاش به‌سه‌رینی کاک ئەحمه‌د بووه به‌نه‌قیبی سلیمانی له
 شوینی سه‌ید ئەحمه‌دی کوری میره‌ سووره. ئەم شیخ مسته‌فایه له سالی
 ۱۲۷۴ه له‌دایک بووه، وه له سالی ۱۳۲۰ه له مه‌که کۆچی کردووه، دواي ئەم
 شیخ مارف بوو به نه‌قیب ئەلئەشراف، دواي ئەم شیخ مه‌حموود بوو به نه‌قیب
 وه‌ک له خوا لیخۆشبوو سه‌ید برایی براییم بیستووه.
 ئەوانه‌ی که به‌ینی شیخانی سلیمانی و تاله‌بانیان تیک دا - وه‌ک خویان ئەلین
 - یه‌ک دوو پیاوی خراپ بوون له شیخانی کانی که‌وه.
 (۵۱) عه‌نکه‌بووت: جالجالۆکه.

پووش له لای حه لَوایه، هه تتا گهر په لَوشه ی چنگ که وئ (۵۲)
 بای ئه دا، لوولی ئه دا، قووتی ئه دا، مانه ندی حووت
 گهرچی ناتوانی ببزوی، هیند لهر و کهم قووه ته
 دهنگه جوئیکی نیشانده ی تا قیامهت دئ له دووت
 پشتی ریش و شانی زامدار و جدهو بوو، ناعه لاج (۵۳)
 چه ند قوروشی کم هه بوو، بۆم دا به نهوت و عه نزه رووت
 مه سلّ ههت وایه هه تا نه یخوار دووم بینیرمه وه
 زۆر ئه ترسم ده فعه یی قووتم بدا بمکا به قووت
 سه ی فه تاحی مه یته رم رۆژی به حوججهت لئی نهوی
 کلکی ده رهینا له بن، ئنجا به ئاسته م گوئی بزووت (۵۴)
 گهر قه له و بی ئه م ئه جننه لیره ته سخیر ناکرئ (۵۵)
 غهیری چه ند ده رویشی ره فعا ی به زهبری جه لجه لووت
 ئه م مه تاعه چاکه هه ر لایق به حاجی ئه حمه ده (۵۶)
 جووتی پی بکا ههروهکو جووت، ههردوو لنگت کرد به جووت
 لایقی شه ئنی من و شایانی شه ئنی تو نه بوو
 چاوه کهم چیت پی بلیم، چارم نییه غهیری سوکووت

(۵۲) گهر په لَوشه ی: په لَوشه بنکه گیایه کی ئه ستور و دریژ و قزقزاییه ده ردینرئ و
 به دهست شی ئه کریته وه و ئه کرئ به چاوگی ئاگر. حووت: نه ههنگی گه وره، له
 چاپی پئشوودا (کوپه لَوشه ی) یه.

(۵۳) جدهو: برینیکه له پشتی گویدرئ په پیدا ده بی به هوی باری قورس و گرانه وه.

(۵۴) گوئی: له چاپی پئشوودا (گوئ) یه.

(۵۵) ئه م ئه جننه: له چاپی پئشوودا (ئه م ئه جننه نیره) یه، جه لجه لووت: دوعایه که

ئه خوینرئ به سه ر یه کیکا که شیت بووی.

(۵۶) چاکه: له چاپی پئشوودا (چاکی که) یه.

لهسەر غەزەلیکی خواجه حافظی شیرازی

له ههجووی مه‌عرووف ئەفه‌ندیی باشکاتی بیدایه‌تی هه‌ولیرا (٥٧)

ته‌خمیسی شیخ ره‌زا

مه‌عرووفی بۆ دیرایه‌ت، گووت کرده ناو بیدایه‌ت
چیت پۆ بۆ بۆ قورم‌ساغ، هه‌ردوو گوونم به‌ دایه‌ت
گوونمی به‌ تر شه‌هید کرد، (ک)م ئەکا ریعایه‌ت (٥٨)
«زان یار دل نوازم، شکریست با شکایت
گر نکته‌دان عشقی خوش بشنو این حکایت»
مه‌عرووف که حیزی وه‌ک ئەو نه‌بوو له‌ نه‌سلی ئادهم

(٥٧) ئەگێر نه‌وه‌ که کابرایه‌ک له‌ خزمه‌کانی شیخ ره‌زا ئیشیکێ ئەبێ له‌ دادگای هه‌ولیر له‌ کاتی‌کا که مه‌عرووف فه‌ندیی باشکاتی بیدایه‌ت ئەبێ له‌وێ، کابرا داوا له‌ شیخ ره‌زا ئەکا که کاغه‌زێکی بۆ بنووسی بۆ مه‌عرووفه‌ فه‌ندی تا ئیشه‌که‌ی بۆ جێبه‌جێ بکات شیخ ره‌زاش کاغه‌زه‌که‌ی بۆ ئەنووسی، به‌لام کابرا له‌ کاتی‌کا کاغه‌زه‌که‌ی ئەداتی که مه‌عرووف ئەفه‌ندی زۆر سه‌ری قال ئەبێ وه‌ کاغه‌زه‌که‌ی بۆ ناخوینرێته‌وه‌، وه‌ کابرا ده‌رئه‌کات، کابراش ئەگه‌ر پێته‌وه‌ بۆ لای شیخ ره‌زا وه‌ قسه‌که‌ی بۆ ئەگێر پێته‌وه‌، شیخ ره‌زاش ئەم ته‌خمیسه‌ی بۆ ئەنێرێ به‌ کابرا دا، مه‌عرووف ئەفه‌ندی که شیعه‌ره‌کان ئەخوینرێته‌وه‌ له‌ عاستی خوێ و شک ئەبێ، به‌لام زۆر دلنه‌واویی کابرا ئەکات عوزری بۆ ئەهینرێته‌وه‌، وه‌ ئیشه‌که‌ی بۆ جێبه‌جێ ئەکات، کابرا دێته‌وه‌ بۆ لای شیخ ره‌زا و قسه‌کانی مه‌عرووف ئەفه‌ندیی بۆ ئەگێر پێته‌وه‌، شیخ ره‌زاش ئنجا ئەم تاقه‌ شیعه‌ری بۆ ئەنووسی، وه‌ به‌هه‌مان کابرا دا بۆی ئەنێرێ ئەلێ:

مه‌عرووفی پر دیرایه‌ت، گوولی باخی هیدایه‌ت

چیت پۆ بۆ چاوه‌که‌م، ره‌حمه‌ت له‌ باب و دایه‌ت

(٥٨) ئەکا ریعایه‌ت: تا خوێ خێری لێ ببینی.

ئازاری مه‌قعه‌دی بوو، بۆم راک‌پیشا له‌سه‌ر ده‌م
 مردم ئه‌وه‌ند سوار بم، خۆم کوشت ئه‌وه‌ند پیا ده‌م (۵۹)
 «بی‌مزد بود و منت هر خدمتی که کردم
 یارب مباد کسرا م‌خ‌دوم بی‌عنایت»
 خاشاکی ده‌وری دو‌بری، لیم بوو به‌ماری هه‌یجا (۶۰)
 (ک)م به‌سه‌د مه‌شه‌ققه‌ت رۆیی و گونم نه‌گونجا
 (ک)م له‌په‌شمی پاشی دانه‌ی گونی ترنجا
 «در زلف پر شکنجش ای دل م‌پیچ کانجا
 سرها بریده بینی بی‌جرم و بی‌جنایت»
 رووم کرده سه‌متی سمتی به‌عنی مه‌کانی مه‌عه‌وود
 ئه‌رزیک‌ی پر نه‌جاسه‌ت، ده‌شتیک‌ی شه‌هوه‌ت ئالوود
 رانیم فه‌ره‌س چه‌پ و راست، رینگه‌م نه‌برده مه‌قسوود (۶۱)
 «از هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود
 زینهار ازین بیابان این راه بی‌نهایت»
 ده‌رمانه‌ سم‌تی ئه‌مما نه‌رمانه‌ وه‌ک به‌ری ده‌ست
 کاروانی کێر به‌ناویا ده‌روا هه‌میشه‌ سه‌ره‌سه‌ت
 هه‌ر مه‌نزلیکی سه‌د میل، هه‌ر میلی سێسه‌د و شه‌سه‌ت
 «این راه بی‌نهایت صورت کجا توان بست (۶۲)
 کش صد هزار منزل بیش است از بدایت»
 باوکی پیاوێکی چاک بوو، زاتیکی زۆر مو‌قه‌ده‌سه‌

(۵۹) سوار بم: له‌چاپی پێشوودا (سوار بم و)ه.

(۶۰) لیم بوو: له‌چاپی پێشوودا (لیم بوون)ه.

(۶۱) رانیم: واته‌ تاوم دا، له‌چاپی پێشوودا (رانیم)ه.

(۶۲) این راه: له‌چاپی پێشوودا (این راهرا)یه.

خووی پوشت و داکی خوگی، ههتا خودا بلی بهس
بو نهختی ئاوی شههوهت، جهرگی بووه به قهقنهس
«رندان تشنه لبراً آبی نمی‌دهند کس
گویا ولی شناسان رفتند ازین ولایت» (۶۳)

ههجووی مودیری تهحریرات
گزر دوائر اقلامی ارقه‌سنده دوات (۶۴)
مدار اهل قلمدر مدیر تحریرات
«نگفتمت که حذر کن ز تیغ ناطقه‌ام
فان ناطقتی آفه من الآفات»

له‌به‌ر عه‌باکه جه‌به‌م کردی ئه‌ی فه‌قیری هه‌ژار (۶۵)
ئه‌وه عه‌باکه‌ته (ک)م به‌ فنگی خووت و عه‌بات

(۶۳) وه‌لی: له چاپی پیشویدا (که‌وه‌لی)یه.

(۶۴) واته مودیری ته‌حریرات ئه‌گه‌رچ به‌سه‌ر نوسه‌ره‌کانیا له کاتیکا که دویتته‌که‌ی
له پشته‌وه هه‌لگرتووه، وه‌ک قه‌له‌مدانی جاران که ئه‌کرا به‌ لافنگدا، تا هه‌ر
که‌سی قه‌له‌میکی ببی بیکا به‌دویتته‌که‌ی ئه‌وا.

(۶۵) جه‌به‌کردن: ده‌رکردن (ئیس‌تناء)ی شتیک له شتیک.

چوارینه

به‌بۆنه‌ی کوشتنی ناسره‌دین شاوه

ئه‌هلی عیبره‌ت بینه‌وه با سه‌یری ناسر شا بکه‌ین^(٦٦)
دوو له دوو سی که‌م شه‌هیی کرد و کشیکی ڕئ نه‌هات
هاتی وا، سه‌یری نه‌هاتی که‌ن که‌ سه‌د تیپ و سوپا
پاسه‌وانی بوو له ئیویه‌ستا، پیاده‌ی کردی مات

شیخ ڕه‌زا له هه‌جووی شیخ ڕه‌شیدی ئامۆزایا ئه‌لی:

ره‌شه! ره‌ششاشی که‌ری ره‌ش به‌ ره‌شت
چل و چپووی چه‌می ره‌شنه‌ش به‌ ره‌شت
هه‌تاو ماوی ره‌ش و سوور به‌ره‌شت
به‌ به‌شت، هه‌م به‌ له‌شت، هه‌م به‌ ره‌شت^(٦٧)

هه‌روا له زهممی شیخ ئه‌حمه‌د ناویکا ئه‌لی:

(٦٦) واته ناسره‌دین شا، تا هاتی بوو دوو جار سی که‌ ئه‌کاته شه‌ست ساڵ به‌ ئیستیسنای دوو ساڵ که‌ ئه‌مپنپته‌وه په‌نجا و هه‌شت ساڵ شایه‌تی کرد، که‌چی له‌م ماوه‌ دوور و درێژهدا کشیکی نه‌هاته ڕئ - که‌ نیشانه‌ی مردن و نه‌مانه - به‌لام کاتیک که‌ نه‌هاتی هات به‌ سه‌د پاسه‌وانی تایبه‌تی خۆیه‌وه له‌ به‌ستیکی وه‌ک باره‌گای عه‌بدولعه‌زیمدا پیاده‌یه‌کی وه‌ک میرزا ڕه‌زای کرمانی کوشتی. چه‌ند جوانه‌ کۆکردنه‌وه‌ی (کش) و (مات) و (پیاده) و (شا) له‌ دوو شیعره‌ که‌ ئه‌مانه له‌ زاراوه (مصطلحات)ی یاریی شه‌تره‌نجن، وه‌ چ عیبره‌ت و په‌ندیکی به‌نرخه. ئه‌م چوارینه له‌ چاپی پیشوودا نییه. ئایه‌تولای مه‌ردۆخی له‌ جلدی دوومه‌می میژووی ئه‌رده‌لانا نووسیویه‌تی به‌ناوی شیخ ڕه‌زاوه له‌ باسی کوشتنی ناسره‌دین شادا.

(٦٧) ئه‌م چوارینه‌ی دوا‌ی ئه‌م چوارینه‌یه له‌ چاپی پیشوودا نین وه‌ هه‌ریه‌که‌ی له‌ که‌شکۆلیکی ده‌ستنوسا به‌رچاوم که‌وتوه.

مزه‌ی ئه‌وه‌نده نه‌بوو ئاشه‌کانی جیشانه‌ت^(٦٨)
ببێ به‌ قووتی شه‌وێکت، رپامه‌ جێ شانه‌ت
به‌بێ سه‌به‌ب له‌ سلیمانی شاربه‌ده‌ر نه‌کرای
نه‌که‌وته‌ ده‌ستی عه‌دووت مه‌کته‌به‌ و کتبخانه‌ت

تاکه‌کان

به‌سه‌ بۆ ده‌فعی ئه‌عدا چاوه‌که‌م قه‌لغانی سیمینت^(٦٩)
هه‌زار مارتین به‌قوربانی تفه‌نگی لووله‌ چه‌رمینت

ئه‌سپه‌که‌ت ده‌رکرد له‌ ده‌ستم، وای درێغ بۆ ئه‌سپه‌ کویت
سنگه‌که‌ی ماوه‌ که‌ریم خان پیم بلی بیکوته‌ کویت

خورووی نامرئ به‌ (ک)ی من تلئیشی ناوگه‌لی داکت
بلیم چی سه‌ده‌ هه‌زار له‌عنه‌ت له‌ خۆت و شیریی ناپاکت

کیر ئه‌گه‌ر مه‌یلی کونی کرد سه‌ره‌که‌ی بگه‌ر له‌ مشت
هه‌مه‌ جا خانه‌ء عشق است چه‌ مسجد چه‌ کنشت

پیتی خێ

شیخ محه‌مه‌د عه‌لی یو چه‌ند نه‌فه‌رئ چووینه ئوجاخ
گشت به‌ که‌یف و به‌ نیشات و به‌ سروور و به‌ دهماخ

(٦٨) جیشانه: ناوی دێیه‌که‌.

(٦٩) مه‌به‌ست له‌ قه‌لغانی سیمین هه‌ردوو سمته‌یه‌تی که‌ وه‌ک زیو سپیه‌. مارتین:
ناوی جوژه‌ تفه‌نگیکه‌ وه‌ک برنه‌و. تفه‌نگی لووله‌ چه‌رمین: بریتیه‌ له‌ کونی قنگی.

گەرچی چەند رۆژئ بوو تەعلیمی تەفەنگ بازی ئەکرد
رۆستەم ئاسا چوووە پارێز لە یەکی تیتلەبیجاخ^(۷۱)
هەرکە ئەنگاوتی وتم: دەک دەس و بازووت نەپزئی
هەر کەسی پیت نەلی رۆستەم تەرەسە و قورمساخ

سەرگوروشتی خۆی

ئەو رۆژە کە تۆرام و لە کەرکووک سەفەرم کرد^(۷۲)
مانەندی عەقاریب لە ئەقاریب حەزەرم کرد
گەردوون سنەکی کردم و هینامییە کۆیە^(۷۳)
میوانی لە کن مامە غەفووری لەجەرم کرد
خواستم کە برۆم بۆ سەفەری رۆم بە سەیاخت
نەهێشت و دووسە ئەهلی عەمامەیی لە سەرم کرد^(۷۴)
دانیشی نەچئی، من کچی خۆم مارە ئەکەم لئی
ئەو تالبی دنیایە ئەوا موعتەبەرم کرد
چورسا لەبەرم جوببە وو فیسسا لەسەرم فیس
نە فیسسی لە سەر نام و نە جوببەیی لەبەرم کرد^(۷۵)

(۷۰) ئەم سۆ شیعەرە قافیەکیان خێیە کە لە چاپی پیشوودا لە پیتی غەینا
نوسراون، کە غەین لە کوردیدا نییە.

(۷۱) تیتلەبیجاخ: مەلکی رەشی قاچ و مل درێژە، سەربالەکانی وەک حاجی لەقلەق
سپییە لە کۆتر گەورەترە، زۆر جیقەجیق ئەکات نەخواری ئەو کە ئادەمی ببینی.

(۷۲) ئەو رۆژە: لە چاپی پیشوودا (ئەو رۆژە)یە. کە تۆرام و: لە چاپی پیشوودا
(کەتوورام)ە.

(۷۳) سنەکی کردم: واتە سەمەندوکی کردم، لە چاپی پیشوودا (سینگی کردم)ە.
کۆیە: لە چاپی پیشوودا (کۆی)یە. لەجەر: چرچ و لاواز.

(۷۴) لە سەرم کرد: واتە ناردنی سەرم کە نەرۆم.

(۷۵) لە سەر نام و: لە چاپی پیشوودا (لە سەرم ناو)ە.

شەش مانگە بەم ئەفسانە گلی دامەووە لای خۆی
 نەمزانی - ملم بشکۆ - تیا چووم زەرەرم کرد
 وەللاهی دەکەم دەرحەقی ئەو، بەلکو زیاتر
 ئەو کارە کە دەرباری رەشیدی پسرەرم کرد
 کارم تەر ئەبێ ئەموت ئەگەر لوتفی ببی مام^(٧٦)
 ئەی لایقی پیشی بەخودا کاری ترم کرد
 بۆ موجتەهیدان گەرچی جەوازی نییە تەقلید
 من موجتەهیدم هاتم و تەقلیدی کەرم کرد
 ئەی گووی خله بەو لوتفە کە ئەو کردی لەگەڵ من
 لەم مەرحەمەت و لوتفە ئەوا من گوزەرم کرد
 هەرچەندە وتم وەختی کە دیم نەخووتی قەلبی
 یارەب کە لەگەڵ شایخ عەلی بۆچی شەرم کرد
 هەر دەچمەووە لای گەرچی بلی: هاتەووە دیسان
 ئەو خۆپرییە بیکارە کە من لێرە دەرم کرد
 هەرچەندە رەزا باعیسی بەدنامییە عەودەت
 لەم سووکی یو بەدنامییە سەرفی نەزەرم کرد^(٧٧)

(٧٦) کارم تەر ئەبێ: واتە ساز ئەبێ، ترم کرد، واتە ترەکە بەریشی، لە چاپی
 پیشوودا (تەرم)ە.

(٧٧) لەم سووکی یو بەدنامییە: لە چاپی پیشوودا (لەم سووکیە و بەدنامەییە)یە.

باسیکی باو و باپیرانی

خودا ومختی که هز کا بهندهییکی خوئی بکا خویشنوود^(۷۸)
له ریگهی دوورهوه بوئی دی به پئی خوئی شاهیدی مهقسوود
له هیندستانهوه شهش مانگه ری تا خاکی کوردستان^(۷۹)
خودا شیخ ئەحمەدی هیندی رهوان کرد بو مهلا مهحموود
مهلا مهحموودی زهنگنه بهعنی قوتبی دائیره ی ئیرشاد
له دهوری مهرقه دی هر دهنگی یا هوو دیت و یا مهعبوود
له پاش ئەو، ئەرشه دی ئەولادی شیخ ئەحمەد له جی دانیش
بیعهینیهی وهک سولهیمان جینشین هزرهتی داوود
به لئی بابی وهها ئەلبهت دهبی فرزهندی وا بیخی
ئیلاهی سهه ههزار رهحمهت له قهبری والید و مهولوود
به رهحمهت چون ئەوان، با بیینهوه سهه باسی ئەورهحمان
فیدات بم ئەهی نهتیجهی دوودهمانی ئەحمەد و مهحموود^(۸۰)
نهتیجه مهقسوده تالی و موقهددیم شهرتی تهحسیله^(۸۱)
ئەوانه ی بویه ئیجاد کرد خودا، تا ئەم بی مهوجود
ئهمیستاش شیخ عهلی نهجلی کهبیری ساحیب ئیرشاده
ئهمیش وهک باوک و باپیری له زومره ی ئەولیا مهعدوود

(۷۸) خودا: له چاپی پیشوودا (خوا)یه که لهنگه.

(۷۹) خودا: له چاپی پیشوودا (خوا)یه.

(۸۰) دوودهمان: فارسییه بهمعنا خانهوادهیه.

(۸۱) مهبس له نهتیجه شیخ عهبدو رهحمانه. مهبس له تالی: شیخ ئەحمەده.

مهبس له موقهددیم مهلا مهحمووده. مهبس له ئەوان: مهلا مهحموود و شیخ

ئهممهده. مهبس له ئەم: شیخ عهبدو رهحمان. نهتیجه و، تالی و، موقهددیم:

زاراوهیهکی (منطق)ین له (قضیه)ی شهرتیهدا.

ره‌زاش لهو نه‌سله‌یه، بیب‌ه‌خشه یا ره‌ببی که قه‌ت نابئی
گولئی بی‌خار و به‌حری بی بوخار و ئاته‌شی بی دوود

کش و فشکردنی به‌گ

له به‌گ و ابو که من ماتم کشی کرد (۸۲)
که روانی ماته خوئی، داما و فشی کرد
گه‌هی سه‌یرانی سه‌ر گون بوو گه‌هی (ک)
حه‌قیقه‌ت مسته‌فا به‌گ گه‌ردشی کرد
ده‌بوو باوکی، سه‌گی ناونایه، ئه‌مما
به‌گی ناونا قورم‌ساغ یاغ‌نیشی کرد

سه‌رو و نه‌ی

سه‌رو و نه‌ی چین که له‌گه‌ل قامه‌تی تو بی‌نه‌به‌رد (۸۳)
شه‌کری خواردووه نه‌ی، سه‌رو سه‌ری داوه له به‌رد
گه‌ر ده‌لیلئی وه‌کو نوقته‌ی ده‌ه‌نت نه‌بوایه
منیش ئینکارم ئه‌کرد وه‌ک حوکه‌ما جه‌وه‌ری فه‌رد (۸۴)

(۸۲) شیخ ره‌زا له‌گه‌ل مسته‌فا به‌گ ناویکا یاریی شه‌ترنج ئه‌کا، مسته‌فا به‌گ و
ئه‌زانئی که شیخ ره‌زا ماته واته زه‌بوونه و کشی لی ئه‌کا و له پاشا که ئه‌زانئی و
نییه ئنجا فشی ئه‌کا. که روانی ماته خوئی: له چاپی پیشوودا (که من هه‌ستام
ئه‌وه‌ه).

(۸۳) نه‌یچین: جو‌ره قامیشیکی چینیه به‌تایبه‌تی ئه‌چنرئی بق ئه‌وه‌ی شه‌کری لی
دروست بکری، واته سه‌رو و نه‌یچین ئه‌گه‌ر بین و مله‌مله بکه‌ن له به‌رزی و
بلندی له‌گه‌ل بالائی تو‌دا - ئه‌ی دل‌به‌ر - به نه‌یچین ئه‌لین: شه‌کرت خوارد، واته
ناماقوولیت کرد، به سه‌رویش ئه‌لین: سه‌رت دا له به‌رد.

(۸۴) ده‌ه‌ن: له زبانی فارسیدا به دم ئه‌لین، واته ئه‌ی دل‌به‌ر ئه‌گه‌ر ده‌می تو نه‌بوایه
که له بچوکیدا جو‌زئی لایه‌ته‌جه‌زایه منیش وه‌ک حوکه‌ما ئینکاری جو‌زئی =

لای دھپار یتیمه وه ئه ی روحی ره وانم توخوودا
چییه دهرمانی دلم؟ پیم دهلی: لاچۆ، دلدهرد

تاکهکان

گه رچی میرانی خدر بهگ موددهتیک قورعهی نهدا
پار له خوشناو قورعهیان کیشا و گهلکیان پتوه کرد

وهختی ناجی پروت کرا، وهک شیریی نه پ جهنگی ئه کرد
گاهگاهیکیش له ترسان ورده ئاههنگی ئه کرد

= لایهتهجزام ئه کرد، بهلام بلیم چی ناتوانم ئینکاری بکهم چونکه دهمی تو به
درۆم ئهخاتهوه.

جهوههری فهرد: به وردیلهیهک ئه لاین که له بهر بچووکیی خوئی قابیلی
دابهشکردن نه بی. زانایان له زهرهدا دوو بیریان ههیه، یهکه میان که حوکه مان
ئه لاین: زهره ی وا که قابیلی دابهشکردن نه بی نییه، واته هه رچه ند بچووک بی
قابیلی دابهشکردنه، قونبوله ی زهره که ته قینرا قسه ی حوکه مای جیگیر کرد،
چونکه له دووله تکردنی زهره، ئه و تین و ته وژمه گه رمییه پهیدا ئه بی، قورئانیش
له ئایه تی (٦١) له سووره ی (یونس) دا ئه گه یه نی که زهره قابیلی دابهشکردنه،
ئه فه رمووئی (وما یعزب عن ربک من مثقال ذره فی الارض ولا فی السماء، ولا
اصغر من ذلک ولا اکبر الا فی کتاب مبین) واته په نهان و پۆشیده نامینئ له
په روره دگاری تو هاوسه نگی زهره یه ک نه له ئاسمان و نه له زه ویدا وه نه
بچووکتر له زهره و گه وره تر له و مه گه ر له نامه یه کی رۆشنا هه یه که عیلمی
خوایه، واته ئه وی ئیوه به جه وههری فهردی دا ئه تین قابیلی دابهشکردنه.

ئنجا با بئینه وه سه ر مه عنای شیعه رکه، واته ئه گه ر دهمی بچووک تو نه بوایه -
ئه ی دل بهر که قابیلی دابهشکردن نییه له بچووکیدا - منیش وهک حوکه ما
ئهموت: که جه وههری فهرد نییه. بهلام دهمی بچکۆلانه ی تو چه سپانی که جوزئی
لایه ته جهزا هه یه.

خه‌دهری که‌راره، یاخۆ خالییدی ئیبنی وه‌لیدی
رۆسته‌میکه رۆژی ده‌عوا، به‌ینی به‌ینه‌للا ه‌بیب

قوربانی په‌لی ب‌م که په‌لی ه‌م‌په‌لی په‌ل کرد
خۆی و سه‌گه‌که‌ی ه‌ردوو به‌ جارێ ش‌ه‌ق و په‌ل کرد

پیتی ری

ستایشی ئەحمەد پاشای بابان

رۆژی یه‌کشه‌مه که مه‌شه‌هوره به‌ رۆژی بازار^(٨٥)
من به‌ غار که‌وتمه د‌وم‌ب‌الی ک‌ور‌پ‌کی ب‌ول‌غار
ک‌ور‌چ ک‌ور‌ ل‌ی‌وی وه‌کوو لاله‌ییی ه‌م‌را ر‌ه‌نگ‌ین
ک‌ور‌چ ک‌ور‌ چاوی وه‌کوو ن‌یر‌گ‌سی شه‌ه‌لا ب‌یم‌ار
ئ‌ه‌لی ئ‌ین‌س‌اف به‌خ‌ودا ر‌ه‌نگه‌ چ‌ه‌نه‌ی ب‌ش‌ک‌ین‌ئ‌ی
گ‌ه‌ر که‌س‌ئ‌ی ب‌یت و ب‌کا قامه‌تی ته‌ش‌ب‌یه به‌ چ‌نار

(٨٥) بازار: به‌ پ‌ئ‌، جۆره به‌رد‌یک‌ی زه‌رد‌باوی زۆر جوانه دان‌ه‌ی ته‌ز‌ب‌ی‌چی ل‌ئ‌ در‌وست
ئ‌ه‌کر‌ئ‌، ئ‌هم و ته‌یه به‌ پ‌ئ‌ نو‌وس‌راوه، وه ه‌موو که‌س‌یک به‌ پ‌ئ‌ی ئ‌ه‌خ‌و‌ن‌ئ‌ته‌وه، که
له ر‌است‌یدا بازاره به‌ ب‌ئ‌، چ‌ون‌که له‌و رۆژه‌ی بازار زۆر قه‌له‌بال‌غه، وه مو‌س‌لمان و
گ‌اور و جووله‌که وه‌ک یه‌ک له‌و رۆژهدا ئ‌ه‌چ‌ن بۆ بازار، ه‌ره‌یه‌که بۆ ن‌یش و کار‌ی
خۆی، به‌لام جو‌م‌عان مو‌س‌لمان به‌پ‌ئ‌ی ف‌ه‌رم‌وده‌ی پ‌ئ‌غه‌م‌به‌ر در‌وودی خ‌وای ل‌ئ‌ی
ب‌ئ‌، که ئ‌ه‌ف‌ه‌رم‌ووئ‌ (الجمعه حج‌ المساکین و عید‌ المؤمنین) که‌میان ئ‌ه‌چ‌ن بۆ بازار،
به‌ل‌کو ئ‌ی‌س‌تر‌ا‌ه‌تی ت‌یا ئ‌ه‌که‌ن، وه خ‌و‌یانی ت‌یا ئ‌ه‌ش‌و‌ن و ه‌ات‌و‌چ‌و‌ی یه‌ک‌تری ت‌یا
ئ‌ه‌که‌ن وه ئ‌ه‌چ‌ن بۆ جو‌م‌عه بۆ گو‌ی‌گ‌رتن له‌ د‌وان (خ‌ط‌به‌) و نو‌ی‌ژ‌ئ‌ی جو‌م‌عه‌کردن به
جه‌م‌اعت. شه‌م‌وان‌یش جووله‌که دووکان‌ی ت‌یا دانان‌ئ‌ین، به‌لام یه‌کشه‌م‌وان ه‌موو
لایه‌کیان چ‌وون‌یه‌ک ئ‌ه‌چ‌نه بازار له‌به‌ر ئ‌ه‌وه رۆژی یه‌کشه‌مه مه‌شه‌هوره به‌ رۆژی
بازار، وه ه‌موو بازار‌ئ‌یک زۆر پ‌رو‌چ‌ره، وه ه‌موو که‌س‌یک دووی کار‌ی خ‌ۆی
ئ‌ه‌که‌وئ‌، د‌وم‌بال: وته‌یه‌کی فارسییه، به‌ مه‌ع‌نای دووی یه‌ک‌یک که‌وتن.

له هه‌مووی سه‌رفی نه‌زهر سمت و سورینیکی هه‌بوو
 نازک و نه‌رم و له‌تییف، میسلی ته‌لای ده‌سته‌وشار^(۸۶)
 خری و مه‌خرووت و موده‌ووهر، سپی و نه‌رم و دوونیم
 هه‌روهک و کۆمه‌له به‌فری که شه‌قی که‌ی به مشار
 که به دیق‌قه‌ت نه‌زهرم کرده سورینی و که‌فه‌لی
 هه‌ردوو چاوم په‌رییه ته‌وقی سه‌رم وهک سه‌گی هار
 دامه‌نم گرت و وتم: «مرحمت ایت آلماسم^(۸۷)
 بویله یاندرمه بنی آتشی عشق‌ک ایله زار»
 چشم جادوی سیاهت همه بنداست و فریب
 همه نازاست و گریشمه، همه خواب است و خمار
 بنی صیید ایتدی سنک دیدهبی آهوروشک
 ای سنک دیدهلرک آهوه‌کی شـیـر شکار
 ساعه‌تیک چاک له سه‌ر و سووره‌تی نه‌حسم فکری
 پئی وتم: گیت ایشنه حاجی به‌به یاغمه‌می وار^(۸۸)
 صاچمه لاقردیلرن حاصلی یوق آچه گتیر
 آچه‌سز ایتمه صاقن آرزوی بوس و کنار^(۸۹)

(۸۶) سورین: وته‌یه‌کی فارسییه به مه‌عنا سمت و که‌فه‌له. ته‌لای ده‌سته‌وشار: ئە‌ل‌ئین
 گۆیا جۆره زبیریکی ساغی پاکی بی‌خه‌وشی نه‌رم و شله وهک گونکه هه‌ویر وایه،
 له ده‌ستا که گوشرا له به‌ینی په‌نجه‌کانه‌وه درئه‌چی، له‌گه‌ل په‌نجه‌ت لی شل کرد
 ئە‌چیته‌وه جیی خۆی.

(۸۷) واته داوینم گرت و پیم وت: مه‌رحمه‌تیکم له‌گه‌ل بکه ئە‌ی ئە‌وه که‌سه‌ی که وهک
 ئە‌لماس به نرخه له دلم‌ا به‌م ره‌نگه مه‌مسووتینه، وه ناگری عه‌شقم بکوژینه‌وه.

(۸۸) واته پئی وتم: بابه حاجی برۆ به‌لای ئیشی خۆته‌وه، بق تالان و برۆیه؟!

(۸۹) واته قسه‌ی هیچ و پووچ مه‌که بی‌که‌لکه، پاره بینه، بی‌پاره ئاره‌زووی ماچ و
 مووچ مه‌که وریابه.

من که یهک پارهیی جالقم له ئەزەل شک نەئەبەرد
 پیم وت: ایشته کمرمده دولیدر یوز دینار^(۹۰)
 من بیوک ذات شریفم وکلا خواجەسەیم^(۹۱)
 طانیور بندهکزی جملەء شاه و خونکار
 الغرض هینده درۆم کرد و فسوونم بۆ خویند^(۹۲)
 کهوته دووم هەر وهکو دووی گورگ ئەکهوئ بەرخی هەژار
 موختهسەر خوۆشه قسه، بردمه مەنزڵگههیی خووم
 گرتم و خستم و لیم برد و گونم کرد به چوار
 مۆلەتم ساتی نەدا، ئەو شهوه تا وهختی سهحهەر
 کاری خیرم به مەزنده گوزەری کرد له هەزار
 وهختی سبحهینی که داوینی فهلهک ئەتلەسی بوو
 هەر له جی راستهوه بوو دامهنی گرتم وهک خار
 چنگی وهک پهنجهیی شاهین له یهقهه م قایم کرد
 دهستی کرده جهزهع و نالە وو هاوار هاوار
 زهفتییه و ئەهلی مهحەلله هه موو جهم بوون له سهرم^(۹۳)
 پرسییان مهلخه بهر ئەی زاهیدی سالووس شعار
 پیم وتن له م کوره بولغارە بیرسن که له من
 چی دهوئ؟ بۆچی دهنالینئ وهکو هه وری بههار

(۹۰) واته پیم وت: ئەوهته سهه دینارم له کهمهردایه، پره له پاره.

(۹۱) واته من کهسێکی بهریتزم، خواجەیی وکهلام، هه موو شا و خونکاریک من ئەناسن.

(۹۲) فسوون: جادوو.

(۹۳) جهم بوون: جهمع بوون. سالووس شعار: هه تیویان.

چاکی کرد پەردەیی نامووسی وتی: «سیکتی بنی» (٩٤)
 ویرمەدی پارەسنی بویلەمی قانون کبار؟
 دیدیلر حاجی افندی چوچووک حقنی ویر (٩٥)
 سِر که قاش اولدی دها فائەدە ایتمز انکار
 یوقیسە پارک اگر مەلتن اوچ گون اولسون (٩٦)
 حقنی اوچ گونە دەک ویرمەلسن ای غدار
 ئەمە سَی رۆژە که سەرگەشتە وو حەیران دەگەریم
 کیم هەیه غەیری وەلی نیعمەتی فەرخوندەشیعار (٩٧)
 یەعنی هەم نامی نەبی، حەزرتی ئەحمەد پاشا
 فەخری دین، کانی حەیا، بەحری کەرەم، کۆهی وقار
 مەدحی ئیحسانی بکەم، عیلمی بکەم، فەزلی بکەم
 بەخودا خاریجە ئەوسافی حەمیدەیی لە شومار
 کەفی زەرپەخشی کەوا مەنبەعی دۆر و گەوهرە
 میسلی بەحرێکە نۆ ساحیلی بێت و نۆ کەنار
 تەبعی جەوواد و کەریم هەر وەکوو قاتانی دەلی
 زر بە قنطار هەمی بخشد و اشتر بە قنطار
 تاوەکو دۆره بکات و بگەرێ چەرخ و فەلەک
 تاوەکو دێت و دەچێ، بێت و بچێ لەیل و نەهار

(٩٤) چاک کردن: وتەیهکی فارسییە بە مەعنا درپنە، واتە پەردەیی نامووسی خۆی
 درێ، وتی: وای لێ کردووم و پارەکەم ناداتن، ئەمەیه دەستووری گەرە پیاوان؟! .
 (٩٥) واتە وتیان: حاجی ئەفەندی حەقی ئەم منالە بدە، شتی نەینێ که ئاشکرا بوو
 ئیتر ئینکاری بێ کەلکە.

(٩٦) واتە پارت ئەگەر نییە تا سَی رۆژ ماوت بێ، لەم سَی رۆژەدا ئەبێ حەققەکەم
 بدەیت.

(٩٧) فەرخوندە: وتەیهکی فارسییە بە مەعنا موبارەکە.

به‌مرادی بگه‌ریئ شه‌مس و قه‌مه‌ر، چه‌رخ و فه‌له‌ک
زه‌فه‌ر و فه‌تحی قه‌رین، به‌ختی مو‌عین، تالعی یار
ره‌ئیئ ئه‌و با‌عیسی ته‌نزیمی ئومووراته، وه‌لی
بؤ کوره‌ی عالهمی ئیمکان بووه‌ته قوتبی مه‌دار

ئازایی عه‌شیره‌تی تالهبانی

باره‌که‌للا ئافه‌رین ئه‌ی عه‌شهره‌تی نه‌سره‌ت شی‌عار
مه‌ردی مه‌یدان، شی‌یری جه‌نگاوه‌ر، هوزه‌بری کارزار^(۹۸)
چوار عه‌شیره‌ت، کاکه‌یی و وه‌ند و جه‌باری و داووده
ئیتتفاقیان کرد و هاتن چوارسه‌د و په‌نجا سوار
هه‌ر به‌ ئه‌ووه‌لله‌ حمله‌ چه‌ندتان کوشت و چه‌ندتان سه‌ری
چه‌ند که‌له‌شیان لی به‌جی ما، بوون به‌ ته‌عمه‌ی موور و مار
ئیس‌ته‌که‌ش له‌و ده‌شته شه‌ریانه له‌سه‌ر لاشه‌ی رزیو
که‌رگه‌س و شاه‌ین و گورگ و مامه‌ریوی و که‌متیار
به‌ینی به‌ینه‌للا (عه‌ویه‌ید)ی فیله‌ته‌ن کاریکی کرد
هیچ که‌سیک نایکا مه‌گه‌ر حه‌یده‌ر، به‌ زه‌بری زولفه‌قار^(۹۹)
هه‌ر سواری فی‌یرقه‌یه‌یکی رارفاند و دایه‌ پئیش
که‌وته سه‌ر کوپ‌خا مه‌خول عه‌بدولوه‌هابی نامدار
لی خوری وه‌ک شی‌یری غه‌ران، سا مه‌رۆ راوه‌سته بۆم
ئه‌ی تل‌یشی دایه (پیزوار)ت به‌ ریشی یادگار^(۱۰۰)

(۹۸) هوزه‌بر: وته‌یه‌کی فارسییه به‌مه‌عنا شی‌ره، کارزار: فارسییه به‌مه‌عنا چه‌نگه.
(۹۹) به‌زه‌بری: له‌ چاپی پئیشوودا (به‌زه‌ربی). زولفه‌قار: ناوی شی‌ره‌که‌ی پئغه‌مبه‌ره
که‌ دای به‌ ئیمامی عه‌لی، وه‌ تا مرد جه‌نگی پئ کرد.
(۱۰۰) تل‌یشی: له‌ چاپی پئیشوودا (تل‌یش)ه. پیزوار: ناوی ژنیکی ناوداره له‌ناو
کاکه‌پیدا هه‌روه‌ک (یادگار) ناوی پیاوئکی به‌ناویانگه له‌ناویانا.

چەكمەيى سوورى لە پيدا بوو بەجاري زەردى كرد
 تس لە مليون تى پەرى كرد، تر گەيشتە سەد ھەزار
 بەك لەيەك نازاترن تەعريفى كامىكتان بەكم
 دەك فيداى دەست و تەفەنگتان بم سولالەى شىخ سەتار
 شاسوارىكى وەكوو تۆمان ھەبى باكمان چيە
 تۆش لە راستيدا سوارىكى وەكوو ئەسفەنديار (١٠١)
 ئەم قسانە گشت مەجازن گەر حەقىقەتتان دەوى (١٠٢)
 بەزلى نان و ھىممەتى پيرانە بۆتان كەوتە كار
 جائىزەم مەتلاووبە ئەم مەدحەم بەخۆرايى نيە
 ھورتەمانيش بى (رەزا)م، گەر ھىچ نەنيرن يا سەتار (١٠٣)

سادەر وويىكى سنەيى

دوينى شەو بۆ دەفعى حاجەت چوومە ھەمامى غەفوور
 سادە روويىكى تيا بوو سمت و ساقى وەك بلوور
 جيپەجى ھەروەك موھەنديس دامە بەر مەددى نەزەر
 ھەر لە تەوقى سەريەوہ تا نووكى پەنجەى خواروژوور
 چۆن بە ھەسرەت گورگى برسى سەيرى دووكى مەرىكا (١٠٤)
 سەمتى سمتيم گرتە چاو و تىي دەفكريم دوور بەدوور

(١٠١) تۆش لە راستيدا: لە چاپى پيشوودا (تۆش لە حەققەتدا). ئەسفەنديار: كورى
 گوستاسبى شاي ئيرانە، بەكەمىن كەسيكە كە برواي بەزەردەشت ھيناوہ، وە
 نزاى بۆ كردووہ كە تير و شير كارى تى نەكات، وە بەم بۆنەيەوہ لە ھەموو
 جەنگىكا زال بووہ.

(١٠٢) گشت: لە چاپى پيشوودا (گشتى)يە.

(١٠٣) ھورتەمانيش: ھورتەمان وتەيەكى فارسىيە بە مەعنا مرۆرە، لە چاپى
 پيشوودا (ھەرتمان)ە كە ئەمە ھەلەيە.

(١٠٤) چۆن بە ھەسرەت گورگى برسى: لە چاپى پيشوودا (وەك سەگى برسى
 بە ھەسرەت) نووسراوہ.

عاقیبهت شهوق و ههوهس پهردهی حیجابی پاره کرد
خۆم کوتا دیوانه ئاسا بۆ سهراپهردهی حوزوور
ههركه فهرمووی مهردومی شاری سنهم (یاربابلم)
هاته گەردش بێ تهوهققوف وهك عهموودی لهندههوور

گۆفاری کۆری زانیاری عێراق - دهستهی کورد

بهرگی بیستم، سالی ۱۹۸۹

به اوردیکی پیره میرد
له گه ل شیخ رهزا له ویره دا

به قه له می: شیخ محه مادی خال

له سالی ۱۹۴۰ دا قازی بووم له چه مچه مال، ناوبه ناو ئه چووم بۆ به غدا به ئیشی خۆم، ئه و سه رده مه له که رکووکه وه بۆ به غدا به شه مه نده فەر هاتوچۆ ئه کرا، منیش له بهر ئه وه له ئوتیلی (ئه حمه د په لاس) دانه به زیم وه دواي عه سران ئه چووم بۆ لای - خوا لیخۆشبوو - سهید ئه حمه دی خانه قا وه له وئی به خزمهت زۆر له مه لا و مامۆستا و خوینده وارانئ تر ئه گه یشتم، وه هه موو جاریک تووشی کۆرپکی ویزهیی، یا دینی، یا زانیاری، یا میژوویی ئه بووم، جاریکیان یه کێک له مه لاکان که مه لا ئه حمه دی مه لا که کیم بوو لپی پرسیم وتی: فلان کهس شیخ رهزا شاعیرتره یا پیره میرد؟ منیش نه متوانی کوتوپر وه لام بده مه وه، به لکو لابه لا رۆیشتم و وتم شیخ رهزا له رهشیدی ئامۆزای دلگیر بووه وه چوارینه یه کی سه ختی تی گرتووه، پیره میردیش له رهشید ئه فه ندیی ناویکی خزمی خۆی دلگیر بووه، ئه میش چوارینه یه کی سه خت و تالی تی گرتووه با ههردوو چوارینه که بخوینینه وه بزانی کامیان جوانتر و به هیتره؟

شیخ رهزا به رهحمهت بی به رهشیدی ئامۆزای ئه لی:

رهشه رهششاشی کهری رهش به رهشت
 تا رهشت ماوه رهش و سوور به رهشت
 چل و چیسوی چه می رهشنهش به رهشت
 به بهشت هه م به لهشت هه م به رهشت^(۱)

(۱) ئه م چوارینه یه له دیوانه که ی شیخ رهزا دا نییه .

پیره‌میردیش به ره‌شید ئه‌فهنیدی خزمی خوئی ئه‌لی:

پهندی پئش‌شینانه بۆز به له‌پری
جاشه ره‌شمان به دنکه جوئی زه‌پری
ره‌شه به‌ختم به خه‌لقی سه‌گ ئه‌وه‌پری
ره‌شه‌می بوو به‌من پش‌شیله وه‌پری

له‌گه‌ل ئه‌و چوارینه‌یه‌م خوینده‌وه هه‌موو دانیش‌توان ئه‌بله‌ق بوون، چاویان کرایه‌وه و ده‌میان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو، بئ‌په‌روا وتیان: به‌خوا ئه‌م چوارینه‌ی پیره‌میرده‌گه‌لی له‌ چوارینه‌که‌ی شیخ ره‌زا جوانتر و ره‌وانتر و به‌ماناتره، منیش ئنجا وتم پیره‌میردیش شاعیریکی گه‌وره‌یه وه‌ک شیخ ره‌زا له‌ کوردی و فارسی و تورکیدا.

له‌ پاشا وتم هه‌موو دوو شاعیریکی راسته‌قینه‌ی وه‌ک شیخ ره‌زا و پیره‌میرد که به‌راورد بکرین ده‌رئه‌که‌وئ‌ی که گشتی و تاییه‌تی جیاوازی (عموم و خصوصی من وجه)یان له‌ ناوایه، واته ئه‌ویان له‌ چامه‌یه‌کا له‌میان به‌رزتر و ره‌وانتر، وه ئه‌میان له‌ چامه‌یه‌کی ترا له‌ویان به‌رزتر و ره‌وانتر، وه هه‌ردووکیان له‌ چامه‌یه‌کی ترا وه‌ک یه‌ک وان.

با وینه‌یه‌کیش له‌ زبانی فارسیدا بئینینه‌وه بۆ ئه‌م دوو شاعیره.

ئه‌گه‌پرنه‌وه که شیخ ره‌زا به‌ینی زۆر خو‌ش بووه له‌گه‌ل به‌گزاده‌کانی جافا نه‌خوازه‌لا له‌گه‌ل خانم و وه‌سمان پاشادا، هه‌موو سالی یا به‌تاییه‌تی چوووه بۆ هه‌له‌بجه بۆ لایان، وه له‌وسه‌ره‌وه به‌ خه‌لات و به‌راتیکی زۆره‌وه گه‌راوه‌ته‌وه، وه‌یا نه‌چوووه و ئه‌وان دیارییان بۆ ناردوووه، وا ده‌رئه‌که‌وئ‌ی ئه‌و ساله دیاریه‌کیان دواکه‌وتوووه، که ئه‌مه‌ش بۆ شیخ ره‌زا بووه، له‌به‌ر ئه‌وه شیخ ره‌زا ئه‌یه‌وئ‌ی پلاریک به‌اوئ‌ی، خو‌ نای‌ی بیگریته خانم و وه‌سمان پاشا، ناچار پلاره‌که ئه‌گریته نووسه‌ر (کاتب)ه‌که‌ی خانم که ناوی مه‌لا محمه‌دی سنه‌یی بووه، وه ئه‌م چوار شیعه‌ره فارسییه ئه‌نیرئ‌ی بۆ خانم، ئه‌لی:

کجا شد آن کرامت‌های دیرین

کجا شد آن عنایت‌های پیشین

نه گاهی پرسدم پاشا نه خام
 نه یادم می کند خسرو نه شیرین
 ازین جانب نمی دانم سبب چیست
 ازین جانب مگر ملای بی دین
 نترسد از زبان آتشینم
 جعلناها رجوماً للشیاطین^(۲)

واته: بۆ کوئی چوو پیاوه تیه کانی جاران، کوا به تنگه وه بیونه کانی پيشوو.
 نه جارئی پاشا لیم ئه پرسئی و خانم، نه جارئی خوسره و یادم نه کا و نه
 شیرین، شیرین که نیزه کیکی زۆر جوان بووه، پاشای ساسانی خوسره وی
 پهرویزه زی لئی کردوو و ماره وی کردوو.
 له لای خانم و پاشاوه هیچ هۆیه که نابینم، مه گهر هۆ ههر له لای مه لا
 محمه دی بی دینه وه بی.
 مه لا محمه دی بۆ ناترسی له زمانی ئاگرینم. که دامناوه بۆ ره جمی
 پیاوخرایان.

مه لا محمه دی سنهیی که ئهم شیعرانه ئه بینئی له ترسانا ئه تۆقی و وره
 بهرئه دا، وه ناتوانی به چهند شیعریک وه لایم بداته وه با بۆ شیخ ره زاشی
 نه نیرن، تا بۆ پاشه رۆژ بمینیتته وه، خانم و پاشاش زۆر ههول ئه دن که یه کیکی
 پهیدا بکهن وه لایم شیخ ره زادا بداته وه، وه لهم رووه وه زۆر مشوور ئه خۆن به لام
 که سیان دهست ناکه وی، ئیواره وه خته یه که دهمه و رۆژ ئاوا ته حسیلداریکی
 شان و مل داچه کاو به سواری و لایکی که رته له ره وه پهیدا ئه بی - که
 پیره میرد ئه بی وه ئه وه حه له بی و تراوه توفیقه فندی مه محمود ئاغا، وه
 سه رما و باران سواره کهش و و لایه که ششی شیرزه کردوو، سواره که روو
 ئه کاته مائی وه سمان پاشا وه ئه چیتته دیواخان، پیاوه کان خه بهر ئه دن به

(۲) ئهم چوار شیعره له دیوانه که ی شیخ ره زادا نییه، ههروه که شیعره کانی
 پیره میردیش له دیوانه که یا ناونه براوه.

خانم که توفیقی مه محمود ناغای ته حسیلدار میوانمانه، خانم له خویشیانا ئەگه شیتتهوه، وه ئەلێ: خێرا ناگری بۆ بکه نهوه و چای بۆ لێ بنێن و نانی گهرموگوری بۆ بهرن، وه مه لا محهمه دی کاتبیش ئەنێریتته لای که بهخێرهاتنی بکا و قسهی خوۆشی بۆ بکا وه له میانهی خوۆیا شیعرهکانی شیخ رهزاشی بۆ بخوینیتتهوه، که مه لا محهمه د شیعرهکانی بۆ ئەخوینیتتهوه پیره میترد ئەلێ: من وه لأمی ئەدهمهوه، شهو که پیره میترد ماندووی ئەههسیتتهوه دهست ئەداته قه لأم وه لأمی چوار شیعره که ی شیخ رهزا به چوار شیعره فارسی وه بههه مان (عین) وهزن و قافیه ئەینووسی ئەلێ:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
 دهانش ریش باد آن مردی کج بین
 که کی خسرو به کی خسرو شبیه است
 کجا شیرین بود چون حوری عین
 تو آن حوری که از پاداش نیکی
 ز جنت آمدی با عزو تمکین
 ملا محمل کش و نادر ندیم است
 رضا نبود که خواندش شیاطین

واته رهزای دهم بۆگهن تۆی کرد (ئهی خانم) به شیرین، دهمی داوهشی ئەو مهردومه که چبینه کهوا ناوی خانم به شیرین ئەبات، ههروهک شیرینیش دهم و ددان کرمۆک ئەکا. له کوێ خوسرهوی پهرویز ئەبێ به که یخوسرهوی که یانی، له کوێ شیرینی دلداری خوسرهو ئەبێ به خوژی عین (که خانمی ژنی وهسمان پاشایه). تۆ ئەو خوژییهیت که له پاداشی چاکیدا له بهههشتهوه هاتوویت بۆ لای وهسمان پاشا.

مه لا محهمه دی نووسهری خانم که ژاوه راکتیش و هاوده میکی نایاب و بهکتایه، رهزا نییه که پتی بلێن شهیتان، یاخۆ شیخ رهزا نییه که شایستهی ئەوه بی پتی بلێن: شهیتان.

ئاشكرايه له همموو كه سيكه وه وه لامدانه وه له همموو شتيكا له پرسيار قورستر و گرانتيره، چونكه يه كه م جار ويژهر (شاعير) مه لي زهيني له ئاسماني مه به ستدا به ره لالا و ئازاده، ئەتوانی چی هه لئه بژیري هه لي بژیري له سه رباس و له وهزن و له قافيه و له مه به ستدا، ته نانهت له وته كانيشيان، به لام له وه لاما تو به ستراويته وه به وهزن و قافيه و به مه به ست و به وته كانی پرسياره كه شه وه كه ده ره كه وي له شيعره كانی پيره ميڤدا، ئەگه راستت ئەوي ئەم وه لامي پيره ميڤده بو پلاره كانی شيخ رهزا (سه د قه ل و به رده) واته چون سه د قه ل به تاقه به رديك هه لئه فرينري، پيره ميڤديش به تاقه به رديك سه د پلاری شيخ رهزای هه لفران.

هه زار ئافه رين بو تو ئەي پيري مه رد بو خو ت و وه لامت. داخه كه م شيخ رهزا ئەم وه لامي نه ديوه و نيشانی نه دراوه تا تي بگه يشتايه به ته وای كه سلیمانی رۆله ی چۆنی هه يه .

بيگومان چون پيره ميڤد و شيخ رهزا شان به شانی يه كه ئەرۆن له كوردي و فارسيدا، هه رواش شان به شانی يه كه ئەرۆن له توركيڤدا، به لام شيخ رهزا له عه ره بيشا وه كه سي زبانه كه ي تر به رز و بالايه كه پيره ميڤد ليره دا ده في ده نگ نادا، به راستی هه ردوولا مه شخه ليكي روناكن بو ويژهران و نووسه ران و بويزان، وه له م سي زبانه دا مه گه ر هه ر درۆزن جيايان بكاته وه .

گوڤاری كۆری زانیاری كورد

به رگی ۱۶ و ۱۷ سالی ۱۹۸۷

گه‌شتیکی تر

به جیهانی شیخ رهزای تاله‌بانیدا

دوکتور نووری تاله‌بانی

ئەدىب نەبى و تەنبا ئەدەبىدۆست بى و لەگەل ئەو ەيش خۆت لە نووسىنى
كارىكى ئەدەبىيەو ە بتلىنى، كردهيەكى ئاسان نىيە. بەلام لايشم وايە كەسىكى
وا تا ناچار نەبى و نەبىنى ەندى شتى وا لە ئارادايە پىويسىتى بە
روونكردەو ەيە، دەس ناداتە بەجىھىنانى ئەركىكى وا.

شىخ رەزاي تالەبانى بەكىكە لەو گەورە شاعىرانەى كورد كە بەداخو ە تا
ئىستا مافى خۆيانىان نەدراو ەتى، ئەم شاعىرە مەزنە چ لەبارەى كۆكردنەو ەى
سەرجمى شىعەر و قسەى خۆش و نەستەق و نوكتە بەتام و لەزەتەكانىەو ە، چ
لەلايەن لىكۆلىنەو ە و دۆزىنەو ەى مونسەبەت و بۆنەى وتنى شىعەرەكانىەو ە،
قەرزى ەقى بەسەر جەماو ەرى خۆپندەوارانى كوردەو ە نەدراو ەتەو ە. وەك
ئەزانىن شىخ رەزا بە چوار زمان (كوردى و توركى و فارسى و ەرەبى)
شىعەرى داناو ە، وەك ەەر كام لەم زمانانە زمانى زكماكى خۆى بى. ەموو
ئەوانىش كە ئاگادارى شىعەرى شىخ رەزان ئەزانن تەواوى تام و خۆشى
شىعەرى لەو ەدايە بۆنەى وتنى بزائى، چونكە شىعەرى واى ەيە تەنبا بەيتى
يا دوو بەيتە، بەلام ئەو تاقە بەيت يا دوو بەيتە مونسەبەتتىكى گەورەى لەدوايە
بى زانىنى ئەو مونسەبەتە، بنىادەم ەرگىز چەشى راستەقىنەى مەعناى ئەو
بەيتە يا ئەو دوو بەيتە ناكا. بۆيە بە دلىبايىيەو ە ئەلىم مرۆكاتى بلىمەتى و
شارەزايى و زىرەكىى ئەم شاعىرەى بە تەواوى بۆ دەرئەكەو ى كە مونسەبەتى
دانانى شىعەرى بزائى و بزائى چۆن بوو ە. ەموو جار لەپەر و بى دواكەوتن و
سلكردنەو ە لەكەسىك ئىلھامى شىعەرى بۆ ەاتوو ە و وەك شرىخەى پەلە
ەورى بە ەار لە دەمى دەرپەرپو ە.

ئەگىر نەوہ ئەلین جارىکیان خەرىكى شەترەنجکردن ئەبى لەگەل سەید مەحمودى گەیلانى نەقیبى ئەشرفى ئەو سەردەمەى بەغدا، کوتوپر و لەپر ئەلئى: «قتلتہ ورب الکعبۃ!» نەقیب رائەچلەکى و ئەلئى: ئەوہ چى بوو شیخ رەزا؟ شیخ رەزایش لە وەلاما ئەو پارچە شیعەرەى بۆ ئەخوینتەوہ کە هەجوویکی باشى مفتى زەهاوبى تیدا کردووە. نەقیب ئەلئى: من نازانم تۆ چ مێشکىکت هەیه؟ وام ئەزانى بە هەموو بىر و هۆشت لەگەل مندای و خەرىكى شەترەنجەکەى، کەچى ئەبىنم بىرت لای شىعر پیکخستەنە و بە مفتى زەهاوبیەوہ خەرىكى.

شیخ رەزا بە شىعر و بە قسە هەمیشە حازر وەلام بووہ و لە جى خویا دانەماوہ و بە زیادەوہ و بى سەلکردنەوہ گورج وەلامى بەرانبەرەکەى داوہتەوہ. لە سەفەرەى ئەستەموولیا ئەچى بۆ لای نامىق کەمالى شاعىرى گەورەى ئەو سەردەمەى تورکى عوسمانى. ديارە شیخ رەزا بەجلوبەرگىكى مەلایانەى کوردەوارى لای خۆمان و نامىق کەمالیش لە یەکى لە کۆشک و سەرا جوان و رازاوەکانى ئەو شارە گەورەبەدا.

لە دیوہخانەى نامىق کەمالدا ئەبى چاوەروانى هاتنى ئەکا، نامىق کەمال لە یەکى لە خزمەتکارەکانى ئەپرسى: ئەوہ کىیە لەوئى دانىشتووە؟ شیخ رەزا گووى لە پرسىارەکەى نامىق کەمال ئەبى، لە بەرچاوى دانىشتوانى دیوہخانەکەدا یەکسەر ئەلئى: «فحول أهل کمال!» نامىق کەمال کە ئەم وەلامە ئەبىسى دى بۆ لای و پى ئەلئى: ئەبى شیخ رەزا بىت. ئەلبەتە شیخ رەزا و نامىق کەمال پىشتەر بى یەکتىرى دىتن، هەر بەهوى شىعر و ناو و ناوبانگەوہ یەکتىریان ناسیوہ.

هەروا خوا لیخۆشبوو مامۆستا توفىق وەهەبى بۆى گىرامەوہ وتى: ئەم بەیتە شىعەرەى شیخ رەزا لای خۆت بنوسەوہ بۆ ئەوہى نەفەوتى، چونکە هەر من و سەید ئەحمەدى خانەقا پى ئەزانىن. وتى: سەید ئەحمەد بۆى گىرامەوہ وتى: لە دوا سالەکانى ژبانى شیخ رەزادا بوو چووہ بەغدا، بە سەردان چووہ لای، پىم وت: یا شیخ پىر بووى، ئەحوالت چۆنە؟ وتى: یەکسەر بەم

بهیته شیعره وهلامی دامه‌وه:

به پیری گرچه گفتم عشق از من دست برگیرد
ندانستم که چوب خشک آتش تیزتر گیرد

واته: لام مابوو که پیر بووم عه‌شوق دهستم لی هه‌ئه‌گرئی، نه‌مزانی داری وشک
ئاگر باشتر ئه‌گرئی!

بیستوومه شیخ ره‌زا هه‌رچه‌ند شیعری دانایی سه‌ری هه‌لبرپوه و له‌سه‌ریه‌ک
به‌و مونا‌سه‌به‌ته‌وه قافی‌ه‌ی بۆ هاتووه. ته‌نانه‌ت جارێکیان پرساری ئه‌وه‌ی لی
ئه‌که‌ن: بۆچی که شیعر ئه‌لی سه‌ری به‌رز ئه‌کاته‌وه؟ وه‌لامی ئه‌م شاعیره
مه‌زنه‌مان له‌م پرسیاره ئه‌وه ئه‌بی ئه‌لی: « هه‌رچه‌ند ئیلهامی شیعرم بۆ دئی
خهریکه‌ ناو می‌شکم به‌ته‌قی چونکه‌ قافی‌ه‌ له‌دوای قافی‌ه‌م بۆ دئی، بۆیه‌ له‌ تاوانا
سه‌ر هه‌ئه‌پرم.»

جا بۆیه‌ به‌داخه‌وه ئه‌لیم ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی له‌سه‌ر شیعری شیخ ره‌زا نووسران،
به‌شیکی که‌میان نه‌بی نه‌گه‌یشتوونه‌ته‌ راده‌ی ده‌ربیرینی مه‌به‌ستی
راسته‌قینه‌ی شاعیر. ئه‌مه‌یش بی هۆ نییه‌، چونکه‌ روونکردنه‌وه‌ی هه‌ر
رووداوێک یا مه‌به‌ستێک پێویستی به‌ ئاگاداری‌وون و شاره‌زایی هه‌یه‌ له
بارو‌دۆخی زاتی و مه‌وزووعی که‌سی پێوه‌ندیدار به‌و رووداو و مه‌به‌سته‌وه‌ و
ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تیا ژیاوه.

به‌ش به‌ حالی نووسینیش له‌باره‌ی شیخ ره‌زاوه. وا دیاره‌ ئه‌و ئاگاداری و
شاره‌زایییه‌ بۆ ئه‌و بنووسه‌ به‌رێزانه‌ فه‌راهه‌م نه‌بووه‌ و هه‌ر ئه‌مه‌یش بووبوو به
هاندهری من که‌ هه‌ندئ له‌و شتانه‌ی له‌م باره‌وه‌ ئه‌یانزانم بیانخه‌مه‌ پێش
چاوی خوێنده‌واری ئازیز و به‌رێزی کورد. پێش ئه‌وه‌ی بچینه‌ باسی سه‌ره‌کی
ئه‌م نووسراوه‌وه‌، هه‌ندئ شتی تر له‌باره‌ی کۆکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی شیخ
ره‌زای تال‌ه‌بانیه‌وه‌ هه‌ن پێویستیان به‌ یادکردنه‌وه‌ و روونکردنه‌وه‌ هه‌یه‌.
له‌مباره‌وه‌ ئه‌لیم:

به‌شی زۆری شیعری شیخ ره‌زا له‌ سه‌ره‌تادا نه‌خراوته‌ سه‌ر کاغه‌ز، له
مونا‌سه‌به‌تی تایبه‌تیدا وتراون و ئیتر ده‌ماو‌ده‌م وه‌ک قسه‌ی نه‌سته‌ق

گێڕاونه‌توه و خه‌لكى بېستوونى و پاشان نووسراونه‌توه^(١).
بېگومان ئەمه بووه‌ته هۆى فه‌وتانى به‌شېك له شيعره‌كانى و گۆرپى و
ده‌ستپوه‌ردانى هه‌نديكى تريان.

له گه‌لى كه‌سم بېستوو هه‌بوو گه‌چكارى كراوه‌كه‌ى ناوه‌وه‌ى ژوورى
تايه‌تايى شېخ ره‌زا له ته‌كه‌يه‌ى تاله‌بانى له كه‌ركوك^(٢)، ژماره‌يه‌كى زۆر به‌يت
و دوو به‌يت و پارچه شيعرى ئه‌وى به قه‌له‌مى فه‌ره‌نگى لى نووسرا بووه‌وه.
ئه‌مانه به‌شېك بوون له‌و به‌ره‌مانه‌ى له مونا سه‌باتى تايه‌تايى له‌په‌ر و توونى
پاشان له‌لايه‌ن خۆيه‌وه يا له‌لايه‌ن كه‌سانى تره‌وه له‌به‌ر په‌له‌په‌ل يا له‌به‌ر
نه‌بوونى كاغه‌ز له به‌رده‌ستا له كاتى خۆيا، له‌و ديوارانه نووسراونه‌توه بۆ
ئه‌وه‌ى له‌ناو نه‌چن. پاشتر ئه‌و به‌شه‌ى ئه‌و شيعرانه كه نه‌خراونه‌ته سه‌ر
كاغه‌ز، به‌هۆى سپىكار كردنېكى نوێ ژوره‌كه‌وه فه‌وتاون و ئه‌و گه‌نجينه
گرانبه‌هاييه‌ى ئه‌دهبى كورد و تىكراى ئه‌دهبى جيهانى له كىسى نه‌توه چوو.

ديوانى شيعرى شېخ ره‌زا تا ئېستا به شتويه‌يه‌كى رېكويك و ته‌واو و به
نووسينه‌وه‌يه‌كى كوردى راست له چاپ نه‌دراوه. ئەم (ديوان)ه‌ى كه ئېستا له
به‌رده‌ستى خوينده‌وارانايه، تا ئه‌مڕۆ چوار جار چاپ كراوه، به‌لام به كۆمه‌لێك
كه‌موكورتى و ناته‌واويه‌وه. چاپى يه‌كه‌مى ديوانى شېخ ره‌زا چاپى (كوردى و

(١) كۆمه‌له شيعرى زۆرى شېخ ره‌زا كه به ده‌س نووسراونه‌توه لای مه‌لا ره‌ئوفى
حه‌ويزى هه‌بوو. پاش كۆچى دوايى كردنى كه‌وته لای يه‌كێ له كوره‌كانى،
به‌هه‌رحالێ بوو بۆ ماوه‌يه‌كى كورت لێم وه‌رگرت و ناردم بۆ مامۆستا شېخ
مه‌مه‌دى خالێ كه ماوه‌يه‌كه خه‌رىكى كۆكردنه‌وه‌ى شيعرى شېخ ره‌زايه وه‌ك
پاشتر باسى ئه‌كه‌ين، به‌لام مامۆستاي به‌رپز، وه‌ك له نامه‌يه‌كيا كه له‌گه‌ل
ناردنه‌وه‌ى ده‌سنووسه‌كه بۆى ناردمبووم ده‌رئه‌كه‌وى بايه‌خى ئه‌وتۆى به‌و
ده‌سنووسه نه‌دا بوو.

(٢) شېخ ره‌زا و هه‌موو براكانى و كوره‌گه‌وره‌كانى شېخ عه‌لېش هه‌ريه‌كه ژوورى
دانىشتنى تايه‌تايى خۆيان بووه له ته‌كه‌دا، ته‌نانه‌ت ژوره‌كه‌ى شېخ ره‌زا تا چل
سالى له‌مه‌وبه‌ر مابوو من خۆم ديومه.

مەریوانی)یە کە لە ساڵی ۱۹۳۵دا لە بەغدا لە چاپ دراوه. چاپی دووھەمیشی چاپی شیخ عەلی کۆری شیخ عەبدوڵای کۆری شیخ رەزایە کە مامۆستا فەتحوڵا ئەسەد پێشەکیی بۆ نووسیوه و لە ساڵی ۱۹۴۶دا ھەر لە بەغدا لە چاپ دراوه. چاپی سێھەم و چوارەمیشی ھەر چاپە دووھەمەکان لە ئێران بە ئۆفیسیت لە چاپ دراونەتەو بە قەوارەییەکی گچکە. لە ساڵەکانی ناوھەرستی بەنجادا بیرم لە کۆکردنەوی مونسەباتی شیعر و قسە خۆشەکانی تری شیخ رەزا ئەکردهوه. لەو ساڵانەدا مامۆستای بەرێژ مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرەیس لە تەکیە تالەبانی لە کەرکووک مامۆستا بوو، خەریکی دەرژ و تەنەو بوو بە فەقی، زۆری ھان دەدام بۆ بەجێھێنانی ئەم بیرە، بە تاییەتی کە ھەندێ لەو پیاوھ تەمەن درێژانە مابوون و کە چاویان بە شیخ رەزا کەوتبوو وە لەگەڵیا ژیاوون وە بەشیک لە شیعرەکانیان لەبەر بوو و ھەندێ مونسەبە و قسە خۆشەکانی تری شیخ رەزایان ئەزانی، وەک خوا لیخۆشبوان شیخ حەبیبی تالەبانی کە برازا و زاوای شیخ رەزا بوو، وەک حەمید ئەفەندی (حەمید فەتاح) و حاجی حەمیدی حاجی کەریم و... بەداخوھ ئەم کارە لە کاتی خۆیدا لەبەر چەند ھۆیک کە لە سەرۆکی ھەموویانەو خەریکبوونم بوو بە خۆپندنەو لە بەغدا، بۆم جێبەجێ نەکرا. بەلام وایش نەبێ بیرەکەم لەباد چووپیتهو، بەلکو ھەر لە میتشکەدا مابوو. پاشانیش چەند جارێک ھەولم بۆ بەجێھێنانی داوھ. پاش دامەزراندنی کۆری زانیاری کوردیش لە بەغدا پێشنیازی کۆکردنەوی ھەموو شیعرەکانی شیخ رەزا و مونسەبەکانیم یەک دوو جار لەگەڵ لێپرسراویکی کۆردا باس کرد، تەنانەت جارێکیش لە ھاوینی ۱۹۷۹دا بە جیگری سەرۆک کۆری ئەو سەردەمەم راگەیان بەلکو بیر لە کۆکردنەوی شیعرەکانی شیخ رەزا و مونسەبەکانی وتنی ئەو شیعرانە بکەنەو پێش ئەو ھەوێ ئەو چەند کەسە کە ماون و ئەیانزانن کۆچی دواپی بکەن و بەجێمان بەیڵن. لەم بارەو پێشنیازی پیکھینانی لێژنەییەکم بۆ کۆکردنەوی ئەو شتانە کرد و ئامادەیی خۆیشم بۆ ھاوکاریکردن لەگەڵ ئەو لێژنەییە لە پێناوی جێبەجێکردنی ئەم مەبەستەدا پێشان دا. ئەویش

پیشنیازه‌که‌ی په‌سند کرد و زۆری پی خۆش بوو و به‌ئینی دا له‌یه‌که‌م کۆبوونه‌وی ئەندامانی ده‌سته‌ی کوردی کۆردا پاش به‌سه‌رچوونی پشووی هاوینه‌ی باسی بکه‌ن. به‌لام ئەمجاره‌یش له‌بەر چه‌ند هۆیه‌کی تر کاره‌که‌ هەر نه‌کرا. ئیستا‌یش ماوه‌یه‌که‌ به‌رێز مامۆستا شیخ محمه‌دی خاڵ خه‌ریکی کۆکردنه‌وی شیعه‌رکانی شیخ ره‌زایه. بێگومان به‌ ئەنجام گه‌یاندنی ئەم کاره‌ گه‌وره‌ و گرانه‌ له‌لایه‌ن زانایه‌کی وه‌ک ئەم زاته‌وه‌ خزمه‌تیه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ ئەده‌بی کورد، چونکه‌ له‌و باوه‌رهدام ئەم کاره‌ نه‌گه‌ر بکری ئەمجاره‌یه‌که‌م جار ئەبێ شیعه‌رکانی شیخ ره‌زا به‌ شیوه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک ریکوپیتک و ته‌واو کۆبکرینه‌وه‌ و بخرینه‌ به‌رده‌ستی خۆینده‌واری کورد که‌ ده‌میکه‌ چاوه‌روانیه‌تی. یه‌کێ له‌و باسه‌ به‌نرخانه‌ی تا ئیستا له‌سه‌ر شیعه‌ری شیخ ره‌زا نووسراون، باسه‌که‌ی دوکتۆر شوکریه‌ ره‌سووله‌ له‌ژێر ناوی (گه‌شتیک به‌ جیهانی شیخ ره‌زای تالهبانی و پوو‌خسار و ناوه‌رۆکی شیعه‌رکانه‌یدا)، که‌ له‌ به‌رگی یازده‌هه‌می ساڵی ۱۹۸۴ی گۆفاری کۆری زانیاری عێراق (ده‌سته‌ی کورد)دا بڵاو کراوه‌ته‌وه‌.

له‌ سه‌ره‌تای باسه‌که‌یدا دوکتۆر شوکریه‌ هه‌ولیه‌کی باشی داوه‌ بۆ ده‌رخستنی ساڵی له‌دایکبوون و کۆچی دوا‌یکردنی شیخ ره‌زا. که‌ دیتیشه‌ سه‌ر باسکردنی خۆیندنی، ته‌نها ئەوه‌نده‌ ئه‌ی: «لای شیخ عه‌بدوهرحمانی خالیسی که‌ شاعیر و مه‌لا و شیخی ته‌ریقه‌تیش بووه‌، فێری خۆینده‌واری بووه‌»، بێ ئەوه‌ی ئیشاره‌ت بۆ ئەوه‌ بکا که‌ شیخ عه‌بدوهرحمان باوکی شیخ ره‌زایه. ئەوجا نووسیه‌یه‌: پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ئەسته‌موول: «له‌سه‌ر میراتی باوکیان له‌گه‌ڵ شیخ عه‌لیی براهینیه‌ی تیک چوووه‌ و له‌سه‌ر ئەوه‌ چوووه‌ بۆ کۆیه‌ بۆ لای شیخ عه‌فووری مامی». لێره‌دا ئەمه‌وه‌ی هه‌ندێ راستی هه‌ن بیانخه‌مه‌ پێش چاو، چونکه‌ وا دیاره‌ نه‌گه‌ر شتیک پێشتر له‌سه‌ر که‌سه‌یک نووسرابێ، بنووسانی پاشتریش هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی پێشتره‌که‌ ئه‌رۆن، بێ ئەوه‌ی له‌بن و بنه‌وانی بکۆلنه‌وه‌ و بزائن راسته‌ یا و نییه‌.

نه‌گه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ی خۆیان به‌ میژووی ئەده‌بی کوردوه‌ خه‌ریک کردوه‌،

ئاگادار نەبن، گومانی تېدا نىيە بەشىكى زۆريان ئەو ئەزانن كە شىخ رەزا كورپى شىخ عەبدورەحمانى تالەبانبىيە و كە شىخ عەبدورەحمان خۇيشى شاعىرىكى زۆر بە توانا و دەسلەت بوو لە مەيدانى شىعەرى تەسەوفىدا بە زمانى فارسى و توركى و ھەندى شىعەرىشى ھەيە بە زمانى كوردى - شىوھى ھەورامى. ديوانى شىعەرى شىخ عەبدورەحمانى خالىس (نەك خالىسى) (۳) دووجار چاپ كراوہ. جارى يەكەميان لە ئەستەموول لە ژيانى حاجى شىخ عەلىي كورپا و جارى دووھەميشيان لە سالى ۱۳۶۷ى كۆچيدا لە شارى سنەى كوردستانى ئىران بەسەرپەرشتىيى ميرزا محەمەد مەحمود قادرى كە دۆستىكى خوا لىخۆشبوو حاجى شىخ جەمىلى باوكم بوو. ھەرەك پىشتەر وتمان شىعەرەكانى شىخ عەبدورەحمان ھەموو لە مەيدانى تەسەوفدان و بە شىوھىەكى قول بەم بابەتەدا رۆچووہ (۴).

(۳) خالىسى نازناوى كورپ و نەوھەكانى ترى شىخ عەبدورەحمانە كە پاشان لە شوپنى ئەو دانىشتوون بۆ ئىرشاد، وەك حاجى شىخ عەلىي كورپى و شىخ محەمەد عەلىي كورپە گەرەھى شىخ عەلى و حاجى شىخ جەمىل. ھەرەو شىخ محەمەدى كورپى شىخ رەزائىش ھەمان نازناوى (خالىسى) بەكار ھىناوہ بۆ خۆى وەك نازناوىكى شىعەرى.

(۴) ماوھىەك لەمەوہەر كاكم شىخ عەلىي كورپى حاجى شىخ جەمىلى تالەبانبى داواى لە زانا و مامۆستاي بەرئىز مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس كردبوو بەلكو شىعەرە فارسىيەكانى شىخ عەبدورەحمان لە فارسىيەوہ وەرېگىرئىتە سەر كوردى يا عەرەبى. وەلامى مامۆستايش ئەوہ بووئو: پروات بى شىعەرەكانى ئەوئەندە قوولن كەم كەس لىتيان حالى ئەبى. ئەترسم خەلكى نەزان لىي تى نەگەن و ئەويش و منيش بە بى دين بدەنە قەلەم.

ئەم قەسەيى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم قەسەيەكى زانا و مامۆستاي گەرە خوا لىخۆشبوو توفيق وەھبىي بىر خستەوہ كە جارىكيان لە سالى ۱۹۷۰دا بوو لە دانىشتنىكا باسى شىعەرەكانى شىخ عەبدورەحمانمان ئەكرد ھەمان بىرى دەربىرى لەبارەى قوولئى شىعەرە تەسەوفىيەكانىوہ بەلام بەشىوھىەكى تر.

شیخ عەبدورەحمانی خالیس چوار کۆری بووه: کۆری گەورەى حاجى شیخ
 عەلییه که پاشان له تهکیهى تالەبانیی کهرکووک له شوێنى باوکی دانیشتوو،
 دووهەمی کۆرەکانی شیخ عەبدولقادرى فائیز بووه. ئەم زاتەیش پیاویکی
 خۆیندەوار و زۆر بە دین بووه، له خواپەرستی و بەندەبیکردنیا کهم وێنە بووه.
 له عیزەتی نەفس و قنیاتکردنیشا تاقانەى سەر دەمی خۆی بووه^(۵). هەر وا

(۵) یه‌کێک له‌و کاره‌ پەسەندانه‌ی له‌باره‌ی شیخ عەبدولقادرى فائیزه‌وه‌ ئەگێرێنەوه‌
 ئەوه‌یه‌ که‌ شیخ حوسامه‌دین عومه‌ر له‌ کتێبه‌که‌یدا باسی ئەکا و ئەلێ: جارێکیان
 شیخ عەبدولقادر له‌ سەر دەمی گه‌نجیدا که‌وایه‌کی زۆر شیری له‌به‌ردا ئەبێ و
 ئەچێته‌ خزمەت باوکی له‌ کۆرەکه‌یا دانەنیشی و لا درواوه‌کانی که‌واکه‌ی ئەخاته
 ڕوو، شیخ عەبدورەحمان یه‌کسەر له‌ مه‌به‌ستی تێ ئەگا و پێی ئەلێ: کورم،
 جلوه‌رگی چاک ئینسان به‌رز ناکاته‌وه‌، به‌لکو به‌رزیی ئینسان به‌ زانست و
 ڕه‌وشتی چاکه‌.. به‌م جو‌ره‌ شیخ عەبدولقادر به‌م وه‌لامه‌ی باوکی بیده‌نگ ئەبێ و
 به‌وه‌یه‌ری ڕه‌وشت به‌رزیه‌وه‌ له‌ کۆرەکه‌ ئەچێته‌ ده‌رێ، باوکی به‌ یه‌کێک له‌
 موریده‌کانی ئەلێ: عەبدولقادر له‌گه‌ل خۆت ببه‌ بۆ بازاڕ و کالایه‌کی چاکی بۆ
 بکړه‌ و لای به‌رگدرووێه‌کی چاکیش که‌وایه‌کی بۆ به‌رادان بده‌. ئەم فه‌رمانه‌ی
 شیخ عەبدورەحمان جێبه‌جێ ئەکړی، که‌واکه‌ په‌نجا قرانی تێ ئەچێ، ڕۆژی
 دوایی لای به‌رگدروووه‌که‌ وه‌ری ئەگرتیه‌وه‌ و له‌به‌ری ئەکا و به‌ پێ به‌ره‌و ته‌کیه‌
 ئەکه‌وتیه‌ ڕی. له‌ ڕیگادا تووشی هه‌ژاریکی چاوه‌ به‌ گریان ئەبێ، که‌ هۆی
 گریانه‌که‌ی لێ ئەپرسێ، هه‌ژاره‌ نه‌ناسه‌که‌ له‌ وه‌لاما ئەلێ: سێ قران قه‌رزارم و
 ئەبێ تا سه‌به‌ینێ بیده‌مه‌وه‌ و پێشم نادریته‌وه‌. دادکایش پێی راگه‌یاندووم که‌
 ئەگه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا نه‌یده‌مه‌وه‌ ئەخریمه‌ به‌ندیخانه‌وه‌. منیش خاوخیزانیکی
 گه‌وره‌م هه‌یه‌ و خۆبشم ده‌سکورت، ئەگه‌ر به‌ند بکړیم که‌س نییه‌ چاودیریان بکا
 و تووشی نارمه‌تی ئەبن. شیخ عەبدولقادر یه‌کسەر که‌واکه‌ی له‌به‌ری دانەکه‌نی
 و پێی ئەبه‌خشێ و پێی ئەلێ: ئەمه‌ ببه‌ بیفرۆشه‌ بۆ خۆت، به‌لام له‌ په‌نجا قران
 که‌متری نه‌دی! که‌ دیته‌وه‌ لای باوکی هه‌ر که‌وا کۆنه‌ شه‌رکه‌ی جارانی له‌به‌ردا
 ئەبێ، هه‌والی که‌وا تازه‌که‌ی لێ ئەپرسێ، ئەویش باسه‌که‌ی بۆ ئەگێریتیه‌وه‌،
 باوکی که‌ ئەوه‌ی لێ ئەبیسێ، ئەلێ: ئافه‌رین کورم، ئیستا کۆری باوکی =

شاعیریکی بالایش بووه. شیعرى به توركى و كوردى و فارسى ههیه و هه مووى بۆ بابتهى سۆفیه تی ته رخا ن کردوو. نازناویشی (فائیز) بووه^(٦). تا ئیستا گه لى لیکۆلینه وه ی ئه کادیمیانه له دانشگاكانی تورکیادا له سه ر شیعرى، به زمانى توركى، بلاو کراوه ته وه. پاش ئه میش کورى سیه مه ی شیخ عه بدور حه مان، شیخ عه بدولوا حید و کورى چواره میشی شیخ ره زایه .

هۆى تیکچوونى شیخ ره زا له گه ل شیخ عه لى کاکى له سه ر میرات نه بووه، چونکه شیخ عه بدور حه مانى باوکیان سامانیکى له دواى خۆى بۆ به جى نه هیتشتوون ناکۆکیان له نیواندا په یدا ببی له سه رى. باوکیان ئه و پیاوه زانا و له خوا ترس و سه خى ته بیعه ته بووه لى ئه گتیره وه وتوویه تی:

«حه یفه پیاو ئه و نه ده سامان کۆ بکاته وه زه کاتى بکه ویته سه ر^(٧). هه روا فه رمووویه تی: نوێژکردن کارى پیره ژنانه، رۆژووگرتن کارى به خیلانه، هه جکردن گه شتى جیهانه، دلى شکسته هینانه وه جى کارى مه ردا نه». که واته پیاویکی وا دانا و زانا و ده ست له دنیا دا شو ر دوو ئه بى چ میراتیکى له پاش به جى بمینى!

ناخۆشى و نیوان تیکچوونى شیخ ره زا و شیخ عه لى کاکى ته نیا له سه ر زمانه که ی بووه، ئه گینا بۆ رۆژى له رۆژان شیخ عه لى له گه ل براکانى ترى تیک نه چوو؟ له وه ئه جى شیخ ره زا هه ر له ته مه نى منالى و هه ر زه کاریه وه زمانى وا تیز بووی. ئه گتیره وه ئه لى له سه ر ده مى باوکیا نا جار تیکیان چوار برا به رى

=خۆتى رىگای ئه وت گرتوو ته به ر. بر وانه: کتیبى (محمد حسام الدین عمر، الانفاس الرحمانیه، فى سلسله القادریه الطالبا نیه، کرکوک مطبعه الشمال ١٩٧٧، ص ٢٤٩-٢٥٢) بر وانه: مه لا عه بدولکه ریمى موده ریس، بنه ماله ی زانیاران، چاپى یه که م، چاپخانه ی شه فیک، به غدا، ١٩٨٤، ل ٥٩٥ .

(٦) بر وانه: عبدالکریم محمد المدرس، علماؤنا فى خد مه العلم والدين، دار الحریه للطباعه، ١٩٨٣، ص ٢٧١ .

(٧) جار تیکیان ئه که ویته رى بچى بۆ مه که. که ئه گاته به غدا هه رچى پاره و پوولیکى پى ئه بى به سه ر هه ژار انیا دابه ش ئه کا و بۆ خۆى ئه گه ریتته وه بۆ که رکوک.

ئەگە مەن ئەچن بۇ بەغدا بۇ زيارەتى مەرقەدى شىخ عەبدولقادىرى گەيلانى . لە كاتى تەوافدا شىخ رەزا زمانى ئەبەستىرى و قەسەى بۇ ناكىرى تا پاش چەند سەعاتى ئەوجا ئەگە پىتەو سەر بارى جارانى پاشان كە ئەگە پىنەو كەركووك شىخ عەلى ئەم بەسەرھاتەيان عەرزى باوكى ئەكا . ئەويش بە بزەيەكى سەر لىئەو ئەفەرموئى: «خۆزگە زمانى ھەر نەكرابايەو!».

لىئەردە بە پىئويستى ئەزانم بە كورتى باسى جى و شوئىنى شىخ عەبدورەحمان و شىخ عەلى بەكەم تا بۆمان روون بىتەو ئەخۇ رىكخستنى شىعەرى رووھەلمالراو (مكشوف)، وەك بەشىك لە شىعەرەكانى شىخ رەزا ، لەگەل پايە و جى و شوئىنى كەسوكارى ئەگونجى و ئاخۇ ھەر ئەو جۆرە شىعەرەنە نەبوئەتە ھۆى ناخۆشى و ناكۆكىي ئىوان شىخ رەزا و كاكى؟

شىخ عەبدورەحمان دۆستىكى دىئىنى كاك ئەحمەدى شىخ بوو . ھەردووكيان پىكەو ھەلى شىخ مەرووفى نۆدىيى خۆئىندووينا . ئەم دۆستايەتییەيان پاشانىش ھەر ماوہ و بەلكو تا ھاتووہ بەھىزتر بوو . بىستووہ گىپراوينا تەوہ كاتى حاجى كاكە ئەحمەد لە سەفەرى مەككە گەراوئەتەو ھەلگەلگىكى زۆر لە ناوچەكانى كوردستانەو ئەچن بە پىرىوہ . كە ئەگەنە نىك كەركووك پىسارى لى ئەكەن : لە كوئى ميوان ئەبى؟ ئەفەرموئى: «لاى كاكە ئەورەحمان». دەوروبەرەكەى زۆريان لا سەير ئەبى، چونكە شىخ عەبدورەحمان نەچووبو بە پىرىوہ . كاكە ئەحمەد وەك ئەو پىسارى ھە دەموچاوى دەوروبەرەكەيا بەدى بكا ، ئەفەرموئى: «خۆم تكاى ئەوہم لى كر دووہ نەبەت بە پىرمەوہ». ئەم پىئەندىيەى ئىوان شىخ عەبدورەحمان و كاك ئەحمەد ، لەگەل حاجى شىخ عەلىش توندتر و بەھىزتر ئەبى پاش كۆچكردى باوكى . پىئەندىيى شىخ عەبدورەحمان لەگەل شىخ عوسمان سىراجەدىنى تەوئەلەيش ھەر لە ھەمان پايەدا بوو ، بە جۆرىك كە شىخ عوسمان شىخ عومەرى كورپى نار دووہتە كەركووك تا لەگەل شىخ عەلى كورپى شىخ عەبدورەحمان پىكەوہ بخوئىن .

ھەموو ئەزانىن ھەلوئىستى حاجى قادىرى كۆبى بەرانبەر شىخ و شىخايەتى چى بوو؟ بەلام لەگەل ئەو ھەموو شىعەرى دژ و تەنەيشى بەرانبەر بە شىخان و

تەكپە و خانەقاكانيان، زۆر بەرپۆزەوہ باسى كاكە ئەحمەدى شىخ و شىخ
عەبدورەحمانى خالىسى كىرەوہ. حاجى قادر لەو پارچە شىعەرەيدا كە باسى
شاعىرانى كوردى تىدا كىرەوہ و بە نىوہ دىرى (شەھسوارى بە لاغەتى
كوردان.. دەست پى ئەكا، بەم جۆرە باسى شىخ عەبدورەحمانى خالىس ئەكا:

غەوشى ثانى يو حاتەمى مەزھەب

عەبدورەحمانى خالىسى مەشرەب^(۸)

ئەم پىزگرتنەى حاجى قادر ھەلبەتە بى ھۆ نەبووہ، بەلگو لەبەر ئەوہ بووہ
كە زانويىتەى ئەو بە راستى پياوى خوا بووہ و لە كىرەوہى ئەو شىخانە بەدوور
بووہ كە لە شىعەرەكانيا داى شۆردوون.

پايەى حاجى شىخ عەلش لە پايەى شىخ عەبدورەحمانى باوكى كەمتر
نەبووہ. سەرەراى سەرەمەدىى لە مەيدانى تەسەوفدا، ھەموو قورئانى پىرۆز و
بەشىكى زۆرى سەحىحى بوخارىي لەبەر بووہ^(۹).

ھەروا شارەزايىبەكى فراوانى لە ھەموو بەشەكانى شەرىعەتدا بووہ، بە
جۆرئ كە مەجلىسى دانىشتنى ھەميشە پىر بووہ لە مەلا ھەرە زانا و
گەرەكانى كوردستانى ئەو سەردەمە^(۱۰). لىرەدا قسەبەكى مەلا عەبدوئاي

(۸) پروانە: ديوانى حاجى قادرى كۆيى، لىكۆلنەوہ و لىكدانەوہى سەردار ھەمىد
مىران و كەرىم مستەفا شارەزا، چاپخانەى (دار آفاق عربىيە)، بەغدا، ۱۹۸۶، ل
۲۲۲.

(۹) ئەگىرئەوہ ئەلئىن شىخ عەلى برۆىشتايە بۆ كۆرى باوكى، باوكى لەبەرى ھەلئەسا
لىئى ئەپرسن: قوربان چۆن ئەبى تۆ لەبەر كورپى خۆت ھەلئەستى؟ ئەوئش
ئەفەرمووئ: من لەبەر عەلى ھەلئەناستەم، لەبەر ئەو قورئانە ھەلئەستم لە
سنگىايەتى و ئەبى ھەموومان لەبەرى ھەلئەسەن.

(۱۰) مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لە كىتەبەكەيا (علمائنا فى خدمة العلم
والدين) بەم جۆرە باسى شىخ عەلى ئەكا: «هو الشيخ الجليل والمرشد النبيل،
والعالم الفاضل البارز في الزمان، حافظ القرآن الكريم وكثير من صحيح البخاري
بشهادة أهل الثقة والعرفان» سەرچاوەى ناوبرا، ل ۳۹۸.

جەلی زادە ئەگپەرپیتەووە کە دۆستێکی دێرینی بەلکو موریدی حاجی شیخ
 عەلی بوو^(۱۱)، کە وتووێت: «حاجی شیخ عەلی هیچی لە حەزەرەتی غەوس
 کەمتر نییە و منیش هیچم لە ئیمامی غەزالی کەمتر نییە، بەلام تەوازووعی
 هەردووکمانە ئەم جۆرە دەعوایانە بلأو ناکەینەووە».

لەم هەموو باسەیی باو و براکانی شیخ رەزادا مەبەستم تەنیا ئەوێهە بلیم
 ناخۆ ئەگەر شاعیری لە بنەمالەیهکی ئاوادا هەلکەوێ، ئەشێ شیخ شاعیری
 رووھەلمارواو بلێ بەو جۆرە شیخ رەزا وتووێت و ئەویش سەد ساڵ بەر لە
 ئەمڕۆ و ئەگەر هەلکەوت و وتی، ئەبێ هەلۆیستی کەسوکاری چی بێ کە ئەو
 جۆرە شیخەرانی ئەبیستنەووە؟ ئایا ئەشێ کەسێک سەد ساڵ بەر لە ئەمڕۆ
 باسی مام و ئامۆزای خۆی بکا بە شیخەر بەو جۆرە کە شیخ رەزا هەججوی
 مامە غەفور و کورەکانی کردووە؟ ئایا ئەبێ هەلۆیستی شیخ عەلی کاکا،
 بێدەنگی بێ لەو شیخەرانی شیخ رەزا، یا ئەبێ بە گوێرە داوونەریتی رۆژ
 هەر هیچ نەبێ لێی عاجز بێی و خۆی لێ توورە بکا؟ چونکە نەک هەر کاکا
 گەرەیی بوو، بگرە گەرەیی هەموو بنەمالە تالەبانایی ئەو سەردەمەیش بوو.
 پێوھندی نیوان شیخ رەزا و براکانی جاروبار بەھۆی زمانی ئەمەووە تیک
 چوو. ئەگپەرپیتەووە ئەلێن جارتیکیان شیخ عەبدولقادرێ برای کە وەک پێشتر
 باسمان کرد شاعیریکی پایە بەرز بوو لە مەیدانی تەسەوفا، نیوہ بەیتێکی
 بەسەر زمانەووە ئەبێ بۆی تەواو ناکرێ، بە شیخ رەزا ئەلێ: سەدری بەیتیکم
 وتووہ عەجزەکەیم بۆ تەواو ناکرێ، بۆم تەواو کە. شیخ رەزایش یەکسەر بە
 شیخوہکەیی خۆی بۆی تەواو ئەکا. شیخ عەبدولقادر بە جۆرێ توورە ئەبێ و

(۱۱) لێرەدا دوا بەیتی ئەو پارچە شیخەرە ئەنوسینەووە کە لە وەلامی نامەیهکی بە
 شیخ شاعیری عومەر زیانودینی بیارەدا دایناو، شیخی ناوبراو لە نامە
 شیخەرەکەیی داوای لە مەلا عەبدوللای جەلی زادە کردووە (تەمەسوک) لەسەر
 دەستی ئەوا بکا و ئەمیش زۆر بە ناسکانه عوزری بۆ ئەھینیتەووە و ئەلێ:

لە پاش تۆ خودا بۆ خۆی عەلیمە
 لە کەرکووکی دوعاگۆی شیخ عەلیمە

رقی هه‌لئه‌ستى گۆزه‌یه‌كى لادا ئه‌بى ده‌ستى ئه‌داتى هه‌لى ئه‌گرى و توورى
 ئه‌دا بۆ شىخ ره‌زا، به‌رده‌ستى ئه‌كه‌وى و ئازارێكى زۆرى پى ئه‌گه‌یه‌نى، شىخ
 ره‌زایش هه‌لئه‌سى به‌ بۆ‌لوه‌ ئه‌روا بۆ لای شىخ عه‌لى كاكى بۆ شكاتكردن و
 ئه‌لى: «قادره‌ بۆزه، ده‌ستى شكاندم به‌ گۆزه».

شىخ ره‌زا هه‌ر به‌ شيعر و هه‌لبه‌ست باسى خه‌لكى نه‌كردووه، بگره‌ به
 قسه‌يش قوسوورى نه‌بووه. له‌ چه‌ند كه‌سىكم بىستوو و توويانه: له‌ كه‌ركووك
 حاجى مسته‌فاى قيردار هه‌بووه، سه‌رۆكى شاره‌وانى و يه‌كێك بووه له
 پياوماقوولانى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى شار. زۆرىش دۆستى حاجى شىخ عه‌لى بووه.
 شىخ ره‌زا له‌ پارچه‌ شيعرێكىيا به‌ زمانى توركى ته‌شبهه‌ى ئه‌كا به‌ (مىناس
 غه‌رىب) مه‌ترانى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ى دىانه‌كانى كه‌ركووك. دياره‌ ئه‌و پارچه
 شيعره‌ له‌ ديوه‌خانه‌كانى شاردا بلا ئه‌بێته‌وه و ئه‌كه‌وێته‌ سه‌ر زمانى خه‌لك و
 ئه‌گاته‌وه به‌ حاجى مسته‌فا قيردار خۆيشى. ئه‌ویش زۆر دلگير ئه‌بى و ئه‌چێته
 لای شىخ عه‌لى و باسه‌كه‌ى عه‌رز ئه‌كا. شىخ عه‌لى ئه‌نېرى به‌ شوپىن شىخ
 ره‌زادا و خۆى لى تووره‌ ئه‌كا و ئه‌لى: «ره‌زا! خه‌لكه‌كه‌ته‌ هه‌موو، له‌ دوور تا به
 نزىك لى دلگير كردووین. ئاخۆ ئه‌شى تۆ پياوێكى به‌ پىزى وه‌ك ئه‌م زاته
 بشوبه‌ينى به‌ فالانه‌ كه‌س؟ شىخ ره‌زایش هېچ خۆى تېك نادا و له‌ سه‌رخۆ و
 به‌ساردییه‌كه‌وه ئه‌لى: كاكه‌! من سه‌رم لى شىواوه، له‌ لاوله‌ مه‌تران لىم زویر
 بووه و هاتووته‌ مالم ئه‌لى كه‌ست نه‌دۆزیه‌وه له‌ كه‌ركووك پىم بشوبه‌ينى
 حاجى مسته‌فا نه‌بى! كه‌چى جه‌نابى حاجیش گله‌یى ئه‌وه‌م لى ئه‌كا كه
 ته‌شبهه‌م كردوو به‌ مه‌تران؟!

به‌ كورتى شيعره‌كانى شىخ ره‌زا زۆر جار مايه‌ى ئىحراج بوون بۆ شىخ
 عه‌لى، چونكه‌ به‌شى زۆریان له‌ سه‌رده‌مى ئه‌ودا و توونى نه‌ك له‌ سه‌رده‌مى
 باوكياندا. شىخ عه‌لىش نه‌ك ته‌نیا پياوى ئاينى و رووى كۆمه‌لايه‌تییى ئه‌و
 سه‌رده‌مه‌ى ناوچه‌ى كه‌ركووك بووه، بگره‌ يه‌كێكیش بووه له‌ پياوه‌ هه‌ره
 به‌ناوبانگه‌كانى سه‌رده‌مى خۆى له‌ سه‌رانسه‌رى كوردستاندا و له‌ هه‌موو
 شوینى دۆست و موریدی هه‌بووه و ناسراوه. بۆیه هېچ به‌ سه‌یرى نابین

ئەگەر لەسەر ئەو جوۆرە شیعرا نەهێ شەخ رەزا خۆی لێ تووڕە بکا و ئەویش جاروبار کەرکووک بەجێ بهێڵێ و برۆا بۆ شارانی تر.

جارێکیان شەخ عەلی زۆری لێ دڵگیر ئەبێ، ئەویش - واتە شەخ رەزا - هەولێکی زۆری ئەووە ئەدا لەگەڵیا چاک بێتەووە، بەلام بێ سوود ئەبێ، ناچار پەنا ئەباتە بەر دەرویش ئەفەندی موفتی کە پیاویکی زۆر دیار بوووە لە کەرکووک و دۆست و موریدی شەخ عەلی بوووە و شەخ عەلیش خاتری زۆر ویستوووە. دەرویش ئەفەندی بە شەخ رەزا ئەلێ ناتوانم تکات بۆ بکەم لای کاکت، چونکە ئەلێ رەزا کەسی پێووە نەهێشتووین و ئێمە خەڵک ئەکەین بە دۆستی خۆمان و ئەویش دلێان ئەشکینێ. شەخ رەزا ئەلێ هەر ئەمجارە ناشتی بکەووە لەگەڵم، ئیتر تۆبە بێ و باسی کەس ناکەم. موفتیش لەگەڵ شەخ رەزادا ئەچنە تەکیە و لە پێشا خۆی بە تەنیا ئەچیتە لای شەخ عەلی و پێی ئەلێ: قوربان بۆ تەکاگردن هاتووم. شەخ عەلیش ئەفەرموو: هەر بۆ رەزا نەبێ! ئەویش ئەلێ: بەلێ وەلا بۆ شەخ رەزایە و پەیمانی پێ داوم ئیتر باسی کەس نەکات. شەخیش پێی ئەلێ: ئەگەر ببی بە کەفیلی ئەوا قووبوولی ئەکەم. موفتی ئەچی شەخ رەزا بێنی بۆ لای کاکێ، کە ئەگەنە بەردەرگای ژوورەکی شەخ عەلی، شەخ رەزا بە دەرویش ئەفەندی ئەلێ: «اذهب!!» دەرویش ئەفەندی یەکسەر لە شوێنی خۆیا رانەووستی و پێی ئەلێ: «وا دیارە فائیدە ی نییە لەگەڵ تۆدا، کەس نەما نەیکە ی بە تەکاگر لای شەخ و من بووم بە کەفیلت ئەوجا قووبوولی کردی، کەچی هەر زمانت ناگری».

لە گەلێ لەو پیاووە تەمەن درێژانەم بیستوووە کە شەخ رەزایان ناسیووە. هەر و لە خەڵکی تریشم بیستوووە کە ئەوانیش لە باو و باپیرانیان بیستوووە و توویانە شەخ رەزا پیاویکی زۆر بە دین و لە خوا ترس بوووە و بەرەوشتیش زۆر دوور بوووە لەو قسانە ی لە شیعەرەکانیا کردوونی، بەلام دەمتەر و حەزی لە قسە ی خۆش و نوکتە بوووە. شیعەرە هەجوووەکانیشی زۆریانی هەر بۆ بەزم و گالئە و رابواردن و توووە. تەنانەت جارێکیان لێی ئەپرسن بۆچی هەجووی هەندیکت کردوووە بەرانبەر هەندیکێ تر بێدەنگ بووی؟ وەلامی ئەووە بوووە: «ئەو

کهسهی دیار نهبی من ههجووی ناکه»

لهوه ئەچی شیخ رەزا دلی بەرامبەر ئەوانەیی ههجوویان کردوو بە کینه نهبووی، تەنانەت ئەگەر ههجووکه رهکه‌یشی شوکری فه‌زلی بووی که له هه‌موو کهس زیاتر قسه‌ی جۆراوجۆری ناشیرینی له شیعره‌کانیا به شیخ رەزا وتوو. خوا لیخۆشبوو مامۆستا توفیق وهه‌بی بۆی گێرامه‌وه وتی: پاش برانه‌وه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان و گه‌رانه‌وه‌م بۆ به‌غدا، مالمان زۆر دور نه‌بوو له مالمی خوا لیخۆشبوو شوکری فه‌زلی شاعیر. له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ هه‌زم له شیعیر و ئەده‌ب ده‌کرد، جاروبار به‌ نیازی لی وه‌رگرته‌ی شیعیره‌کانی و کۆکردنه‌وه‌یان به‌ تابه‌ته‌ی ئەو شیعیرانه‌ی هه‌جووی شیخ رەزای پی کردبوون، ئەچومه‌ لای. به‌لام هه‌رچه‌ندم داوا لی ئەکرد ئەیگوت نه‌ماون یا فه‌وتاون و هه‌ر چاره به‌ شیوه‌یه‌که‌ به‌ پی ئەکردم. تا که دوا‌یی زانی وازی لی ناهینم، رۆژتکیان وتی: دیاره تو لیم ناگه‌رتی، با شتیکت بۆ بگێرمه‌وه، بزانه ئەو کاته هه‌قی ئەوه‌م ئەده‌یتی که ئەلیم ئەو جۆره شیعیرانه‌م به شیخ رەزا نه‌وتوو! ئەوجا مامۆستا توفیق وهه‌بی به‌ زمانی شوکری فه‌زلییه‌وه‌ که‌وته گێرامه‌وه‌ی ئەم به‌سه‌ره‌اته و وتی: له‌ سوله‌یمانی بووم، له‌ پارچه شیعیریکدا به‌ زمانی تورکی هه‌جووی ئۆردوی عوسمانیم کردبوو. ئەوه‌نده‌ی پی نه‌چوو له‌ سوله‌یمانییه‌وه‌ به‌ ده‌ستی به‌سراوه‌وه‌ هینامیان بۆ به‌غدا و دراوم به‌ دادگای سوپایی و بریاری خنکاندم ده‌رچوو و چاوه‌روانی فه‌رمانی بابی عالی بوون بۆ جیبه‌جیکردنی. ئەم خه‌به‌ره ئەگاته شیخ رەزا که وه‌ک ئەزانین له‌ دوا سه‌له‌کانی ژیا‌یا به‌ یه‌کجاری له‌ به‌غدا نیشته‌جی بووبوو. ئیواره‌یه‌کیان شیخ رەزا ئەچپته‌ لای والی، که وه‌کو باسی لی ئەکه‌ن، پیاویکی ئەده‌بدوست ئەبی و زۆریشی هه‌ز له شیعیری شیخ رەزا ئەبی که شیخ رەزا ئەبینی زۆری ریز لی ئەگرئ و گله‌ییشی لی ئەکا که سه‌ری لی نادا و ناچپته‌ لای. پاش نوێژی شیوان که میوانه‌کانی دیوه‌خانه‌ی والی ده‌س به‌ رۆیشتن ئەکه‌ن و ئەمیننه‌وه‌ ته‌نیا شیخ رەزا و والی خۆی، به‌ شیخ رەزا ئەلی:

شیخ رەزا ئەم هاتنه‌ت بی سړ نییه. له‌وه ئەچی ئیشیکت هه‌بی ئەویش له

وه لاما ئه ئى: به ئىش هاتووم و ليرهيش هه لئاسم تاكو به ئىنى جىبه جىكردنىم نه دهيتى. والى زور به ناسكانه ئه ئى: ئىشى تو به من جىبه جى بكرى، به سه رچاو.

شىخ ره زابىش پىي ئه ئى كه وا شوكرى فه زلى گىراوه و برىارى خنكاندى دراوه، تاكو به ئىنى به ره لاکردنىم پى نه دهيت ديوه خانه كهت به جى ناهىلم. والىش ئه ئى پروات ببى كار كه له دهستى منا نه ماوه و چاوه پروانى فه رمانى ئه سته موول ئه كه ين، به لام له گه ل ئه وه يشا شهرت بى هه رچىم پى بكرى له به ر خاترى تو قوسوور نه كم. وا دياره هه ولدانى والى وا ئه كا فه رمانى خنكاندنه كه بكرى به فه رمانى لىخوش بوون و شوكرى فه زلى به ره لا ئه كرى.

ماموستا توفىق وه بى وتى: ئه و جا شوكرى فه زلى پىي گوتم: نا به م جوړه، وهك بو م گىرايه ته وه، شىخ ره زا مى له په تى سىداره رزگار كردم. ئىتر تو چو ن ئه ته وئى ئه و شىعرا نه مت بو بگىر مه وه كه به هاندانى هه ندئى كه س له سلئمانى هه جووى شىخ ره زام تيا كردوون. ماموستا توفىق وه بى وتى: پاشانىش هه رچه ند هه و لم له گه ل دا، بى سوود بوو هىچى له و شىعرا نه پى نه دام.

وهك له م رووداوه وه ده ره ئه كه وئى له گه ل ئه و هه موو شه ره شىعره دى له نىوان شىخ ره زا و شوكرى فه زلىدا رووى داوه، هه ردوولا هه ر دوست بوون و له لئقه وه ماوى شوكرى فه زلىدا شىخ ره زا به كه لكى هاتووه و له خنكاندن رزگارى كردووه. له چه ند كه سم بىستووه گىراو يانه ته وه گوايه شوكرى فه زلى كاتى خوئى له خه لكى سوله يمانى به گله يى بووه و وتوويه تى: هه ندئى كه سى وا هه بوون هانىيان ئه دام هه جووى شىخ ره زا بكه م. شىعرم له سوله يمانى ته ماشاى نه ئه كرا، كه چى هه ر جارئ وه لامى شىخ ره زام بدا ياته وه و وه لامه كه بگه يشتايه ته سوله يمانى له مزگه وتى گه و ره هه لئه واسرا و خه لكى ئه چوون بو ته ماشا كردن و خوئىندنه وئى.

شوكرى فه زلى تامابوو ئه و وه فادارىيه ي به رامبه ر يادى شىخ ره زا هه ر مابوو. بىستوومه له زارى عىزه دىن ئه فه ندى كه ركوو كىيه وه گىراو يانه ته وه

وتوووه تی: له کۆتاییی ساڵهکانی بیستدا کۆمهڵیک له ئەدیب و شاعیرانی به‌غدا ههفتهی جارێ له دیوهخانهی یه‌کێ له پیاوه ئەده‌ب‌دۆسته‌کانی ئهو شاره کۆئەبوونه‌وه و قسه و باسی ئەده‌بی ئەکرا و شیعر به دوو سی زمان ئه‌خوینرایه‌وه.

جاریکیان داوای لێ ئەکه‌ن پارچه شیعریک بخوینیته‌وه، ئه‌ویش پارچه شیعریکی شیخ ره‌زا ئه‌خوینیته‌وه که هه‌جووکی توندی شوکری فه‌زلیی تیا کردوه. ئه‌گێرنه‌وه عیزه‌دین ئه‌فه‌ندی وتوووه: که چه‌ند به‌یتیکم لێ خوینده‌وه هه‌ستم کرد یه‌کێ له دانیش‌توانی کۆره‌که به کول ئه‌گریی. ئه‌وهی به تهنیشتمه‌وه دانیش‌توو تیی گه‌یانم که له خویندنه‌وهی شیعره‌که پراوه‌ستم. که بێده‌نگ بووم، ئه‌و پیاوه‌ی وا ئه‌گریا سه‌ری به‌رز کرده‌وه و داوای لێ کردم له‌سه‌ر خویندنه‌وهی پارچه شیعره‌که برۆم و ته‌واوی که‌م و وتی: خۆزگه شیخ ره‌زا بمابایه و سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی تر قسه‌ی پێ بوتمایه. عیزه‌دین ئه‌فه‌ندی وتوووه: ئه‌وجا زانیم ئه‌و که‌سه شوکری فه‌زلییه.

شوگری فه‌زلی هه‌رچه‌ند له ئه‌سلدا خه‌لکی گه‌ره‌کی (فه‌زله) له به‌غدا، وا دیاره به منالی له‌گه‌ڵ که‌سوکاری که‌وتووته سوله‌یمانی و به‌شیکی زۆری ژیا‌نی له‌وێ به‌سه‌ر بردوه و پاشان گه‌راوته‌وه به‌غدا.

له راستیدا شیخ ره‌زا هه‌ر چه‌زی له قسه‌ی خۆش و گالته و نوکته بووه. ئه‌گێرنه‌وه ئه‌لین جاریکیان نو سوا‌ری خه‌لکی دێی (جام پێزی) ناو (ده‌لۆ) له ته‌کیه میوان ئه‌بن. له‌وێ چاویان به شیخ ره‌زا ئه‌که‌وێ. له‌ناو خۆیا‌نا ئه‌لین: با به‌زمی به شیخ ره‌زا بکه‌ین. یه‌کیکیان پێی ئه‌لێ: شیخ ره‌زا ئه‌مشه‌و میوانت ئه‌بین، به‌لام به نان و گانه‌وه!! ئه‌ویش یه‌کسه‌ر ئه‌لێ:

نان ئاسانه، نانی ته‌کیه زۆره. بۆ گانیش کاره‌که‌ریکی ده‌لوپیمان هه‌یه (نو) لۆی بۆ ئیوه و (لۆ) یه‌کیشی بۆ من! ئیتر میوانه ده‌لوپیه‌که‌ن ده‌میان ئه‌بێ به ته‌له‌ی ته‌قیو.

هه‌روا جاریکیان ئه‌چێته دێی (باده‌وا) که سه‌ر به ناحیه‌ی له‌یلانه، ئه‌بێ به میوانی خزمی‌کی که کۆنه ژنی ته‌لا‌قدراوی شیخ ره‌زای ماره کردبووه‌وه.

خانەخۆییەکی پێی ئەلێ: شیخ رەزا! ئاگادار بە، حەوشەکە چالی (عارەب قوزی)ی لێیە، تاریکە شەو، نەکەوێتە ناویەو و ئەویش یەکسەر ئەلێ: قەیناکا بێشکەومە ناوی، ناترسم، کۆنە چالی خۆمە!

هەر وا خوا لێخۆشبوو حاجی حەمیدی حاجی کەریم کە لە دانیشتوانی گەرەکی بەرتەکیە بوو و هەتا ئەم چەند سالی دواوە مابوو و لە تەمەنی نزیکی سەد سالیدا کۆچی دواویی کرد، بۆی گێرامەو و تی: رۆژێکیان شیخ رەزا لە مائی خۆیانەو کە بەرامبەری تەکیە بوو، ئەچوو بۆ تەکیە. لە بەردەرگای تەکیەدا چەند هەرزەکاریکی خەلکی گەرەکی بەرتەکیە بووین رێمان پێ گرت و داوامان لێ کرد: توخوا مامە شیخ شیعریتمان بەسەردا بلێ. وتی وازمان لێ نەهێنا و ئەویش ئەیکوت: کورپنە! وازم لێ بێن، ئەگینا زەرەرتانە، بەلام یەخەمان هەر بەرنەدا، ئەوجار راوەستا و تی:

حەرامزادە و دایک خۆگیتی بەرتەکیەیی زۆرە
(خەل) و (بلە) و (فەشەگالته) و (عەزە دەم بۆرە)

حاجی حەمید وتی: شیخ رەزا کە شیعەرەکی وت یەکە یەکە ئیشارەتی بۆ ئەو چوار کەسە کرد. ئیستایش نەوێ دووانیان لە هەمان گەرەکا هەر ماون. لەبارەیی ئەو بەیتە شیعەرەییەو کە ئەلێ:

تری ئەولادی ئەم عەسەرە بە کێرم
کە مردم مەگەر گوو بکا بە خێرم

مامۆستا توفیق وەهبی بۆی گێرامەو و تی لە سالی ۱۹۵۶دا یەکی لە کۆنە وەزیرەکانی ئەو سەردەمە مردبوو، لە گۆرستانی شیخ عەبدولقادی گەیلانی بە خاکیان ئەسپارد. وتی لەو کاتەدا بەناو گۆرستانەکەدا ئەسورامەو، گەیشتمە سەر گۆری خوا لێخۆشبوو شیخ رەزا. تەماشام کرد گۆر و کێلەکانی تێک شکاون. کە گەرەمەو ناو خەلکەکە چاوم بە شیخ حەسەنی کورەزای شیخ رەزا کەوت، چووم دەستم گرت و بردمە سەر گۆرەکی باپیری. وتم: باپیرت ناھەقی نەبوو کە ئەو شیعەرە پێ وتوون و شیعەرەکەم بەسەرا خۆیندەو.

و ژيانی خپله كيدا رهش كړدووه ته وه و ته نانه ت له باسی هه راكانی نه و
 سه رده مه كوټانه ی خپله كاندا، وهك بلنی نه مړی خپله كانیان چووبنه مهیدانی
 هه راوه و به قانونی (أنصر أخاك ظالما أو مظلوما) لایه نی خپله كه ی خویان
 نه گرن و خراپه ی خپله كانی تر نه لین و گوناخ هه موو نه خه نه نه ستوی نه وان و
 خپله كه ی خویان بی تاوان ده رنه كه ون، بی نه وه ی له كوروكی ناكوكییان و هق
 میژوو بییه كانی نه و ناكوكییانه و شوینیان له میژووی نه ته ودها بكولنه وه. نه م
 جوړه بنووسانه كه لاپه ره پان و به رینه كانی هه ندی له گوڤاره كان بۆ باسی
 خویان و هه رچی پیوه ندی به خوینانه وه بی، ته رخان نه كه ن، له م مهیدانه دوور
 له مایه ی شانازی له هه قه دا دهیان هه نگاو له شیخ رها و شیخ رهاكانی
 سه رده مه به سه رچووه كانیان دوورتر رژیستوون و له چاو نه وان شیخ رها به
 هه زار ناو شو راوه ته وه.

نه وه ند ه بۆ شیخ رها به سه كه هه رچی له دلدا بووه به ناشكرا و بی پیچ و
 په نا وتوویه و خستوویه تیه سه ر كاغه ز و نه گه ر به لایه وه پیویست بووی
 ته نانه ت سللی له هه جووی برا و خزمه كانی خویشی نه كړدووه ته وه. به لام نه م
 جوړه بنووسانه ی نه مړی، له سیاچاره بیی نه ته وه كه یان، نووسینه كانیان به
 ئیدیعای پر سه ر و سه دای نه ته وه بییه وه نه پیچن و و خوینانی پی نه كه ن به
 پیشفه ره ولی نه م مهیدانه و له راستیشدا له هه لگرکی بیرى پاشكه وتووی
 خپلایه تی و تایه فه گه ری زیاتر نین. نه مه ش له خویه وه نییه، ده ستیكى له
 دواوه به هرودای نامانجی گپړانه وه ی كومه لی كورده وارییه بۆ دواوه، كوسپ
 هینانه ری و به ر لیگرتنیه تی له كه وتنه ته كه كاروانی به ره وپیش چوونی
 مرؤقایه تی.

ئیسنا خه ريكه له م نامیلکه یه م بېمه وه، پیم خو شه دوا بیی باسه كه م به م
 سه رگوزه شته یه به ینم له باره ی عیزه تی نه فسی شیخ رها وه:

جاریكیان شیخ رها نه چی بۆ نه جف بۆ زیاره تی مه رقه دی ئیمامی عه لی،
 زانایان و نه دیبان و پیاوماقوولانی نه و سه رده مه ی نه جف كه پی نه زانن
 پیشوازی لی نه كه ن و له ده وری خړ نه بنه وه. نه ویش به و مونسه به ته وه چه ند

قه‌سیده‌یه‌ک له شیعره فارسییه‌کانی ئه‌خوینیته‌وه که به شان و بالی ئال و به‌یتی پیغه‌مبه‌ریدا هه‌لداوه تیا‌یانا و ته‌عریفی تیا کردوون. دانیشتوان زۆریان پی‌خۆش ئه‌بی و به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و له‌ خویندنه‌وه‌ی قه‌سیده‌کانی ببیته‌وه ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ دیاری پێشکی‌شکردنی و زیر و زیویکی زۆری له‌ به‌رده‌ما دا‌ئه‌نین. ئه‌و هه‌روا له‌سه‌رخۆ خویندنه‌وه‌ی شیعره‌کانی به‌رده‌وام ئه‌بی و هه‌ستیش ئه‌کا که ئه‌م هه‌موو دیارییه‌ له‌به‌رئه‌وه‌یه که ته‌عریفی ئال و به‌یتی کردوه. جا بۆ ئه‌وه‌ی دانیشتوو‌ه‌کان وا نه‌زانن ئه‌و بۆ پاره و پوول ئه‌م شیعرانه‌ی وتوو، به‌یتیکی نوێ ئه‌خاته سه‌ر دوا قه‌سیده و ئه‌یکا به‌ دوا به‌یتی ئه‌و قه‌سیده‌یه و ئه‌لی:

من سنیم، اسمم (رضا)، کلب امام مرتضی

دانیشتوو‌ه‌کان که گوێیان له‌و به‌یته ئه‌بی چاوی ره‌شیان کال ئه‌بیته‌وه و هه‌ریه‌ک له‌ ناستی خۆیه‌وه ده‌ست ئه‌با خه‌لاته‌که‌ی خۆی ئه‌کی‌شیته دواوه و ئه‌یخاته‌وه باخه‌لی و شیخ ره‌زایش هیچ گوێ ناداتی و که لی ئه‌بیته‌وه به‌جیان دیلی و به‌ پی‌خۆیا ئه‌گه‌ریته‌وه.

ئه‌م رووداوه ئه‌وه‌مان پێشان ئه‌دا که شیخ ره‌زا عیزه‌ت نه‌فسیکی به‌رز و بالای بووه و نه‌یه‌هشتوو‌ه که‌س وای لی تی بگا بۆ خه‌لات و به‌رات شیعر ئه‌لی و لام وایه ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت جاروباری‌کیش له‌ پارچه شیعریکیا باسی دیاریی که‌سیکی کردبی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه بووه که ئه‌و خاوه‌ن دیارییه‌ دۆسته، ئه‌گینا ئه‌بی که‌له‌شی‌ری یا ئی‌ستری یا ماینی چ بایه‌خیکی بی شیخ ره‌زا قه‌سیده‌یه‌کی بۆ له‌ ته‌عریفکردنی ئه‌و که‌سه‌دا بللی که بۆی ناردوو!

کاروان ژماره ٧٠، کانوونی یه‌که‌می ١٩٨٨

**له قسه خوښ و نهسته قه کانی شیخ رهزای تالهبانی
له گهڼ نامازه کردن بۆ چه ند هه لویستیکی جوامیرانهی**

دوکتۆر نووری تالهبانی

شیخ رزای تالهبانی شاعیری کلاسیکی گه‌وره‌ی کورد و به‌توانا له
 ریکخستنی شیعر و قافییه له هه‌موو مهیدانه‌کانیدا، به تاییه‌تی له مهیدانی
 هه‌جوو و ره‌خنه‌گرتنا، پیاویکی زۆر قسه‌خۆش بووه، زۆریش حه‌زی له گالته و
 سوچه‌تکردن بووه. ئەم پیاوه گه‌وره‌یه خاوه‌نی هه‌لۆیستی جوامیرانه بووه
 له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سیکدا، هه‌تا ئە‌گه‌ر ئەو که‌سانه خراپه‌شیان به‌رامبه‌ر
 کردبیت، که شوکری فه‌زلیی شاعیر یه‌کیکیان بووه و له هه‌موو که‌سیکی تر
 زیاتر شیعرێ ناشیرین و ناره‌وای پێ وتوووه. به‌شیک له قسه‌ خۆش و
 نه‌سته‌قه‌کانی شیخ رزای ئیستاش دانیشتنی ئە‌دیب و ئە‌ده‌ب‌دۆستان و
 خه‌ڵکانی تریش ده‌رازیننه‌وه. له‌وه ده‌چیت هه‌ر له منالییه‌وه زیره‌کی و بلیمه‌تی
 و زمانتیژی پێوه دیار بووبیت. ده‌گێرنه‌وه ده‌لێن له سه‌رده‌می ژبانی باوکی،
 شیخ عه‌بدوهره‌حمانی (خالص)، که زانا و شیخی عیرفان و شاعیریکی گه‌وره
 بووه، شیخ رزای می‌ردمنال له‌گه‌ڵ شیخ عه‌لیی کاکی و دوو براکه‌ی دیکه‌یان
 ده‌چنه‌به‌غدا بۆ زیاره‌تی باره‌گای شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی. به‌ زمانی شیخ
 رزای ده‌گێرنه‌وه وتووبیتی، له کاتی ته‌وافکردنا پاراوه‌ته‌وه له خوای گه‌وره تاکو
 توانای شیعر و قافییه ریکخستنی پێ ببه‌خشیت، پاش چهند سه‌عاتیک زمانی
 به‌ستراوه و قسه‌ی پێ نه‌کراوه، ئە‌وه‌ش بووه‌ته هۆی نارچه‌تی کاکی گه‌وره‌ی
 شیخ عه‌لی تالهبانی. کاتی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ که‌رکووک، شیخ عه‌لی ئەم پروداوه
 بۆ باوکی ده‌گێریته‌وه، ئە‌ویش به بزهییه‌کی سه‌ر لێ‌وه‌وه فه‌رموویه‌تی "خۆزگه
 زمانی هه‌ر نه‌کرا بایه‌وه".

شیخ رهزای قسه خویش و سوحبته خویش دانه ماوه له وهلامدانه وهی بهرامبهره کی و قهت له وتنی شیعیری رهخنه گرتن له پرووی دسه لانداراندا سلی نه کردووه ته وه، بی گویدانه پله و پایه بیان. به ئاشکرا و راسته و خو قسه هی خوئی کردووه و رهخنه هی ههتا له سولتان و سهدری ئه عزم و والی گرتووه. له گه ل خزم و دۆستانیشی، به هه ق و به ناهه قی به شیعیر و به قسه هه رچی به دهما هاتبیت نه یگی پراو ته وه، به لام وهکو ده گپرنه وه پاشان زۆر جاران په شیمان بووه ته وه. شیخ رهزا پیاویکی دووروو نه بووه، قسه خو شه کانی وهک شیعیره کانی به گپرا نه وهی دهما وده می بۆمان ماونه ته وه، هه ر پاش وتنیان بلاو بوونه ته وه له دیوه خانه و ته کیه و خانه قاکاندا، که له و سهرده مه دا وهکو مه لبه ندی پۆشنبیری بوون له سهرانسه ری کوردستاندا. هه ره وهک چۆن به شتیکی زۆر له شیعیره کانی فه وتاون، به و شیپوه ش قسه خو شه کانی به شتیکیان له بیر کراون یان فه وتاون یان ده ستکاری کراون.

به شیک له شیعیره هه جووه کانی شیخ رهزا و قسه توندوتیژه کانی بوونه ته مایه ی ئیحراج بۆ که سوکاری، به تاییه تی بۆ کاک کی گه وره ی حاجی شیخ عه لی تاله بانی که گه وره پیاوی ناینی و کۆمه لایه تی ناوچه ی که رکووک و کوردستانی ئه و سهرده مه بووه و سه رۆکی بنه ماله ی تاله بانی بووه. له به شیک له شیعیره کانی هه جووی که سانکی کردووه که سایشته ی ئه و جووره هه جووکرده نه بوون. بۆ نمونه، له تاکه به یتیکدا قسه ی توندی دهرحه ق به مه لا مه جمودی مه زناوه کردووه، که یه کیک بووه له مه لا هه ره ناوداره کانی که رکووی ئه و سهرده مه، شیخ رهزا ده لێ:

کی دیویه تی مآلی خه زوور بۆ زاوا

تۆ له کوئی ته کیه له کوئی "بزنه گه ری مه زناوا"

وا ده زانم به شی زۆری ئه و مامۆستایانه ی شیعیره کانی شیخ رهزایان لیک داوه ته وه ئاماره یان بۆ هۆی وتنی ئه م ته نیا به یته شیعیره نه کردووه، چونکه ئاگاداری پتوه ندیی نزیک نیوان مه لا مه جموود و شیخ عه لیی برا گه وره ی شیخ رهزا نه بوون. مه لا مه جموود جگه له وه ی زانایه کی گه وره بووه،

مامۆستای خوا لئی خوۆش بێت باوكم شیخ جه میلی تالەبانی بووه، له مهیدانی عیرفانیشتا پایه بهرز بووه، خه لیفه‌ی کاک ئەحمه‌دی شیخ و شیخ عه‌لیی تالەبانی بووه. وه‌کو له خوا لێخوۆشبوو کاکم شیخ عه‌لی تالەبانیم بیستووه، مه‌لا مه‌حموود پتی خوۆش بووه نزیکتەر بێته‌وه له شیخ عه‌لی و خوازبێنیی یه‌کێک له کچه‌کانی بکات. شیخ ره‌زا به‌(سووئی نیه‌ته‌وه) ئەو مه‌به‌سته‌ی مه‌لا مه‌حموودی لێک داوه‌ته‌وه، وا تێ گه‌یشته‌وه گوايا نیازی ئەوه‌ی هه‌بێت ببی به‌جینشینی شیخ عه‌لی. شیخ ره‌زا له‌و به‌یته‌دا دای شوژدوووه و کردوویه‌تی به‌ "بزنه‌ گه‌ری مه‌زناوا". له راستیدا تاکو ئەمرۆکه‌یش ئێمه‌ی نه‌وه‌ی شیخ عه‌لیی گه‌وره، پاش تێپه‌ربوونی ئەو هه‌موو سالانه جاروبار که چاومان به‌ نه‌وه‌ی یه‌کی له‌و که‌سانه ده‌که‌وێت که شیخ ره‌زا به‌ توندی دای شوژدوون هه‌ست به‌ ئیجراجی ده‌که‌ین.

شیخ ره‌زا چ به‌شیعر و چ به‌قسه، زۆر که‌سی ناوداری ئەو سه‌رده‌مه‌ی شوژدوووته‌وه. له‌ چهند به‌یته شیعرێکی هه‌جووی تێکرا خه‌ڵکانی چهند شارێکی کوردستانی کردووه. سه‌یر له‌وه‌دایه ئێستاش ئەو شیعرانه له‌سه‌ر زاری خه‌ڵکن و که‌سانێکی زۆر بۆ گالته له‌ بۆنه و بێ بۆنه ده‌یڵینه‌وه.

له‌ چهند که‌سیکم بیستووه که چاویان به‌ شیخ ره‌زا که‌وتوووه و له‌ نزیکه‌وه ناسیویانه، هه‌موو ده‌یانگوت پیاویکی زۆر دلپاک و ده‌روون خاوین بووه، زۆر به‌ دین بووه، به‌ کرده‌وه زۆر دوور بووه له‌و قسانه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا وتوونی. شیعر و قسه‌کانی جاروبار بوونه‌ته‌ مایه‌ی په‌ستی و دلگیری له‌لای ئەو که‌سانه‌ی هه‌جووی کردوون، هه‌رچه‌نده زانیویانه ئەو شیعرانه‌ی بۆ سوحبه‌ت و رابواردن وتوووه. شیخ ره‌زا ستایشی ئەو که‌سانه‌ی کردووه که هه‌جووی کردوون. له‌ وه‌رامدانه‌وه‌ی پرسیارێک ئاراسته‌ی کراوه، بۆچی هه‌جووی که‌سانێکی کردووه، که‌چی له‌گه‌ڵ که‌سانێکی دیکه‌دا بێده‌نگ بووه، وتوویه‌تی «ئەو که‌سانه‌ی دیار نه‌بن من هه‌جوویان ناکه‌م».

له‌وه ده‌چیت له‌ سه‌رده‌می شیخ ره‌زا و له‌ پاش ئەوه‌یش زۆر له‌ گه‌وره پیاوانی ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی کورد هه‌زیان له‌ شیعرێ هه‌جووی مه‌کشوف

بووه. له به شېك له ديوهخانه و تهكيه و خانهقاكاندا ئه و شيعرانه خویندراونه تهوه و گوځ راگيراره له نوکتهکانی. گهر ته ماشای کتیبی (رشتهی مرواری)ی مه لاهه لاهه دینی سجادى بکهین دهینین پره له قسهی گالته و نوکتهی کراوه به زمانى به شېك له گهوره پیاوانى ئاینی و کومه لایه تیبی سهدهی بیستم و پیشتریش. خه لکه که تیکرا حه زیان له و جوړه قسانه بووه، بویه به ئاسانى بلاو بوونه تهوه و کومه لگه ی کوردی قبوولی کردوون.

ئو که سانهی نارمحت بوون له شيعره هه جووهکانی شیخ رها به شېکیان چوونه ته لای شیخ عه لیبی کاکى و گله ییان کردووه. به پتی نه ریتی ئو سهردهمه، شیخ عه لى خوځی له شیخ رها تووره کردووه و سهر نه نشتی کردووه، چونکه به شېك له و که سانه دؤست و موریدی بوون و هه مووشیان له ناو کومه لگه ی ئو سهردهمه دا ناودار و دیار بوون. حاجی موسته فای قیردار یه کتک بووه له و که سانه ی چوونه لای شیخ عه لى و گله یی له شیخ رها کردووه. حاجی موسته فا پیاویکی ناوداری که رکوک بووه و ماوهیه ک ئه ندامی ئه نجوومه نی (مهبعووسان)ی عوسمانی بووه له ئهسته موول و سهروکی شارهوانی شاری که رکوک بووه. له پارچه شيعریتکا به زمانى تورکی، شیخ رها ته شیبیهی کردووه به میناس غه ریبی مه ترانی ئو سهردهمه ی که رکوک. ئو پارچه شيعره له ناو ديوهخانهکانی که رکوکدا بلاو ده بیته وه، پاش ماوهیه ک ده گاته وه به حاجی موسته فا که دؤست و موریدی شیخ عه لى بووه. حاجی موسته فا ده چپته لای شیخ عه لى و گله یی دهکات که شیخ رها ته شیبیهی کردووه به مه ترانی که رکوک. شیخ عه لى ده نپری به شوین شیخ رها دا و خوځی لى تووره دهکات و پتی ده لیت چؤن پیاویکی گه وری وه کو حاجی موسته فا ده شو به ینى به مه ترانی که رکوک؟ له و سهردهمه دا ته شیبیه ردى پیاویکی دیندار و ناوداری ناو کومه لى به مه ترانی ديانه کان کاریک بووه به ئاسانى قبوول نه کراوه^(۱). له وهرامدانه وهی

(۱) ته ماشای نووسینه کهم بکه له ژیر ناوی: "گه شتیکی تر به جیهانی شیخ رها ی تاله بانیدا"، کوواری (کاروان) ژماره (۷۰) ی سالی ۱۹۸۹، لاپه ره ۲۱.

گلهیییه کهی حاجی موسته فادا، شیخ رهزا پرووی کردووته کاکای و وتوویه تی من سهرم لی شیواوه، له لایه که وه مه تران هاتووته مالم و گلهیی لی کردووم چونکه شو بهاندوومه به حاجی موسته فا و پیم ده لیت له که رکوک که سیکت نه دوزیه وه پیم بشو بهینی له حاجی موسته فا به ولاره، که چی حاجی گلهیی نه وهم لی ده کات شو بهاندوومه به مه تران. به کورتی حاجی موسته فا قه زار بار ده بیته وه.

لیردها نامازه بو چه ند بو نه یه کی دانانی چه ند به یته شیعریکی شیخ رهزا ده کم، له گه ل گیرانه وهی چه ند قسه یه کی نه سته قی شیخ رهزا دا. به شیک له و قسانه له پیوانی به ته منم بیستون که چاویان به شیخ رهزا که وتووه، یان به دما وده می نه و قسانه یان له که سانی نزیکیه وه بیستوه. چه ند قسه یه کی دیکه ی شیخ رهزام له کاکم خوی لی خو ش بیت شیخ عه لی تاله بانی بیستوه، هه ندیکی دیکه یان له خوا لیخو ش بو ماموستا توفیق وه هبی به گ. کو مه لیک له و قسانه ی به زمانی شیخ رهزا وه بلای کراره ته وه، یان بو لیکنانه وهی شیعره کانی و بو نه ی وتیان نو سراون، به شیک له نه دیب و نووسره به ریزه کان ناوی نه و که سانه یان ده ستنیشان نه کردوه که نه و قسانه یان لی بیستون. نه مهش بو وه ته هوی نه وه تا راده یه ک گومان بکه ویته سهر دروستی نه و لیکنانه وه و نووسینه انه. نه گه ر ته ماشای نووسینه کانی خوا لی خو ش بیت ماموستا شیخ محمه دی خال بکه ین که له کوواری "ده فته ری کورده واری" له سهرته ای هه فتا کاندا بلای کردونه ته وه له باره ی قسه و شیعره کانی شیخ رهزا وه، یان نه و (پیشه کی) یه ی بو دیوانی شیخ رهزا ی تاله بانی نووسیوه ته وه که پاش کوچکردنی خوا لی خو ش بی کاک نومید ناشنا بلای کردوه ته وه، ده بین به شیک له و قسانه ی بو لیکنانه وهی موناسه یه ی شیعره کانی نو سراون پیویست به چا و گیرانه وه ده کن. له و نووسینه ی له کوواری (ده فته ری کورده واری) بلای کراره ته وه، ماموستا خالی رهحمه تی میناس غه ربی مه ترانی که رکوکی کردوه به جو له که ی مه فروش بهش به حالی خو م تا نیستا نه مبیستوه له کوردستاندا جو له که یه ک

مه‌یفرۆشیی کردبیت. له لیكدانه‌وه‌كانی بۆنه‌ی وتنی چهند به‌یته شیعرێکی شیخ ره‌زا، مامۆستا خاڵ ناوی ئه‌وه‌سه‌نه‌ی نه‌ه‌یتاوه‌ كه ئه‌وه‌ قسه‌نه‌ی لێ بیستوون، ئه‌مه‌ش گومانێکی تر ده‌خاته سه‌ر دروستیی شیوه‌ی ئه‌وه‌ لیكدانه‌وه‌ و نووسینه‌نه‌. پتویسته‌ له‌ نووسین و لیكۆلینه‌وه‌ی زانستیدا ناوی سه‌رچاوه‌ و ئه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ بنووسرێن كه‌ گه‌فتوگۆیان له‌گه‌ڵدا كراوه‌. مامۆستا شیخ مه‌مه‌دی خاڵ زانایه‌کی ئاینیی گه‌وره‌ بووه‌، ده‌بووایه‌ له‌ گه‌یڕانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ قسه‌نه‌دا ناوی ئه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ی به‌یان بكردبا كه‌ ئه‌وه‌ قسه‌نه‌یان بۆ گه‌یڕاوه‌ته‌وه‌. هه‌رچنده‌ لێرده‌دا مه‌به‌ستم ته‌شبه‌یه‌كردن نییه‌، به‌لام چۆن له‌ گه‌یڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌كانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیته‌) ناوی ئه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ تۆمار كراون كه‌ ئه‌وه‌ فه‌رموودانه‌یان گه‌یڕاوه‌ته‌وه‌، لێرده‌شدا ده‌بوو ناوی ئه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ی ئاشكرا كردبا كه‌ ئه‌وه‌ قسه‌نه‌ی به‌ زاری شیخ ره‌زاوه‌ وتووه‌، چونكه‌ كاری زانستی ده‌بیته‌ به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌نجام بدریت.

به‌شێکی زۆر له‌ قسه‌ خۆشه‌كانی شیخ ره‌زا فه‌وتاون یان له‌بیر كراون، چونكه‌ نه‌نووسراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌وه‌ كه‌سه‌نه‌ش كه‌ بیستووایه‌ ده‌مێكه‌ چوونه‌ته‌ به‌ر دلۆقانیی خوا. مامۆستا توفیق وه‌هبی به‌گ ده‌یوت پیاویکی وه‌كو شیخ ره‌زای خاوه‌ن ئه‌وه‌ هه‌موو شیعه‌ره‌ جوان و به‌تام و چێژانه‌ چۆن ده‌بیته‌ دوو سێ ئه‌وه‌نده‌ قسه‌ی خۆشی له‌ پالدا نه‌كردبیت! جاری وا هه‌یه‌ تا‌قه‌ به‌یتێك رووداویکی گه‌وره‌ی له‌ دوا‌دا بووه‌، یان به‌هۆی قسه‌ی یه‌كێکی تره‌وه‌ كراوه‌، چونكه‌ شیخ ره‌زا له‌ ناوجه‌رگه‌ی كۆمه‌لگه‌دا ژیاوه‌، شیعر و قسه‌كانی ئاوێنه‌ و ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ ژیاوه‌ بوون. شیخ ره‌زا گه‌شتی زۆری كردووه‌ به‌ جیهانی پێشكه‌وتووی ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا و هه‌زاران رووداوی چاوپێ‌كه‌وتووه‌ و هه‌ولێ داوه‌ به‌شێکیان تۆمار بكات نه‌ك له‌سه‌ر كاغه‌ز بگه‌ر له‌ دای خه‌لكدا. ئه‌گه‌ر شیخ ره‌زا نه‌بیته‌ كێ ده‌توانی پێش سه‌د و بیست ساڵ ئه‌م به‌یته‌ شیعه‌ر بلێته‌:

راست له‌ دونه‌یادا نه‌ماوه‌ گه‌ر قسه‌ی ساغت ده‌وی
بێ هه‌زارانت نیشان ده‌م گه‌ر قورمساغت ده‌وی

بهشی هره زۆری شيعرهكانى شىخ رەزا بە بۆنەو و تراون، بەكوتوپىرى و لە ناكاودا ئەو شيعرەنە وەك پەلە هەورى بەهار لە دەمىهەو دەرىپەرىون. زۆرچاران تەنيا بەیتە شيعرىك بۆنەپەكى گەورەى لە دوادا بوو، لە بىر كراوہ يان هەر نەزانراوہ. خوا لىخۆشبوو حاجى حەمىدى حاجى كەرىمى دانىشتووى گەرىكى بەرتەكە، لە سەرەتای حەفتاكاندا بۆى گىرامەوہ وتى: كۆمەلىك هەرزەكار بووین لە بەردەم دەرگەى تەكەيدا راوہستابووین، شىخ رەزا لە مالى خۆپانەوہ دەهاتە دەرئى كە بەرامبەرى تەكە بوو، بۆ ئەوہى بچتە تەكە بۆ نوێژ. لە بەردەميا وەستاین و كەوتینە پارانەوہ لى: "توخوا مامە شىخ شيعرىكمان بەسەردا بلئى"، ئەویش پەلەى بوو بە نوێژەكەى رابگات دەبگوت بەرۆكم بەردەن ئەگىنا زەرەر دەكەن. وتى هەر وازمان لى نەهیتنا، كوتوپر وەستا و گوتى، لەگەل ئامازەكردن بۆ چوار كەس لە نىوماندا:

بەرتەكەلى حەرام زادە و داىك خۆگىتى زۆرە
(خلە) و (بلە) و (فشە گالته) و (عەزە دەمبۆرە)

لەو باوەرەدام ئەم بەیتە شيعرەى شىخ رەزا ئەگەر يەكێك ئاگادار نەبىت لە بۆنەى گوتنى، ئەو كەسەى بەرچاوى دەكەوئىت وا دەزانئى بەیتە شيعرىكى جنىودانە. سەدان شيعرى شىخ رەزا بە بۆنەو و تراون و كەس ئاگادارى هۆى وتیان نىيە، بۆيە تاميان لى ناكەين يان بەباشى لىيان تى ناگەين.

لە كۆتايى مانگى حوزەيرانى سالى ١٩٧٩ كە مامۆستا بووم لە كۆلئجى قانون لە زانكۆى بەغدا جارچار سەردانى (كۆرى زانىارى كورد) م دەكرد. جارێكىيان چاوم بە كاك عەزىز ئاكرەبى كەوت، كە لەو دەمەدا سەرۆكى بەشى كوردى (كۆر) بوو. لەو دانىشتنەدا قسە گەيشتە سەر شىخ رەزا، پيشنازى دامەزراندنى لىژنەپەكم كرد لە كەسانى شارەزا لە شيعرهكانى تاكو بتوانن كۆيان بكەنەوہ، لەگەل لىكدانەوہ و تۆماركردنى بۆنەى وتنى شيعرهكانى. پيشنازى كرد ئەندامانى ئەو لىژنەپە بچنە ئەو شار و جىگەيانەى كەسانى لى ماوہ كە شيعرى شىخ رەزايان لەبەر ماوہ و ئاگادارى بۆنەى وتنى شيعرهكان، نامادەبىيى خۆيشم پيشان دا بۆ هاوكارىكردنى ئەو لىژنەپە. كاك

عەزیز پێشنیازەکی پەسەند کرد و هەر لەوێدا داواى لە کاک لەتەیف گلی کرد، کە بەرپۆبەری (کۆر) بوو ئەو پێشنیازە بخاتە بەردەم کۆبوونەوەی داهاتووی (کۆر) لە مانگی ئەیلوولی ئەو ساڵە، چونکە پشوووی هاوینی ئەو ساڵە تازە دەستی پێ کردبوو. پاش چەند رۆژیک گەرامەوه بۆ کوردستان، لە کەرکووک قسەم لەگەڵ چەند کەسێک کرد بۆ هاوکاریکردنی ئەو لێژنەیە. لە ئێوارەییەکی مانگی تەمووزی ئەو ساڵە کاک عەزیز چوووە سووریا و لەوێوە بەیانیکێ دژ بە رژێم بلاو کردەوه، بەو شیوەیە کارەکه تیک چوو و سەری نەگرت.

خوایێخۆشبوو حەمید فەتاح ناسراو بە حەمید ئەفەندی، کە چاوی بە شیخ رەزا کەوتبوو و لە نزیکەوه دەیناسی و بەشی زۆری شیعەرەکانی لەبەر بوو. جارێکیان لە تەکیە لە کەرکووک بۆی گێرامەوه وتی شیخ رەزا جارێک لە مالهۆه دێتە دەری تاکو بجیتە تەکیە، لەو کاتەدا حاجی رەفیع ئەفەندی حاجی ئەمینی خادم سوجادە، کە پوورزای شیخ رەزا بوو لە بەردەم تەکیەدا بەسەری ئەسپێک تێ دەپەرت، بەنیازی گەرانەوه بۆ مائی خۆیان کە لە خوارووی تەکیەدا بوو. شیخ رەزا چاوی پێ دەکەویت و پادەوهستێ و کوتوپر ئەم بەیتە شیعەری بەسەردا دەلێت:

مایە کویتێکی لەژێردایە لەر و سست و عەتیق

شان بەشان ئەروا لەگەڵ (نعم الرفیق)

هەندیک رووداوی تاییبەت بە ژبانی شیخ رەزاوه هەن لە سەرەتاوه بە هەڵە تۆمار کراون. بۆ نمونە، لە پێشەکیی دیوانی شیعەرەکانی کە لە ساڵی ۱۹۴۶ لە بەغدا چاپ کراوه لەلایەن خوای لێ خۆش بێت دادیار (پاریزەر) عەلی تالەبانی کورەزای شیخ رەزاوه، نووسەری پێشەکیی ئەو دیوانە هەڵە زۆری نووسیوه، بەداخەوه نووسەر و لێکۆڵەوانی پاشتر، بە مەلا عەلادینی سجادیشەوه، لەسەر هەمان هەڵە رۆیشتوون و دووبارە و سێ بارەیان کردووتهوه. هەموو دەزانین ئەو دیوانەیی شیخ رەزا پرە لە هەڵە گەوره و بەنووسینیکی کوردیی ناتەواو و نارێک چاپ کراوه. ئەو کەسەیی پێشەکیی بۆ دیوانەکه نووسیوه و نامادەیی کردووه بۆ چاپکردن شارەزاییەکی ئەوتۆی

که سانه‌ی به توندی و به ناشیرینی هه‌جوویان کردوو، له‌وانه شوکری فه‌زلی شاعیری به‌ناوبانگ، پیش ئه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه بگێرمه‌وه، که له مامۆستا تۆفیق وهه‌بی به‌گم بیستوو له‌باره‌ی چۆنیه‌تی رزگارکردنی ملی شوکری فه‌زلی له په‌تی سێداره‌دان به‌هۆی شیخ ره‌زاوه، رووداویکی تر ده‌گێرمه‌وه، که له کاکم شیخ‌عه‌لی تاله‌بانیم بیستوو، ئه‌ویش له سه‌عدوللا ئه‌فه‌ندی که‌رکوویکی بیستوو. ئه‌و سه‌عدوللا ئه‌فه‌ندییه ئه‌ده‌بدۆست بووه و به‌شی زۆری شیعه‌ره‌کانی شیخ ره‌زای له‌به‌ر بووه، له شاری به‌غدا دانیشتوو. له‌وه ده‌جێت له سه‌له‌کانی بیست و پاشتر، له رۆژانی هه‌ینی له مائی یه‌کی له پیاوه کورده‌گه‌وره‌کانی به‌غدا کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی ساز کرابێت بۆ گویگرتن له شیعر و قسه‌ی ئه‌ده‌بی به‌زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و تورکی و فارسی. له یه‌کی له‌وه دانیشتناه‌دا داوا کراوه له سه‌عدوللا ئه‌فه‌ندی چه‌ند به‌یته شیعه‌ریک بخوینێته‌وه، ئه‌ویش ئه‌و قه‌سیده شیعه‌ری شیخ ره‌زای خویندوووه‌ته‌وه که تێیدا به توندی هه‌جووی شوکری فه‌زلی کردوو، به‌م به‌یته ده‌ست پێ ده‌کات:

پوره شوکری به‌سیه‌تی با شه‌مه‌ت له‌ق نه‌که‌م

دایکه هه‌واله‌ی سووری سه‌ر ئه‌بله‌ق نه‌که‌م

که ده‌ستی کردوو به‌ خویندنه‌وه‌ی چه‌ند به‌یته شیعه‌ریک، ئه‌و که‌سه‌ی به‌ته‌نیشتیوه‌ دانیشتوو و یستوو یه‌تی ئاگاداری بکاته‌وه تا رابوه‌ستێ له خویندنه‌وه‌ی شیعه‌ره‌که، به‌لام وتوو یه‌تی له‌و کاته‌ی که شیعه‌ره‌که‌ی خویندووته‌وه، یه‌کیک له دانیشتوانی کۆره‌که، که له به‌رامبه‌ری دانیشتوو و نه‌یناسیوه، به‌کۆل ده‌ستی کردوو به‌گریان. به‌هۆی ئه‌و که‌سه‌ی له‌لایه‌وه دانیشتوو، سه‌عدوللا ئه‌فه‌ندی راده‌وه‌ستێ له شیعر خویندنه‌وه، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی گریاوه له کاتی شیعر خویندنه‌وه‌دا سه‌ری به‌رز کردووته‌وه و داوای لێ کردوو به‌رده‌وام بێت له خویندنه‌وه‌ی شیعه‌ره‌که و وتوو یه‌تی "خۆزگه شیخ ره‌زا بمابایه و دوو ئه‌وه‌نده قسه‌ی جۆراوجۆری پیم بوتایه!" ده‌رکه‌وتوو ئه‌و که‌سه شوکری فه‌زلی بووه، که شیخ ره‌زا بووته هۆی ئه‌وه له‌سێداره‌دان رزگاری بکات.

مامۆستا توفیق وهه‌بى له ساڵى ۱۹۷۵ بۆى گىرامه‌وه و گوتى پاش
 گه‌رانه‌وه‌ى بۆ عىراق ماوه‌یه‌ك خه‌رىكى كۆكردنه‌وه‌ى شىعهره‌كانى شىخ ره‌زا و
 شوكرى فه‌زلى بووه. ماله‌كه‌ى نزىكى مالى شوكرى فه‌زلى بووه له گه‌ره‌كى
 (جديد هه‌سه‌ن پاشا) له به‌غدا. هاشمۆى يه‌كه‌تر ده‌كه‌ن و جارىك داواى ئه‌و
 شىعهرانه‌ى لى ده‌كات كه تىيدا هه‌جووى شىخ ره‌زای كردووه، به‌لام هه‌موو
 جار بىانگه‌یه‌كى دۆزىوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ى ئه‌و شىعهرانه‌ى پى نه‌دات. رۆژىكیان
 پى ده‌لێت وا دياره وازى لى ناهىنى، بۆيه ئه‌م رووداوه‌ى بۆ ده‌گىرێته‌وه.
 شوكرى فه‌زلى ده‌كه‌وته‌يه‌سه‌كردن و ده‌لێت له سلىمانى بووه، له پارچه
 شىعرىكدا به زمانى توركى هه‌جووىكى توندى ئۆردووى عوسمانى كردووه،
 پاش ماوه‌یه‌ك گىراوه و ره‌وانه‌ى به‌غدا كراوه و دراوه به دادگه‌ى سه‌ربازى،
 كه حوكمى له‌سىداره‌دانى به‌سه‌ردا سه‌پاندووه. له‌و ماوه‌یه‌دا كه چاوه‌رپى
 فه‌رمانى ئه‌سته‌موولیان كردووه بۆ جىبه‌جىكردنى برىارى دادگه‌كه، ئه‌و
 هه‌واله‌ ده‌گاته شىخ ره‌زا، كه وه‌كو ئاگادارىن دوا ساڵه‌كانى ژيانى له به‌غدا
 به‌سه‌ر بردووه و هه‌ر له‌وێشدا كۆچى دوايى كردووه. ئىواره‌یه‌ك شىخ ره‌زا
 ده‌چىته دىوه‌خانه‌ى (والى)، كه وه‌كو مامۆستا وهه‌بى به‌گ ده‌گىرايه‌وه
 ئه‌ده‌بۆست بووه و زۆرى هه‌ز له شىعهره‌كانى شىخ ره‌زا بووه. (والى) رێز و
 حورمه‌تى شىخ ره‌زا ده‌گرێ و گله‌يشى لى ده‌كات كه پىشتر سه‌ردانى
 نه‌كردووه. نه‌رىتى دىوه‌خانه‌ى (والى) وا بووه كه پىاوه گه‌وره‌كانى به‌غدا
 ئىواران چوونه‌ته دىوه‌خانه‌كه‌ى پىكه‌وه نوێژى شىوانیان كردووه و پاشان
 چوونه‌ته‌وه مالى خۆيان. پاش نوێژى شىوان شىخ ره‌زا ده‌مىنێته‌وه و (والى)
 پى ده‌لێت ئه‌و هاتنه‌ى بى ملامه‌ت نىيه، ئه‌ویش له وه‌رامدا پى ده‌لێت بۆ
 كارى شوكرى فه‌زلى هاتووه و دىوه‌خانه‌كه‌ى به‌جى ناهىلى ئه‌گه‌ر كه‌تى
 به‌ردانى شوكرى فه‌زلى پى نه‌دات. (والى) به شىخ ره‌زا ده‌لێت ئىشى ئه‌و
 ئه‌گه‌ر به‌و جىبه‌جى بكریت به‌سه‌ر چاوان ده‌يكات، به‌لام ئه‌و كار له ده‌ستى
 ئه‌ودا نه‌ماوه، برىارى دادگه‌ى سه‌ربازى دراوه و ره‌وانه‌ى ئه‌سته‌موول كراوه،
 چاوه‌رپى فه‌رمانى بابى عالى ده‌كه‌ن، به‌لام پى ده‌لێت له‌به‌ر خاتره‌ ئه‌و

هەرچی پێ بکریت قسور ناکات. زۆری پێ ناچیت بههۆی تکای (والی) ی به‌غداوه بریاری دادگهی سه‌ربازی به‌سێدارهدانی شوکری فه‌زلی ده‌کرێته فه‌رمانی لیخۆشیوون له‌و تۆمه‌ته‌ی خرابووه پالی.

مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی گوتی ئه‌وجا شوکری فه‌زلی رووی تۆ کردم و گوتی، "ناهه‌قمه پاش ئه‌و کرده‌وه گه‌وره‌یه‌ی شیخ ره‌زا پیت بلێم ئه‌و شیعرانه‌ی تێیدا قسه‌ی ناشیرینم به‌ مامۆستا که‌م وتوو هه‌موویان فه‌وتاون و نه‌ماون مامۆستا وه‌ه‌بی به‌گ گوتی چه‌ند جارێکی تر داوای ئه‌و شیعرانه‌م لێ کرد، به‌لام بۆ سوود بوو هه‌یچی پێ نه‌دام. ئه‌و رووداوه ده‌یسه‌لمێنی که‌ شیخ ره‌زا پیاویکی زۆر دڵ گه‌وره‌ بووه، ئه‌ویش بووه‌ته هۆی رزگارکردنی شوکری فه‌زلی له‌ په‌تی سێداره، پاشان پێی ده‌لی که‌سانیک هانیا‌ن داوه هه‌ججوی بکات و قسه‌ی ناشیرین به‌ شیخ ره‌زا بلێت.

ئهمه نمونه‌یه‌که له‌ هه‌لۆیستی پیاوانه‌ی شیخ ره‌زا به‌رامبه‌ر که‌سیک که قسه‌ی ناشیرینی پێ وتوو. له‌ باوه‌رهدام هه‌لۆیستی جوامێرانه‌ی تری هه‌بووه، له‌ ئاکامی کۆلینه‌وه باشت‌ر روون ده‌کرینه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌وردی له شیعره‌کانی بکۆلینه‌وه بۆنه‌ی شیعره‌کانی بدۆزینه‌وه و هه‌ول بده‌ین لایه‌نه راستیه‌یه‌کانی ژبانی شیخ ره‌زا بکه‌ینه‌ به‌رچاو، ده‌توانین باشت‌ر خزمه‌ت به ئه‌ده‌ب و شیعی کوردی ره‌سه‌ن بکه‌ین، که‌ شیخ ره‌زا له‌سه‌ر لووتکه‌که‌یدا راوه‌ستاوه (٢) (*).

(٢) ته‌ماشای ئهم ناملیکه‌یه‌ بکه له ژیر ناوی: "شێخانی ئیرشادی تاله‌بانی و چه‌ند ناو‌داریکی تری ئهم بنه‌ماله‌یه" بلاوم کردووته‌وه، چاپی دووهم، له هه‌ولتیر له ٢٠٠٣ چاپ کراوه، ل ٦٥.

* ئهم بابته له‌و کۆنفرانسه‌ پێشکیش کراوه که له یادی شیخ ره‌زای تاله‌بانی له ١١ی ئایاری ٢٠٠٤ له سلێمانی رێک خراوه.

**چاوخساندنئۆ به چاپی تازهی دیوانی
شیخ رهزای تالهبانیدا**

نووسینی: محمهد جهمیل رۆژبهیانی

وشهیی:

دۆستی به پِرم، کاک هۆشیار قهفتان، نزیکهی چل سالی له مه و بهر له گرتووخانه کهی که رکوک پیکه وه بووین و یه کترمان ناسی و ئاشنا بووین، ئاشنایه تیی رۆزانی خه باتیش پیرۆزه و هه رگیز له بیر ناچی و تا ئیسته ش هه ر دۆستین، هه ر ساله که رۆژمیر و سالنامه و ئه جنده کان چاپ ده کات، بهر له هه موو کهس چه ندین ژماره م به دیاری بۆ ئه هیئیی هه م بۆ خۆم و هه م بۆ دۆستانم، ههروه ها هه ر کتییی که خۆی له سلیمانی چاپی ئه کات ژماره یه کم بۆ دینی، ئه م جاره دیوانی شیخ ره زای تاله بانیی بۆ هیئام که له چاپخانه کهی سلیمانیی خۆیان چاپی کردووه، زۆر به په له چاو یکم پتیا گێرا، سه رنجم دا له دوا لاپه رده ناوی منی خستوو ته سه رووی ئه و ناوانه وه که سیاسی کردوون. جاری زۆر سیاسی ئه و سیاسه ی ئه که م و په سنی دیارییه که یشی و پیرۆزیایی ده که م که به یارمه تیی ئومید کاکه ره ش و مامۆستا هه مه پۆر، ئه م به ره مه ی وه دی هیئاوه. ئینجا ده رباره ی کتیبه که یه وه چه ند سه رنجی ده رئه پرم که خوینده واران و خوینده واران بزائن من ئه م کتیبه م بهر له چاپکردن نه دیوه، وه گه رنه هه له بژیرم ئه کرد.

ئوه ی راستی بی ده می بوو بیستبووم کاک هوشیار و کاک ئومید کاکه ره ش به رنامه ی چاپی تازه ی دیوانه که یان دارشته ووه، زۆر پارچه هه له به سستی بزربوویان دۆزیوه ته وه و نیکاتی شیخ ره زایان تۆمار کردووه، ماوه یه کیشه شتی ئومید کاکه ره ش ده خوینمه وه، ده بینم هه ول ئه دات، به پیتی

توانا و لیوهشاوهیبی خۆی خزمهتی ئه‌دهبی و لاته‌که‌ی بکات و پله‌ی خۆیشی له ئاشنایی و شاره‌زایییا دهناسی و هه‌ز له فیشال و ده‌ست هه‌لبه‌ست ناکا، به‌لام به‌خه‌یا‌لما نه‌ده‌هات مامۆستا هۆشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) به‌غدای به‌جی هیشتی و قوتابخانه‌ی ئه‌دهبی خۆی گواسته‌بیته‌وه بۆ سلیمانی، ئیسته‌سه‌د شوکور بۆ خوا سلیمانی پایته‌ختی سولیمانیه، ده‌رگای ئه‌دهبی تیا و الایه و له‌هه‌موولاوه نووسه‌ران رووی تی ده‌که‌ن و هه‌ر ئه‌دیبه‌ به‌پیی توانای خۆی به‌ره‌می خۆی ئه‌خاته‌سه‌ر سفره‌ی ئه‌دهب و پیشکیشی کورانی و لاتی ده‌کات. زۆری وا هه‌یه‌ په‌پوله‌سلیمان ئاسا باله‌ کوله‌یکه‌ ئه‌کاته‌زیافه‌تی سپای ئه‌دهب و هه‌ندێ هه‌ن (ئاصه‌ف) ئاسا ته‌خت و تارا‌جی ئه‌دهبی گه‌لان ئه‌که‌ن و زانست و زانیاری و ئه‌دهبی گه‌لان ئه‌که‌نه‌ گۆلده‌سته‌ی دیاری و پیشکیشی رۆله‌ی و لاتی ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌شه‌ رزگاربووه‌ی کورد له‌ گه‌رووی (قومقوم) سوود له‌ زانست و ئه‌دهبی بیتگانه و خۆمالی وهر‌بگرن، چێژگه‌ی شیرینی برێژنه‌ شانه‌وه، وه‌ک می‌شه‌نگ بیکه‌نه‌ هه‌نگوین و نه‌ته‌وه‌ی پێ‌په‌روه‌ده‌ بکه‌ن.

ئه‌دهبی شیخ ره‌زای تاله‌بانی که‌ پیره‌مێردی به‌هه‌شتی په‌لاری تی گرتوه‌ و وتووێه: "شایسته‌ی ئه‌ده‌بخانه‌یه" (به‌هه‌ردوو واتا) له‌و ئه‌ده‌به‌ نه‌مره‌ به‌ر‌زانه‌یه که‌ له‌به‌ر ساده‌یی و پیکویتی له‌هه‌موو و لاتی کورده‌واریدا ویردی سه‌ر زبانی کورانی گه‌له، خه‌لکی سه‌نه و سابلاخ ئه‌وه‌نده‌ شه‌یدای ئه‌دهبی شیخ ره‌زان شه‌ره‌شیعری پێ ئه‌که‌ن. خه‌لقی سلیمانی، به‌تایبه‌تی ئه‌دیباتی له‌ کۆر و له‌ ئه‌نجومه‌نا، بۆ به‌لگه‌ جێپوه‌کانی وه‌ک قسه‌ی نه‌سته‌ق ئه‌گێرنه‌وه، خه‌لکی که‌رکووک هه‌سه‌رتی ئه‌وه‌ن بۆچ ژوره‌که‌ی خودی شیخ ره‌زا له‌ ته‌کیه‌ی که‌رکووک که‌فمال و بۆیاغ کراوه، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و هۆنراوه‌ بنووسریته‌وه که‌ ئه‌و خۆی به‌په‌له‌ به‌ دیواره‌کانا ئه‌ینوووسییه‌وه. ئه‌دیباتی به‌غدا، شام، حه‌له‌ب، ئه‌سته‌مبوول... تا ئه‌مروێ تامه‌زرۆی ئه‌دهبی شیخ ره‌زان.

راسته‌ ئه‌دهبی شیخ ره‌زا پره‌ له‌ قسه‌ی بی ئه‌ده‌بانه و جێبو، به‌لام جێپوه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ هونه‌روه‌رانه‌یه، هه‌ر ده‌لیی دانه‌ی مروارین و زه‌رینگه‌ری

هونهرمه ند خسللی ته لای پی نه خشان دووه. وهک دیته یادم به هه شتی ماموستا مه لا سه جادی نووسیبووی: "کورپه، راسته شیخ رهزا جنیوفروش، به لام سهیری هونینه وهی ئەم جنیوه بکه و هه زاران هونراوهی بی تام و چیژی به فیدا که":

"حهیزی کوزی حیز و دزی فهیروزه گواوی

مه عجوونی خه نه و وسمهیه بو ریشی زه هاوی"

براده ره مه زنه که ی ئیمه به مامه شیخ رهزا ده لی (شیخه جنیوفروش که)، به لام من ناوی ئەنیم (لسان الحق) به په پیرهوی ئەدیباتی ئیرانی، که نازناوی (لسان الغیب) یان داوه به حافزی شیرازی، نازناوه که ی من له هه قا لاف و که زاف نییه، ئەم داستانه م به لگهیه:

به پیز مه لا حه مه عه لی قهره داغی، پار چه ند نووسینیکی (ئالووسی) له کتیبخانه ی (سه دام) دۆزیوه ته وه، داویه به شیخ موکه ره م تاله بانی، که خه ریکه زۆر شتی جوان له رباره ی شیخ رهزا وه وه گیر ئەهینۆ و ئەهوی ئه سه ر ته رزیکه جوان دیوانه که ی چاپ بکاته وه. لهو پارچه کاغه زه دا نووسراوه: "مه لا عه بدوره حمانی رۆژبه یانی (ماموستای مفتی زه هاوی) رۆژی له کۆری مه لاکانی ناو به غادا، به مفتی زه هاوی و تووه: رۆله مفتی خانم که ت ته لاق بده، ناوی به دناو کردووی، ژنیکه تر بخوازه. مفتی و توویه: پارهم نییه ژنی تر بخوازم. مه لا عه بدوره حمان په نجا لیره ی زیری داوه تی و پی و تووه: ها ئەوه په نجا لیره ژنی پی بخوازه. به لام مفتی پاش ئەوه ی پاره که ی وه رگرتووه، ژنی نه خواستووه، وادیاره پاره که ی داوه به ه لۆا بو خانم. جا ئیسته هه مووتان سویند ئەدهم شیخ رهزا (لسان الحق) ه یا نه؟ جنیوهکانی جیی خۆیه تی یا نه؟ له گه ل ئەوه شدا ئەگونجی پارچه کاغه زه که به درۆ له زبانی (ئالووسی) یه وه نووسرای، چونکه مفتی زه هاوی دوژمنی زۆر بووه.

ئهدهبی شیخ رهزا وهک زۆر ئەدهبی ئەدیبه مه زنهکانی تری کوردستانی سه ده بی له مه وه بهر، بریتیه له وشه گه ل و رسته گه لی و یچووی ئەدیباتی کۆنی جیهانی ئیسلام، ده بی بو تام و چیژبردن له ئەدهبی شیخ رهزا، خۆینه ر یا

لهسه‌رنووس، چوار زبانی (عه‌ره‌بی، فارسی، تورکی و کوردی به شیوه‌کانیه‌وه) زۆر باش بزانی له‌گه‌ل ئه‌ده‌بیان، به‌لای که‌مه‌وه ده‌بی شاره‌زای شانامه‌ی فیرده‌وسی و ئاساری نیزامی گه‌نجه‌وی و مه‌سنه‌ویی مه‌ولانای رۆمی و دیوانی حافزی شیرازی و سه‌عدیی مامۆستای و که‌لیمی هه‌مه‌دانی(*) و قانانی زه‌نگنه‌یی بی. ئه‌مه‌یان له ئه‌ده‌بی فارسییا، دیوانی فزوولی و هی تری خویندبیته‌وه به تورکی، شیوه‌کانی گۆرانی و که‌لوورپی کوردی ره‌وان بی، ئینجا ده‌توانی رافه له هۆنراوه‌کانی شیخ ره‌زا بکات و په‌راویزی بۆ بنووسی، هه‌روا ده‌بی به‌راوردیکی میژووی ده‌ورانی شیخ ره‌زا بکات.

کاک هۆشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) به‌کێکه له‌و فریشتانه‌ی که پتر له چل سا‌له خۆی ته‌رخان کردوه بۆ کۆکردنه‌وه‌ی دیوانی ئه‌دیبیان و سه‌رگوزه‌شتیان و چوونه بنج و بناوانی زۆر باس و بابته، که زۆر له ئه‌دیبیانی کورد له ده‌ستیان نه‌هاتوه، له‌م روه‌وه ده‌بی ناوینری (سه‌ریازی نه‌ناسراوی ئه‌ده‌ب) (نه‌ک گومناو) چونکه ئه‌و له هه‌موو مه‌نجه‌لیکا ئه‌سکۆیه و له هه‌موو کۆپێکدا قسه‌ویژ و زبان درێژه، سالانی سا‌له له هه‌ر دیوان و له هه‌ر ئه‌سه‌ر و شوینه‌واریکی ئه‌ده‌بی چه‌ندین دانه‌ی به‌ده‌س هیناوه و به‌خه‌ته خراپه‌که‌ی (که له خه‌تی من زۆر خراپه‌ره) له‌سه‌ری نووسیوه‌ته‌وه، که زۆر جار بۆ خۆی ناخویندریته‌وه، وشه‌کان بیه‌ووده له‌کار ئه‌که‌ون (وه‌ک له وتاری دوویاته‌کییه‌که‌ی مسته‌فا به‌گی "کوردی" دا دیاریم بۆ کردبوو، نۆ نسخه‌ی له دیوانی کوردی هه‌بوو، به‌لام هه‌موویان خه‌له‌ت و په‌له‌ت بوون). ئه‌و له روه‌ی

(*) ناوی که‌لیمی هه‌مه‌دانیم هینا، خه‌ویکی سه‌یری مامۆستا مه‌لا که‌ریمی بیاره (مدرس)م که‌وته بیر، گێرایه‌وه وتی: "زۆر شه‌یدای دیوانی که‌لیم بووم، ئه‌م شیعهره‌یم ده‌خوینده‌وه: (من از بلاد سخنم نه همدانیم نه کاشانی)، خه‌وم پیا که‌وت، (که‌لیم) هاته خه‌ونم پێی وتم: رۆژه به‌ خوا من نه‌کاشانیم نه‌هه‌مه‌دانی، من خه‌لقی شاری کفریم، له بیرت نه‌چم". ئه‌م یاداشته‌م بۆیه نووسییه‌وه، چونکه وه‌ک له خۆیم بیست چه‌ند جارێ یاداشتی کردوه له کتێبه‌کانیا.

کۆکردنەوهی تۆمار و ئەسفارا نەمره و ناوی له گەڵ ئەوانەیی له قورئانی پیرۆزدا ناویان هاتوو هەچیتە ریزی هەمیشەبیبهوه، تەنیا کەموکووپیی کاک حەمهپۆر ئەوهیه وهک نووسەرە بەنگکیشەکانی ئییرانی خەیاڵبافە و شت بە خەیاڵ دروست ئەکات، بێر له کات و سەردهمی باسەکان ناکاتەوه، بۆ وینە: زۆر خۆی ماندوو کردوو کە بتوانی سالی لەدایکبوونی شیخ رەزا بدۆزیتەوه، هەرۆا بە پەیرهوی له گەمژەیهکی وهکو (فوناد جەمیل)، مامۆستا مەلا رەزای واعیزی کەرکووکی لی بووه بە شیخ رەزا تالەبانی.

پیاوانی سەرناس و حەکاکانی گەوهەرناس، دەمیکە وتووینە: «کەرکووک دوو رەزا و سەید ئەحمەدی خانەقای بەسە، رەزا تالەبانی بۆ هەقویتی، رەزا واعیز بۆ زبان پاراوی»، کە زبانی ئاتەشینی لەو زبانه پاراوانە بوو، له کاتی (وعظ)دا بە فارسی، تورکی، عەرەبی و کوردی هۆنراوه و قسەیی نەستەقی بە بەلگە ئەهینایهوه؟ بۆ حەدیس و نایەتەکان هەزاران سەحبانی گیتز ئەکرد. هەرۆا سەید ئەحمەدی خانەقا کە ناوی نان و خوانی بە هەموو نەدارا و گەدایی گەببیه و رۆژانە دەیان میوان له خانەقاکیا میوان بوون، خودی شیخ رەزا سەدان جار لەوئ پلاو و گۆشتی نۆش کردوو، کەچی هەجووی لەبیر نەچوو:

"خانەقا تۆبە له سەید ئەحمەد و نان و خوانی

له طەعامی شیلیم و بامییه و باینجانی"

ناوی (فوناد جەمیل)م هینا کە لەمەودا باسی دیت ئەم زاتە و کاک (جەرگیس فەتحوللا)، هەردووکیان ئینگلیسیزانی چاکن، زۆر کتیبیان وەرگیپراوته عەرەبی، خزمەتی میژووی کوردیان زۆر کردوو، بەلام هەردووکیان بە پەراویزی هەلە، بەهینانەوهی هەندێ قسەیی نەستەق و شیعیری عەرەبی بی جی، کتیبەکانی خۆیان لەکەدار کردوو و سەنگ و نرخێ خزمەتەکی خۆیانیان هیناوتە خوارهوه.

ئێستە کە کاک حەمهپۆر (بەلافی خۆی) بووته سەرنامەدی ئەدیبان له هەر کۆرپیکا نووشەیی خۆی بە ئاسیاوا دەکات، (طاھر مەریوانی)ی پەحمەتیم

کهوتەوه بیر، که ئەویش وەکو حەمەبۆر کۆنە موزەمیدی بەیتەری بوو، لەم بەغدایە بەهۆی (حەمەد عەلی کوردی) و (مصطفی صائب) هەو دیوانەکانی (نالی، کوردی، سالم، شیخ رەزا و مصباح الدیوان)یان چاپ کرد، گەرچی پر لە هەلە بوون بەلام بەراستی خزمەتی زۆریان کرد. ئەم پیاووە بەخت یارمەتی دا، گەیشتە ئەمەریکا (گواهیە بە هیمەتی مەرحووم ئەمین زەکی بەگ که خزمایەتیان هەبوو) لەوێ بوو بە مامۆستای زمانی کوردی، مامۆستا توفیق وەهیی (پیرەمەگروونی ئەبەدی جیی بی). ئەبوت: کورە ئەم ئەمەریکایە (بلد الغرائب والعجائب)ه. کاک تاھیر مەریوانی لای ئیمە موزەمید بوو، کەچی لەوێ (مامۆستای زانکۆ)یە. منیش چل سال لەمەوێەر (حەمەبۆر)م دیووە که موزەمید بەیتەری بوو، ئەو حەلە پێم وت: کارەکەیی خۆت توند بگرە، ئەتوانی خزمەتی ولات بکەیی، ئەگەر لەسەر پیشەکەیی ئەوسا بمایە، ئیستە ئەتوانی خزمەتی ئەوانە بکات که لە کۆرەکانا چەپلەیی بۆ لێ ئەدەن.

کورە منیش بەدەس خۆم جارجارە بەلاروشین و رەخنەگریکی توندوتیژم، بۆیە کابرای پرۆفیسۆر ناوی ناوم (نوسەریکی جینوفروۆش)، بەخوا راستە بی گالتەوگەپ قەلەمەکەم وشک ئەبیتەووە. با لێرەدا دیسانەووە گالتەیی بگێرمەووە (بۆ پیکەنین): من و شیخ حوسەینی خانەقای رەحمەتی هەردوو دەعوەت بووین لەلای پرۆفیسۆر دوکتۆر مارف خەزەنداری خۆشەویستم، (میدیا)ی کچی هات خیراتنی کردین، کاکە حوسەین وتی: کیژم میدیا چ دەخوینی؟ وتی: قوربان لە کۆلجی پزیشکی قوتابیم، وتی: پزیشکی مرۆقی یا ئازەلی؟ وتی: مامە شیخ پزیشکی ئینسانیم، کاکە حوسەین وتی: رۆلەم (میدیا) بەخوا پزیشکی ئازەلی (بەیتەری) بووایەیی باشتر بوو، هەم بە کەلکی من دەهاتی، هەم بە کەلکی باوکت، دکتۆر مارف پاش توژی وتی: بەکەلکی مەلا رۆژیەیانیش.

جا کاکە حەمە لەسەر کارەکەیی خۆی بمایە ئیستە پەسپۆر بوو، بە کەلکی زۆر کەس دەهات (گالتە بەسە).

تۆژینەووە:

کاکه حه‌مه‌بۆر نووسبویه: «شیخ ره‌زا بۆ که‌رکووک ده‌لّی:

”کافی کلک و کافی کون و کافی که‌ر تیکه‌لّ کرا

ئیسّم و ناو و شوّره‌تی که‌رکووکی لّی ته‌شکیل کرا”

ئەوی زه‌وقی ئەده‌بیی هه‌بّی، ئەوی شاره‌زای ئەده‌بی شیخ ره‌زا بّی، هه‌ست به‌وه ده‌کا که ئەم هه‌لبه‌سته هی شیخ ره‌زا نییه، شیخ هه‌رگیز خۆی ماندوو نه‌کردوو بۆ پیکه‌ستنی قسه‌ی وه‌ها قۆر، ئەو هه‌میشه وتوویه: که‌ به‌هۆی هه‌لبه‌ستیکی ستایش و هه‌لنان بلیم جار جاره بیر له وشه‌کان ده‌که‌مه‌وه بزانه کامه‌یان جوانتره. به‌لام که‌ به‌هۆی هه‌جوو بکه‌م، جینو بده‌م، ئەوه‌نده وشه‌ی سه‌یر سه‌یر دّیته به‌رچاوم سه‌رم سوور ئەمینّ کامیان هه‌لبژێرم. سه‌یری ئەده‌بی ساده‌ی زۆر توّخی شیخ ره‌زا بکه‌ن:

”له به‌خت ئەلنه‌صره‌وه گاندانه پیشه‌ی خه‌لقی که‌رکووک

که‌ ئەلناس و عه‌لادین ئەلمولوکی له‌یسه مه‌ترووک”

هه‌رکس به‌کجار گوپی له‌م هه‌لبه‌سته بووپی، له‌به‌ری کردوو و بۆ یه‌کیکی تری گێراوه‌توه. ئەم به‌یته هی ئەو گه‌نجانیه که‌ په‌یره‌وی (حه‌مه سدیق) یان کردوو، پاش تیکچوونی نیوان ئەده‌بیانی روانگه و دژه‌کانیان، که‌ که‌وتوو نه هه‌لدان به‌ یه‌کترا، به‌راستی ئەم به‌یته‌ی (حه‌مه‌بۆر) هه‌ر له به‌یته‌که‌ی (خدر ئەفه‌ندیی کاکه‌یی)، نامۆزای دده هه‌جری ئەجّی، که‌ ده‌رباره‌ی (شیخ ره‌زا) وتوویه:

”شینى شه‌یتان، یای یه‌زید، خای خه‌ر

در هر کسی جمع شود، شود معتبر”

۲- هه‌ر له هه‌مان لاپه‌ره‌دا نووسبویه: «بۆ هه‌ولێر ده‌لّیت»:

”چاوی عیبره‌ت دانه‌وین هه‌ر له سوورقاوشانه‌وه

ئاوی سووری ئیمه‌یه ئەرژێته ناو (زّی) تانه‌وه”

کوره سه‌یره کاک حه‌مه‌بۆری خه‌لقی سلیمانی نه‌زانّی (سوورقاوشان) له

کوئیه؟ ههروا سهیره نهزانی که ههولتر زتی تیا نییه، کهوتووته نیوان دوو زتوه، تهنیا شیوی (بهستوره)ی ههیه که زستانان لافاوی پتدا دئ. کاک همهبۆر! ئەم ههلبهسته دهبارهی (پردی)یه، ئاوی سوورقاوشان ئەرژیتته زتی بچووک و بهناو پردیدا بهرهوخوار دهبیتتهوه (ههردوو واتاکه ئەگهیهنتی)... (جاران فهقی و مهلا که بیروباوهری وهها قۆریان له یهکی ببیسایه: ئەیانوت: «گلّه کویر بی بۆ نایهیهوه».

۳- ههروا بۆ سولهیمانیی وتوویه، لهوانی تری بۆ زهوقتیره، ئەبۆ ئودهبای سلیمانی به همهبۆر بلّین: ههه به دووبارهکردنهوهی ناوی سلیمانیدا، چهندنین جار، دیاره که هی شیخ رهزا نییه.

۴- لاپه ره ۱۳

کاک همهبۆر ههه له خۆیا وای به خهیاالا هاتوووه که شیخ رهزا لهو تهخمیسهی شیعره فارسییهی (حافظی شیرازی) که به کوردی ههجووی مهلا ماری زهنگهههی پۆ رازاندووتهوه، گهرچی ههجووه، بهلام نمونهی ئەدهبی بهرزه، گوايه له دواييا پهشيمان بووتهوه، جا له زبانی شیخ رهزاوه ئەم بهیتته ههلبهستراوه:

مه عرووفی پي دیرایهت، گولی باخی هیدایهت

چیت پی بلّیم چاوهکهه، پهحمهت له باب و دایهت

ئهو زهقی ئەدهبی ههپی دهزانی ههلبهستی وهها کال و کرج هی شیخ رهزا نییه، چونکه مروّفی (بایدایهت) ئەبۆ (واته ختوی دهرک و تیگهیشتن)، (پي دیرایهت) نابۆ، گپیه نییه پي له برنج و قیمه. ههروا رستهی (چیت پی بلّیم) له کوردیدا هههمیشه جتوی بهدوادا دئ، نهک (چاوهکهه) ههه خودی شیخ رهزا بهلگهیه، که دهلی: (چیت پی بلّیم قورمساغ). ئەوهش ئاشکرایه که شیخ رهزا هههگیز له وتهی خۆی پهشیمان نهبووتهوه تا پینه و پهرووی بۆ بکات. ئەو تهنیا له شهی، که لهگهه شیخ ههلی برا گهوهیا کردوویه، پهشیمان بووتهوه.

۵- لاپه ۲۸ نووسیویه:

«شیخ رهزاشمان بهرامبهر ئه و هه موو شاعیره جوراوجورانیه به ره ی سلیمانی که له ژیر (!؟) به رتوبه به رایه تیی (سهید نووری نه قیب) دا کوری هه جوکار بیان گهرم ئه کرد».

به داخه وه ده لیم (کاک حه مه بۆر) بیره وه ربیی له دهس داوه، سهید نووری نه قیب و شیخ رهزا هاو ده م و هاوته مه ن نه بوون، شیخ رهزا دهیان پارچه ی فارسی هیه له هه لئانی شیخ مسته فای نه قیب له په سنی شیخ سه عیدی حه فیدزاده ی برا گه وره بیان و هه زار جار وتراوه: ئه وه ی حه زی له گالته ی شیخ رهزا بووه سهید ئه حمه دی نه قیب بووه (که ده کاته باوکی سهید نووری نه قیب) و هاوته مه نی شیخ مه موودی مه لیککی مه زن، که هه ردوو له و سه رده مه دا گه نج بوون و بۆ به لگه سه رنجی ئه م باسه بدهن:

شیخ رهزا چووته سلیمانی میوانی سهید ئه حمه دی نه قیب بووه، جه نابی نه قیب له سه ر شه ره فی شیخ رهزا هه موو ئه دیب و ئه دبا و هه ستیاری سلیمانی ده عوه ت کردوو، کاتێ که سفره دانراوه و بیسمیلا کراوه. شیخ رهزای تاله بانینیانه قۆلی لی هه لمالیوه و لوقمه ی زلی هه لداوه، قۆچ به گی هه ستیاری مه زنی شاری سلیمانی ئه و حه له هه لی بۆ هه لکه وتوووه په لاری خۆی گرتووته شیخ رهزا:

هه لقه یی گوڵ و موڵ، چه نده ئه که ی تیکه ی زل

تهوقی زالمت له مل یا ئیها الرضارا

شیخ رهزا تیکه ی له ده ما ئه بی بۆی قووت نادرئ، ئه یخاته ژیر سفره که وه، به په له به ره په رچی قۆچ به گ ئه داته وه:

غلط کردی و گوه خوردی بیاوخوش بتر قۆچ به گ

که به ریشی تو ئه فشانه د فه له ک ریتالی مانگارا

هه ردوو شاعیر دوو شیعری حافزی شیرازیان بۆ جنیو ده سکاری کردوو:

در حلقهء گل و مل خوش خواند دوش بلبل

هات الصبوح هبوا یا ئیها السکاری

سخن گفتی و دز سفتی بیاوخوش بخوان حافظ
که بر نظمی تو افشانند فلک عقد ثریا را

سه رنج:

با لیره‌دا گله‌بیه‌ک له ئەدیبانی سلیمانی بکه‌م، تا ئێسته که سێکیان له‌بارهی ئەم قۆچ به‌گه‌ بگره له‌بارهی زۆر له هه‌ستیارانی تریشه‌وه وه‌ک من بزانه‌م شتیکی نه‌نووسیوه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وه‌ک له‌ دارشتنی هه‌لبه‌سته‌که ده‌رنه‌که‌وه‌ی قۆچ به‌گ هاو‌بایه‌ی شیخ ره‌زا بووه.

به‌هۆی ناوی جه‌نابی سه‌ید نووری نه‌قیبه‌وه باسێکم که‌وته‌وه بیر بۆ میژوو ده‌ینووسم: ساڵی ۱۹۴۸ له‌ که‌رکووک ئاشنا‌ییم له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌لاح و محه‌مه‌ده‌مینی باوکی په‌یدا کرد، که‌ خه‌ریکی کرین و فرۆشتنی تووتن بوون، پاش ماوه‌یه‌ی کاغه‌زێکم بۆ نووسی ئەوا محه‌مه‌دی ئامۆزام نارد، باوکت له‌گه‌ڵی رێک که‌وه‌ی بۆ باسی تووتنه‌که، چاودێری ئەمن که‌ کاغه‌زه‌کانی پۆسته‌یان ده‌خوینده‌وه، کاغه‌زه‌که‌ی من به‌ ره‌مز تێ گه‌یبی‌بوون، هه‌ر له‌و رۆژانه‌ش له سلیمانی (نه‌شره) بلاو کرابوووه به‌ ئیمزای جه‌میل ناوی، ئەمنی سلیمانی کاغه‌زه‌که‌ی منی کردبووه هۆی نه‌شره‌وه داوای منی کردبوو له‌ ئەمنی که‌رکووک به‌ ته‌وقیفی منیان برده سلیمانی، حاکم ته‌حقیق مه‌رحووم شیخ عه‌بدو‌لحه‌مید نه‌ترووشی بوو، له‌ کاتی پرسیارا له‌ من، زاتێ هاته ژووره‌وه، حاکم له‌به‌ری هه‌ستا وتی: جه‌نابی سه‌ید نووری به‌خێری‌یی، ئینجا حاکم باسی چوارتا و نه‌شره‌ی شیوعی‌ی پرسی. جه‌نابی سه‌ید نووری له‌ پر وتی: «به‌خوا ئێوه خه‌لکی چوارتا هه‌مووتان شیوعین»، منیش وتم: «جه‌نابی سه‌ید ته‌نیا ئەوانه‌ بوون به‌ شیوعی که‌ له‌ چنگی ئێوه پزگار بوون» حاکم نه‌ترووشی پێ کهنی، وتی: «خاله‌ سه‌ید نووری، ئەم زاته مه‌لا جه‌میلی رۆژبه‌یانی کوری مه‌لا ئەحمه‌دی فه‌رقانییه، خه‌لکی چوارتا نییه، شیخ ته‌ریقه‌وه بوو، ویستی په‌لامارم بدات ماچم بکات، مه‌یدانم نه‌دا، وتم خاله‌ نه‌که‌ی!»

جا ده‌بی ئێسته هه‌مه‌بۆر بێته‌وه بی‌ری که‌ شیخ ره‌زا ساڵی ۱۹۱۰ کۆچی دوایی کردووه، سه‌ید نووری نه‌قیب تا په‌نجاکان ما‌بوو، هه‌روا نه‌ده‌بوو بلی:

«لهژیر (۱۹!) بهرپوههبرایهتیی سهید نووریدا».

۶- لاپهړه ۳۰ نوسویوه:

«بابه تیکي گرنګی شیخ رها ئهوهیه که تا ئیسته نووسه رانی خومان لپی نه توژیونهوه» تا ئه لې: «ئهو بابتهش پپوهندیی شیخ رها یه به دوو زپه جاسوسی ئینگلیزی دژی کوردهوه، یه کی لهوانه میجر سون.. تا».

لهمهویهر وتم: کاک همه بۆر وهک بهنگکیشهکانی ئیرانی به خهیا ل شت دروست ئهکات، لهوهش خراپتر خهریکه بهلگه پهیدا ئهکات، بۆ ئهوهی شیخ رها بکات به جاسوسی ئینگلیز. جارئ با له رووی میژوووهوه بوی روون بکهمهوه، زۆر بهداخهوه شیخ رها لهگه ل هپج ئینگلیزیکا پیوهندیی نهبووه، چونکه:

۱- وهک ماموستا عباس ئهلعزاوی له کتیبی (العراق بین الاحتلالین) دا نوسویوه: شیخ رها مانگی محهرهم سالی ۱۳۲۸ی کۆچی، ریکی کانوونی دووهمی سالی ۱۹۱۰ی زاینی کۆچی دواپیی کردووه، دهولتهتی ئینگلیس پاش مردنی ئهوه به ۷ سال بهغدا ی داگیر کردووه، سالی ۱۹۱۷.

۲- سون به ناوی نهینی (غولام حوسهین شیرازی) سالی ۱۹۰۹ی زاینیدا هاتووته کهرکووک، لهگه ل قونسولی ئیرانی چۆته خزمهت (ماموستا مهلا رهای واعظ) که ئهوه حله شیخ رها مالی له بهغدا بووه، پیر و ئوفتاده له تهکیهکهی تاله بانیدا نهخۆش و له دوا گیانه لادا بووه، همه بۆر ئهم ئیکتیشافه زۆر گرنګه ی (۱۹!) له پهراویزیکي فوناد جهمیل دهس کهوتوو له لاپهړه (۱۷۶) ته رجهمهکهی کتیبی (سون) دا، نه زانانه، مهلا رهای کهرکووکي واعیزی کردووه به شیخ رهای تاله بانی (وهک لهمه و دوا روونی دهکهمهوه) ئهم ئیکتیشافه ی همه بۆر، وهک دۆزینه وهکهی دوو خوابگای پیروزی (سالم و کوردی) وایه، که خه لقی سلیمانی بویان بووته هوی گه مه و پیکه نین.

۷- لاپه ۳۱ نووسیویه:

سۆن له لاپه ۹ی پيشهکيی ئه و په راوهيدا رای گه ياندوو که يه کي له سه رچاوه کانی بابته میژوی کورد ئه و په راوهیهی شیخ رهزای تاله بانی بووه.

لیره ده بی عه ره بییه که ی ته رجومه ی فوئاد جه میل تۆمار بکه م که نووسیویه:

«وما اتصل منه بتاريخ الاكراه، زودتني اياه رسائل وردت علي من شاه علي اورمن (هاورامي) (يظهر انه يقصد به المرحوم الشيخ علي حسام الدين النقشبندي) والشيخ رضا الكركوكي وطاهر بك جاف ومجيد بك جاف ومحمد علي بك جاف... الخ». جا ده بين نازناوه که تاله بانی نييه، که رکوکيه که مه بهست مه لا رهزايه و عه ره له باتی وشه ی مه لا شیخ به کار دین.

جاری لیره دا با تیجه نی بکه م به ئاشا: له به سره بووم، موئه زینی مزگه وته که م ناوی حه مید بوو، که بانگیان ده کرد مه لا حه مید تووره ئه بوو، پی سووکی بوو. پۆژیک له بهردهم جه ماعه تی مزگه وت پیم وت: من ناوم مه لا جه میلی پۆژبه یانییه، نازناوی مه لا به هه زار نازناوی شیخ نادم، لای ئیمه شیخ ناوی که سانیکه سهید بن، یاخو سه ره به ته ریه تی سو فییه بن، وهک شیخی به رمال که زۆریشیان نه خوینده وارن، تۆ بۆچ له وشه ی مه لا تووره ده بی؟ وتی: لای ئیمه مه لا واته مردووشۆر، وتم: هه ی گه مژه، مه لا عه بدولای بی تۆشی که هه ره له به سره وه تا ئه حسا شانازی به زانست و عیلم و شیعه ریه وه ئه که ن، مردووشۆر بوو؟ من مردووشۆرم؟.

۸- ئینجا کاک حه مه بۆر له لاپه ره کانی ۳۲-۳۵ باسی ئه وه ده کات که چۆن غولام حوسین شیرازی (سۆن) له گه ل فونسولای ئیرانیدا چوو ته لای شیخ رهزا له ماله کهیدا که به ته ک مزگه وته که وه بووه. تاد. هه روا ناوی ئیدمۆندس دینی که له به را وتبووی: دوو زه جاسووسی ئینگلیز. با لیره دا ئه وه ی بۆ روون بکه مه وه، سالی ۱۹۰۹ شیخ رهزا له به غدا بووه،

نەك له كەرکووك، هەروا شیخ رەزا هەرگیز له كەرکووك مائی گەورەى پر له
 فەرشى بەخۆیەوه نەدیوه، نزیكى مزگەوتیش نەبووه، ئەو له كەرکووك مائی له
 گەرەكى تەكیه بووه، گەرچى خانووەكەى ناوەنجیش نەبووه، بەلام خۆى
 دەلێت:

هەوشەیهكم هەیه بەقەدەر لەپى

رۆژ عیلاجى ئەكەم بەشەو ئەتەپى

مامۆستا مەلا رەزا له گەرەكى پیریادی وەك له پیتشا وتم له مزگەوتى
 پیریادی (پیرحەياتى) ئیمام و خەتیب و مودەریس بوو، پیرەژنى خێرەومەند
 خانووێكى گەورەى هەبوو بە تەك مزگەوتەكەوه، دابوێه مامۆستا بەناوى
 وەقف، ئیستە ئەو خانووە ماوه و نوورەدینی كورپى مامۆستا كردووێه بە
 مولكى خۆى. بێگومان مامۆستا ئەو حەله نەیزانیوه غولام حوسەین ئینگلیزه
 و ناوى سۆنە، هەر وای زانیوه تاجرێكى ئێرانیه لهگەل قونسول (شاھ
 بەندەر) بۆ ئیستیفادەى عیلمى هاتوو. پاش ئەوش كە سۆن بووئە گون
 رەشى و لاى كورد، له سولەیمانى و كەرکووك، باسى ئەو نەكراوه جارێكى
 دى مامۆستا مەلا رەزای دیبى، نازانم كاك حەمەبۆر له كەپەوه ئینگلیزى لا
 بووئە خراپ و زړه جاسووس؟ خو زۆر له ئەشرفانى كورد لەبەر
 دۆستایەتیی لهگەل سەرۆكێكى ئینگلیز، هەر ناوى ئەو بووئە نازناوى؟ هەر
 بەو نازناوهوه ئەناسرین، من نامەوی ناوى كەس بەینم، دەبوایه یەكێ له
 تالەبانیهكان بەرگری له شیخ رەزا بكات، بەلام بەداخهوه نەفەرێكىان،
 دیوانەكەى چاپ كر دووئەوه، پرە له هەلە و لاسایی حەمەبۆر. له بیرمه له
 چلەكاندا زۆر له خوێندەوارانى سلێمانى پەپولەى دەورى شۆتەر بوون. من
 دوژمنى ئینگلیزم، چونكە هەر ئەوان كوردیان كرده قوربانى سوودى خۆیان،
 هەر ئەوان هێلى (مەندەلى - خانەقین - كفرى - طوزخورماتو - كەرکووك -
 پردى - تەلەغەر)یان لەبەر خاترى نەوتەكە له كوردستان بەجیا دانا،
 ئیدمۆندزى دوژمنى كورد كە فائىق بێكەس ریسواى كرد، سالى ۱۹۶۶
 دیسانهوه تەختى كوردستانى كرد بۆ عەبدورەحمان بەزازی قوتابى خۆى،

خۆزگا ئەوانەى كە خۆيان بە دۆستى ئینگلیز ئەزانى و حكومهتى شیخ مەحمودیان بەجى ئەهیتشت و خۆیان ناو ئەنا منەوهرانى كورد، ئەوسا ئینگلیزیان ناچار بكردايه، ددان بە كوردستانا بنى. منەوهرانى عەرەب توانیان سوود لە شەرى جیهانىی یەكەم وەرگرن، لە سەراسەرى عەرەبستانا ببن بە خىوى ۲۲ دەولەت. لەگەڵ ئەوەشدا كە لەپاش دەورانى هۆلاكۆى دەولەتى عەباسى رووخین، ۸۰۰ سال تامەزرۆى دەسەلات بوون و یەك جار دژى داگیركارانى ولاتەكەیان شۆرشىكیان نەكرد. بە پێچەوانەو كورد كە هەمیشە لە شۆرشا بوو، لە سالى دووبەرەكییەو بەى بەهرە مایەو.

بایبێنە سەر ناوانى ئیدمۆندس، لاین، چەپمان، تا سالانى ۱۹۴۷ كى هەبوو هەول ئەدا بە خزمەتیان بگات و سەر بۆ مەرحابایان دانەنوێنى؟

۹- لاپەرە ۴۲:

حەمبۆر لە هەندى مامۆستای خۆیەو، واى راگەیاندوو كە شیخ رەزا لە دەورانى حوكمى عەبدوڵا پاشادا تەمەنى ۱۱ سالان بوو، هەروا نووسىوێه: ژمارەى پیتەكانى رستەى (پێنج و شەش طفلى دەبستان بوو، (شەش طفلى دەبستان)، بە رینووسى كۆن، لەگەڵ ژمارەى (۵) ئەكات (۱۲۴۷).

جاری با ئەمەى بۆ راست بکەمەو (شش: ۶۰۰، طفلى: ۱۱۹، دەبستان بوو: ۵۲۵ هەمووى ئەكاتە ۱۲۴۴ نەك ۱۲۴۷. من لام وایە شیعەرەكەش وەهايه: «رەزا ئەو وەختە عومرى پێنج و شەش طفلى دەبستان بوو»، نەك ۱۱ سال بوو. جا بەپێى ئەوێ ناخرین شەرى عەبدوڵا پاشا و سپای ئێران سالى ۱۲۳۸ى كۆچى بوو، ئەو حەلە شیخ رەزا تەمەنى (۵) سال بووبى و سالى مەرگی ۱۳۲۸، دیارە ئەبى لە تەمەنى ۹۵ سالیانە مردبى.

سەرئنج:

تا ئێرە پەراویز بوو، لەو پێشەكییەى كاك حەمبۆر نووسىووی هەلەوپەلەى پترى تیا بوو، دەبوو پترى لەسەر بنووسم، بەلام چاوم ماندوو، ئینجا نۆرەى هەلبەست و هۆنراوەكانە كە زۆر لە مەبەست و واتاكانى لە جى خۆیا نییه، زۆر لە هۆنراوەكانیش بەزۆر بەستراون بە شیخ رەزاو.

۱- لاپه ۴۷-۴۸:

هممو پیته کانی یاشبه ند (قافیبه) غهینه (غ) ه نهوکه خى (خ) (دهماغ، وهجاغ، چاغ، زاغ (زاغه کونا)، بلاغ، باغ، یه ساغ) بهیتی به که م (توکهم نهظهرى) واته تو بى لوتف و بى مهرحمه تی چاوى خیرت به لای منا ناسوورئى. (صهفا چيگه ی په رستن بووه؟) نازانم ئەم رسته یه چ پیوه ندییه کی بهم ههلبهسته وه هه یه؟ کابراهه کی تری وهکو هه مه بؤریش نووسیویه:

(دایکه ههوا ناوی صهفا بووه، باوکه ئاده م پیتی وتووه (صهفا مهرو)، جا ئەمه بووه ته هوى ناوانی چیاکانی (صهفا و مهروه) ... ههروا نازانم حاجی ئەسعه د بۆچ بووه ته حاجی هه سه ن؟ و بۆچ تۆمه ت بۆ مالى حاجی ئەسعه د پهیدا ئەکات؟ له گه ل ئەوه شدا شیخ رهزا گله یی له حاجی ئەسعه د ئەکات بۆ دهعه تی ناکا.

۲- لاپه ۴۹-۵۳:

(مه ی ساریه ی کردوو ه به (مه ی ساییه) و هه له یه، (سه ر وشه ی) بهیته عه ره بییه که (یبه غون - یسه ون) ه نهک (یائون) بۆ شه ر، رۆیشتن ئەبى، نهک (هاتن). (مه عنای له لوغه تدا هه یه) هه له یه، راستیه که ی (له لوغه تدا چیه ی؟ جافا). وشه ی (ره سه نن) ه ی بالی سه ره وه یه، ئەم باله که وشه ی هه له ی تیدا نییه.

۳- لاپه ۵۴-۵۵:

(دل بهر) به هه له بووه ته (دول بهر) بۆچ؟ (شه مع) کراوه به (شیت)، (وارد) کراوه به (ره هبه ر) (ره رهرو)، کاکى خۆم هه مه بۆر (شه مع) به رامبه ر به تاب و ته بى فیراق ئەتویته وه و ئەکه ویته بیابانى له ناوچوون. (شیت) ناتویته وه و نابى به (ره رهرو) بگره سه رگره دان ئەبى. (تکایه هه لبه سه ته کان نه زانانه تیک مه ده ن).

۴- لاپه ۵۶-۵۹:

پارچه هه لبه سه ته ی (نیمه ته صویری) هه رگیز شیخ رهزا نییه، رهنگه

هه‌لبه‌ستی هه‌ستیاڕی مه‌زن (ناڕی) بی‌ت. هه‌روا وشه‌ی (نیمه) به‌ واتا (یه‌خه) هه‌ر مه‌گه‌ر له‌ قامووسی (حه‌مه‌بۆر) دا هه‌بی، هه‌ر ئه‌وه‌ راسته‌ که‌ وشه‌که‌ (خامه) بی. (مانی، وینه‌کێشیکێ ئه‌وروپایی بوو)، ئه‌م هه‌له‌یه‌ زه‌نگه‌ هه‌ ئومێد کاکه‌ره‌ش بی، چونکه‌ مۆرکی هه‌مه‌بۆری پێوه‌ نییه‌. جا کاکێ خۆم، هه‌یچ نه‌بووایه‌ سه‌ره‌نجیکێ دیوانی نالیی مه‌لا که‌ریمی بیاره‌تان بدایه‌، یا سه‌ره‌نجی فه‌ره‌ه‌نگیکێ نیوان (فارسی - تورکی - عه‌ره‌بی) تان بدایه‌، له‌ هه‌موویانا سه‌رگۆزه‌ستی (مانی) هه‌یه‌. (مانی کورپی فاته‌که‌) له‌ بنه‌ره‌ندا خه‌لقی هه‌مه‌دانه‌، ساڵی (٢١٥ ز) له‌ بابل هاتووته‌ دنیاوه‌، چاترین نیگارکێش بووه‌، لافی په‌یغه‌مه‌ریتیی لێ داوه‌، ویستویه‌ هه‌ندی له‌ دوو دوستووری ئاینی زه‌رده‌شتی و ئاینی مه‌سیحی تیکه‌ڵ بکات، به‌لام له‌لایه‌ن پادشای ساسانییه‌وه‌ کوژراوه‌...).

ناناشنایی ئه‌م نووسه‌ره‌ باسیکی خسته‌وه‌ بیرم، له‌ هه‌فتاکاندا زانگۆی تاران ساڵانه‌ کۆنگره‌یه‌کی ساز ده‌کرد به‌ناوی کۆنگره‌ی ته‌حقیقاتی ئێرانی، نزیکه‌ی ٤٠٠ زانای تێدا به‌شدار بوون، کۆبوونه‌وه‌کان له‌ (تاران، ئه‌سفهان، شیراز، ره‌زائیه‌ و کرماشان) ئه‌بوو، هه‌ریه‌که‌ له‌ لیژنه‌یه‌کا باسیکی ده‌خوێنده‌وه‌. جارێکیان دوو که‌س له‌ مامۆستایانی کوردی خه‌لقی مه‌هاباد له‌و کۆنگره‌یه‌دا به‌شدار بوون، ئێمه‌ش چه‌ند که‌سیکی په‌ناهه‌نده‌ ئاماده‌ بووین، یه‌کێ له‌ مامۆستا کورده‌کان پارچه‌ هه‌لبه‌ستی (زولفت به‌قه‌دندا که‌ په‌ریشان و بلاوه‌)ی نالیی خوێنده‌وه‌ و ته‌رجومه‌ی کرد به‌ فارسی، تا گه‌یشه‌ (مانی نه‌یه‌تی قوووه‌تی ته‌صویری....) ئه‌و (مانی)ی کرد به‌ (نالی)، من په‌خنه‌م لێ گرت وتم (مانی) نه‌قاش و نیگارکێش بوو، وینه‌گر بوو، نه‌وه‌ک (نالی) تکایه‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ چاک بکه‌ و (کشاوه‌)که‌ش وه‌کو شوکرولائی بابان مه‌که‌ به‌ (که‌شاوه‌). بپاری دا هه‌ردووین راست بکاته‌وه‌. هه‌روا ئه‌وی تریان پارچه‌ هه‌لبه‌ستی فارسیی شیخ ره‌زای خوێنده‌وه‌ (شاعر گنده‌ طبع همجو جعل)، وشه‌ی (جعل)ی کرده‌ ژێر زبانه‌وه‌، له‌ نووسینیشا (نیتکی....) دانابوو، پێم وت مامۆستا ئه‌و وشه‌یه‌ (جعل)ه‌ واته‌ (قالۆنچه‌)، وتی باشه‌، به‌لام هه‌ردووین

فیز ریگهی نهدان هه‌له‌كان بگۆرن. به‌ئێ. ئه‌وه‌ی ئیمه‌ی دواخستوو هه‌زانین و
فێرنه‌بوون و گۆی نهدانه، له‌به‌ر فیز و خۆبه‌زلزانی.

هه‌روه‌ها هه‌مه‌بۆر یا ئومێد نووسیویه: «ئاصه‌ف وه‌زیری سلێمان مۆریکی
زۆر گرانبه‌های هه‌بووه...» ئه‌میش هه‌له‌یه‌کی تره، (ئاصه‌ف کورپی به‌رخیا)
وه‌زیری سلێمان بووه، مۆره‌لگر بووه (حامل الاختام) به‌وه دوستووری مۆر
کردوو، بۆ کارمه‌ندان و دێو و درنجان، خۆی خاوه‌نی مۆر و ئه‌نگوستیله
نه‌بووه.

۵- لاپه‌ره ۵۹-۶۰:

(مقرب الخاقان) به‌ هه‌وه‌س کردوو به (مقربی خاقان)، به‌ په‌رحمه‌ت بۆ
گیوی موکریانی له‌م کارانه‌ی ده‌کرد. هه‌له‌یه‌سته‌که‌ی (پیم بلێ ئه‌تگه‌می که زۆر
چه‌سپان) واته‌ چی؟ زۆر مه‌خابنه‌ شتی وه‌ها قۆر نسه‌ت بدریته‌ شیخ ره‌زا.
ته‌نانه‌ت خودی عه‌ره‌بیبییه‌که‌ هی شیخ ره‌زا نییه، هه‌روا (بو‌قه‌باحه‌ت بنم
ده‌گیل هه‌به‌یا) واتاکه‌ی هه‌له‌یه، شیخ ره‌زا وتووویه: «نه‌رته‌ی خه‌یزاننان
رسوایی و چرووکییه، ئه‌م تۆمه‌ته‌ خراپه‌ هی من نییه‌ هه‌ی به‌با» وه‌ک
دیله‌سه‌گ... ئینجا نووسیویه (خاله‌ کوێر ده‌هاتبوو) واتا چی؟ هه‌روا
نووسیویه (ئه‌بانته - باو و باپیرانته).. جارێکی تر گالته‌که‌ی ناو فه‌قیکان
دوو‌باره‌ ده‌که‌مه‌وه (گله‌ کوێر بیکه‌ی ده‌بیه‌یه‌وه) ئه‌رێ کابرا تۆ شتی نازانی،
واتای بۆ مه‌نووسه، ئاخ‌ر قسه‌ قۆره‌کانت له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌زاران ساڵ ده‌مینی
بۆ ئابروو‌بردنی ئه‌ده‌بی کوردی... جارێک بنووسه (نازانم) خۆ نه‌زانین نه‌نگ و
رسوایی نییه، خۆ به‌ زانا و زانی و خۆ به‌ پسپۆر له‌ قه‌له‌مدان، بۆ سه‌رمایه،
نه‌نگه‌ و ریسوایییه.. کاکێ خۆم (ابانه‌ت) و (ابنه) دوو وشه‌ی عه‌ره‌بین، واتا
جێی کچ گرتنه‌وه، قنگده‌ری، دوو‌ده‌کیتی.. ئه‌وه‌ی نازانن سه‌رنجی فه‌ره‌نگ
بدن، له‌ ئاشنایان و شاره‌زایان بپرسن بۆچ شتی هه‌له‌ و قۆر ئه‌خه‌نه‌ سه‌ر
کاغه‌ز؟

۶- لاپه ۶۱:

ئەم بەیتە بەم جۆریە (هیند کیری هەتیوان بە کوزیا چووہ داکى - بەو دەردە چووہ ساعدی مەستی لە پەحمدا). ھەروا (حەتاکە مەجیدی) ھەلەییە، راستەکەى (حەققا کە مەجیدی...) ھەم نووسیویە (مسقوف، گاوری) راستەکەى (مسقوف) گۆراوی ناوی (مۆسکۆ)یە، واتە رووسەکانی ولاتی مۆسکۆ لەگەڵ عەجەم، باسی کراوە.

۷- لاپه ۶۳-۶۴:

ھەلبەستى (پۆحى رەوان - مثلى شەھاب) ھەلەییە، نە (شەھاب) و نە (غوراب) نییە ھەردوو ھەلەن، میسلى (خورئاب)ە خوین بە ئاوە چوینى و خورەى بۆ بەکار دیت، نەک داچۆرین وەکو ئەستیرە... ھەروا (باعثى ئارامى دلم) ھەلەییە، راستەکەى (باعثى ئارامى و خەوم)ە... (قادری ئوستاد خدرى) ھەلەییە، (ئوستاد خدر) راستە بۆ ئەوەى لەنگی ھەلبەستەکە تۆزى درێژکردنەوہى ئەلفى ئوستاد بەسە، ھەروا (نەغمەى) ھەلەییە، راستەکەى (نەغمە و ئاواز و رەباب)ە. (مەبى ناب - بادەى پوختە) ھەلەییە، (ناب) واتا شەرابى کۆن، دەبووایە سەرنجى فەرھەنگىكى فارسى بەدەن.

۸- لاپه ۶۵-۶۶:

(جادووگەرە) ھەلەییە، راستەکەى (جادووگەرە، یا...)، ھەروا نووسیویە: (گۆزینی ھەلبەستىكى فارسىیە) لافى وھا بەقسەى رووت نابى دەبووا بەیتە فارسىیەکە بنووسى.

۹- لاپه ۶۷-۶۸:

(جووتى پى بکا ھەروەکو جووت) واتا چى؟ رستەى دووہم لە بنەرەتا ھەلەییە، راستەکەى وەھایە: (ھەروەکو خۆت ھەردوو لنگت کرد بە جووت).

کاک حه‌مه‌بۆر به په‌خشان ته‌واوی کردوو، ئینجا به هه‌لبه‌ست واتای شیعری شیخ رها - حافز لیک ئه‌داته‌وه نووسیویه: (بۆ یاری دلنه‌وازم و سپاس و شکایه‌ته) ئه‌مه لای خۆی واتای ئه‌م شیعره فارسییه‌ی (حافظ شیرازی)یه (زان یار دلنوازم شکرست با شکایت). حه‌مه‌بۆر نازانی وشه‌ی (زان) واته چی! وشه‌ی زان له بنه‌ره‌تا (از ان - له ئه‌وه)، واتا (له‌و یاره‌م که دلنه‌وازه سپاسیکی تیکه‌ل به سکا‌لام هه‌یه) .. ئینجا نووسیویه (خوایه نه‌بمه ئه‌و له کیسرا مه‌زنه بی‌ عنایه‌ته)، ئه‌مه‌ش له‌لای حه‌مه‌بۆر واتای ئه‌م نیو به‌یته فارسییه‌یه: (یا رب مباد کس را مخدوم بی عنایت)، واتا (خوایه هیچ کهس گه‌وره‌ی خزمه‌تکراوی بی‌ به‌زه‌یی و میهره‌بانایی نه‌بی). حه‌مه‌بۆر (کسی را)ی کردوو به (کیسرا)ی پادشای ساسانی. ئینجا سه‌رگوزه‌شتیکی دوور و درێژی پیره‌ژنانه‌ی هه‌ورامی بۆ (کیسرا) نووسیوه که چۆن خۆی کردوو به پاشا... تاد. جارێ (کسرا) ته‌نیا نازناوی (ئه‌نه‌وشیروانه) له ناو پادشایانی ساسانیدا. ئه‌وه‌ی مه‌ته‌له‌که‌ی (هۆرامان)ی بۆ هه‌لبه‌ستراوه (یه‌زدگورد)ه، که له حه‌له‌وانه‌وه هه‌لاتوو به‌ره‌و نه‌هاوه‌ند و ئه‌سفه‌هان و ئه‌سته‌خری شوانکاره‌ی فارس.. ئه‌و نه‌چووته (هۆرامان)، درۆیه.. هه‌روا حه‌مه‌بۆری فارسی نه‌زان، هه‌موو به‌یته‌کانی به هه‌له‌ وهرگێراوه به کوردی. با بی‌مه سه‌ر ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی شیخ رها (ده‌رمانه سمتی ئه‌مما نه‌رمانه وه‌ک به‌ری ده‌ست) له هه‌موو چاپه‌کانا (ده‌رمانه) نووسراوه، سمت بۆچ ده‌رمانه من خۆم ئه‌مه‌م لا هه‌له‌یه، ده‌بی (ئورمانه) بی، له کوردستانا داستانی له‌قله‌ق و ریوی هه‌یه، هه‌موو که‌س ئه‌یزانی: له‌قله‌ق له پاش زیافته‌ی ریوی ئنجا خسته‌ویه‌تییه سه‌ر بآلی بردوویه بۆ سه‌یران و له عاسمانه‌وه به‌ری داوه‌ته‌وه زبان حالی ریوی هاواری کردوو: (ئه‌للاه ئورمان له جیی نه‌رمان) (ئورمان) ده‌شتی هه‌مواره، واتا خوایه له ده‌شتیکی هه‌موارا له جییه‌کی نه‌رمانا (ئورمانه سمتی ئه‌مما نه‌رمانه وه‌ک به‌ری ده‌ست).

شیعره فارسییه‌کانی تری هه‌موو خراپ ته‌رجه‌مه کردوو، ئه‌گه‌ر هه‌مووی

راست بگه مهوه زۆری دهوئ... ههروا (باوکی پیاوی چابوو) به ههله بووهته (پیاوئکی) و سهنگهکهی تیک داوه. ههروا کاکه همه دیسان ئەم ههلبهستهی خراب واتا کردووه (رهندانێ که لئو تینوون، چۆرئ ئاو بهکەس نادهن)، فارسییهکه بهم جۆرهیه: (رندان تشنه لب را ابی نمید هد کس) واتا (گهنجانی لئو تینوو، کهسی ئاویان ناداتی هه ره ئه لئیی مروقی وهلی ناس ئەم ولاتهیان بهجئ ههشتوووه)، ئەمه دیارییه بۆ تهی (لايعرف الولي الا الولي). کاک همهبۆر ههلاوگير تئیی گهییوه، وای داوهته قهلهم له (رهندان) ئاو بهکەس نادهن. که ئەم پارهکردنه ئهوپه پری بئ زهوقی و نائاشنایییه، (پیاوی رهندی جوامیر) چۆن ئاو بهکەس نادا، له کاتیکا که ئەو گیان ئەبهخشئ له پری خه لکا؟

۱۱- لاپه ره ۷۴:

(گیزهر، دوائیر ئەقلامی ئەرقهسند ههوات مه داری ئەهلی قهلهمدر مودیری تهحریرات) لام وایه (مودیر) ه نهک (مودیری)، همهبۆر نووسیویه: (گومببون خامهی دهسگا میرییهکان به پال دویت (مه ره کهب دانهکانیان) چونکه گریزنهئ ئەهلی قهلهم مودیری تهحریراته) .. خوايه کهس له خو پازی نهکهی وهک همهبۆر، و اتای ههلبهستهکه به کوردی بهم جۆرهیه: (ئهگه پری به دائیرهکانی نووسه رانا (قهلهم به دهستانا) به دوايه وه (دویت) ه (مه ره کهب دانه)، سوورگهی خاوهن قهلهمهکانه مودیری تهحریرت)، و اتا بههه لاییکا بجیت قهلهم دهکهن به دویته کهیا ... ههروا وشهئ (فهقیری) گۆریوه به (ههژار)، بهیتهکه بهم جۆرهیه: "له بهر عهباکه (جهبه) م کردی فهقیری خودا بگره عهباکهت کیرم به قنگی خووت و عهباکهت"، همهبۆر نووسیویه: "جهب ههلبواردن، لادان. دوکتور مارف خهزنه دار ئەم بهیتهی به ههله نووسیوه". جارئ خاک بهسهه (مارف خهزنه دار) که (همه بۆر) پهخنهئ لی بگرئ... قسهئ نهستهقی عه ره بی ئەلئ (ویل لمن کفره النمرود)، جارئ (جهبه) کردن واته بهخشین، گه رچی داستانه کهشی له زبان مامۆستای خاله وه گپراوه ته وه (بههشت جیی بی) به لام بهم جۆرهیه: (مودیری تهحریرات له مووسله وه نهقل

ئەبى بۆكەر كووك، ئەو ناوبانگى شىخ رەزاي تالەبانىي بىستوو، لەو پتوھ
 عەبايەكى باشى بۆ ئەھىنى، كە ئەگاتە كەر كووك بۆى ئەئىرى. شىخ پەزا
 رۆژى ئەچى بۆ بەخىرەينانى، كە ئەچىتە ژوورەوھ زۆر قەرەبالغ ئەبى، مودىرى
 تەحريرات خەرىكى نووسىن ئەبى، شىخ رەزا بە عەباكەوھ ئەوھستى بەو
 ئومىدەى كە مودىرى تەحريرات عەباكەى خۆى بناسىتەوھ لەبەرى ھەستى و
 رىزى لى بنى. بەلام مودىرى تەحريرات سەرھەلنابرى و خىراتنى كەس ناكە.
 شىخ رەزا بەپتوھ ماندوو ئەبى، لە پر عەباكە ئەخاتە سەر مىزى مودىر و ئەم
 سى بەيتەى بۆ ئەخوئىتەوھ، مودىرى تەحرير ئەدا بەسەرا ھاوار ئەكا شىخ
 رەزا ببوورە، سوودى نابى، شىخ رەزا ئەروات.

۱۲- لاپەرە ۷۵-۷۶:

(مانەندى عەقارب لە ئەقارب حەزەرم كرد) ئەمە ديارىيە بۆ ئەم ھەلبەستە
 عەرەبىيە (الارقاب كالعقارب في اذاها، فلا تغتر بعم أو بخال). (گەردوون
 سنكى كردم)، كاك حەمەبۆر سنكى بە (سنگ) زانىوھ، واتە (مىخ) بەلام لە
 كوردىيا (سنگكردن) پەت خستەنە ملە، تايبەتە بۆ (تاژىي رابو)، ھەروا
 (سەمەندۆك) سەما پتەردنە بۆ رىسواكردن، ھىچ پتوھندىيەكى بەسەر
 (سنگ) ھوھ نىيە، ھەروا (دەربارەى) نىيە، دەربار: ئاستانەى پايتەختى
 شاھانەيە كە دەستەى تەشريفاتى تىدايە، (دەربارە، واتا دەرھەق). (كارم تەر
 ئەبى ئەموت) ئەم بەيتە ئەگەر پاش بەيتى چوارەم (مەعتبەرم كرد) بەھاتايە، زۆر
 رىك بوو، بەلام كە دواكەوتووھ، دەبى وھا بى: (كارم تەر ئەبى ئەموت ئەگەر
 لوطفى نەبى مام). ھەروا (من موحتەھىدم و هاتم) ھەلەيە: (من موحتەھىدى
 چاكم و تەقلدى كەرم كرد) راستە.

۱۳- لاپەرە ۷۷-۷۸:

(مەلا مەحمودى زەنگنە) نەك (زەنگنە) كە سەنگى شىعەرەكە تىك ئەدات،
 (حەمەبۆر) شىخ ئەحمەدى تالەبانىي كردووھ بە شىخ ئەحمەد بەگ، ئەوھى
 راستى بىت ھەرگىز تالەبانى نازناوى بەگيان نەبووھ، نەك ھەر ئەوان بەلكو

هه‌موو زهنگنه‌ی کوردستانی عێراق و هه‌موو زهنگنه‌ی کوردستانی ئێران، نازناوی به‌گیان نه‌بووه، نازناوی (ئاغا) و (خان)یان هه‌بووه جگه له بنه‌ماله‌ی (متسلم) که بنه‌ماله‌که‌ی (نه‌فطجی) له که‌رکووک ناسراون، یا بنه‌ماله‌ی یه‌عقوبی که له‌م دواییه‌ی عوسمانیدا پێ‌گه‌ییون، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بنه‌ماله‌ی تاله‌بانی له زهمانی عوسمانیه‌وه تا ئه‌مرۆ سه‌رۆکی شاره‌وانی، نائبی مه‌جلس، متصرف، وه‌زیر و سه‌رۆکی ئیقلیمیان تیا هه‌لکه‌وتوووه، به‌لام به‌گ نه‌بوون. حه‌مه‌بۆر نووسیویه: (تالی موقه‌دیم) هه‌له‌یه (تالی و موقه‌دهم) دوو زاراوه‌ی عیلمی مه‌نتیقه له باتی (مبتدا و خبر)ی نه‌حو و صه‌رف. هه‌روا نووسیویه (بۆ یه‌که‌م جار له چاپه‌مه‌نی کورد و کوردیدا روون کراوه‌ته‌وه که شیخ ره‌زا نه شیخ بووه، نه تاله‌بانی و نه زهنگنه‌یشه..). لێره‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده ئه‌نووسم: (ماشه‌للاه له‌م ئیکتشافه، له‌م حیکمه‌ته‌ه‌سه‌فیه‌یه که حه‌مه‌بۆر هه‌لی هیناوه! له جیتی خویا بۆی روون ئه‌که‌مه‌وه که شیخ ره‌زا شیخه چونکه کوری شیخ عه‌بدوپه‌حمانه و نه‌وه‌ی مه‌لا مه‌حمووده و به‌سالان شیخی ته‌کیه‌که‌ی تاله‌بانی بووه له به‌غدا. (تاله‌بانی)یشه چونکه له گوندی (قرخ) و (تاله‌بان) له‌دایک بووه و له‌وێ گه‌وره بووه و نازناوی ئه‌و گونده‌ی وه‌رگرتوووه، وه‌ک باپیری (قرخ و تاله‌بان) دوو گوندی نزیک به یه‌کن سه‌ر به ناوچه‌ی قه‌ره حه‌سه‌ن، ئه‌که‌ونه نێوان که‌رکووک و چه‌مچه‌مال. (سولتان عه‌بدوولحه‌میدی عوسمانی) به‌خشیونی به بنه‌ماله‌ی مه‌لا مه‌حموودی زهنگنه.

١٤- لاپه‌ره ٧٩

(قورمساغ) و (یاغنیش) دوو وشه‌ی تورکی ناو که‌رکووک، یه‌که‌میان جنیوه و له کوردستانی‌شا تا ئێستا هه‌ر باوه، دووم (یاغنیش) له بنه‌ره‌تا (یانلیش)ه و اتا (هه‌له). له تورکمانی که‌رکووکدا بووه‌ته (یاغنیش).

١٥- لاپه‌ره ٨٠-٨٨:

حه‌مه‌بۆر به‌م جۆره شیعرێ تورکی و اتا لی ئه‌داته‌وه: (بکه ئه‌ی ئه‌لماسه گه‌وه‌ره‌که‌م) که به‌م جۆره‌یه (داوینی کورپه بولغاره‌که‌م گرت و وتم به‌زه‌بیته به

حالمًا بپتته وه ئه‌ی ئه‌لماسه‌که‌م)، هه‌روا نووسیویه: (چاوی ره‌شت هه‌ر دل به‌ندکار و لاس دانه...)، راسته‌که‌ی به‌م جوړه‌یه (چاوی ره‌شی جادووکاره هه‌موو داو و لاس دانه). هه‌روا (چاوی شپوه‌ی چاوی ئاسکی تو، منی کرده نیچیری خوئی)، راسته‌که‌ی به‌م جوړه‌یه: (منی شکار کرد چاوانی وه‌ک چاوی ئاهووت یا مامزت، ئه‌ی چاوانی تو وه‌کو چاوانی ئاسکوله‌ی شپیر راوکه‌ر)، ئه‌م به‌یته دیارییه بۆ ئه‌و هه‌لبه‌سته که ده‌لین هی یه‌زیدی کوری مه‌عاویه‌یه، که وتووویه:

قد خلفتني طريحا وهي قائلة

تأملوا كيف فعل الظبي بالأسد

با خوینده‌واران بزنان وشه‌ی (ئاهووه‌که‌ی) هه‌لبه‌یه، راسته‌که‌ی (ئاهووه‌کی) یه، (ئه‌ک) دروشمی سووکه‌له‌یییه، بۆ خو‌شه‌ویستی. هه‌روا نیو به‌یتی: "گیت ئیشنه‌حاجی بابا یاغماغی وار؟"، همه‌بۆری تورکی نه‌زان نووسیوه: (منیش تالانکاریم هه‌یه گرانجام) واتا چی؟ واتای هه‌لبه‌سته‌که به‌م جوړه‌یه: (برۆ به‌پتته‌وه به‌ دوا‌ی کارتا، خو تالان نییه؟) هه‌روا نووسیویه: (صاچمه لاقردیلرک حاصلی یوق، ئاقچه گیتر)، واته (لاقرتیه‌کانت بی ئه‌نجامن کیسه‌ی زپیر و زیو به‌ینه)، ئه‌م جاره ته‌رجه‌مه‌که‌ی نزیکه خوا ئه‌زانئ کئ بۆی نووسیوه؟ به‌لام به‌م جوړه‌یه (یه‌رت و بلاو مه‌که‌وه گالته و قه‌شمه‌ریت سوویدیکی نییه، پوول بینه)، ئاقچه واته پوولی سپی (نه‌ک کیسه‌ی زپیر و زیو). هه‌روا رسته‌ی (مه‌ردوومی کین) هه‌لبه‌یه. هه‌لبه‌سته‌که به‌م جوړه‌یه (مه‌ردوومی کون، مه‌شه‌و ئه‌ن مه‌ردوومی مه‌ردووم ئازار) کاکه همه‌مه نووسیویه: به‌ تورکی واته (ئه‌ی بیلبله‌ی چاوا! مه‌ردوومیکی ئاوهایی مه‌به، مه‌به مه‌ردووم ئازارانه). هه‌روه‌ک وتم همه‌بۆر نه‌فارسئ نه‌تورکی، به‌ خه‌یال شت ریک ئه‌خا، سا گرتی یا نه‌یگرت، ئه‌و باکی نییه. واتای هه‌لبه‌سته (فارسئ) یه‌که، (نه‌ک تورکی) به‌م جوړه‌یه: (پیاوه‌تی بکه، مه‌به مرۆفی مرۆف ئازارده‌ر)، به‌داخه‌وه کاکه همه‌بۆر (مه‌ردووم: مرۆف، پیاو. مه‌ردمه‌ک: بیلبله‌ی چاوا) له‌یه‌ک جیا ناکاته‌وه. هه‌روا (به‌ن بویوک ذاتی شه‌ریفم، وکه‌لا خواجه‌سیم)، همه‌بۆر

نووسیویه: (من که سیکی گوره و له ماقوولانم له ئەندامانی مەزنه ساماندارهکانم)، راستییەکی: (من له گه‌وره پیاوانی پایه بئندم، مامۆستای وه‌زیران و وه‌کیلانم). هه‌روا (بردمه مەنزلگه‌هی خۆم) هه‌له‌یه، مەنزل ناوی جییە، (گه‌ش هه‌ر جییە، له‌به‌ر ئه‌وه (مەنزله‌که‌ی) خۆم راسته. لێره‌دا نیکته‌یه‌کم که‌وته‌وه‌ بیر، شیخ قادری برا گه‌وره‌ی شیخ ره‌زا که پسیوژی تورکی و فارسی بوو، ستایشی فیرده‌وسی ده‌کات، ئە‌لێ ئە‌م کابرایه‌ چوار رسته‌ی ریکوپیکی له‌ یه‌ک به‌یتیکا جێ کردووه‌ته‌وه:

برید و درید و شکست و بېست

یلان را سر و سینه و پاو ده‌ست

واتا: بری و درپی و شکاندی و به‌ستی

سه‌ر و سنگ و پا و ده‌ستی پآله‌وانان

شیخ ره‌زا ئە‌لێ کاکه‌ خۆ منیش چوار رسته‌ی موفید و موخته‌سه‌رم له‌ نیو بالاکۆ کردووه‌ته‌وه:

موخته‌سه‌ر چاکه‌ قسه‌، بردمه مەنزله‌که‌ی خۆم

گرتم و خستم و لیم برد و گونم کرده چوار

شیخ قادر ئە‌لێ: «لاچۆ له‌ به‌رچاوم خه‌بیس».

هه‌روا (ما الخبر ئە‌ی زاهدی سالوس شیعار) واته‌ چ باسه‌؟ ئە‌ی پارسای ساخته‌چی بۆ ریا خۆ به‌ زاهید نیشانده‌ر؟ له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌دا نووسراوه‌ (ویرمه‌دی پاره‌به‌نی)، هه‌له‌یه راسته‌که‌ی (ویرمادی پاره‌می: پوهله‌که‌ی نه‌دامی)، ئا ئە‌مه‌یه‌ دوستووری گه‌وره‌ پیاوان؟ (ئویچ گوینه‌در) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (ئویچ گوینه‌ ده‌ک)، واتا تا سێ پۆژ ده‌بێ بیده‌یی هه‌ی سته‌مکار. جگه‌ له‌مانه‌ هه‌له‌کان: (چهرخ و فه‌له‌ک) هه‌له‌یه، هه‌ردوو یان یه‌کن (چهرخی فه‌له‌ک) راسته، واتا سوورانی گه‌ردش. هه‌روا وشه‌ی (وه‌لێ) له‌م به‌یته‌دا هه‌له‌یه (ره‌ئێ ئه‌و باعیسی ته‌نزیمی ئومووراته‌ وه‌لێ)، راسته‌که‌ی (ده‌لێی) ه. با بیدینه‌ سه‌ر ئه‌و داستانه‌ی هه‌مه‌بۆر له‌ زبانی (عه‌لی ئاگا) وه‌ گێراویتییه‌ وه، نه‌ئه‌سلێ هه‌یه‌ نه‌فه‌سل، چونکه‌ شیخ ره‌زا به‌ر له‌ ئە‌م قه‌سیده‌یه‌ دیان جار

ئەحمەد پاشای دیوھ و زانیویھ حەز لەم جۆرھ قسانە دەکا و بەزمی وەهای پێ خۆشە. من لام وایە ئەو پارچە ھەلبەستە ھیشتا چەند بەیتێکی ناتەواو، شیخ رەزا ھەموو پارچەکانی بە نازناوی (لامع) یاخود (رضا) داوی دینی و لێرەدا شتی وەھا نییە.

۱۶- لاپەرە ۸۹-۹۰:

(وھند) ھەلەبە، راستەکەمی (زەندە)، (یادگار) مەبەست (باوھ یادگاری) پیری پیرۆزی کاکەیییە، (سولالە شیخ ستار) دەبی ھەلەب، چونکە نەشیخ قادر و نەشیخ نووری و نەشیخ عیزەدین، کورانی لەو پیاوھ ناودارانە نەبوون، کە شیخ رەزا بە سولالە شیخ ستاریان ناوینی.

۱۷- لاپەرە ۹۱:

عەموودی لەندەھۆر. وشەمی (لەندەھوور) لە بنەرەندا ھیندییە، واتا (کوری خۆر)، پاشان بووھتە نازناو بۆ کەسانی بەھیتز و ئازا و زەلامی زل. دوو بەیتەکەمی ھەرە داوی کە (حەمەبۆر) لە کەشکۆلی (محەمەد ئەسود) وەری گرتوون. رەنگە ھی شیخ رەزا نەبی، (تاکو ژارم کردە ژوور) لە ھی شیخ رەزا ناچی.

۱۸- لاپەرە ۹۲:

وھک من بزائم (وھستا شەفی)، نازناوی (خولە مەحمودی) باوکی شوکری فەزلییە، کە نەشاعیر بوو، نەخویندەوارێکی باش، ئەم شیعراھە ھی پیاویکی سۆفیی رۆحانییە، کە حەمەبۆر (۶۹) ساڵ لەمەوہەر بیستووویە و لەبیری نەماوھ ھی کیتیە... بەلام (بەو شەریکی پاکی شەیتانیتە) یەعنی چی؟ ھەر وە وشەمی (پر گوناھ) ھەلەبە و دەبی (بی گوناھ) بی.

۱۹- لاپەرەکانی ۹۲-۱۱۲:

لەربارە پارچە ھەلبەستی ھەجووی کاکەیییەو، (حەمەبۆر) ی فەیلەسووف، لە سەرھتادا چوار لاپەرەمی بۆ دلراگرتنی کاکەیی و پۆزش ھێنانەوہ پر کردووھتەو و داوای لە کاکەیییەکان کردووھتەو نابی لە ھەجووی

شیخ رەزا توورە بن، چونکە ئەو هەجووی مافی خۆی بەر لە هەموو کەس کردووە، بەلام کاکە حەمەبۆر ئەوەی خستوووە پشنگوێ کە شیخ فارزانی شیخ حەمە رەئووفی شیخ عەلیی گەورە (برازای شیخ رەزا) لە سالانی ۱۹۳۲- ۱۹۳۵دا لە (یادگاری لاوان)دا، ئەم جۆرە پۆزەشەیی هیناوەتەو و داوای لە کاکەیییەکان کردووە دلگیر نەبن، جگە لەمە حەمەبۆر نازانی بەکێک لە کاکەیییەکانی (هاوار) پارچە هۆنراوەیەکی ۳۰۰ بەیتی هەیه دژی شیخ رەزا، بیزانیایە، وەک شیعەرە قۆرەکانی بەدرۆ بە زبانی شوکری فەزلییەو هەلبەستراوی، بلأو دەرکردووە.

بەلام لە هەمووی سەیرتر ئەوەیە کاک (حەمەبۆر) شت بە خەیاڵ دروست دەکات، سەرنج دەدەن کاکەیییەکانی کردووە بە پەپرهوی (داوود پیغەمبەر) و (بونیا مین) بۆ ئەوەی کە بیانباتەو سەر جوولەکەیتە، ئەو نازانی کاکەیی لە بنەرەتدا (دیاوس - طاوس) و (شیددا - شەیتان) پەرست بوون، دیاوس سووک بوووەتەو بووتە (داوود) و (شید) گۆراو بە (شیدان - شەیتان)، هەروا (شیخ نیعمەت اللە وەلی) کردووە بە (عیلی بەکی). کەچی (سەید نوورەدین نیعمەت اللە) کوری سەید (شاه نیعمەت اللاهی)یە، لە بنەرەتدا خەلکی کرمانە، هاو دەمی شاهرۆخی کوری تەیمووری لەنگە، لە شاری حەلب لەدایک بوو، سالی ۸۳۴ک (۱۴۳۱ز) لە تەمەنی سەد سالییا لە (ماهان) مردووە، دیوانی شیعری بە فارسییە، ۱۴,۰۰۰ بەیتە، هەروا دانەری دەیان کتیبە، ئەم پیاو گەورەییە هیچ جۆرە پێوەندییەکی نییە بە (عیلی بەکی جاف)هوە، کە یەکیکە لە پیرانی کاکەییی کورد و لە دەورانی سەفەویدا ژیاو، من پێشبینییەکانی ئەم زاتەم سالی ۱۹۴۴ لە (گەلاوێژ)دا بلأو کردووەتەو. لە کاتی خۆیا خۆیندەوارانی کاکەیی، تەنانهت بنەمالەیی سەید قوتب لە سلێمانی و خانەقین توورە بوویوون لەسەر ئەوەی کە ئەسراری کاکەیییە، بۆچ بلأوی کردووەتەو.

کاکە حەمە قۆریاتی تری زۆرە، لەسەری نانووسم، لاپەرە (۹۷) هۆنراوەی (باباکە) باشنە بیر باطمان یشیل (وار) بە کافی (باباک) لە دەوری عوسمانی

ئەوترا (كافى نوونى) بە كاف ئەنووسرا، بەنوون ئەخوئندراپەو، (واتا بەسەر سەرى باوكتەو ەك باتمان پەرۆى سەوز ەهە،) من لە كتیبى مەندەلى و داوقدا ئەووم روون كەردووەتەو ە كە روحانى كاكەبیبان (سەید واتا میر، باو، مام، دەرویش) ئەوانەى لە ئێران لەگەڵ (ەلى ئیلاهى) و (رافضى) ە ئەزەربايجاننیهكان تىكەڵ بوون، زۆر پەلى تریان ەهە، (سەید) موقەدەسن، ئەم پاى ە دەورى موسوڵمانەتیا ە شیعەى سەفەوییەو ەاتو، (باو) رانومای ئاینى دەستەى (ئەهل حەق) ە، ئەمانە ە پەپرەوانى مەنسورى ەلەجن. وشەى (ئەهل حەق) لێرەو ەاتو: ە سەردەمى خەلیفەى ەباسى (المقتدر) دا سالى ۳۰۹ك (۹۲۱ز) حوسەینى كورى مەنسور ە بنەرەتا خەلكى شارى (بەضا)ى شوانكارەبە، ە كاتى حالّ لى ەاتنا دەبوت (انا الحق)، خرايە زندان، پاشان دەرەتێرا زبەن و ەردو دەست و ەردو پێتان برى و ەزار قەمچیان لى دا، خستیانە ئاگر و سووتاندىان، ئەو ە ە كە حفازى شیرازى دەربارەى ئەللى:

كشەد نقشى (انا الحق) بر زمين خون

چو منصور ارگشى بردارم امشب

(ئەگەر ئەمشەو بمرەى لەسێدارە و بمكوژى، خوئىم وەكو خوئىنى مەنسورى ەلاج بە زەببیا نەقشى "انا الحق" ئەنووسى). سەر زەببى كوردستان پەر ە (باو): (باو شاسوار، باو مەمەد، باو پلاوى، شىخ باو، باو مەحمودى، باو يادگار، باو قەتال، باو جى... تاد). ەروا خاكى كوردستان و كوردستانى ئێرانیش سەدان (باو)ى تيايە.. ئەمانە ەموويان پيرانى كاكەببى بوون، وەكو (بابا تاهيرى ەمەدان)، كە ئىستەش سەدان كاكەببى رۆژانە بە دەورى خوابگاكەيا وەكو پەپوولە دەسوورپنەو.

لێردا با ئەوش روون بگەمەو (بابا تاهيرى عوربانى قەلەندەر) سەيد نيبه و ەرگيز داواى سەيدىتى نەكردو، سەيد باباەلبى ەمەدانى ەرگيز برازای ئەو نەبو، شىخ عيسا و شىخ موسا ە بنەرەتا خەلكى گوندى (برزينگردي) ەمەدان، وشەكە بوو ە (بەرزنجرد: بەرزنجە). ە كوردستانا

وا باوه که وشه که (به + زنجه)یه. کاکه یییه کان ئەم داستانەیان بۆ ناوی
خۆیان دروست کردوو، شیخ عیسا و شیخ مووسا له بەرزنجە مزگەوتیکیان
دروست کردوو، (کاریتە) گەرە که کورت بوو، مووسا بە عیسا و تووہ:
کاکە بیکیشە، که رای کیشاوه کاریتە که درێژ بوو. وشە ی (کاکە) بۆ کاکە یی
ماوہتەوہ. (شیخ سلیمان بەرزنجی) که له کوردستانەوہ چووہتە (مەدینە) و
لەو ی ژباوہ، سوودی لەم داستانە وەرگرتووہ، نووسیویہ:

"جذعان فخري يشهدان بمجدي

جذع هنا قد كان حن لجدي"

"وجذع ببرزنجه بمسجدها الذي

قد اسساه عيسى و موسى بجد"

بەراستی دنیای خەیاڵپلۆشتی سەیر ئەخاتە سەر کاغەز.

ئەم وشە ی (باباک) ه هیچ پتوہندییەکی بە بنەمالە ی بابانەوہ نییە، بنەمالە ی
(بابان) چ لەم دیو و چ لەودیو، له بنەرەتا ئەچنەوہ سەر بابا ئەردەلان
(هەردەلان)، که ئەو بێگومان له پیرانی کاکە یی بووہ.

لێرەدا با ئەم دوو بەیتە بۆ خۆیندەواران روون بکەمەوہ:

عەموودی تەکم هە یە وەک توو لێ داوود

کۆتامە ژێر کورە کە یی دایە رەزوار

تسێکی کەند بەرشیی سە ی براکە

ترێکی دا بە یادی باوہ یادگار

جێ ی ئێرە نییە، بە هە لێ خراوہتە ئەم ناوہوہ.

که له بنەرەتا بە پتی سە لێقە و شێوہ ی قسە بەم جۆرە یە:

هەتانه هەر وەکو بیستوو مە بەر مێ

له سائیکا شەو ی یارانی دومی دار

دەبەستن حە لقی ی وەک عەقدی پەروین

له جیگایەکی خالی لە یسە دە ییار

ههروا وشه‌که‌ش (یارانی دیندار) نییه، یارانی (دمدار)ه، هه‌رهمه‌ی شیعه و سونی و کاکه‌یی، به‌یه‌کتر ده‌لټن (کلکدار)، کابرایټ سونی نه‌زان وه‌عزی ده‌خویند، به فارسی وتی: (شیعه دم دارد) چند گه‌نجیکی شیعه له هه‌لټه‌ی وه‌عزدا دانیشتبوون، بۆیان (تحمل) نه‌کرا، یه‌کیکیان ده‌عباکه‌ی خۆی ره‌ق کرد و بردی دایه‌ ده‌ست واعزه‌که و وتی: (مای شیعه دم داریم ولی از پیش، سنی ها دم دارند از پس) ئەم قسه‌ قۆرانه‌ هی هه‌رهمه‌ی خه‌لټه، له ناوا ماوه‌ته‌وه.

ئهو زاراوانه‌ی که شیخ ره‌زا نیسه‌به‌تی داون به کاکه‌یییه‌کان وه‌کو (توولی داوود، خوگی مردار، که‌لټه‌ی به‌رازی بۆز، گای حوول... تاد) ئەمانه پروپووجی کۆنن، تا ئەمرۆ (گای حوول) له هیندستان خواجه، له میسر به (گای ئەپیسیس) به‌ناوبانگ بووه، لټکۆلینه‌وه‌ی ئەم زاراوانه‌ کتیبی تایبه‌تی ده‌وی.

حه‌مه‌بۆر (مه‌زه‌به‌ی یارانی) کردووه به (ئاین) که خیانه‌تی ئەمانه‌تی عیلمییه، شت گۆرپین... ده‌بوو به (په‌راویز) رای خۆی ده‌ری. لټ‌ره‌دا دیسانه‌وه نیکته‌یه‌کم هاته‌وه بیر: (کابرایه‌کی خه‌ت خۆشی ئیرانیان بانگ کرد قورئانی بنووسیتته‌وه و تکایان لټ کرد یه‌ک نوقته زیاد نه‌کا، کابرا قورئانه‌که‌ی به ئەمانه‌ته‌وه نووسییه‌وه تا گه‌یشه‌ ئایه‌تی (و خر موسی صعقا) زوو کردیه (و خر عیسی)، که لټیان پرسى بۆچ گۆرپوته، وتی: خوا غه‌له‌تی فه‌رمووه، مووسا خه‌ری نه‌بوو، عیسا خه‌ری هه‌بوو، شیخی سه‌عدی وتوویه:

خر عیسا گریش بمکه برند

چون بیاید هنوز خر باشد

منیش له‌به‌ر ئەوه هه‌لټه‌که‌م راست کرده‌وه. جا کابرای عه‌ره‌ب وته‌نی (تعالم فهم احمد اغا). هه‌روا (جه‌م جه‌م) ی بردووته سه‌ر (جه‌مشید). بی ئەوه‌ی بیتته‌وه یادی (جه‌م جه‌م) واتا کۆبوونه‌وه‌ی جه‌ماعه‌ت، هه‌روا (نه‌مری گوناهاکار)ی گۆرپوه به (ده‌مری گوناهاکار). شیخ ره‌زا ئیتیه‌می واعزی کاکه‌یی ده‌کات ده‌لټ: "ئه‌گه‌ر تۆ مخاله‌فه‌ی شه‌رعی ئیسلام نه‌که‌ی و

گوناهکارانه نهمری"، ئەوا (یەشمی ریخناکی بەرسمیلت... تاد) ئەمە وەها، دەبوایە ئومید کاکەرەش لە پاش ھۆنراوەی (ئەچیتە شکلی سەگسار) چەند نیتکی دابنێ... بۆ ئەوەی باسەکە بگۆڕێ.

گۆڕینی (مافووری زەر) بە (مافووری زەرد)، باسیکی نییە، بەلام مافووری زەرباف وانا تیلی سورمەیی زێڕینی تیا بێ. گۆڕینی (مە) بە (نە) ھەڵەییە، چونکە نیو بایی پیشوو (نەبیز و شەرەت و ... تاد) بۆ خواردنەویە، (نە) ناخوڕیتەو. (قەیماسی زەنگی) ناوی پالەوانیکی رەشتالەیی ناشرین بوو، لە ئەدەبی تورکی و فارسییا زۆر ھاتوو، بۆیە بە شەوی تاریک ئەلێن (قەیماسی زەنگی: شەوہزەنگ).

رستەیی (بۆ قەول و گفتار) نابەجێیە.. (باوہ باوہ) واتا (باوہکان)... ھەمەبۆر دەسکاریی ەرەبییەکەشی کردوو بە (فھینوا سادتی) کردوو بە (ھینا.. گۆیی نەداوہتە (سادتی) کە کۆیە، نەک تاک، ھەروا ئەمەیان لە ھەمووی قۆپترە (دەم و دەست ساحبی دەرپێ بکەن دیار)، ئاخر لە ژووری تاریکی شەوہرەشەدا چۆن ساحبی دەرپێ دەناسریتەو؟ ھەمی گەمژە. دیسان دەبوایە دێرێ تەرک بکری، واتە باسەکە گۆرا... (باسکی ھاوار) ھەڵەییە، نووسەران چونکە شارستانین نازانن (ھەوجاری) چییە. (ھەوجاری جووت) باسکەکەیی زۆر رەق و راستە، بۆیە (یاربابلی) پێ چواندوو. ھەروا (لی برینی) کردوو بە (لی پەڕین)، نازانی پاش واژەیی (لی برین) ھەر (لی خورین) دیت... لە لاپەرەکانی (۱۰۸-۱۱۰) دا قسەیی قۆر زۆرە، رستەیی (بیگریتە بەرکار)ی گۆریو بە (بیداتە)، واتە خۆی نەیکا بیدا بەیەکی تر (گەوادیی پتوہ بکات؟!); ھەروا (ئیتەر ھەر خەپلەیی)ی کردوو بە (خەپلە کوزە) بۆچ؟ کورپە (خەپلە) خۆی پاناییی کوزە. (منالی ئەو شەوہ پەیدا بێ..... تاد) ھۆنراوہکان زۆر لاوازن، لە ئەدەبی شیخ رەزا ناچن... ھەروا (بەژیر بنیا دەچێ) ھەڵەییە، (بە بنیا دەچێ) راستە، چونکە ژیر و بن ھەردوو یەکن لە ھەمووی سەیرتر ئەویە کە ھەمەبۆر وای داوہتە قەلەم (تیر) بەناو لوولەدا دەچێ... نازانی لە ژیی کەوانەوہ دەرنەپەرێ.

۲۰- لاپه ۱۱۳:

پالّه وانیکه قهوی و قۆله ههلهیه، (قهویی قۆله) راسته. (ئوچاغ) ههلهیه، راستهکهی (وچاغ)ه، ناوی نهزه رگهیه که نزیك گوندی (تهرجیل)، (تیتله بیجاغ) ناوی مهلیکه (بالندهیه که) له گۆلاوی مهزه هدا (جار چهلتووک) بهدای کرم و ماسییه ورده و کولله دا ئه گهری. شوانهکان به دس ئه یگرن، له بهر ئه وه شیخ رهزا گالته به شیخ (محهمه د عهلی) برازای ئه کا که به تفهنگه وه چوه ته شکاری (تیتله بیجاغ).

۲۱- لاپه ۱۱۶:

(ئهم دهغله.....) ئهم چوار باله دوو بهیتییه جیگه ی ئیره نییه، جی پیتی (یی)یه.

۲۲- لاپه ۱۱۷:

(جارهکی تری) گۆریوه بۆ (دهفعهیه تر)، (گه دایی) گۆریوته (فهقیری)، کهچی کوردهواری (شاه و گه دا) ئه لێن، نهک شاه و فهقیر. ههروا به ههله نووسیویه (وهکو غه فوور)، راسته کهی وهکو (فهغفور)ه له شیوهی چینی دا (فهغ فۆر) له فارسیدا (بوغ پور)، واتا کوری خوا... کوری ئیمپراتوره... (فهخفوری) پلاو خواردن لیره وه هاتوه.

۲۳- لاپه ۱۹۹-۱۲۰:

(چاویکی گهر لی زهق نه کهم) سهنگی هۆنراوه کهی تیک داوه، راسته کهی (گهر چاوی لی زهق نه کهم)ه. ههروا نووسیویه (مه بهست سهید نووری نهقیب)ه، ههروهک له سه رهتادا نووسیم شیخ رهزا و سهید نووری نهقیب هاوته مه نین، راست ئه وهیه بوتری (سهید ئه حمه دی نهقیب)، ئه وهی راستی بی ئهم پارچهی هۆنراوهی نیسبهت دراوه به (شوگری فهزلی) و بهم جوړه دهست پی ئه کا (گو مه خو یاشیخ) له هه موو ئه و پارچانه ریکوپیتکتره به ئه و نیسبهت دراوه. به لام دهبوایه له (په راویژ)ه وه بنووسری، نهک بخریته ناو دهقه که وه.

٢٤- لاپه ١٢١:

بهیتهی (ئههلی بهبان) زۆر ئاشکرایه که هی شیخ رها نییه.

٢٥- ئه وههگیز ناوی بنه مالهی بابانی به خراپه نههیناوه (ئالی بابان یاخوا نه پزئی) هه لهیه، بهیته که بهم جوهریه (یاخوا نه پزئی) ئالی به به دهستی کهرهمتان).

٢٦- لاپه ١٢٣:

شیعره کهی شوکری ده بوا بخریته په راویز، ئه وهش دووباره ده که مه وه سهید نووری نه قیب هه لهیه (سهید ئه حمه دی نه قیب) راسته. وشه ی (رهق) ده بی (ئیرهق) بی که سهنگه که تیک نه دا و ته واوی پارچه هه لبهسته که لاواز و پر له هه لهیه، بهیته تهرجیع بنده که (پاش و پهس) هه لهیه، چونکه هه ردوو یه کن، ده بی (پیش و پهس) بی... لیره دا رووداویکم که وته وه بیر - وابزانم سالی ١٩٥٣ بوو، چوو بوومه سلیمانی، ئه وه له چوار گهنج خویمان کرد بووه شاسواری مهیدانی ئه ده ب، ئه م گهنجان هه مانه بوون:

(مسته فا سالی که ریم، سالی دیلان، مه ره م مه مه ده ئه مین و کامه ران موکری)، ئیوارانی چووین بو سه رچنار، به تورمیلی گهنجیک ناویم له بیر چوو ده نییه هه ر ئه وه (حه مکۆل قه ساب) ه بی که ده لئین گهنجینه ی شیعره کانی شوکری فه زلییه، ئه وه کوره تا سه رچنار هه لبهسته کانی شوکری فه زلیی بو خویندینه وه، له هه جووی شیخ رها، ئه وه له به و کوره گهنجه م وت: هه ندی له م هه لبهسته نه زۆر بازارییه، سه ته مه نیسه بت بدرین به شوکری فه زلی، خاوه نی (ئیش که رووی ئیسه ته له هه ورازه سه ره و لیژی نه که ی)، شوکری که له شاعیره، زبانپارا وه، ساده گو یه، کوردیزانه، ئه وه ی راستی بیت له دووپاته کییه کانا (ته رجیع به ند) ته نیا ئه مه یان شیعره (باوکی مه معلومت نییه...) له شیعره ئه چی، که رچی ئه ویش هه ندیکی هی ئه وه نییه و دهس هه لبهسته، هه مووی گهنجانی ناحه زانی شیخ رها هه لیان به سه تووه، وه که ئه وه شیعره قورانه ی نیسه بت دراوته پیروزی کچی حه سه ن که نوش.

۲۷- لاپه ۱۲۵-۱۲۶:

نمونه‌ی هه‌لبه‌ستی ساده و رهوانی شیخ ره‌زایه، گهرچی هه‌مووی جنیوه به‌لام زهوقی لی ئه‌باری.

۲۸- لاپه ۱۲۷:

پارچه هه‌لبه‌سته‌که‌ی نیسه‌ت دراوه‌ته شوکری فه‌زلی هه‌مووی جنیوی بازارپییه، ته‌نانه‌ت ئاخر شیعی:

شوگری به‌گانی کوری بیره زه‌مزه‌مه

زۆری نه‌داوه، سه‌ت مله‌کیتری ته‌قاندوو

جاری (بیره) ده‌بووایه (بکه‌وه‌ره) بی، نه‌ک (بیره - بیهینه) هه‌روا له شیعر ناچی له به‌خشان ئه‌چی. سه‌ته‌مه پیی بلین شیعی شوگری.

۲۹- لاپه ۱۲۸:

سه‌یری سه‌ردیزی هه‌لبه‌سته‌که‌ بکه (که‌له‌شیری نه‌قیب) پاشان له په‌راویژدا نووسراوه (نه‌قیب زاده) و کراوه به (سه‌ید نووری نه‌قیب) بۆچ؟ ئاخر به‌یت به‌م جو‌ره‌یه (قافیه‌م ته‌نگه نه‌ظیره‌که‌م مه‌گره شاعیر زینه‌هار)، وشه‌ی (زینه‌هار) لیره‌دا (فارسی) نییه، کوردی په‌تییه. واتا له‌خۆ جارست، شاعیر له‌خۆی جارسته، له‌ژیانی، قافیه‌ی که‌م بۆ دئ، نه‌ظیر نه‌ماوه... بۆیه بۆ (دژه‌که‌ی ته‌نیا وشه‌ی (کیر) ماوه‌ته‌وه.

۳۰- لاپه ۱۳۱-۱۳۲:

ئه‌م قه‌سیده‌یه (شیرین وه‌کو خوسره‌و په‌سهری هورمه‌زه جافه) جیی ئیره نییه، ده‌بووایه بخریته پیتی (ه)، هه‌روا شیخ ره‌زا وشه‌ی (شب ره‌و: که‌سه‌ی که له تاریکه‌شه‌وا دزی ئه‌کا و به‌دوای کاری گه‌ندا ئه‌گره‌ی) به (ره‌ش) داوه‌ته قه‌له‌م. له قه‌سیده‌ی (بیگانه‌دا) (هه‌رچه‌نده به‌دل) هه‌له‌یه، (هه‌رچه‌نده به‌ده‌م) راسته. ئه‌وه‌ی به‌دل خه‌ریکی زیکر و فیکری خوایی بی، (لوقمه فراندن) ی ناکه‌ویته یاد. هه‌روا (سه‌فا و مه‌روه) دوو ته‌پۆلکه‌ن، له‌پیشا باس‌م کردن.

كاكە حەمەبۆر زۆرى دەسكارىي پارچە ھەلبەستى كچى حەسەن كەنوشى كىردوو، زۆر دەس ھەلبەستى خەلكى تىكەل بوو، سەرەتا بەم جۆرەيە (حەسەن كەنوشەن ئىنە كىناچەي حەسەن كەنوشەن). (كەللە شلەقىيا) ھەلبەيە، لە ئەنجامى كارى خراپى زۆرەو (چاۋ ئەشلەقى) نەك كەللە (چاۋ شلەقىيا) راستە. (كوركە) واتا بەللوکە، قىتگە، لە بنەرەتا (كىرۆكەيە)، سووك كراوتەو. حەمەبۆر (كەللە) ى بە (كوز) واتا لى داوتەو كە شتى و ھا لە كوردىا نەبىستراو. (بەللوکەش لۆلۆن چوڭ گەدەي مېشەن).. ھى شىخ رەزا نىيە (گەدەي مېش) واتا (ورگى مەي) نەو ك (شىلاوك). (ھەر لۆيى جەدېش) ھەلبەيە، (دەلۆن ھەر لۆيى، صەت كىر نەتۆشەن) راستە. بەيتى ھەرە دوايى (يەي كىر قەوى) زۆر ئاشكرايە كە شىعەرى رەزا نىيە.

داستانەكەي كچى حەسەن كەنوش بەم جۆرەيە: (پىرۆز كچى حەسەن كەنوشى دەلۆ) كە لەناو زەنگنە دانىشتوون و شىئەي زەنگانە فېر بوون، نەك دەلۆيانە كە شىئەيەي كەلورپىيە، ھاتوو بە زيارەت شىخ رەزا بۆ شەر فرۆشتن پىيا ھەلشاخاۋە، (ئىنە كىناچەي حەسەن كەنوشەن... تاد) پىرۆزە دەستوبرد لە ۋەلاما وتوويە: (شىخ رەزا زەفتم) واتا من خۆم نەدۆراندوو و كارى خراپم نەكردوو، (دەمت ۋەچال پشت ئەشكەفتم)، بەراستى ورد و ئەندازيارانەي ئەوى لاي دواۋە دەمى خستە كنگى بۆ گووخواردن (بچۆ ۋەچاۋتا بەللوکەي چەفتم) ئەو ھەلە سەرۋچاۋى ئەكەۋىتە پان خەپلەكەي و بەللوکەكەي ئەچى بەچاۋيا.. ئەو دواي بەيتەكان گەرچى بەشىئەي زەنگانە ھەلبەستراو، ۋا ديارە ھىچى ھى (پىرۆز خانم) نىيە... با لىزەدا جارىكى دى دوپاتى بەمەۋە زەنگنە لە بنەرەتا لە عىلاتى كۆنى گۆرانى سەر دەمى (ماد)ن، خەلقى (زەنگان: زەنجان)ن، ئەوان و سىيامەنسور فەرمانرەۋايىي زۆر بەھىزبان ھەبو، شاھ عەباسى سەفەي گۆتزاۋنىيەو. سىيامەنسور بۆ ئەفغان و كەلات. زەنگنە بۆ كوردستانى خوارو، نىوان (ئاۋەسپى و پۇخانە) لە دەر بەندى باسەرە بەرەو خوار تا دەورى (جەۋەل ئاباد).

۳۲- لاپه‌ره ۱۳۶-۱۴۱:

هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کان ده‌سکردن، هی شیخ ره‌زا و پیروژ نین.

۳۳- لاپه‌ره ۱۴۲:

(ده‌ورته دهن و) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (ده‌ورته که دهن)ه.

۳۴- لاپه‌ره ۱۴۳-۱۴۴:

پارچه هه‌لبه‌ستی (موراد ئاغای ئاکۆ)ی شیخ ره‌زا به‌راستی ئه‌ده‌بیکی ساده و ره‌وان و دلگیره، به‌لام (حه‌مه‌بۆر) مارف ئاغای کردووه به (حارث). هه‌روا له ئاخر بالآ نووسیویه (ئومی‌دی تۆیه) که هه‌له‌یه، شیعره‌که به‌م جوژه‌یه: (له‌پیش ئه‌م کاره‌دا، هیشتا ئومی‌دی پارچه نانی بوو).

۳۵- لاپه‌ره ۱۴۲-۱۴۶:

تا‌که هه‌لبه‌ستی (عمومی شه‌ه‌ریاران و سه‌لاطینی فه‌ره‌نگستان) هی شیخ ره‌زا نییه، ده‌سکردی به‌هه‌شتی (ئایه‌تولای مه‌ردوخی)یه له میژووکه‌یا (ل، ۲)، (ب) ته‌وفیق وردی به‌هه‌له‌ وه‌ری گرتووه، (عه‌راسان) هه‌له‌یه، (هه‌راسان) راسته.

۳۶- لاپه‌ره ۱۴۷:

هه‌لبه‌ستی (زه‌رفین).. به‌راستی گالته‌وگه‌پی به‌م جوژه ساده و ره‌وان و شیعره‌ی سوار، هه‌ر له شیخ ره‌زا ئه‌وه‌شیته‌وه. حه‌مه‌بۆر وشه‌ی (که‌پله‌ی) کردووه به (که‌هله) بۆچ؟ کوره حه‌مه‌بۆر ته‌وقیف‌خانه‌کانی پۆلیس به‌م جانه‌وه‌رانه به‌ناوانگ بوون (کیچ و که‌پله و ئه‌سپی و مۆریانه و مشک و ته‌خته‌که‌له‌سه‌ی) بۆ نازاری مه‌ردم.

۳۷- لاپه‌ره ۱۴۸:

(ناخوینی) نییه، (ناخونی) راسته، وشه‌که فارسییه، ئه‌وی تری سه‌نگی شیعره‌که تیک ئه‌دا. هه‌روا (شه‌یده مانه‌ندی) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (شیید: جهم شیید)ه، ئه‌م ناوانه گه‌وره پیاوانی ریز کراون، هه‌روه‌ها حه‌مه‌بۆر چونکه

نەيزانىيە (طورفە) لە طەرافەت و ناسکىيەو هاتووە گۆريويە بە (توحفە)، بى ئۆهوى بزائى کە ئيرە جىيى ديارى نىيە. هەروا (غالييه)ى کردووە بە (غالييه) و زۆرى ترى خراپ کردووە.

۳۸- لاپەرە ۱۵۱:

(هەستانى لەسەر ئاخوړ) هەلەيه، راستەكەى (لەبوؤ ئاخوړ)ه.

۳۹- لاپەرە ۱۵۲-۱۵۳:

(يەك دوو دىيى داوھتئ سولتەن (بە).... تاد) هەلەيه، (بەپىي ئىطعامى طەعام) راستە، هەروا (كەرەمەم پىي هەيه وەلئ) هەلەيه، (پىي هەيه لىك) راستە، هەروا (گشت باوكى كە سەرەشقى) وشەى (كە) زيادە. (كونى و حيزىيە مانەندى رەشيد) هەلەيه، (كونى و حيز بوو) راستە.

۴۰- لاپەرە ۱۵۴:

(نەنورەيلئ نە سوورەيلئ) هەلەيه، لە كوردىيا جەختى جووتە وشە هەموو بە (م) ئەبئ (موورەيلئ) راستە. داستانەكەش بەم جۆرەيه: لە شارى سنە كابرەيكى جوولەكە كورەكەى ئەنيتە قوتابى لەلای مەلايئ، پۆژئ لە پۆژان مەلا باسى حەزەرتى (مووسا) و تەجەلى و نوور و كىوى تور ئەكا، كورە جوولەكە زۆرى پئ خووش ئەبئ.. كە قوتابىيەكان پایدۆست ئەكەن، مەلا بە كورە جوولەكەكە ئەلئ پۆلە تۆ مەرۆ ئىشم پختە، ئەيباتە ژوورەو ئەلئ: نوورى حەزەرتى (مووسا) ت بو تئ ئەخەم، كورەكە ئەرواتەو بەسەكە بۆ باوكى دەگىرپتەو، جوو ئەلئ: (نە نوورەيلئ نە موورەيلئ، شاپلئتەيلئ دەرقوونەيلئ). جووى سنە ئارامىيەكەيان تىكەل بە كورى بوو.

۴۱- لاپەرە ۱۵۵:

هەلبەستى شىخ رەزا لە (هەجوو)دا دارشتنى ديارە، دەسكارى قەبوول ناکا. (جووتە گون جووتە) ديارە هەلەيه، چونكە باسى ئاودانە نەوەك كىلان، راستەكەى (جووتە گون جۆگەيه، كىتر ئاودىرە). حەمەبۆر دەربارەى هەموو ولاتى جىهان خوئ بەپسپۆر ئەزائئ، بەلام شارەزای و لاتەكەى خوئ نىيە،

نازانى (قونيان) گونديکه نزيك هولير هي ناغاكاني دزهبي بوو، (چغه‌ميره، قونيان، گردعازهبان) به‌ناوبانگن. نه‌گه‌ر ماموستا حه‌مه‌بو‌ر بيوتايه خه‌لگي (قونيان) ره‌نگه له (قونيه) وه هاتبن، قسه‌كه‌ي بينه ده‌كرا، چونكه (قونيه) له سه‌رده‌ميكي كو‌نا پايته‌ختي ده‌وله‌تي (مه‌ننه‌شاي كورد) بوو، سولطان مورادي يه‌كه‌م داگيري كرد و خه‌لكه‌كه‌ي تارومار كرد.

٤٢- لاپه‌ره ١٥٦:

(ابن سعدان) يه‌كي بوو له وه‌زيراني (نال بويه). (نه‌سغه‌ري ساحي‌بقران) ناوي پاله‌وانيكی ده‌وري ته‌يموور له‌نگه، (له‌علي خه‌فتان) به‌ردی به‌نرخي چي‌اي خه‌فتاني نه‌فغانستانه. ناوه‌كاني تری بيستراون لي‌كدانه‌وه‌بان ناوي. ده‌ري‌اي قولزوم (واتا ده‌ري‌اي سوور: البحر الاحمر).

٤٣- لاپه‌ره‌كاني ١٥٨-١٥٩:

(خه‌لقي نه‌يچون) هه‌له‌يه، راسته‌كه‌ي (خه‌لق ئيجون) ه واتا بو مه‌ردووم، (به‌صرده‌ن سورمه‌گ) نيبه، (به‌صه‌ريه سورمه‌ك) ه، واتا ره‌هه‌نه‌كردن بو به‌سره. كوره سه‌بهره نه‌م حه‌مه‌بو‌ره له عومريا وشه‌ي (نازانم) في‌ر نه‌بووه، هه‌ر له خو‌يه‌وه بو هه‌موو شتي باسي دانه‌تاشي، شه‌رمي له‌وه نيبه خه‌لق به‌درؤي بخه‌نه‌وه. (ده‌رويش نه‌فهندي موفتي) مه‌لاي چاك و خه‌لقي شاري كه‌ركوويكه، به‌رامبه‌ر بنه‌ماله‌ي خانه‌قا و تاله‌باني خو‌ي به‌شت دانه‌نا، په‌نجه‌ي له‌كارا بوو، له رقي تاله‌باني و سه‌يد نه‌حمه‌دي خانه‌قا زورجار ده‌عهوتي گه‌وره گه‌وره‌ي نه‌كرد و گه‌وره پياواني له دي‌وخانه‌كه‌ي خو‌ي كو نه‌كرده‌وه، شيخ ره‌زا جاريكيان له‌رباره‌يه‌وه وتبووي: (مالي موفتي له‌م به‌ره، خو مالي قازيش له‌و به‌ره: من فه‌قيرم كي نه‌زاني له‌م به‌رم يا له‌و به‌رم). هه‌روا به‌رامبه‌ر به‌ده‌عهوته‌كاني وتبووي: (يه‌كترى ده‌عهوت نه‌كهن نه‌هلي ديانه‌ت به‌قوزي: كوري مفتي به‌قنگي، خانمي داكي به‌قوزي)، وشه‌ي (قوزي) يه‌كه‌م توركييه، واتا گوشتي به‌رخ. نه‌م به‌يته پتوه‌ندي به (موفتي) زه‌هاوييه‌وه نيبه. واتاي سه‌رجه‌مي به‌يته‌كان به‌م جو‌رميه: خرايه ژير پتوه‌ندي ته‌وقيف، با بخري، نه‌م ته‌ره‌سه.. نه‌وي چال بو خه‌لك هه‌لكه‌ني خو‌ي تي ده‌كه‌وي بي گومان.. جا له

حه‌پسا هیشتنی چ سوودی هه‌یه؟ ده‌بی ره‌ه‌نه بکری بۆ (به‌سره) و له به‌سره‌وه بۆ (بۆمبای) و له بۆمبایه‌وه بۆ (که‌لکه‌ته)، با بیته‌ه پهن‌دی عبیره‌ت بۆ خه‌لکی تر، با له باسی رۆژانه‌شا له (غه‌زه‌ته) دا بنووسری سهرگوزه‌شتی حالی ئه‌م ته‌ره‌سه). هه‌مه‌بۆر دیسان خۆی تی کردووه، (چاهی قازان) ی به‌ مه‌نجه‌لی چیشته زانیوه، (چاه: چال) فارسییه، (قازان: هه‌لکۆل) تورکییه، له (قازمق) هوه‌هاتووه، واتا هه‌لکه‌ندن.. باسی مه‌نجه‌ل و چیشته نییه،... هه‌ی هه‌مه‌بۆری پسپۆر.

٤٤- لاپه‌ره ١٦٠:

(عیلاجی گهر بیی یا.. تاد) راسته‌که‌ی (عیلاجی گهر بکاتن گووزه یا گوێزانه)، گووز به‌ فارسی واتا تر (واتا عیلاجی ریشی ئه‌و پساترین بیافرکانده).

٤٥- لاپه‌ره ١٦١:

جوانترین داشۆزینی ساده و ره‌وانه، (خارا) ی دووجار به‌کار هیناوه، به‌که‌م بۆ (سه‌نگی مه‌رمه‌ر)، دووهم (نه‌خارا) واتا (کرمی دانه‌مرد، دانه‌ته‌پی).

٤٦- لاپه‌ره ١٦٢:

(عومری له هه‌وه‌ه‌ل تا کوئه‌خیر تیا که رزاوه) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی به‌م جوړه‌یه (عومری له هه‌وه‌ه‌ل تا به‌ئاخر تیدا رزاوه)، هه‌روا (ئیسته) نییه (بۆیه) یه.

٤٧- لاپه‌ره ١٦٣:

پارچه‌که‌ی شوکری فه‌زلی زۆر لاواز و نارێکه، ده‌بوویه له په‌راویزدا بنووسرایه.

٤٨- لاپه‌ره ١٦٤:

(بۆ شه‌ری بیگانه ژنه) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (تنه‌یه)، (ئه‌م ره‌ه‌تان هه‌ر له کنه) هه‌له‌یه (ئه‌م ره‌ه‌تان هه‌ر له کونه) راسته.

٤٩- لاپه‌ره ١٦٥:

(دهردی لۆقه‌ی گرتووه) هه‌له‌یه، لۆقه لۆ گویدرێژ ئه‌بێ، راسته‌که‌ی (دهردی له‌قوه‌ی گرتووه)، له‌قوه: نه‌خۆشیی ده‌موچاو گێڕ و چه‌وتببون، له‌ سه‌ره‌تا‌دا نووسیبووم ئه‌وی له‌ شیعهره‌کانی شیخ ره‌زا بکوڵێته‌وه ده‌بێ عه‌ره‌بی و تورکی و فارسی باش بزانی. (کورده بێ نامووسه‌که‌ی گۆرانه قورمساغه‌که‌ی) هه‌له‌یه، (کون ده‌ره بێ نامووسه‌که‌ی، باوکه قورمساغه‌که‌ی) راسته. ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی ده‌رباره‌ی کابرایێ و تووه که له (قه‌رحه‌سه‌ن) باغی قوخی هه‌بووه، به قوخی مردووه.

٥٠- لاپه‌ره ١٦٧:

(عه‌ینی به‌غدا‌یه) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (عه‌ینی به‌غدا‌یه به‌خۆی چونکه له‌به‌ر ئاوی مه‌نی).

٥١- لاپه‌ره ١٧٠-١٧٢:

هه‌لبه‌سته‌ی (هه‌ر بلوکیکی عه‌جه‌م حاکی غه‌مزه که نه‌بێ) و اتا چی؟ زۆر مه‌خابنه نېسه‌تی قه‌سیده‌ی وه‌ها بێ تام بدری به‌شیخ ره‌زا، ئه‌م قه‌سیده‌یه نه‌ساده‌یه، نه‌ره‌وانه، نه‌سه‌نگ و کێشی ته‌واوه. له‌ قه‌سیده‌که خراپتر په‌راویزه‌کانی حه‌مه‌بۆره.

٥٢- لاپه‌ره ١٧٣:

سه‌ردێره‌که (سوحبه‌تی شیخ عه‌لی) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (هام سوحبه‌تی شیخ محمه‌د عه‌لی)یه.. مه‌به‌ست شیخ محمه‌د عه‌لی که‌ره‌ی کوریه‌تی.

٥٣- لاپه‌ره ١٧٤:

سه‌ردێز (حه‌وشی) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (حوجره‌یه‌که، حه‌وش عیلاج نا‌کرێ، حوجره‌ی دانێشتن و خه‌وتن پینه و په‌رۆی ئه‌وی، خودی شیخ ره‌زا ده‌لی: (حوجره‌یه‌که هه‌یه به‌قه‌ده‌ر له‌پێ: رۆژ عیلاجی ئه‌که‌م به‌شه‌و ئه‌ته‌پێ)، جوانترین وه‌سف و باشت‌ترین هه‌جووه، په‌راویزه‌که‌ی حه‌مه‌بۆر خۆی تی کردووه.

۵۴- لاپه ۱۷۴:

(به عیّل جاری) گۆریوه، کردوویه به (به کجاری)، خۆزگه همه بۆر له باتی
قسه قۆره کانی خۆی، ئیختلافی نوسخه کانی ئه نووسی.

۵۵- لاپه ۱۷۶:

(کیم بیلر سزی؟)، همه بۆر له خۆیه وه نووسیویه (کیت ئه وئ)، که چی
فه راشه که پتی وتوو: (کی ئه زانی ئیوه کین؟)، هه روا (تانمه ز مه یسن)
هه له یه، راسته که ی (تانمه ز میسن؟) و اتا ناناسی.

۵۶- لاپه ۱۷۹:

همه بۆر که فارسی نازانی زۆر چاوقایمانه و بی شه زمانه له خۆرا شتی
ئه نووسی وهک گورزی کویر بیگری یا نهیگری. له سه ر (که شتی جود و سه خا
را له نگه ری) نووسیویه: (تۆ بۆ که شتی به خشین له نگه رگرتنی که شتییه که ی)،
هه روا به رامبه ر به (اغنیا خواهند از انعام تو)، نووسیویه: (دهستدار و
سامانداره کان به خشایشی تۆیان ئه وئ). شیخ ره زا له پارچه هه له بته که دا
ئه لی: ئه ی خادمی سوجاده ی پتغه مبه ر، تۆ له نگه ری که شتی سه خیتی و
دهست بلاویت، ده و له مهنده کان ئه یانه وئ له نیعمه تی تۆ سینیی شه کرا و پلاو
و دوو له نگه ری.

۵۷- لاپه ۱۸۰-۱۸۲:

همه بۆر له باسی هیستره که ی (خانم) دا بۆ شیخ ره زا چند جنیوئکی له
قه سیده که ی شیخ ره زادا زیاد کردوو، هه روا داستانیکی هه له بته ستوو بی
زه وقیی لی دهبارئ. ئاخیر که ی له ده وریه ری شیخ ره زا (دۆم) هه بووه که
پتستی هیستری تۆپیوی پئ ببه خشی؟ خۆ ئاخیرین به بیت هه ر یه کجار قۆره،
وا ئه گه یه نئ که شیخ ره زا ئومیدی به یاربابله که ی نه مابئ.

۵۸- لاپه ۱۸۲-۱۸۵:

ته خمیسی کوردی (له ده وری نه رگسی) هه له یه، راسته که ی له (دووری
نه رگسی مهستی) یه، هه روا (نه تالعم ره هه ر) سه نگه لایه، (نه تالعمه ره هه ر)

کیشه‌که‌ی راسته، (شیرینی کوردی) نییه، (شیرینه‌ی کوردی) یه. ه‌روا نه‌یزانیوه (ئەبی وەردی) کئیه؟ زوو گۆریویه به (ئەده‌بی وردی) (ئای گله کوپر بی...)، (ئەبی وەردی) محمه‌د کوری ئەحمه‌دی خه‌لکی (ئەبی‌وه‌رد) له ئیران، هه‌ستیاریکی مه‌زن بووه له سه‌ده‌ی هه‌شته‌ما له به‌غدا ژیاوه، شیعره عه‌ره‌بیه‌کانی زۆر به‌هێزن.

۵۹-لاپه‌ره ۱۸۶:

(مه‌لا عه‌باس) هه‌له‌یه، راستی ئەم باسه به‌م جوهره‌یه: (مه‌لا قادر) لای مامۆستا مه‌لا ره‌زا ئیجازه وهرئه‌گرئ، له مزگه‌وتی (ئیمام قاسم) ئەبی به‌ئیمام و خه‌تیب و موده‌پرس، رۆژیک به‌لای گه‌په‌کی (سه‌ید سه‌روه‌رد) دا ئه‌روا شیخ ره‌زا له دووره‌وه ئه‌و ئه‌بینی، به‌لام (مه‌لا قادر) به‌قه‌سه‌ی خو‌ی شیخ ره‌زای نه‌دیوه، بۆیه سه‌لاوی لی نه‌کردوه، شیخ ره‌زا پارچه‌یی هه‌لبه‌ستی بۆ ریک ئەخا:

مه‌لا قادری ئیمام قاسم
خۆت لئه‌ده‌ی که نه‌تناسم
بلی له نه‌سلی نه‌سناسم
خۆم هه‌لئه‌کیشم پر به‌کراسم

منال و توال هه‌ر زوو به‌یته‌کان ئەکه‌نه گۆرانی، هه‌واله‌که نه‌گاته (مه‌لا قادر). (مه‌لا قادر) هه‌ر زوو خو‌ی ئەگه‌یئینه مه‌لا ره‌زا و باسه‌که‌ی بۆ ئەگه‌یئیه‌وه، ئەلی له شیخ ره‌زا رزگارم بکه. مامۆستا مه‌لا ره‌زاش نامه‌یه‌کی به‌ شیعره‌ی تیکه‌لی تورکی - کوردی - فارسی بۆ ئه‌نووسی، من ئەم به‌یته‌م له‌بیر ماوه: (قادرم هجو ایده‌یم سن گبی بی ناموسی: چارشولرده ئاتیلا فضله لرك جاسوسی)، واتا: (ئه‌توانم بی ناموسی وه‌کو تو داشۆرم، هه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له باژیره‌کان ئەگه‌پێی به‌دوای شتی فریدراودا). هه‌لبه‌سته‌کان هه‌ردووایان زۆر درێژ بوون، له بیرم نه‌ماون، ناشوکرێ نه‌بی نووره‌دینی کوری مامۆستا مه‌لا ره‌زا، شته‌کانی باوکی ئەشاریته‌وه، نه‌وه‌ک خه‌لک بزانی باوکی کوردی مه‌نمی خه‌لکی گوندی (مه‌ملی) یه له ناوچه‌ی قه‌رحه‌سه‌ن. شیخ ره‌زا

هەرکه نامهکه وهرئەگرئ و شیعرهکان دهخوینیتەوه دهزانئ شیوهی شیعرى
(مەلا رەزا)یە، زوو ئەچئ بۆ لای، ئەلئ کاغەز و شیعرهکهتم وەرگرت، تۆ بۆ
خۆت کردوو بە پارێزەری مەلا قادر، ئەوا لەبەر خاتری تۆ لێی بۆردم.

٦٠-لایەره ١٩٨:

(زۆبدهی مهتاعى حیکمهته ئەم شیعره کوردییە)، من نازانم (ئەم شیعرى)یە
یا (ئەم شیعره)یە. ئەگەر (ئەم شیعرى کوردییە) مەبەستى هی مستەفا بەگى
کوردی بئ، ئەگەر (ئەم شیعره کوردیە) بئ، دەرى نەخستوو هى کتیه. هی
(مەحوی)یە؟ هی (زەهاوی)یە؟ هەر ئەو دووانه هەن قەسەیان وەها ورد بئ.
بێگومان ئەو حەلە (حەمدى بەگى ساحیبقران) لەو شاعیرانە نەبووه. باوهر
ناکەم شیعرهکهش هی خودى شیخ رەزا بئ، وەگەر نە دەیکوت: (ئەم شیعره
کوردییەم) سەنگى شیعرهکهش تیک نەدەچوو.

زۆبدهی مهتاعى حیکمهته ئەم شیعره کوردییە
هەرزانه بئ موبالەغە حەرفى بە گەوهەرئ
جامەى حەياتى عاریهت کوتەهە زینهار
ئالووده دامەنى مەکه بۆ پێچى مێزەرئ
بەداخه وه حەمەبۆر ئەمیشى دەسکاری کردوو، (کوتەهە)ى فارسیی
کردوو بە (کورتە) و سەنگەکهى تیک داوه.

٦١-لایەره ١٩٩-٢٠١:

ئەم درێژدارییە، تەنیا بۆ خۆنواندن و بە پسیۆر دانە قەلەمە، هیچ جۆره
زەوقیک و فەلسەفەیهکی تیا نییه.

٦٢-لایەره ٢٠٢-٢٠٣:

نیسبەتدانى ئەم سئ بەیتە بەهەجوى (شوكرى فەزلى) ئەوپەرى بئ
زەوقییە، هەروا نیسبەتدانى جوملەى (يارى ممتازم) بە (يايه) ئەوپەرى هەلە و
نەزانیه، ئاخر بۆچ (يارى ممتاز) (يايه) بئ، که هەزار جار وتووێه: (يايه) بە
کوزێكى مووین و کنگێكى گویین، خۆى لە ئیمە کردوو بە هەنارى شیرین).

به‌ناشکرا دیاره که هی شیخ رها نییه، همه‌بۆر ئەم بهیته‌ی ئاخری بۆ زیاد کردوو، تا بتوانی به‌ریه‌چه‌که‌ی شوکری فه‌زلی (ده‌س هه‌لبه‌ست) لیره‌دا جی بکاته‌وه.

۶۳- لاپه‌ره ۲۰۴-۲۰۵:

چوارینی (به شوکری فی‌یرم) هه‌رگیز هی شیخ رها نییه، وشه‌ی (هه‌له‌بو‌یرم) زۆر تازه‌که‌وتوو‌ته‌ ناو ئەده‌بی کوردییه‌وه (وه‌ک من بزانه‌ نه‌ له‌ دیوانی نالی، سالم، مسته‌فا به‌گ، شیخ رها) دا نه‌هاتوو. هه‌روا وشه‌ی (مه‌ستی ژن) له‌ چوارینه‌که‌دا به‌هه‌له‌ هینراوه، له‌ دیوانه‌که‌دا (هه‌رچی بلایێ تۆ...)، ئەکه‌ر له‌گه‌ڵ (ژنی مه‌ستی) بووایه‌ نه‌یه‌وت: (ئهمه‌ت پێوه‌ ئه‌چی؟) ئه‌و له‌ سه‌ره‌تا‌دا پیتی وتوو (لیره‌ گایان... به‌ سه‌ره...). هه‌روا مه‌لا ماره‌ف یه‌کێکه‌ له‌ هه‌ستیاره‌ مه‌زنه‌کانی ئەم دوا‌یییه‌ی ولاتی سلیمان، هاوده‌می شیخ رها نه‌بوو که‌ له‌سه‌ر (ژنی مه‌ستی) بیته‌ جۆش و وه‌لام بداته‌وه. (هه‌مووی دروست کراوه).

۶۴- لاپه‌ره ۲۰۶-۲۰۸:

هه‌مه‌بۆر ئەمانه‌تی عیلمی نازانی، ئەم بالی چواره‌مه‌ فارسی (سحرگاهان که‌ مخموری شبانه)، شیخ رها (ته‌لیعی) کردوو، هه‌ستیاره‌که‌ وتوو‌یه (ئه‌وی شه‌وانه‌ زۆر بخواته‌وه‌ و به‌ده‌مه‌ست بیی، سه‌ره‌له‌سه‌به‌ینان که‌ هاته‌ هۆش خۆی، بای سکی خۆی ده‌رئه‌کا)، که‌رچی به‌یته‌که‌ هی شیخ رها نییه، به‌لام هیناویه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پلار بگریته (مه‌خمور)ی هه‌ستیاری به‌ناوبانگی سلیمان، هاوری قۆچ به‌گ، نیسه‌به‌تی (ئینه‌ و ئه‌به‌) نییه، نیسه‌به‌تی (ئین و ئه‌به‌)، له‌ سه‌ره‌تا روونم کرده‌وه، (ئینه، ئه‌به، ابانه) مه‌به‌سه‌ست کوونیه‌. هه‌روا (ده‌م گه‌ر) نییه، راسته‌که‌ی (ده‌م ئه‌گه‌ره)، (چاوی مه‌هموز) واژه‌ی وه‌ها قۆر نه‌ک له‌ قامووسی شیخ رها‌دا، له‌ قامووسی هه‌چ خۆینده‌وارێکا نییه (چاوی مه‌هموز) یه‌عنی چی؟

۶۵- لاپه‌ره ۲۰۹:

(ئه‌هلی عیبه‌رت ماوه‌ گه‌ر بێن با سه‌یری ناسر شا بکه‌ن... تاد)، هه‌مه‌بۆر به‌وه‌وه‌ شانازی ده‌کا که‌ ئەم چوارینه‌ی ساغ کردوو‌ته‌وه، نازانی خۆی تی خستوو، (ماوه‌ گه‌ر بێن) له‌ قسه‌ی شیخ رها ده‌چی؟ ده‌بوایه‌ به‌م جۆره‌ جی

ئەھلى عيبرەت ماوھ با بېن سەيرى ناسر شا بکەن)، ھېشتا (ماوھ)ى تاك لەبەر سەنگى شىعەر، دەبوايە (ماون) بى. نازانم بۆچ ئەھلى عيبرەت؟ ئاخر خەلک پياوى تەمىخواردووى ئامۆژگارېکراو بانگ ئەکا. ياخود ستەمكارى زۆردار كە بېت تەمى بخوا، دوايى بۆچ (مقايسە)ى (ميرزا رەزاي كرماني) كوژيارى شا لەگەل (سەعيد قەزان)ى شەھىدى بەغەدر كوژراو... ھەر لەبەر باسەكە. من لام واىە ھەمەبۆر باسى ميرزا رەزاي كرماني و سەعيد قەزايى لە مەرحوم ھەسەن فەھمى بەگى جاف بېستووھ. مناقەشەى سى لاپەرەى دوايى ئەبەخشم بە پەوانىيى پاكى سەعيد قەزان، ئىتر وان لە چوارىنە پر ھەلەكە دېنم.

٦٦- لاپەرە ٢١٣:

(ريامە جى شانەت) ئەم چوارىنە و زۆر چوارىنى تر كە ھېناويانە لەو نوسخەدا ھەبوو كە سالانى ١٩٣٠-١٩٣٦ بەھەشتىيان (تاھير مەريوانى، مستەفا سائيب، ھەمەعەلى كوردى) چاپيان كردبوو. (مەكتەبە و كتېبخانە) ھەردوو يەكەن، شىخ رەزا شتى و ھەي نىيە. چوارىنەكەى (سەگ و ھوسنى پاشا) لە كاتى خۇيا كاكە فەلاح لە بەرايىي چاپى ديوانى (نارى)يا نووسىويە. چوارىنى (سەندوووق ئەمىنى) دوو بەيتەكەى پېشووى لە سواری و پەوانىدا بە ھى شىخ رەزا ئەچى، بەلام ھەيفى ديسان دەسكارى كراوھ. بەيتى سىيەم جنىوى بازاريبە ھى شىخ رەزا نىيە.

٦٧- لاپەرە ٢١٦-٢١٩:

(جاشك تېن ميكايل)، كاك ھەمەبۆر ھەر لەخۆرا داستانىكى دوور و درىزى بۆ ھەلبەستووھ و ھەر لەبەر ناوى (ميكايل) كردووويە بە ئەرمەنى: جارې با ئەوھ روون بکەمەوھ (ميكايلي) خەلکى گوندى (پەنجەى عەلى) يا (تورک شکان)ه، كە ھەردوو گوندەكە سەر بە شىخ محەمەد رەووفى برازاي بوو، سەر بە كەركوك، ناوچەى قەرەحەسەن. ميكايل جووتيارى شىخ رەزا بووھ (جووتيارى وەرزی: پايز تۆو، بەھار خەرتە و شو، ئىنجا درەوى جۆ و گەنم و خەرمان کوتان)، ئەگەر جووتەكەى كرد و نەمايەوھ بۆ درەو دواتر پى دەلین (عەھدى بەسەر نەھىنا)، جا شىخ رەزا ئەم بەزمەى بۆيە ھەلبەستووھ،

که بهم جوړه‌یږي:

جاشک ترپڼ مکایل عه‌هدی به‌سهر نه‌هینا
عومری گه‌پشته به هه‌شنا و وازی له کهر نه‌هینا
ئام‌بازی بوو ترانی ئنجا وتی به‌هاره
تا (ریخی) دهرنه‌هینا تاریخی دهرنه‌هینا

به‌لام ژماره‌کانی (تاریخی) ناکاته رووداوه‌که، (۸۰) سالیکی که‌مه. نه‌وش
با بزانی (ته‌کیه‌ی تاله‌بانی نزیک خاسه نیی‌ه) به‌لای که‌مه‌وه چوار
کیلومتریکی لټیه‌وه دور‌ه.

۶۸- لاپه‌ره ۲۲۰:

وام به‌بیرا دی له له چاپه کونه‌که‌دا ئه‌م هه‌لبه‌سته به‌م جوړه بوو (په‌شه
مه‌ششاکي کهری ره‌ش به ره‌شت)، شیعره‌کان ده‌سکاری کراون له هی شیخ
رہزا ناچن.

۶۹- لاپه‌ره ۲۲۱:

(ئافه‌رم ره‌سول) ئه‌م چوارینه هی شیخ رها نیی‌ه، گوندی (سیامه‌نسور)
له ناوچه‌ی قهره‌سه‌نه، شیخ عه‌لیی گه‌وره له‌وی هندی زه‌ویی کړیوه، داویه
به بنه‌ماله‌ی شیخ هادیی ئاموزای، خه‌لکی ئه‌م گونده هه‌موویان، هه‌روا هه‌موو
خه‌لکی قهره‌سه‌ن و ولاتی که‌رکووک شیخ ره‌زایان ناسیوه، ناشی دروی
وه‌ها ریگ بخری. بقره‌ونکرده‌وه: (سیامه‌نسوری) یه‌کان له بنه‌ره‌تا خه‌لکی
زه‌نجانی (زه‌نگانی) ی سهر به کوردستانی ئیران، شا عه‌باسی سه‌فه‌وی
عیلی سیامه‌نسور و عیلی زه‌نگنه‌ی کوچ پڼ کرد و له جیی ئه‌وان تورکی
ئازره‌بایجانی هینا، سیامه‌نسوری برده ئه‌فغانستان، زه‌نگنه‌ی هینایه
کوردستانی خواروو (شیخ قادری شیخ وه‌هایی تاله‌بانی) که ناوی شیخ
قادری (سیامه‌نسور) ی به‌سهره‌را برا بوو، سهرۆکی ئه‌م گونده بوو، نیکت‌باز
و قسه‌خوش بوو، سه‌عید قه‌زازی رحه‌مه‌تی ناوی نابوو (شیخ قادری
قسه‌خوش)، نیکت‌کانی کتیبیکی ئه‌وی. جا ئه‌م (سیاه مه‌نسور) یانه که

مهلا علی حکیمه تیان تیا هه لکه وتوو، له وانهن کۆچیان پئی کراوه.

۷۰- لاپه ره ۲۲۳:

(مستهفا بهگ چاکی کرد)، گوايه ئهم ههجووی له باره ی مستهفا بهگی خانه قینه وهیه، زۆر ههجووی تری له باره ی ئه وه وه هیه، به لام ئه وانیش وهکو کاکه یییه کان هه رگیز زیز و دلگیر نه بوون، چونکه له سای گویندریژه وه کورد مهیدانی نه داوه، مندالی فییری کاری خراب بی. هه روا هه لبه سستی (کاتیک وهک پاسناو) که له بنه رها ته سکاری کراوه، داستانیکی هیه، (مهلا عه بدولا دشه) له (سنه) مامۆستا ئه بی، له مزگه وت و خه ریکی دهرس ئه بیت له م کاتدا ژنیکی (قه ره ج) خۆی ئه کا به مزگه وتا بۆ سوال یا بۆ ناو خوار دهنه وه، مهلا عه بدولای (باوکی محمه د میهری به ناویانگ) به یه کئی له فه قیکان ئه ئی: کورینه ئهم قه ره جانه زۆر زه ره ک و حازر جواین، بۆ تاقیکاری یه کیکتان پیتی بلئی: (قه ره جی گه په! قه ره جی گه په. با بیکه ینه مشان و هه په)، که فه قیکه ئه مه ی پئی ئه ئی بی شه رم له مامۆستا و گه له فه قی ئه ئی: (هه ی که مه زورنا ده یکه مه ژیرت: وهک چه قه قه ی ئاسیا و هه لپه ری کیرت)، فه قی ئه دهنه قاقای پیکه نین. قه ره ج ئه ئی: قوربان مامۆستا خزمه تی تر هه س.

گه پ: قه وی، زل، ره ق.

هه په: پارچه داریکه ئه چی به دوو کونی هه وچار و مشاندا.

۷۰- لاپه ره ۲۲۲-۲۲۳:

خوا ره حمی کردوو هه مه بۆر تاکه به یته کانی که متر ده سکاری کردوو، به لام په راویزه که ی له سه ر به یتی (۶) به راستی قۆره. که ناوی (هه مادی) تیا هاتوو، ئهم داستانه قۆره ی بۆ هه لبه ستوو. هه روا چوارینی (ئهو جه میله) ده سکردی تازمه یه، باوه ر ناکه م هه شوکری فه زلی بی.

۷۲- لاپه ره ۲۲۷:

(به غه یره میهری تو گه ر بی له دلما: زه ی زنجیر زالم بی له ملما) زۆر

ساده‌یه له شیعرى شیخ ره‌زا بۆ (ئەمین فهیزی) ناچۆ و لاره‌سه‌نگیشه*)

۷۳-لایه‌ره ۲۳۱:

(غلام حلقه بگوش ساداتم) نیه‌سه‌تدانی شیعرى وه‌ها به‌ه‌زه‌رتى غه‌وس،
ئەوپه‌پى بۆ هه‌ستیه، (رسول سادات) یه‌عنى چیه؟ (نۆزراوى سادات)؟ یا
په‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان؟ له‌ سه‌رده‌مى هه‌زه‌رتى (غه‌وس) دا وشه‌ی (سه‌ید) باو نه‌بوو،
وشه‌ی (شه‌ریف) باو بوو، (شه‌ریفى مورته‌زا نه‌ژادزان، شه‌ریفى ره‌ضى براى
له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌وره‌پاوانى سادات بوون. بۆ ئەم باسه‌ته‌ماشای لایه‌ره
(۱۲۲) (تاریخ السلیمانیه) بکه‌ن باسى هه‌زه‌رتى غه‌وس.

۷۴-لایه‌ره ۲۳۲:

هه‌مه‌بۆر یا ئومێد کاکه‌ره‌ش چونکه‌ نه‌یانزانیه‌وه (طه‌ مطه‌راق) یا
(تومتوراق) چیه، هاتوون گۆرپویه‌نه‌ بۆ (دریغ بۆ میتراقى) که‌ بیکه‌نه
(مه‌تره‌قى) عه‌ره‌بى، (طه‌مه‌ت‌ه‌راق) له‌ فارسیدا بۆ خواندن و خو
به‌هێزنی‌شان‌دان، واته‌ (سه‌د هه‌یف و مخابن بۆ خو‌ن‌واندنى جارانى کێرم).
جگه‌ له‌مه‌ تاکه‌کانى تریشیان به‌ که‌یفى خو‌یان خراب کردوه.

۷۵-لایه‌ره ۲۳۳-۲۳۷:

(باسى قوز و قنگ) زۆر لاوازه‌ له‌ هى شوکورى ناچۆ. هه‌لبه‌ستى (نان و

(*) ئەم به‌یته‌ هى (سالم)ه، له‌ یه‌کێک له‌ ده‌ست‌نووسه‌کاندا به‌رچاوم که‌وتوه،
راسته‌یه‌که‌ی به‌م جۆره‌یه:

به‌غه‌یره‌ز میه‌رى تۆ گه‌ر بۆ به‌ دلما

زه‌ی زنجیره‌ی زالم بۆ له‌ ملمما

هه‌روه‌ها ئەم به‌یتیه‌ی (شیخ ره‌زا) که‌ له‌ منه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ و به‌هه‌له‌ نه‌قل کراوه،
راسته‌یه‌که‌ی به‌م جۆره‌یه:

به‌سه‌ ئەم شیعه‌ره‌ له‌ وه‌سفى حوسنى ئەهلى به‌بان

سه‌گه‌ نۆزبان له‌ دوون وه‌ک سه‌گه‌ مۆ جومله‌ به‌بان

(ده‌ست‌نووسه‌ کوردیه‌کان، ل: ۱۰۷، فیزبادن، ۱۹۷۰) که‌مال فوناد

دۆشاوی) زۆر بئی تامه، هی شیخ رهزا نییه. نازانم بۆج حه‌مه‌بۆر ئه‌وه‌نده ناوی سه‌ید نووری لاقیبی لا شیرینه؟ هه‌موو گالته و جنیوی ئه‌باته‌وه سه‌ر ئه‌و. له به‌را و تمان که هاوته‌مه‌ن و هاو‌ده‌م نه‌بوون. دوور نییه مه‌به‌ستی له (نووری) شیخ نووری شیخ ستاری خزمی بئی. چوارینی شیخ رهزا هی شوکری نییه، چونکه وتی (هه‌رچی خارپشتی بئی رانت هه‌یه) زۆر قۆر و بئی مانایه هی کوردی نه‌زانه.

۷۶- لاپه‌ره ۲۳۸- ۲۴۴:

(که‌سی ئه‌لفیکی هه‌بئی بیبرپیتته هه‌مزه) سپاس بۆ خوا، یه‌که‌م جاره حه‌مه‌بۆر بنووسی (ئهم هه‌لبه‌سته‌م بۆ روون نه‌بووه‌وه) هه‌مزه له پیتی عه‌ره‌بیدا که بکه‌وێته پیشه‌وه یا سه‌ردار، یا بۆردار، یا ژێرداره، جا نابئی وه‌کو خۆی بنووسری چونکه دیمه‌نی (ع) په‌یدا ئه‌کات، پیتی ئه‌لف (أ) ده‌نگییه و هه‌میشه سه‌له (ساکن)ه، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی پیتی سه‌له ناکه‌وێته به‌رای، ئه‌یخه‌نه سه‌ر هه‌مزه (أ)، هه‌روا چاترین جنیویشه بۆ هه‌مزه (حماری). یا بئینه سه‌ر (حومادی) یاخۆ (حه‌مادی). وا قاوه له که‌رکووک کوره قه‌سابیک له که‌ره‌کی عه‌ره‌به‌کانی موسه‌للا زۆر جوان ئه‌بئی گوايه ده‌ستی خیریشی ئه‌بئی، به‌لام شیخ رهزا ده‌ستی ناگاتی، سه‌یره که (حه‌مه‌بۆر) کردوویه به هاوسپی خۆی له شاری سلیمانی، یاخو مائی ئاوا بئی.

هه‌روا (جله‌که‌ی لپی به‌شکم) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (جبه‌)که‌ی لپی به‌شکم. سا جله یا کورتانه. جنیوه‌که‌ی به (مه‌لا ئه‌حمه‌د قوتب)ه که هه‌میشه (جبه‌)ی له‌به‌ردا بووه. (ئه‌گه‌ر خه‌له‌تی بکه‌ن) هه‌له‌یه، راسته‌که‌ی (ئه‌گه‌ر خه‌لتی بکه‌ن)، واته ئه‌گه‌ر (ناماقوولی بکه‌ن).

(له سایه‌ی ده‌هری دونپه‌روه‌ر)، حه‌مه‌بۆر وای داوته قه‌له‌م که‌ هی (مه‌حوی)ی پۆلینه‌یه، به‌لام ئه‌وه راست نییه، خودی (مه‌حوی) ئهم هه‌لبه‌سته‌ی شیخ رهزای دوو که‌رت (تشطیر) کردووه:

له سایه‌ی ده‌هری چه‌رخێ سه‌فله‌په‌روه‌ر له‌ک به له‌ک ئه‌دوئی،
سه‌گه ئاواته‌خوازی ئیسی و شتر، له شه‌ک ده‌ده‌وئی،

دهبینم شییری شیئرئفگن دللهک کهولئ دهکا ، دهبیهم
به کولئ کلکوهه ریوی لهگهل کهولئ دللهک دهورئ

ههروا تاکه بهیتی (یهکتیری دهعوت دهکن ئههلی دیانهت به قوزی: کوری
موفتی به قنگی، خانمی داکی به قوزی)، ئهم بهیته لهربارهی (موفتی دهورئیش
ئهفهندی)ی خهلقی کهرکووکهوهیه، پیوهندیی بهموفتی زههاوییهوه نییه.
(خانمی داکی)شی نییه، چونکه مهبهست داکی موفتی نییه، بگره ژنهکهیتی،
(کوری موفتی به قنگی، ژنی موفتی به قوزی).

ههروا (به خاتمهکهی سلیمانی)، ئهم بهیته هی شیخ رهزا نییه، کوره
تهماشای بهیتی یهکهه بکه چ ریک و سواره (که تهشریفی شهریفی هات
ئهمین فهیزی به میوانی)، ئهوی تر لهگهل ئهم هاوسهنگ نین، فهلسهفهی هیچ و
پووچی تیایه.

۷۷-لاپه ره ۲۴۵-۲۵۰:

(ههمین نانهوا) ئهم بهیتهیان بیگومان هی رهزایه، چونکه دهستهی
ئاشپه زخانهی تهکیه بوون، بهلام بهیتی دوهم (لهگهل شیخ علی هه بهد و غهز
بی) ریک خراوه هی شیخ رهزا نییه. ههروا زور له تاک بهیتهکان دووباره
بووتهوه، له قهسیدهکانهوه هاتوووه.. (کهنیهکهی فهقی قادر) ئهم بهیته هی شیخ
رهزا نییه، هی مهلا رحمه تولایهکه، شیعرئ وهها تیوری زور بوو، لهربارهی
کارهکه رهکهی مالی شیخ حهبییهوه وتیووی: من مهلا رحمه تولاه شاعیر دلیرم:
قوزی ئه کولکانه ومساق کیرم). جگه لهوه له پیشا لهربارهی (ههلبهستی کافی
کلک.... تاد)هوه نووسیم: شیخ رهزا بهشتی وهها خوی ماندوو ناکا.

۷۸-لاپه ره ۲۵۱-۲۵۲:

لهربارهی ئهوه ههلبهستانهی نیسبهت دراوه به حهسهن کهئوشهوه لهبهره
رای خومان دهربری (نازانم بوچ هاتوووته ئیره؟) ههلبهستهکان بهشیوهی
زهنگنه بهشیوهی سنهیی ئهردهلان، ههركهس تیچهنی خوی بهناوی
(پیرۆز)هوه کردوو به ئاشا (قسه کهوته زاری کهوته شارئ).

(هر بهشی سکت ه، دهبوایه و بنوسرایه (هر بهشی سکوته) که سئنگه که که ریک بخت. (خهپلهی قنگی خاپوری کرد) ناشکرایه که هی شیخ رها نییه، (خهپله) قوزه، نهک (قنگ). شیخ رها خوی وتوویه: (ئیتتر هر خهپلهیه وهک جاوی کازر). ههروا ئه و پارچه ههلبهستهی بههی (شوکری) له قه له م دراوه، دهبوایه له پهراویژدا بنوسری. ئه و ههلبهستهی له ربارهی (زیور) ه هرگیز هی شیخ رها نییه، (له بۆ مهغبووری و لیلی... تاد) جارئ شیعی شیخ رها ساده و رهوان و پر مانایه، خوی بۆ شیعی بی تام ماندوو ناکا. تهنا ته (زیور) له سهردهمی شیخ رها دا گهنج بووه، هاودهمی شیخ رها نهبووه، ئه گهر ئه م جهلجه لووتییه هی شیخ رها بووایه، (زیور) به دهیان ههلبهست وهلامی ئه دایه وه. ههروا (کوویه ههیهته)، له سهردهمی شیخ رها دا یاری پیواان (شهترهنگ، نهردین، زهرفین، کلاوین) بووه، هیشتا کاغزی یاری نه هات بووه ولات، ئینگلیس هی نای، له بهر ئه وه ئه م ورده کارییه ده بی هی (پیره میرد) بی نهک شیخ رها. ههلبهستی (یاره سوله لاله... تاد) هی شیخ رها نییه، دوور نییه هی به ههشتی (بیخود) بی. که چوو (مالیم ۱۲۱ + بسر ۲۶۲ + خومدا ۶۵۱ + جوان رو ۲۶۶) = ۱۳۰۰ به راستی جوانه و له هی شیخ رها ئه چۆ. دیسانه وه هه مبهور نه زانانه خوی بۆ ههلبهستوو، بالی (به لئی فهیزی له "جی" بیت و له "جی" بی)، واته له کو بی، هه مه وتهی (له چ) ی کردوو به تیخستن (گله کوپر بی).

شیخ رها له ربارهی هه موو که سه وه هه جووی بی ئه ده بانیه هییه، به لام ههلبهستی (شیخ علی، مه حبوومه... تا قه جارئ گاومه) هه رگیز له ربارهی شیخ علی برا گه وره ی خویه وه نییه. ههروا چوارینی (فه رمووته ئیجتیناب بکه له و جه نابه ته) هی شیخ رها نییه، ئه وه نده خوی ماندوو ناکات بۆ قسه یه کی قۆر... وهک من بزائم و مامۆستا مه لا رها ئه یگنر ایه وه ته نیا یه ک جار به ههلبهسته که ی (هه مه ی وه ستا فه تاح) به شیخ علی جنیوی داوه، به لام تاله بانیه کان ئه لێن ئه و داستانه ی مامۆستا مه لا رها خه یاییه و ئه سل و

فهسلای نییه. هه روا هه لبهستی (مامه همهی بی لووت و دم)، داریشتنی
فهقی و مه لای (پشدر و قه لادزه) یه. شیوهی شیعره که دیاره.

۸۰- لاپه ره ۲۶۲:

تا.. (مینای شکسته) ئەم کتیبه بۆچ که وتووته لای همه بۆر؟ ئەم کتیبه
(دیوانی شیعرى شیخ له تیفی بیدهرى) یه که خزى (بنه مالهى سهید ئەحمه دى
خانهقا) بوو، مونافسى شیخ رەزا بوو، هه رکات شیخ رەزا تاکه بهیئیکى وهکو
(سى ئیسیم هەن بى موسه ماما ههروهکو ئاوى بهقا: تهیرى عه نقا، شارى
جابولقا، پلاوى خانهقا) ی بووتایه، ئەو به دهیان شیعر وهلامى شیخ رەزای
ئهدایه وه. ئەم (مینای شکسته) یه له لای کاکه حوسهینى خانهقا و شیخ
رهئوفى خانهقا بوو، گیوی موکریانى (به رحمهت بى) وهرى گرتبوو بۆ
چاپ، نازانری دواى چى لى هات. سهیره ماموستا نهجمه دین مه لای
رحمهتى به خهته جوانه کهى نوسخه ی له سهه هه لگرتبى. یاخود (مینای
شکسته) که شکۆلى که سیکى تر بى، هه ره بهم ناوه وه.

کاکه همه بۆر ئیکتشافاتى زۆره، له سلیمانى قهبرى بۆ (سالم) و (کوردى)
دۆزیوته وه، ئنجا خهریکه رهگهز و درهختى پشت و به ره بۆ بنه مالهى
(تاله بانى) ئەدۆزیته وه. سهه چاوهشى دوو (رسته یه) له کتیبى (جهمال بابان) و
(شیخ حوسامه دینى مه لا عومەر) سهه رنج بده نووسیویه: (خاوهنى ئەم دیوانه
که به (شیخ) و زهنگه نه و به (تاله بانى) ناسراوه، له راستیدا هیچ کامیکیان
نییه و (قه رداخى) یه (۱۹). له م باسى کۆتاییهیدا له لیکۆلینه وهى زانیاریانه
(۱۹) و به سهه چاوهى به هیزه وه سى سهه سالتک به ره له ئەمرۆ خانهواده یه کى
مه زنى کوردمان که ئیسته پتی ناسراوه، ئەویش خانهواده یه کى (قه رداغى) یه،
ئەم (شیخ رەزا) یه یه. له په راوى (الانفاس الرحمانیه فى سلسله الطریقه القادریه
الطالبانیه) دا که له چاپخانه ی (الشمال) له که رکوک له سالى ۱۹۷۳ دا چاپ
کراوه، دانره که ی (شیخ حوسامه دین عومەر) و مریدیکی خانهواده ی
شاعیرمانه، له لاپه ره ی (۱۲) و دواى ئەو لاپه ره یه دا نووسیویه: (یوسف بهگ
ناویک به رتویه ری (قه رداغ) بووه، زۆر ساماندار بووه، کچی میر ئیسماعیل

به‌گی زهنگه‌نه‌ی دانیشتووی (قه‌رده‌اغ)ی ماره کردووه، له‌و ژنه کورپکی له سالی ۱۱۳۰ک / ۱۷۱۷ز بووه، ناوئراوه (مه‌حموود)، ئەو کورپه بووه به‌مه‌لایه‌کی چاک، به‌سه‌ر مزگه‌وتپکی (قه‌رده‌اغ)هوه به‌سه‌ر زه‌ویوزاره‌کانیه‌وه کشتوکالیی کردووه، له‌وسه‌رینی (یووسف به‌گ)ه‌دا و له‌په‌راوی (السلیمانیه من نواحیها المختلفة)ی دانراوی مامۆستا جه‌مال بابان چاپکراوی کۆری زانیاری عیراقی ۱۹۸۱، له‌لاپه‌ره (۳۳۶-۳۳۸)ی هاتووه: بابا سلیمان کوری فه‌قی ئەحمه‌دی داره‌شمانه له‌سالی ۱۰۸۰ک / ۱۶۶۹زدا پایته‌ختی فه‌رمانه‌رواییی بابانی گواستوووه‌ته‌وه (قه‌لاچوالان)، له‌سالی ۱۱۱۵ک / ۱۷۰۲ز. دا مردووه. تا ئەوئ که نووسیویه: (هه‌روه‌ک زانیمان (مه‌حموود کوری یووسف به‌گ) سالی ۱۱۳۰ک / ۱۷۱۷ز له‌دایک بووه و یووسف به‌گ به‌رپۆه‌به‌ری قه‌رده‌اغ بووه، که ئەو کاته به‌سه‌رده‌می فه‌رمانه‌رواییی بابا (سلیمان) که‌وتووه. که‌واته ئەو به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی نوینه‌ری (بابان) بووه به‌سه‌ر (قه‌رده‌اغ)هوه که قائیمقامیه‌تی نیسته‌یه، تا ئەئ: که‌واته گومان له‌وه‌دا نامینئ که (یووسف به‌گ) و مه‌لا مه‌حموودی کوری بنه‌چه‌ی شاعیرمان (شیخ په‌زان). نه‌شیخن زه‌نگه‌نه‌ن نه‌تاله‌بانی، بگره‌ قه‌رده‌اخین).

کاکه‌ هه‌مه‌بوۆر له‌ نامیلکه‌کانما نووسیوووم (الناس مأمونون علی أنسابهم) هه‌روا به‌ تر نابئ، جا شارئ نه‌ژادی بنه‌ماله‌ی لی بدرئ، خه‌لق پیت پئ ئەکه‌ئ. سه‌فه‌وییه‌کان دژی عوسمانی، عیله‌ کورده‌ زله‌کانی وه‌کو جاف و زه‌نگنه‌ و بلباس و هی تری کوردستانی عیراقیان، هه‌ر له‌ عیراقددا جیگیر ئەکرد و ئەپاراست، شا‌عه‌باسی سمیل زل که‌ سالی ۹۹۶هـ / ۱۵۸۸ز سه‌لته‌نی له‌ (مه‌مه‌د خواجه‌نده‌)ی باوکی داگیر کرد، ئەو حه‌له‌ حه‌مه‌ز میرزای برای والیی عیراق بوو، هه‌میشه‌ له‌گه‌ل عوسمانی له‌ شه‌ردا بوون، سالی ۱۱۱۱تا ۱۱۱۵هـ حکوومه‌تی عوسمانی له‌ مووسل دهر‌کرد. شاره‌زوور و ده‌ستی گه‌رمیان له‌ ده‌ست دوو عیلی جاف و زه‌نگنه‌دا بوون، واتا به‌شی سه‌ره‌وه‌ی سه‌گرمه‌ و ده‌ستی شاره‌زوور به‌ده‌ست جافه‌وه‌ بوو. به‌لام قه‌رده‌اغ، سه‌نگاو و کفری و توزخورماتوو هه‌موو له‌ژیر ده‌ستی زه‌نگنه‌دا بوو، (ته‌ریخی جه‌وه‌دت پاشا) به‌رگی یه‌که‌م و ص ۲۷۳ دهنووسئ (بابان اوچاقلغی):

(پوژدر) قضا سنده فقيه احمد نامنده بريسي اساس اوله رق ، بابان اوچاقلغي ميدانه چيقارمشی و اوغلی (ماود) و (شهر بازار) ودها سائر اول حوالی قضا لرینی ضبط ایتمش اولوب انک اوغلی سلیمان بگه (۱۰۸۰ تاریخنده) (قهره چولان) سنجاغی نامیله اول بیرلرک حکومتی ویرمشی ایدی. اشبو سلیمان بهگ اردوی همایون (ایله برابر عودتده بو طرفه کلوب (ادرنه) ده وفات ایتمگله، متصرف اولدیغی محللرک برآزی اوغلی بکر بکده و باقیسی اسکی متصرفلری اولان زنگنه عشیرتنده قالب...)

به کوردی: (کوانووی بابان) له قهزای (پوژدر) دا کابرایه کی فهقی ئەحمده ناو بۆ یه کهمین جار بناغهی بابانی هیتایه مهیدانی دامه زانندن، کوره کهشی (ماود) و (شهر بازار) و ئەو دوا ی قهزاکانی ده وره بری داگیر کرد، ئنجا له سالی ۱۰۸۰ ک بهناوی (سنجاق) (قهره چولان) درایه سلیمان بهگی کورپی. جا ئەم سلیمان بهگه له گه ل سپای هۆمایونیدا بوو، که بهم لاره گه رایه وه له شاری (ئەدرنه) کۆچی دوا ییی کرد، ئنجا ولاتهکانی ژیردهستی هه ندیکی درایه به کر بهگی کورپی ئەو، دوا یی ولاتهکه له ژیر دهستی عیالی زهنگه نه دا مایه وه که له کۆنه وه به ده ستیانه وه بوو.

ئنجا با بیته سه ر (تاریخ السلیمانیه) که ی (ئهمین زه کی بهگ) لاپه ره (۶۴) ی عه ره بیه که (بعد ان انقضی عهد سلیمان بگ، اصبح القسم الاعظم من بلادہ فوضی لا حاکم یتولاه، فخص لعشیره (زنگنه) وبعض العشائر الاخری... وفي فترة الامارة (بعد وفاة بکر بگ) سلمتها الحكومة العثمانية في ۱۱۱۷/۵ / ۱۱۲۸ م الي متسلمین... ص ۶۷، وظهر في هذه الفترة (خان احمد الزنگني) فأخذ يلتهم البلاد البابانية المهمة دون صاحب، ففصل منها (قرداغ وسنگاو)... الخ.

ئەم باسانەم بۆیه به (دهق) هوه هیتا که جهنابی هه مه بۆر بزانی (میژوو) شتیکه و خه یالپلاو شتیکی تر... سالانی ۱۰۱۵ تا ۱۰۹۰ (قهره داغ) له ژیر دهستی میرانی زهنگه نه دا بووه.. (یووسف ئاغا) به کی بووه له زهنگه نهکانی سه ر به (میرانی زهنگنه) و به ریوه به ری قهره داغ بووه، نه ک خه لکی ئەو ی.

با بیته سه ر باسی (بنه ماله ی تاله بانی): به پی نووسینه که ی (شیخ

حوسامه‌دین) ئەگەر مەلا مەحموود سالی ۱۱۳۰ھ / ۱۷۱۷ز لەدایک بووی تا مردنی شیخ رەزا ۹ محرم / ۱۳۲۸ھ = ۲۲ کانوونی الثانی / ۱۹۱۰ز ئەکاتە ۲۱۰ تا ۲۱۱ سال، کە ئەمە هەرگیز لەگەڵ زانستا هەموار نییە، (مەلا مەحموود، شیخ ئەحمەد، شیخ عەبدورەحمان، شیخ رەزا) چوار پەشت، بیگومان ئەو میژوو هەڵە، دەبی زاینی مەلا مەحموود ۱۲۳۰ھ / ۱۸۱۴ز بی، نووسینەکە شیخ حوسامه‌دین هەڵە بی. راستیش ئەوەیە کە مەلا مەحموودی زەنگنە لەگەڵ شیخ مەرۆفی نۆدی و لەگەڵ مەولانا خالد هاسەر دەم بوون.

(حەمەبۆر) دەبوایە ئەمە ی بزانیایە، نەک ئیکتیشافی درۆی خەلق لە رەگەزی بنەمەلە لادان.. من لێرەدا ئەم پەراوێزە دوا ئەهینم و ئەو دواى ئەهیل مەوه بو (د. موکەرەم تالەبانی) و نووسەرانی تری تالەبانی خۆیان موناقلەشی بکەن. تەنیا یەک شت لای من گرێکۆتەرە بۆچ دەرویش رەحیم الله بێتە لای (مەولانا خالد) و بۆ تەریقەتی نەقشبەندی بچیت بۆ هیندستان. کە جیگە نەقشبەندی (بوخارا) و ئێران و کوردستانە و لەو حەلەدا زۆر شیخی بەرزنجە، خێوی دوو تەریقەتی قادری و نەقشبەندی بوون هەروا (مەلا مەحموودی زەنگنە) بۆچ تەریقەتی قادری لە کوردستان و لە بەغدا وەر نەگرت و کابرایەکی وەک شیخ ئەحمەدی هیندی ناو خۆی بکات بە ئەولادی شیخ عەبدولقادری گەیلانی و مەلا مەحموود تەریقەت بدات؟ لەمەش سەرتر ئەوەیە وەک لە کوردستانا قاو: گوایه شیخ ئەحمەدی هیندی لە سوورداشەوه ویستوویه بچی بۆ ئێران یا بگەریتەوه بۆ هیندستان، یەکی لە دەرویشە موخلیسەکانی خۆی بیکوژی بۆ ئەوەی بەرەکەتی تەرمەکەشی لە کوردستانا بمینێ و نەچیتە دەرەوه. خوا بکا ئەم قسەیه راست بی، ئەویش وەک (مەولانا خالد) بە مومامەرەدی والیی بەغدا و مووچەخۆرانی لێ نەقەومابێ، ئەگەر (مەولانا خالد) ترسی ئەوەی لێ کرابێ کە پۆژی لە پۆژان بەهۆی دەسلەلاتی خەلیفەکانیەوه کوردستان داگیر بکات، خۆ شیخ ئەحمەدی هیندی ئەو مەترسییهی لێ نەکراوه، ئەی بۆ کوژرا؟

محەمەد جەمیل پۆژیانی

بەغدا ۲۵ ئاب ۱۹۹۹م

کۆمهڵیک سهرنج لهبارهی دیوانی

شیخ رهزاه

نووسینی: محهمهد عهلی قهزهداگی

سوآلهیهک بۆ سه ر خه رمانی شیعرى شیخ رهزای

(١)٨

له ناو جوغزى ئەو بزوتنه وهدا كه بۆ كۆكرده وه و لىكۆلینه وهى ئەدهبى كوردى رهخساوه - ئەوهى من بزانه - سى و چوار كهس سه رگه رمى (دیوانى شیخ رهزای تآله بانى) ين. هه ركه سى له وانه له ئاسۆى روانگه ی خۆیه وه رپبازىكى گرتووه ته پيش و خه رىكى كاره .

منيش له عاستى خۆمه وه چيم پى كرابى به شاره زايى كوردن بۆ سه رچاوه ی باش و رپنوئىنى و يارمه تىدانىان دريغيم نه كرده وه . دوا شتىش ئەوه بوو كه زانيم عيزه دين مسته فا خه رىكى لىكۆلینه وهى شیعرى شیخ رهزایه و لىكۆلینه وه كه يشى له ژىر چاپدايه ... چهنه شیعرىكى شیخ رهزام لآبوو فریام خست و له كۆتايى كۆتبه كه وه جىگه ی خۆيان كرده وه (٢).

له م ماوه يشدا ده سته تىكى بچكۆله م ده ست كه وت شیعرى چهنه شاعيرىكى كوردى تپدايه ، له دوو لآپه رهدا هه ندىك چوار خسته كى و شیعرى شیخ رهزای تپدايه ، پاش ئەوهى له گه ل دیوانه چاپه كاندا به راوردم كردن ، بينيم جىگه ی خۆيه تى - خوينه ران به گشتى و ئەوانيش خه رىكى لىكۆلینه وهى دیوانى شیخ رهزان به تايبه تى - له م مه به سته ئاگادار بكه م .

باسىكى ده سته ته كه به كورتى :

تپكرآى ده سته ته كه ٢٤ لآپه ريه ، سه ره تا و كۆتايى نه ماوه ، پى ده چى ئەوه زياتر بووى و لى له ناوچووئى . به قه له مى (مه لا محمه مد هه سه نى كورى خه ليفه مه لا وه يسى) نووسراوه ته وه . نووسه ره وه خۆى ده سته شیعرىشى هه بووه و نازناوى (عه لآبى) بۆ خۆى هه لپژاردوه . شیعرى خۆيشى له

(١) ئەم باسه له ژماره ٩٠ه ی ١٩٨١/٦/٤ ی رۆژنامه ی هاوكارىدا بلآو بووه ته وه .

(٢) پروانه : دوكتۆر عيزه دين مسته فا ره سوول ، شیخ رهزای تآله بانى ، به غدا ، چاپخانه ی عه لآء ، ١٩٧٦ .

دهستخه ته كه دا ههيه و له پارچه يه كه له شيعره كانيدا باسى شه ر و روودا و يكي نيوان روم و عهجه م و كوردان دهكات. باسى (مهنگور) و (مامشى) و (بيران) و (ديبوكرى)... دهكات و ئه وه روون دهكات وه كورده كان شيرانه سوپاي عهجه ميان شكاندووه و دهشتى (تالاو) يان به خوڤنى عهجه م كردووه به گوم و ميژووى ئه م روودا و هيش وا (سالى تاريخ: «شكاوه واقيعا پشت عجم».) كه دهكات ه سال ۱۳۲۵ ي كوچى.

دهستخه ته كه هيش سالى ۱۳۲۷ نووسرا و هته وه.

شيعره كانى شيخ رها

ئه م چوار خشته كيبه ي خواره وه له ديوانه چاپه كاندا نيبه:

به سه گم وت: عهجه با قه ومته حوسنى پاشا

تووره بوو كلكى له قاندا و وتى: حاشا، حاشا

راستى گهرچى سه گيشم - به خودا - خوم دهكوژم

نيوى من بيڤنى له گه ل ئيسمى خه بيسى پاشا

وهك نووسيم (بيڤنى) - بو تاكى ناديار - دهگونجى و دهيشگونجى (بيڤنى)

بى - بو تاكى هاوادم - واته له سه ر ماناى يه كه م (راستى گهرچى سه گيشم

هه رازى نيم پاشا ناوى من له گه ل ناوى پيسى خوڤدا ببا، ئه گه ر بيڤتو شتى

وا بكا خوم دهكوژم). يان (كه ر... ئه گه ر تو ناوى من له گه ل ناوى پيسى پاشادا

ببه ي خوم دهكوژم).

پارچه ي سوپه رى ئه هلى سته:

ئه م پارچه ي ه له دهستخه ته كه دا ههيه و هه ندى جياوازى له گه ل چاپه كه دا

ههيه.

جياوازى جىگه ي سه رنج له به يتى يه كه مدايه كه له چاپه كه دا ئاوايه:

... بيگانته تنه

له دهستخه ته كه پشدا ئاوايه:

... هەر به تنه

ئەگەر بۆتوشتی وا بکا ئاوايه:

... بیگانه تنه

... هەر به تنه

سەرئەنجامی ئەوەیە کە لە چاپەکەدا هەردوو قافیەکە هەر (تنه) بەلام لە دەستخەتەکەدا قافیەى دووهم (وتنه) واتە (قسەکردن). ئەمەیش زیاتر گونجاوه. چونکە شیخ رەزا ئەوەندە قافیە تەنگ نییە لە یەک بەیتدا بۆ دوو قافیە یەک وشە بەکار بێنێ.

لە هەمان کاتدا ئەوەیە لە بیر ناکەم دەشگونجی بەگوێرەى پێنووسی کۆن (هر وتنه)، (هەر وه تنه) بێ. وهک لە (ام رقتان هر لکنه) چەن شیوه دەردەهێنرێ و رەنگە شاعیریش ئەو یاری بەوشەکردنەى مەبەست بێ. وهک: (ئەم رقتان هەر له کنه، ئەم رقتان هەر له کنه، ئەم رقتان هەر له کونه... تاد).^(۳)

(۳) بۆ ئەم باسە پشت بەدیوانى شیخ رەزای چاپى سالى ۱۹۴۶ بەستراوه.

موفتی زه‌هاوی و شیخ ره‌زای تال‌هبانی له ئەمبەرە و بەردا

(١)٢

له سه‌ره‌تای ئەم وتاره‌وه مژده‌ی ئەوه به‌خوینه‌ری ئازیز ده‌دهم كه ده‌ست‌خه‌تیکی موفتی زه‌هاویم دۆزیوته‌وه په‌رده له رووی چه‌ند لایه‌نیکی شاراوه و نه‌زانراو له شیعر و ئەدهبی زه‌هاوی لاده‌دا و چه‌ند ئەلقه‌یه‌کی به‌پایه‌خی ئەم مامۆستا و مامۆستایانی هاو‌پیتی سه‌رده‌می ده‌رده‌خا كه تا ئیسته هیچیان له‌باره‌وه نه‌نووسراوه. له سه‌رووی ئەو باب‌ه‌تانه‌وه ئەو ئەده‌به‌ی بی‌په‌رده و پرووه‌لم‌آراوه‌ی كه شیخ ره‌زای تال‌هبانی پێ ناسراوه، تا ئیسته ئەو له ئەده‌بی كوردیدا وه‌ك یه‌كه‌م كه‌س و تا‌قه سواری ئەو بو‌ار و مه‌یدانه ناسراوه و وا زانراوه كه‌سی دیکه شانی له شانی نه‌داوه و تۆزی پیتی نه‌شكاندوووه... ئەو باب‌ه‌ته‌ پێش شیخ، موفتی له ده‌رگای داوه و - هه‌رچه‌ند ئەوه‌ی كه تا ئیسته له به‌رده‌ستماندا یه‌كه‌م و نه‌وازه‌یه، خۆی له خۆیدا ئەوه ده‌نوینێ كه شیخ ریزه‌چینی سه‌رخوانی موفتییه و - ئەگه‌ر مه‌به‌ستی (توارد الخواطر) پاساوی بۆ نه‌دا ئەوه ده‌توانین بۆ ئەوه‌یش بچین كه (شیخ) مانا و مه‌به‌ستی (موفتی) ی بۆ خۆی بردوووه و باسیشی نه‌كردوووه.

با بۆ ئەم بۆچوونه‌مان سه‌ره‌تا ئەم پارچه شیعه‌ری موفتی زه‌هاوی بکه‌ین به‌ه‌لگه‌ كه به‌خه‌تی موفتی ده‌ستمان كه‌وتوووه و تا ئیسته‌یه‌ش كه‌س باسی نه‌كردوووه:

وتم: له به‌غ‌دات ژن هینا
هه‌م له‌م به‌ری هه‌م له‌و به‌ری
بۆ نۆبه‌یان به‌ حوكمی دین
هه‌م له‌م به‌ری هه‌م له‌و به‌ری
تا به‌ ته‌قازای جه‌مالیان
هه‌م له‌م به‌ری هه‌م له‌و به‌ری

(١) له ژماره ٥٠ سالی ١٩٩٢ی كۆواری رهنگیندا بلاو كراوته‌وه.

دهوله‌مه‌ندیشن تاکه مال
 ههم له‌م به‌ری ههم له‌و به‌ری
 وتی: باوه‌رکه عاجزم
 ههم له‌م به‌ری ههم له‌و به‌ری
 لی‌یان بی‌زاوم و بووم
 ههم له‌م به‌ری ههم له‌و به‌ری
 نه‌مدیوه قهت هیچ ده‌فعا‌یی
 ههم له‌م به‌ری ههم له‌و به‌ری
 به‌عومری خۆم نه‌مچه‌شتووه
 ههم له‌م به‌ری ههم له‌و به‌ری
 وتم: که وابی چاکه تۆیش
 ههم له‌م بری ههم له‌و بری
 ههم هات و چۆ ههم نه‌فه‌فه
 ههم له‌م بری ههم له‌و بری
 به‌لکو بری داری قسه‌وی
 ههم له‌م بری ههم له‌و بری^(۱)

(۱) مامۆستامان (موفتی) شیعه‌رکانی به‌رینوسی فارسی نووسیوه و ئەم
 رینوسیوه‌ش بۆ هەر وشه‌یه‌ک گه‌لی خۆیندنه‌وه‌ی لی هه‌لده‌ستیت، به‌لام - مائی
 ئاوا بئی - له‌سه‌ر ئەم به‌شه‌ی دوایی - که له ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا یه‌ک دێره -
 نووسیویه (هذا السطر بالراء المفخمة). ئەم ورده‌کاری و دوو لۆنه‌یی و چهند توتی
 مه‌عنا‌یه‌ی که زه‌هاوی له شیعه‌ردا مه‌به‌ستی‌یه‌تی لێرده‌دا جوان رهنگی داوه‌ته‌وه،
 ئەم (ئهم به‌ره و به‌ره‌ی چهند به‌ری هه‌یه و هه‌ر له به‌ره‌کانی که‌رخ و په‌سافه‌ی
 به‌غدا و لێ‌بردنێ ئافره‌ت و له مال‌بردن و... تا ئەو مانایه‌ی دیکه‌ که
 به‌بیرکردنه‌وه‌ی ورد و قوول ده‌کرێ بدۆزینه‌وه. ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌لێم: ئەگه‌ر ئەم
 پیاوه به‌م بیره تیزه‌وه به‌هاتایه‌ فەرهنگی زمانی کوردیی بنوسیایه‌ ده‌بوو چیی
 بکردایه‌؟.

دوای ئه‌مه با سه‌ریک له دیوانه‌که‌ی شیخ ره‌زای تاله‌بانی بدهین تا ببینین له‌مانادا چی ده‌کا:

مالی موفتی له‌مبه‌ره مه‌علومه قازیش له‌وبه‌ره

من فه‌قی‌رم کی ده‌زانی له‌م به‌رم یا له‌و به‌رم؟

ئه‌مه نمونه‌یه‌که و به‌س، بیگومان ده‌ستخه‌ته‌که‌ی به‌رده‌ستی ئی‌مه هه‌موو به‌ره‌می موفتی ناگرێته خۆی و له‌وانه‌یه چه‌ندین شی‌عری دیکه‌ی جۆراوجۆری بوو‌یت و سه‌رده‌می ده‌ماوده‌میان کردبێ و دوای که‌وتنه‌ پێچ و سووچی له‌بیرکردنه‌وه و ره‌نگه هه‌ر به‌کجاری تیشدا چووین.

جی‌گه‌ی ئه‌م وتاره ئه‌وه‌نده ره‌سا نی‌یه بتوانین له‌ گه‌لی لایه‌ن و باب‌ه‌تی نه‌بیسراوی ناو ده‌ستخه‌ته‌که و پێ‌وه‌نیدار به‌ موفتی زه‌هاوییه‌وه بدوین، به‌لام به‌سه‌ر ئه‌و هه‌له‌یشدا نارۆم که‌ لێ‌رده‌ا یه‌ک دوو لایه‌نی پێ‌ویست و پێ‌وه‌نیدار به‌ وتاره‌که‌وه روون بکه‌مه‌وه.

یه‌که‌م: شی‌عه‌ره کوردیه‌کانی ناو ده‌ستخه‌ته‌که که‌من و ده‌کرێ لێ‌رده‌ا بیا‌نخه‌مه روو.

دووه‌م: موفتی - به‌گوێره‌ی کات و سه‌رده‌می خۆی - بۆ‌چوون و رایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه و ده‌یشکرێ وه‌ک بنه‌مایه‌کی نوێی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکرێ. بۆ‌چوونه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه که - به‌لای ئه‌وه‌وه - هه‌ر که‌سی ورده‌کاری و نوکته و قسه‌ی دوو سی لۆنه و دوو سی مانا هه‌لگرتوو له‌ شی‌عریدا نه‌بێ، ئه‌و که‌سه شاعیر نی‌یه و شی‌عه‌رکانی هه‌ر قسه هۆنینه‌وه و ریزکردن و خۆیشی بێ هه‌ست و شو‌عووره و له‌م رووه‌وه ده‌لی:

ومن لیس فی نظمهم نکته

فهم ينظمون ولا يشعرون

هه‌ر له‌ سی‌به‌ری ئه‌م را و بۆ‌چوونه‌یشیدا له‌ هه‌ر لا و شو‌یتیکدا مانایه‌کی ناسک و مه‌به‌ستیکی نه‌بیسراو و که‌س رێ پێ نه‌بردووی دی‌بێ به‌بیری تیز و قه‌له‌می ناسکی خۆی خه‌ستوو‌یه‌تی‌یه قالی‌بی شی‌عه‌روه و ئیتر بیری له‌وه نه‌کردوو‌ته‌وه مانا و مه‌به‌سته‌که شتیکی ئاینی و خواپه‌رستی بێ، یان ئه‌ده‌بی

بئی پرده و گالتہ جاری بی، یان قسه و قسه لۆکی به توانج و تویکل بی، یان ستایش و پیاہ لدان بی، ہر ئەمەیشہ کہ وای کردووہ له پال ئەو ھەموو شیعری خواپەرستی و زوہد و دنیا نەویستیہدا ئەم شیعرانەیشی ھەبە کہ لێرەدا دەیانخویننەوہ و جیگەہی تیرامانیشہ کہ ئەو پیاوہ بەرزە ئاینییہ ئەم جۆرە شیعرانەہی گوتبئی.

سەرم لەوہیش کردووہ کہ ئەم شیعرانە چۆن بلاو بکەمەوہ، بەلام دوایی گوتم:
۱- ئەم پیاوہ مەزنە لە خواترسە قەلەمی خوئی لی نەپاراستوون و بەشانازییەوہ لە دەستخەتی تایبەتی خۆیدا بو خۆی داناون.
۲- کہ دەستخەتەکہی ھەبئی و لە بەردەستدا بئی ئیمرو بئی یان سبەینی ھەر بلاو دەکرێنەوہ.

۳- شیعەرەکانیش - لەگەڵ ئەوہیشدا کہ سەدەبەک زیاتریان بەسەردا تی پەرپوہ و زیاتر وەک بابەتیکمی میژووویی رەنگ دەدەنەوہ - ئاراستەہی کہس و لایەنی ناسراو و دیاری نەکراون و ھەستی کہس بریندار ناکەن. بۆیہ رێگەم بەخۆم دا بیانخەمە پروو.

شیعەرەکان:

ئەم چوار خشتەکییە خوارووہ ھەر لەو دەستخەتەدا بەخەتی موفتی سی جار بەم شیوانەہی خوارووہ نووسراوہ، ئەمەیش نموونەہی ئەوہیہ کہ موفتی بہ شوین قالبی جوان و رستەہی رەسادا گەراوہ و لەسەر یەک بار نەگیرساوہتەوہ:

تەسەددوقی کرد پاشا ماینی
بئی شک قیمەتی دوو ھەزار زێرہ
بە لنگدان قەزا دەگێریتەوہ
بەلئی سەدەقە قەزاوہ گێرہ

تەسەددوقی کرد پاشا دوو ماین
ھەردوو قیمەتیان دوو ھەزار زێرہ

به لنگدان قهزا دهگي پرنهوانی
به لی سدهدهقه قهزاوهگي پره

تهسه ددوقی کرد پاشا دوو ماین
هه ریهک قیمهتی دوو ههزار زیپره
به لنگدان قهزا دهگي پرنهوه
سهدهدهقه بهراست قهزاوهگي پره^(۱)

له شوینیکی دیکه‌ی دستخه‌ته‌که‌دا پرسیار و وه‌لامیک دهخوینینه‌وه، که
من گومانم بۆ ئه‌وه دهچی پرسیارکه‌ر و پرسیار لی‌کراو دوو زه‌لامی ناسراوی
ئه‌و سه‌رده‌مه نه‌بیون و رهنکه موفتی خوئی بۆ ئه‌وه‌ی دروست کردبن پرسیار و
وه‌لامه‌که‌یان بداته پال و ده‌لی:

پرسیاری ئیساف خاتوونی کچی شیخ شو‌ج‌اع له شیخ قادری بیستانی:

له‌گه‌ل تۆمه ئه‌ی شیخی بیستانی
مه‌ته‌لی ده‌لیم داخۆ ده‌یزانی؟
من دوو کونم هه‌یه له بنی رانی
له ئاوی ده‌خوئی یاخود دانی؟

وه‌لامی شیخ قادر:

کپی‌رم به ئاوی، گونم به دانی
نزاوی ده‌برم وه‌ک کوی‌پره کانی
توخوا خاوا ئیساف چاکم نه‌زانی؟

له شوینیکی دیکه‌دا ده‌لی:

(۱) وه‌ک بیرخسته‌نه‌وه ده‌لین: شیخ ره‌زاش باسی ئه‌سپ و ماینی خه‌لاتی و به‌دیاری
بۆ هاتووی هه‌یه.

کوسدهر ده لئى: کاش کيتر ساحيب شه م بئى
تا مه يلى گانکەر به کووندهر که م بئى (١)
ههروهها له شئوهى مهته لدا نووسيوه:
زولمه ته شبيهي ده مئى تو به عهده م
له و به حه و تا (٢) دهره جه که متره ئەم

وهک گوتم جيگهئى ئەم وتاره رهسا نيهه و بئ ئەم جوړه شوين و کووارانه
دهبئى وتاره کان له قالب بدرين و هه رچى له و قالبه دهر چوو به تيف تيفه وه
دهر ووا، بئيه بهم ئەندازه ليرهدا له خزمهت موفتى هه لدهستين و مژدهئى ئەوه به
خوينه رى نازين ددهم که به شى عه ره بئى بلاونه کرانه وهئى شيعه ره کانئى موفتى
زورن و تاريكى دريژم لئى گه لاله کردوه و بئ شوينئى باش ده گه ريم بلاوى
بکه مه وه، دواى ئەوه يش - به يارمه تئى خوا - بير له فارسى و تورکيه کانئى
ده که مه وه.

(١) ئەم ناو نيشانانه به فارسى نووسراون من يه کسه ر کردمن به کوردئى.

(٢) ئەم (حه و تا) يشئى بئ ورده کارئى و شوينه وئى نووسيوه و مه به ستئى (حه فتا) ئى
ژماره به حه و و فئى ئە به جه ده تا له گه ل (عه ده م) دا به و حه رفانه به راورد بکرتين.

بەرەو لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی شیخ رەزا

بەشی یەكەم

(۱)۳

دیوانی شیخ رەزای تالەبانی یەکیکە لەو دیوانە نایاب و پڕ بایەخانە‌ی شاعیرانی کورد کە پۆشنبیرانی کورد بە ئاواتە‌وه چاوه‌ڕوانی ئەو پۆژەن بە لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وردی زانستیانه‌وه بلأو بکۆینه‌وه. من لە عاستی خۆمە‌وه لە بواری دیوانی ئەم شاعیرەدا - وەک بۆ شاعیرانی دیشم کردووه - چیم پێ کرابێ درتغیم نەکردووه و لە هەر لایەکە‌وه سەرچاوه‌یه‌کم دیبێ بە کەسانی شەیدای بابەتە‌که‌م راگەیاندووه و چەند جار بە‌نوسین ئەم ئەرکە‌م بە‌جێ هێناوه^(۱). ئاگاداریشم گە‌لی کەس - هەیه دەسبە‌کار و هەیه بە هیوا- سەرگە‌رمی کۆکردنە‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی شیخ. دوا بە‌دوای ئەو نووسینانە‌ی پێشوووم کۆمە‌لیکی دی سەرچاوه و زانیاری بە‌سوودم لە‌باره‌ی دیوانی شیخ رەزاه کۆ کردووه‌ته‌وه و هەر لە‌په‌جۆری کۆکردنە‌وه‌ی زیاتریشدام.

لەم ماوه‌دا لە سەردانیکی سلیمانیدا لای مامۆستایه‌کی ئە‌ده‌ب‌دۆست و بە‌ته‌نگه‌وه‌هاتووی سامانی کە‌له‌پووری نە‌ته‌وا‌یه‌تیمان چەند دە‌ستخه‌تیکم دی، لە‌ناو ئەو دە‌ستخه‌تانه‌دا چەند پارچه‌ شیعری شیخ رەزام بینی و ماوه‌که‌م کورت بوو و دەرەتانی بە‌راوردکردنیانم لە‌ته‌ک دیوانی شیخدا نە‌بوو، بۆیه‌ وێنه‌یه‌کی شیعره‌کانم گرت و هینامه‌وه‌ بۆ به‌غدا.

کە لە ماله‌وه‌ به‌شی‌یه‌یی بە‌راوردم کردن بۆم دەرکە‌وت شیعره‌کان یان

(۱) لە ژماره (۱۰۰) ی کۆواری رهنگیندا بلأو کراوه‌ته‌وه.

(۲) لە ئە‌لقه‌ی ژماره (۶۶) ی پۆژی ۱۷/۳/۱۹۹۳ ی ژماره ۱۶۷۲ ی پۆژنامه‌ی هاوکاریدا باسی دە‌ستخه‌تی دیوانی شیخ رەزام کردووه. چەند پارچه‌ شیعری بلأونه‌کراوه‌ی شیخ رەزایشم دا بە د. عیزه‌دین مسته‌فا رەسوول (شیخ رەزای تالەبانی) یه‌که‌یدا بلأوی کرده‌وه.

پيشه‌کيی ئه‌و ده‌سته‌ته‌ی که له سلیمانی دیم و وینه‌م گرت‌ه‌وه - به‌شی شیعره‌کانی شیخ ره‌زای - چوارده لاپه‌ریه، گومانم بۆ ئه‌وه‌یش ده‌جیت لاپه‌ری دی لای مامۆستا‌که مابیت‌ه‌وه؛ چونکه ده‌سته‌ته‌که شپ‌رزه بوو و په‌رپه‌ره بووبوو و ناته‌واویی پتوه دیاره.

ئهم به‌ش‌ه‌ی ده‌سته‌ته‌که چهند تاک و چوار خسته‌کيی شیعری تیدایه، که یان له چاپه‌کاندا نین یان جیا‌وازییان هه‌یه. جا ئیمه لیره‌دا - به‌گویره‌ی بۆ‌چوونی خۆمان و دهره‌تانی کۆواره‌که - ئه‌و شیعرا‌نه روونوس ده‌که‌ین، به‌لکو له قۆناغی دا‌هاتووی لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانه‌که‌دا چیتگی خۆیان بگرن:

له لاپه‌ره ٩٤ی دیوانه‌که‌دا یه‌ک به‌یت له‌ناو تاکه‌کاندا نووسراوه که سه‌ره‌تاکه‌ی (به‌مارف به‌گ...)ه، له ده‌سته‌ته‌که‌ی لای ئیمه‌دا سی به‌یته به‌م جۆره:

به مارف به‌گ بلین عه‌وقی مه‌عاشی من نه‌کا چاکه
 له بۆ ئه‌عناقی ئه‌دا شیعری من وه‌ک ماری زه‌حاکه
 هیجا مه‌زموومه توخودا لیم گه‌رین با ته‌وبه نه‌شکینم
 (ولا تلقوا بائیدیکم) غه‌ره‌ز بۆ ده‌فعی ئیه‌لاکه
 مه‌عاشی مانگی کانوون و شوپاتم تا به‌که‌ی ناده‌ی؟
 که ئازاری ره‌زا عه‌ینی سوومی ته‌حصیلی تریاکه!
 ئهم چوارینه‌یشم له دیوانه‌که‌دا نه‌دی:
 به ره‌مز و ئیشاره قسه‌م پێ ده‌لی به‌گی نادان
 بزنی قنگی^(١) نه‌خوری چی ده‌وی له نانی شوان؟
 به کیره‌ گه‌وره به‌رم - من - له مه‌قعه‌دت تا بن
 ئه‌گه‌ر قووه‌ت به‌دیه خۆت تری ده‌بی به‌ دوان

له لاپه‌ره ٩٥ی دیوانه‌که‌دا تاکی (من داکی...) هه‌یه به‌لام له ده‌سته‌ته‌که‌دا ئاوايه:

(١) ئه‌مه ده‌بی وه‌ک (قنی) بخوینریت‌ه‌وه.

فرد مستی^(۱)

بۆ شوۆرشى ئەستۆم دەخوړى شەر دفرۆشم
با بېتته وه مهيدانى سوخن، گەر ههيه مهردى

جهوابى رهزا

من داكى هه زارى وهكو تۆم گاو به فهردى
نه تيبستوه (ضرب المثل)ه: سه قهه و بهردى؟
ئهم چوارينه شيم له ديوانه كهدا نهدى:
(نگفتمت كه حذر كن ز تير ناطقه ام؟
لأن ناطقتى أفقة من الأفقات)
له بهر عهباكه (جيم كرد بوى فقر خدا!)
ئوه عهباكهت و كيرم به قنگى خوت و عهبات!

ئهم تاكهيش له دهسته ته كهدا دوا بهيتى پارچهى (دهستىكى ههيه) ل: ۷

ئهو كير زله كهى كه له قوناغى فهتاه بهگ
مشتىكى كوتايه قنگى، مستىكى له دهم دا

ئهم تاكهيش له چاپه كهدا نيبه:

له كه شتى شىخ ئهوا هات حاجى له قلهق
دههاويژى دوو دهستى وهك دوو مهترهق

ئهم تاكهيش:

شىخمه مهحبوويمه، مهنزوورى ههردوو چاوومه
گاه گاهى، جار جارى، دهفعه دهفعه گاومه

(۱) واته تاكه شيعرى مهستى، شايانى باسه له ديوانه چاپه كهدا هه رچهند ناوى ئهم
(مهستى) يه هاتبیت خالى له شویندا دانراوه.

ئەم بەیتەى خوارەوۈ لە لاپەرە ۷ى دىوانەكەدا لەگەل دوو بەیتى دىكەدايە،
بەلام لە دەستخەتەكەى ئىمەدا تاكە و ئاوايە:

لېرە گايان ژنەكەى (مەستى) ئەفەندى بەسەرە
ئىستە بۆ بەسەرە دەچى (بعد خراب البصرە)
تاكى (چايەكەى مامە غەفوورم) لاپەرە ۸۹ لە دەستخەتەكەدا ئاوايە:
چاپەزى چاي شىخ غەفوور وەك گۆزەلەى مىزى نەخۆش
ئىحتىياج ناكە بەئاگر ھەر بە دوو تىر دىتە جۆش!
پارچەى (ئەى مەلا قەت...) لاپەرە ۹ى دىوانەكە لە دەستخەتەكەدا سى
بەیتە و بەم جۆرەيە:

داوەكەى موويىن و گوويىنت بە كارت ھىچ نەھات
گەرچە ھەرچە بەندىكى سەد ئەفسوون و جادووى پىوھ بوو
دامەنى بۆ باز و شاھىن داوى پەشمىن ئەى كەرە
كەر كە داينا داوى پەشمىن (ھەر) پاشووى پىوھ بوو
مووى سەگى گرويش وەھا نابى بە تەخمىن سەد ھەزار
رېشى ئەسپى، كرم و كەھلا، مار و مېرووى پىوھ بوو
پارچەى (سەرگوزشتەى خۆى) گەلى جىاوازىي لەگەل چاپەكەدا ھەيە
لەوانە بەيتى:

ھەرچەندە وتم وەختى كە دىم نەخوھتى قەلبى

يارەب لەگەل شىخ عەلى بۆچى شەرم كرد

لە دەستخەتەكەدا ئاوايە:

سەد دەفەعە وتم - وەختى كە دىم نىخوھت و نوحلى

يارەبى لەگەل شىخ عەلى بۆچى شەرم كرد؟

پارچەى (كش و فشكردى بەگ) لاپەرە ۳۴ى دىوانەكە جىاوازىي لەگەل
بەمان پارچەى دەستخەتەكەدا ھەيە، بەتايبەتى لە بەيتى بەكەمدا، كە لە
چاپەكەدا ئاوايە:

له بهگ و ابوو که من ماتم کشی کرد

که من هستام ئو داما و فشی کرد

له دستخه ته که پشدا ئاوايه:

فهقير وای زانی من مات بووم کشی کرد

که زانی ماته خوئی دابوو، فشی کرد

پارچهی دستتیکي ههيه (...) ئهفهندي جياوازيهکي زوري له گهال
دستخه ته که دا ههيه و دياره دستخه ته که دروستره، بپروانه سه ره تاي
دستخه ته که:

ميه مانی عهزیزه ی پره دایم له هه ره مدا

دستتیکي ههيه مهستی ئهفهندي له که ره مدا

ئهله هق ژنه که ی موشفیه که دره هق به غه ربیان

سه د گانی بهیه که له حزه به بی پوول و دره م دا

ههروه ها پارچهی (که له شپیره نه قیب) یش که له لاپه ره (۵۷) ی چاپه که دا یه
گه لیک جیاوازی و پاش و پیشی له ته که دستخه ته که دا ههیه و
دستخه ته که یش دروستتر و رهوانتره و بۆ نموونه یه که بهیتی دستخه ته که
دهنوسین:

دۆستان ئه م که له شپیره وهکو ته عریفی ده که ن

بۆ (رهزا) لایهقه، ئه و نیرهکی و ئه م نیره

ههروه ها له بهیته کانی دیشدا جیاوازیی زوری وشه ههیه و لیره دا دره تانی
به اور دکردنی هه موویان نییه و گومانم نییه ئه گه ر ئه م دستخه ته به ته واوی له
دهستدا بووايه ئه گه ر نه کرایه به بنکه و نوسخه ی سه رهکی و بنه ره تیی
لیکۆلینه وهی داهاتووی دیوانی شیخ رهزا، ئه وا دهکرا بهیه که کیک له نوسخه
هه ره چاکه کانی ئه و کاره .

– له بهشی فارسیدا چند بهیتیک ههیه و دياره سه ره تاي پارچه یهکی
دریژن، به لام – به داخه وه – به شه که ی تری له دستخه ته که دا نییه، ئه مه یش
ئو بهیتانه یه:

رضا عنبر کرکوک^(۱)

شبی در کنج خلوت یاد آن شمشاد می کردم
چو پروانه ز آتش خویش را آزاد می کردم
چو بلبل هر سحر توحید حق بنیاد می کردم
اشارت‌های دوشینش که هر گه یاد می کردم
سپند آسا ز جا میجستم فریاد می کردم

چه در خوابی همی برخیز کان دلداری می آید
طیب دردندان بر سر بیمار می آید
ندانستم بقصد عاشقان زار می آید
فریب خویش میدادم که اینک یار می آید
بهر ————— اوای

دوا بهیتی پارچه‌ی (من دراین مملکت) لاپه‌ره ۱۸۲ی چاپه‌که له
ده‌ستخه‌ته‌که‌دا له‌سه‌ری نووسراوه (رباعیه) و ئاوايه:

شیخم نیست مقامی که بر او تکیه کنم
نکنم تکیه مگر بر کرم یونس خان
من بخدمت نرسیدمش ولی من شنوم
قدر ما نیست درآن مملکت کردستان

(۱) نه‌زمانی مه‌به‌ستی له‌م ناو‌نیشانه چی بووه.

تیبینی: من که ئەم شیعرانه‌ی شیخ رەزا ب‌لاو ده‌که‌مه‌وه له‌و پرووه‌وه نییه که -
خوانه‌خواسته - حەزەم له شەره‌جنێو ب‌یت و هانی ئەو چۆره خووو بدهم. بگره له‌و
پرووه‌ویه شیخیش و ئەوانه‌یش شیعره‌کانیان پ‌یدا گوتراوه ئیسته له باره‌گای
خوادران و شیعره‌کانیش چوونه‌ته قالبی که‌له‌پوووه‌وه و دیوانی شیخیش ئەم‌پرو
بی یا سبه‌ی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی وردوه‌وه چاپ و ب‌لاو ده‌کر‌ت‌ته‌وه.

پارچه‌ی (در وقت صلح در بین طالبانی) که له لاپه‌ره ۱۳۵ ی چاپه‌که‌دایه
له‌گه‌ل دست‌خه‌ته‌که‌دا جیاوازیی زوری هه‌یه و له دست‌خه‌ته‌که‌دا به‌یتیکی
زیاده‌یش هه‌یه که ئه‌مه‌یه:

از جبهه ایشان نبود قابل انکار

انوار سیادت که بعیوق رسیداست

ئهم تا‌که فارسییه‌ش له دست‌خه‌ته‌که‌دا هه‌یه و له چاپه‌که‌دا نییه:

باطل ز حق بتلاش دو عمر شد تفریق

دین اسلام قوی گشت بفاروق فریق

به رهو لیکۆلینهوهی دیوانی شیخ رهزا

بهشی دوهم

؛(۱)

له وتاری پیشوودا که هندی شیعی شیخ رهزام له دستخهتی مامۆستایهک وهرگرت، باسی ئهوهم کرد که دستخهتهکه باش وهرنهگیرابوو لهوانیه پهپه بیان زیاتری کهوتبی. لهم ماوهدا جاریکی دیکه ریگهه کهوتهوه سلیمانی و مامۆستای خاوهنی ئهوه دستخهتههه بینیهوه و داوای دستخهتهکههه لئ کردهوه، مالی ئاوا بیت ئهه جارهبیش دستی به روومهوه نهنا و له جاری پیشوو باشتر بهدنگمهوه هات و دستخهتهکههی دایه لام که سوودی لئ وهربرگم. منیش که دستخهتهکههه هینایهوه و بهشینیهی سهرنجیم دا و بهراوردم کرد، بینیم - وهک گومانم بۆی چووبوو - دوو لاپهپهی وینهیان نهگیرابوو، ئهوه دوو لاپهپه شیعی بلآونهکراوه و شیعی جیاوازیان تیدا بوو، بۆیه لهم وتارهبشدا گه رامهوه بۆ لای ئهه دستخهتهه و ئهوه شیعرانهی دیش دهخمه پال ئهوانی پیشوو، بههیوای ئهوهی له کاتی لیکۆلینهوهی دیوانی شیخ رهزادا سوودی باش بههخشن.

هه ره لهو تاومۆدا له (دار صدام للمخطوطات) شدا ریگهه له کهشکۆلی شیخی حیسامههین کهوت، ئهوه کهشکۆلههیش له تهک شیعی شاعیرانی دیدا شیعی شیخ رهزایشی تیدا بوو، له بهرئهوهی شهیدایانی شیعی شیخ رهزا لهوانههیش ناگادار بین. هه ره لههه له لایه کیش لهو شیعرانه دهکهمهوه و خوینههه نازین بۆ لای ئهوانیش رینۆینی دهکهه.

به لام پیش ئهوهی بیهه سهه نووسینی شیعههکان وا بهباش دهزانم - که ئیسته دستخهتهکههی سلیمانیم له بهردهستدایه - باسیکی کورتی ناوهپۆکی ئهوه دستخهتهه بیهه پال شیعههکان:

(۱) له ژماره ۱۰۱ی کۆواری رهنگیندا بلآو کراوهتهوه.

باسیکی دستخه ته که:

ئەم دەستخه ته (۱۹۹) لاپه ره به، لاپه ره ی ۳۰ دیر و که متر و زیاتری تیدایه، پیدوانه که ی (۱۸ × ۲۰) ه، شیعیری کۆمه لیک شاعیری کورد و فارسی تیدایه، بهم شیوه:

۱- له لاپه ره یه که وه تا لاپه ره ۱۷ شیعیری شیخ رهزا .

۲- ۱۷ و ۱۸ جامی .

۳- ۱۹ و ۲۱ سهعدی .

۴- ۲۲ رباعیات خواجه بهاء الدین نقشبند .

۵- ۲۷ ثنائی .

۶- ۲۹ نالی .

۷- ۷۹ سالم .

۸- ۱۳۷ کلام هجری - کوردی - .

۹- ۱۶۱ فایق مه لا وهسمان .

۱۰- ۱۶۵ هجری .

۱۱- ۱۸۰ مهحوی .

۱۲- ۱۸۳ دوازده بهند محتشم در مرثیه سید الشهداء فرموده .

۱۳- ۱۹۸ و ۱۹۹ ههندی وردیه بابهت و شیعیری مهحویش .

ئەم دەستخه ته ههندی که تازیه و کۆتاییه که ی به خهت و مه ره که بیکی جیاواز نووسراوه و نووسه ره وه که نووسیویه (حاجی محمد رحیم زاده محمد صالح بانهی در عمر قوم سنه ۱۳۴۹) .

له کۆتاییی باسی دەستخه ته که دا ده لیم: له وه که شکۆلانه دا که له (پرۆژه ی دەستخه ته کوردییه کان) دا باسم کردوون و چه ند که شکۆلایی لای خۆم و هه ر پینج بهرگه که ی (که شکۆلستان) دا که زۆر شیعیری شیخ رهزا هه یه و به شی زۆریان نوسخه ی باشن، بی ته ماشاکردنی ئه وان هه ر لیکۆلینه وه یه کی (دیوانی شیخ رهزا) تیروته سه ل و بی که لین نابیت .

رضا عنبر کرکوک

شبی در کنج خلوت یاد آن شمشاد می کردم
چو پروانه ز آتش خویش را آزاد می کردم
چو بلبل هر سحر توحید حق بنیاد می کردم
اشارتهای دوشینش که هر گه یاد می کردم
سپند آسا ز جا میجستم فریاد می کردم
چه در خوابی همی بر خیز کان دلدار می اید
طبیب دردمندان بر سر بیمار می اید
ندانستم بقصد عاشقان زار می اید
فریب خویش میدادم که اینک یار می اید
بهر آواز از پای خاطر خود شاد می کردم
فتاده رشتهء جانم بدست طفل بدخویی
ز غم یک لحظه آزادی ندیدم یکسر مویی
همی میبرد آرام از تن هجران بهر سویی
بهر دشتی که می دیدم افتاده آهویی
فدای چشم او می گفتم آزاد می کردم
شبی با بخت خود با ناله افسانه می رفتم
بزیر تیغ آن دلدار خوش مستانه می رفتم
میان را بسته ام زنار، به بتخانه می رفتم
بیاد صورتش هر دم به صورتخانه می رفتم
دمادم عاشقی با خنجر فولاد می کردم
هر آنکه کزبزم آن شوخ کافرکیش می رفتی

چو روح از رشتهء جان تن درویش می رفتی
(اسیری)^(۱) کاش ازین دنیای پر اندیش می رفتی
(رضا) کار عاشق کر (بزر از پیش!) می رفتی
بدین بی دست و پای کار صد فرهاد می کردم

پارچه‌ی: ئە‌ی مه‌لا تۆ قەد له (ظرفین) دا:

ئە‌ی مه‌لا تۆ قەد له (زەرفین) دا وەها خێرا نەبووی
یا له حیزیی بەختی من، یا مۆرەکەت گۆوی پێوه بوو
حال له سێ خالیی نییه، تۆخودا به‌تەحقیق پێم بلێ
مووی سمیلت، یا سەرت، یا کلکی یابووی پێوه بوو؟
قەوچی رووی نێوه‌کە‌ی هێندە به‌نینۆک هەلکێران
قەلعی ئاساری نەکرد هێشتا بەشی تۆی پێوه بوو
زۆر نەما بەولی سەرگین بمکوژی، وا تێ دەگەم
تووکی بنکلکی کەر و بارگیری مردووی پێوه بوو
(یحتمل) تووکه بەراز بی چونکه زبەرم هاتە دەست
رەنگه مووی بنکلکی کەر بی؛ چونکه کێنووی پێوه بوو
داوه‌کە‌ی مووین و گووینت بە‌کارت هیچ نەهات
گەرچه هەر (چه) بەندیکی سەد ئەفسوون و جادووی پێوه بوو
دامەنی بۆ باز و شاهین داوی پەشمین، ئە‌ی کەرە
کەر که داينا داوی پەشمین (هەر) پاشووی پێوه بوو
مووی سەگی گرویش وەها نابێ، به‌تەخمین سەد هەزار
ریشکی ئە‌سپێ، کرم و کە‌هلا، مار و میرووی پێوه بوو.
ئە‌م سێ بەیتە‌ی دواییم له‌ وتارە‌کە‌ی پیشوودا نووسیوو، به‌لام وام بە‌باش

(۱) لەم وشە‌وه دەر‌دە‌کە‌وێ له‌وانه‌یه ئە‌م شیعرا‌نه پێنج خشته‌کی شیعری (ئە‌سیری) بن. به‌لام هیچی له‌سەر نە‌نووسراوه.

زانی، له‌بەر دەرختنی جیاوازییه‌کان، لێره‌دا له‌گه‌ڵ شیعهره‌کانی دیدا یه‌کیان بخه‌م و پارچه‌که به‌ته‌واوی ب‌لاو بکه‌مه‌وه.

هه‌روه‌ها ئه‌م پارچه‌ی دوا‌ییش له‌ وتاره‌که‌ی پێش‌شو‌دا شتێکم لێ ب‌لاو کردبووه‌وه و له‌بەر ئه‌وه ده‌ست‌خه‌ته‌که‌م به‌ته‌واوی له‌ ده‌ست‌دا نه‌بوو له‌ (به‌ر آواز.....)وه له‌ وتاری پێش‌وو‌دا جیگه‌ی خۆی نه‌گرتبوو لێره‌دا به‌یه‌که‌وه ب‌لاویان ده‌که‌مه‌وه.

دوا به‌دوای ئه‌مانیش باسی شیعهره‌کانی دی شیخ ره‌زا ده‌که‌م که له‌ ده‌ست‌خه‌تی (٤١٢١٩)ی (دار صدام للمخطوطات)دایه‌.

له‌ ده‌ست‌خه‌تی ژماره ٤١٢١٩ی (دار صدام للمخطوطات)دا پارچه‌ شیعری (عجم)ی لاپه‌ره (٩٨)ی دیوانه‌که‌ی هه‌ندیک جیاوازیی هه‌یه و بۆ لیکۆلینه‌وه جیگه‌ی سووده بۆیه ده‌قی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ لێره‌دا ده‌نوسین:

بشکست سرو افسر کسرای عجم را
بر باد فنا داد رگ و ریش‌هه‌جم را
آورد شب‌بیخون ز مدینه بمداين
بگرفت ز شاهان عجم تاج و علم را
این معرکه بر غصب خلافت ز علی نیست
با آل عمر کینه قدیم است عجم را

پارچه‌ی (در مدح شیخ مصطفی حفید)یش که له‌ لاپه‌ره (١٤٤)ی دیوانه‌ چاپه‌که‌دایه له‌ ده‌ست‌خه‌تی ناوبراودا هه‌یه و جیاوازی و پاش و پیتش له‌ نێوانیاندا هه‌یه.

پارچه‌ی (ترجیع بند...)یش که له‌ لاپه‌ره (١٧٩)ی دیوانه‌ چاپه‌که‌دایه له‌ ده‌ست‌خه‌تی ناوبراودا هه‌یه و جیاوازیی زۆر له‌ نێوانیاندا هه‌یه له‌وانه‌:

له‌ سه‌ره‌تایه‌وه نووسراوه (في نعت النبي صلى الله عليه وسلم سه بند شیخ رضای طالبانی) و جیاوازیی دیکه‌یش هه‌یه که له‌ کاتی لیکۆلینه‌وه‌دا سوودی خۆیان هه‌یه.

پارچه‌ی (شیخین و شیرینی لافتی) یش له هه‌مان ده‌ستخه‌تدا هه‌یه و
جیاوازیشیان هه‌یه.

پارچه‌ی (مناجات از درگاهی...) لاپه‌ره ۱۶۸ یش هه‌یه و که‌می‌ک
جیاوازیشیان هه‌یه.

پارچه‌ی (تخمیس غزل مسیح) ی لاپه‌ره ۱۲۱ دیوانه‌که‌یش له‌گه‌ل که‌می‌ک
جیاوازیدا له‌م ده‌ستخه‌تدا هه‌یه.

هه‌روه‌ها پارچه‌ی (ستایشی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ) که له لاپه‌ره (۵۱) ی
دیوانه‌که‌یدا له ته‌ک جیاوازیدا له هه‌مان ده‌ستخه‌تدا هه‌یه.

شیخ رەزای تالەبانییەکی د. موکەرەم تالەبانی

ه(۱)

لەم سالانەی دواییدا بایەختکی باش بەدیوانی شیعری شیخ رەزای تالەبانی دراوه و چەند کەسی کارامە و لێهاتوو بۆ لیکدانەوه و لیکۆلینەوهی، دوای کۆکردنەوهی شیعەرەکانی ئەم شاعیرە داها تۆنەتەوه و(۲) ھەر کەسێکیشیان بە شیواز و بۆچوونی خۆی لەم بوارەدا کاری کردووه و ھەولێ بۆ ئەوه داوه بەپێی توانای خۆی شتی باش بۆ دیوانی شیخ رەزا بگات و دیاریشە کەس نییە ھەز بگات کاری کەلینی تیدا بیت، بەلام وەنەبێ ھەموو کەس بتوانێ بەئارزوو و ویستی خۆی بگات. لەبەر ئەمەیشە کە کار و پرۆژەییەکی ئەدەبی یان میژووویی یان زانستی... چاپ و بلاو دەبیتەوه رووی دەم و قەڵەمی رەخنەیی تۆ دەکرێت و لەسەری دەنووسرێت.

منیش بەبۆنەی ئەوهوه لە بواری دەستخەتی کۆندا کار دەکەم و بەرھەم و شیعری زۆری شیخ رەزام دیوه و کۆم کردوونەتەوه و گەلی جارێش لە کۆوار و رۆژنامەکاندا لەسەری نووسیوه... (۳)

چاپەکانی دیوانی شیخ رەزا جێگەی سەرنجی تایبەتیم بوون و ویستوومە و دەمەوێ بزانم ھەر کاریکی تازە کە بۆ دیوانی ئەم شاعیرە دەکرێت تا چەندە سەرکەوتوو و چی تازەیی تێدا یە کە لە کارەکانی دیدا نییە.

کە دیوانی شیخ رەزاکەیی مامۆستا شوکور مستەفا دەرچوو ھەندێ سەرنج

(۱) لە ژمارە (۱۵۶)ی رەنگیندا بلاو بووئەوه.

(۲) بۆ نمونە ھەک کارەکانی: ئۆمێد کاکەرەش و ھەمەبۆر و ئەحمەد تاقانە و شوکور مستەفا و دوای ئەوانەیش ئەم کارەیی بەردەستمان.

(۳) لەم بوارەیشدا دەرگای کتێبخانە بچکۆلەکەم ئاوەڵە بوو - و ئاوەڵەیشە - بۆ ھەر کەسێ بیەوێ لە دیوانی شیخ رەزا یان ھەر شاعیرێکی دیکە کورد بکۆلێتەوه و شوێن دەستیشم لە دیوانی شیخ رەزادا - کارەکانی د. عیزەدین و ئۆمێد کاکەرەش و شوکور مستەفا - ئاشکرا دیارە.

و تیبینیم هه‌بوو به‌دهمی و رووبه‌روو پیم گوت و به‌راشکاوای په‌سندی کردن و به‌بیرخ‌ستنه‌وه‌یه‌کی باشی زانی و هیوای ئه‌وه‌ی خواست له چاپیکه داها‌توودا به‌سه‌ریان بکاته‌وه. په‌کیک له و سه‌رنجانه ئه‌وه بوو که ماموستا وهک پ‌یوست و وهک ئه‌وه‌ی ر‌یبازی لیکۆلینه‌وه به‌پ‌یوستی داده‌نی باسی سه‌رچاوه‌کان - به‌تایبه‌تی ده‌ستخه‌ته‌کان - ی نه‌کردووه و شی‌وه‌ی سوود وهرگرتنی له‌و سه‌رچاوانه روون نه‌کردووه‌ته‌وه.

دوا کار له‌م بواره‌دا (شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ژبانی په‌روه‌ده‌ی، بیروبا‌وه‌ری و شی‌عری) یه‌که به‌کو‌ششی د. موکه‌ره‌م تاله‌بانی سالی ۲۰۰۱ ده‌زگای ئاراس له‌هه‌ول‌یر به‌قه‌واره‌ی ۴۰۸ لاپه‌ره‌ی قه‌واره‌گه‌وره چاپی کردووه.

ب‌تگومان ئه‌م کاره‌یش ماده‌یه‌کی نو‌ی ده‌بیت بو‌ سه‌رنجدان و ره‌خنه‌ ل‌یگرتن و ل‌ی وردبوونه‌وه و ده‌کر‌ی ژۆریشی له‌سه‌ر بنووس‌ریت.

من له‌م دهر‌فه‌ته‌دا که لایه‌ک له‌م دیوانه ده‌که‌مه‌وه نامه‌وی به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کی‌دا بجمه‌وه و چی ده‌زانم و چی ده‌کر‌ی و پ‌یوسته بنووس‌ریت پ‌یدا رابگه‌م و به‌سه‌ری بکه‌مه‌وه. به‌لام له‌به‌ر پ‌توه‌ندیم به‌کاره‌که‌وه و ئاگاداریم له‌گه‌ل‌ی لایه‌نی دیوانی شیخ و له‌به‌ر ئه‌وه‌یش د. موکه‌ره‌م خو‌ی نووس‌یویه: (...)

تکا له‌ خو‌پنده‌وارانی به‌ر‌یز و به‌تایبه‌تی نووس‌ه‌ر و ئه‌دیبان ئه‌که‌م هه‌له‌کانمان بو‌ راست بکه‌نه‌وه، بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر شت‌یک له‌ عومر ما و توانیمان دووباره کت‌یبه‌که‌ چاپ بکه‌ینه‌وه، راستی بکه‌ینه‌وه) ... به‌ر‌کو‌ل‌یک له‌م کاره‌ نو‌ییه ده‌که‌م و تیشکی چه‌ند سه‌رنج‌یک ئاراسته‌ی باس‌یکی ئه‌م به‌ره‌مه‌ی د. موکه‌ره‌م ده‌که‌م.

وهک سه‌رنج‌یکی سه‌ره‌کی و تایبه‌تی ده‌بی له‌ پ‌یشدا ئه‌وه بل‌یم:

له‌م سه‌رده‌مه‌دا ر‌یبازی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی و زانستییانه‌گه‌شه‌یه‌کی به‌رچاوی به‌خو‌ی‌وه دیوه و هه‌ر کار‌یک‌یش له‌م بواره‌دا ئه‌نجام دهر‌د‌یت به‌پ‌یودانیکی تایبه‌تی سه‌نگ و ترازوو ده‌کر‌یت. به‌و سه‌نگ و ترازوو‌ه‌یش ده‌قاوده‌قی یان لاره‌سه‌نگی کاره‌که دهر‌ده‌که‌و‌یت. ئه‌نجام‌یکی به‌بایه‌خی له‌ سه‌نگ و ترازوودانی ده‌ق به‌ر‌یبازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیی ئه‌ویه که ده‌زان‌ر‌ی

لیکۆلۆوه شتی نوێی خستوووته روو یان نا؟ کیلی ئەمەیش پابەندبوونی نووسەر بە ئەمانەتی عیلمی و پەیرەوکردنی کارمەندی لیکۆلۆینهوەکە بۆ ئەو خالانەى رێبازەکە کە ئەمانەتی عیلمی و پابەندبوون بە ئەمانەتەکە دەدەن بە دەستەوه. ئەمەیش بەو دەزانیته کە لیکۆلۆوه و نووسەر رهنج و کۆششی خۆی لە بەری رهنجی کەسانی دی جیا بکاتەوه، بەوێ هەر قسه و باس و بابەتێکی لە کەسێ یان لە سەرچاوهیهک وەرگرت بێ پێچ و پەنا و گلماندن و پەنادان و بواردن ئاماژە بۆ سەرچاوهکە بکات. بەمە کیلی دەدات بە دەست خۆینەرۆه و ڕیگەى بۆ خۆش دەکات بە ئاسانی دەستی بگاتە ئەو سەرچاوهى ئەم زانیارییهکانى لى هەلینجاوه و ئەوسا دەتوانى بزانی ئەم زانیارییهکانى بە دروستى وەرگرتووه، یان پۆخلەى کردوون و شیواندوونى.

بەداخەوه د. موکەرەم لە کارێکی قەبە و دژوار و ئالۆزی وەک دیوانى شیخ رەزادا بە هیچ کلۆجیک بەتوحنى ئەم لایەنەدا نەچوو و لە کتیبیکى ٤٠٠ لاپەرەیییدا بە (یهک!) پەراویزیش خۆینەرى بۆ لای سەرچاوهیهک رینوینى نەکردووه! نەک هەر ئەمە بگرە لە کۆتایی کارەکەیشەوه لیستە و ناوی سەرچاوهکانى تۆمار نەکردووه و بەمەیش خالێکی سەرەکیى لە رێبازى لیکۆلۆینهوه پێشیل کردووه.

ئەمەیش ئەگەر لە کارى نووسەرێکی تازەپیاکەوتووێ لە نوێوه تى هەلچوویدا ببینریت لەوانەیه بۆی پاسا و بدریت و بگوتریت: تازە رێگەى کەوتوووته ئەم بواره و لەمەولا قال دەیت و ئەم خالانە رهچاوهکات. بەلام بۆ دوکتۆریکی سالانى دکتۆرى ئەو گۆرپانە جیگەى پرسیار و قسهیه.

لێرەیشەوه خۆینەر بۆی هەیه - حەقیشیهتی - بەگومانەوه بۆ ناوهرۆکی کارەکەى د. موکەرەم بروانیت و لە باسەکانى دردۆنگ بیت؛ چونکە گومانى لەوهدا هەیه کە دوکتۆر لە خۆیهوه گەلى قسهى کردبیت و پشتى بە سەرچاوه نەبەستیت.

منیش لێرەوه دەچمە ناو باسەکەم و کەمیک دەمەتەقی لەسەر ئەو بابەتە دەکەم کە مەبەستەم لێى بدویم و بەشەکانى دیکەى کارەکەى د. موکەرەم بۆ

خوینەر و ئەدیب و نووسەرێان بەجۆرێک دێڵم.

یهکەم: که باسی موفتیی زه‌هاوی ده‌ست پێ ده‌کات ده‌لێ: ساڵی ١٣٠٨ له شاری سوله‌یمانیی کوردستانی خوارو هاتوو دنیاوه. (ل: ٣٧٦ شیخ ره‌زای تاله‌بانی) ئە‌گه‌ر دوکتۆر سه‌رچاوه‌ی ئە‌م قسه‌ی دیاری بک‌ردایه‌ خوینەر ده‌یتوانی بگه‌رێته‌وه سه‌ر سه‌رچاوه‌که تا له راستی و ناراستیی قسه‌که بکو‌ڵێته‌وه. به‌لام که سه‌رچاوه نه‌بوو ده‌لێین: به‌داخه‌وه دوکتۆر له‌مه‌دا که‌وتووته هه‌له‌یه‌کی گه‌لی گه‌ره‌ی زه‌قه‌وه؛ چونکه موفتیی زه‌هاوی له‌و سا‌له‌دا کو‌چی دوا‌یی کردوو،^(١) نه‌ک له‌دایک بووبێت!

دووهم: دوکتۆر موکه‌رهم تاله‌بانی ده‌لێت:

(ده‌گێرینه‌وه که ره‌ژێک موفتی زه‌هاوی و مه‌حموود شوکریی ئالووسی له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشتبوون و سه‌رینیک له‌ نیوانیاندا ده‌بێت. ئالووسی شه‌ر ده‌فرۆشێته زه‌هاوی و ده‌لێت: (ما الفرق بینک و بین الحمار؟) زه‌هاوی گورج وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لێت (هذه الوسادة) یانی (که‌ره‌که تۆی...!) (ل: ٣٨١ شیخ ره‌زای تاله‌بانی).

بریا دوکتۆر پێی ده‌گوتین ئە‌مه له‌ کێ ده‌گێرێته‌وه! چونکه ئە‌م گێرانه‌وه له‌ گه‌لی رووه‌وه دووره له‌ راستی. هه‌یج نه‌بێ له‌وه‌وه که مه‌حموود شوکری ئالووسی به‌کو‌ره‌زای موفتیی زه‌هاوی ده‌ژمێرریت؛ چونکه کو‌ره‌زای ئە‌بوسه‌نای هاوڕێ و هاوچه‌رخێ زه‌هاوی بووه و له‌ چاو زه‌هاوی موفتیی به‌غدادا به‌ده‌مرووتیک ده‌ژمێرریت. جا چۆن بڕوا ده‌کری زه‌لامێکی وا رووبه‌روو به‌رانبه‌ر موفتیی عێراق قسه‌ی وا بکات؟

جگه‌ له‌وه باسه‌که خۆی گه‌لی له‌مه‌وه دووره که دوکتۆر ده‌گێرێته‌وه و راستییه‌که‌ی ئە‌وه‌یه که مامۆستای خا‌ل تۆماری کردوو و ئە‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: (ئه‌گه‌ر نه‌وه که جارێکیان موفتی له‌لای والی ئە‌بێت. وه‌ له‌ ناوه‌ندی

(١) بروه‌نه: شیبی ع‌ المفتي الزهاوي، محمد علي القردي، مجلة المجمع العلمي العراقي، الهيئة الكردية، العدد: ٢٧ - ٢٨، ص: ١٤٤.

هەردووکیانا سەرینیک ئەبیت، لەو حەلەدا کوری حەسەن قولى خانى والى كوردستان ئەچیتە لای والى، وا دەرئەكەوێت كە والى لە قسەكانى خۆشنوود نەبوو، لە پاش هەستانى كۆرەكەى حەسەن قولى خان، والى ئەمە فەرامۆش ئەكات كە موفتى كوردە، ئەلێت: توخوا موفتى ئەفەندى! فەرق چىيە لە بەينى كورد و كەرا؟ ئەميش كوتوپر ئەلێ: پاشا فەرق لە بەيناندا ئەم سەرينەيه! والى كە بىرى ئەكەوێتەو موفتى كوردە زۆر شەرمەزار ئەبیت و داواى بەخشين و لىبوردى لى ئەكات^(۱).

سێيەم: بەداخووە ئەم پشەبەستن بەسەرچاو و لەخۆو قسەكردنە راستى و دروستى لە گەلێ لە باسەكانى دوكتۆردا لە گىژنە بر دوو وە داوا لىوردبوونەو خۆنەر لە عاستى باسەكانى ديشدا دوودل دەبیت و گومانى لە هەموویدا بۆ پەيدا دەبیت. يەكێكى دى لەو بنەما نادروستانەى دوكتۆر گەلێ بابەتى لەسەر بنیات ناو پێوهندى نىوانى موفتى زەهاوى و شىخ رەزاي تالەبانييه. جا با بزنان چ ئالۆزى و ناتەباييهك لەو باسەدا دروست بوو؟
دوكتۆر دەلێ:

(شىخ رەزا لەو سالانەى كە لە بەغدا ژياو، لە سەرەتاو دەستايەتیی گەل موفتى زەهاویدا پەيدا كردوو) (ل: ۳۷۸).

بەلام با بزنان شىخ رەزا كەى هاتوووتە بەغدا و لە بەغدا ژياو؟

(... شىخ عەبدوو رحمانى باوكىيان لەبەر ئەو تەكیەى تالەبانيى بەغداى پى سپارد و كرده شىخى ئهوى و لە سالى (۱۳۱۸هـ) وەكو (طبيب رغما عنه) هاتە بەغدا و لە تەكیەى تالەبانيى لە گەرەكى مهيدان جينيشين بوو) (ل: ۳۶).

جا كە وەك نووسيمان موفتى زەهاوى سالى (۱۳۰۸ك) كۆچى داويى كرديت و شىخ رەزاي (۱۰) دە سال داوى ئەو چووێتە بەغدا دەبى چۆن پێوهندى لە نىوانياندا دروست بووێت؟

(۱) پروانە: مفتى زەهاوى، شىخ محەمەدى خال، چاپخانەى معارف، بەغدا ۱۳۷۳ هـ - ۱۹۵۳م، ل: ۴۸.

هەر بۆیه قسه‌کانی دیشی که ده‌لایت: (به‌لام له دواییدا دژایه‌تییه‌کی قوول ئه‌که‌وتیه‌ نێوانیان و به‌ چوار زویان کوردی و تورکی و فارسی و عهره‌بی هه‌جووی موفتی و جه‌میل سدقی کوری ئه‌کات) (ل: ۳۷۸).

جیگه‌ی گومانن و برۆایان پێ ناکریت و به‌قسه‌ی رووتی وا داده‌نرێن که ناچه‌ نێو گیرفانه‌وه‌.

له‌مه‌یشه‌وه‌ ده‌گوزینه‌وه‌ بۆ لای ئه‌و هه‌جوو داشۆرینه‌ی که به‌ناوی شیخ ره‌زاوه‌ ئاراسته‌ی موفتی زه‌هاوی کران و ده‌لێن: ئه‌م شیعرا نه‌یش هه‌موو هه‌لبه‌ستراون به‌ده‌می شیخ ره‌زاوه‌ و مه‌به‌ست لێیان سووککردنی موفتی و ریسواکردنی و که‌مکردنه‌وه‌ی پله‌یه‌تی. ئه‌گینا موفتییه‌ک (۳۸) ساڵ له‌ به‌غدا موفتی بووبیت و پله‌ی پیاوه‌تی و نه‌رمونیانی و به‌ئیداره‌یی له‌ عاستیکدا بووبیت دلی که‌سی له‌ خۆی زویر نه‌کردبیت^(۱)، بۆ ئه‌بێ شیخ ره‌زایه‌ک (۱۰) ساڵ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی ئه‌و هاتبیته‌ به‌غدا، ئه‌و هه‌موو جتیوه‌ پیسه‌ی پیدابیت؟

ئه‌وه‌ی به‌ده‌له‌وه‌ ده‌چیت و به‌لگه‌ی باوه‌ر پیکراویشی له‌سه‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و هه‌جووانه‌ی به‌ناوی شیخ ره‌زاوه‌ گوتراون هه‌لبه‌ستراون و شیخ ره‌زا نه‌یگوتوون. ئه‌گه‌ر بېشلیێن شیخ ره‌زا گوتوونی - که ئه‌مه‌یش دووره‌ - به‌هاندان و دنه‌دانی که‌سانیکێ ناخه‌ز و هه‌له‌په‌رست بووه‌؛ چونکه‌ کاتێ موفتی زه‌هاوی هاتوه‌ته‌ به‌غدا و دواتر بووه‌ به‌موفتی، وا دراوه‌ته‌ قه‌له‌م - هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م دوا‌ی محهمه‌د ئه‌مینی زهند بووه‌ به‌موفتی - که موفتی جیگه‌ی ئه‌بوسه‌نا‌ی ئالووسی داگیر کردووه‌ و ئه‌و پله‌ی له‌ چنگی ئه‌و بنه‌ماله‌ ده‌ره‌یناوه‌ و ئه‌م قسه‌ باوه‌ نا‌ره‌وا بووه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی ئالووسی رق له‌ دل بن بۆ بنه‌ماله‌ی موفتی و ئه‌م رقه‌یش پشتا‌و‌پشت ماوه‌ته‌وه‌ و په‌نگی خواردووه‌ته‌وه‌، تا مه‌حمود^(۲) شوکری ئالووسی رای داوه‌ و ته‌قاندوویه‌تی.

(۱) بروانه: شیبی عن المقتی الزهاوی..... ل: ۱۴۳.

(۲) بروانه: المسک الأذفر، محمود شکری الألووسی، تحقیق الدكتور عبدالله الجبوری، الطبعة الاولى، دار العلوم للطباعة والنشر، ۱۴۰۲هـ - ۱۹۸۲م، ص ۲۴۳.

له‌بەر ئەمانه و له‌بەر ئەوه‌يش كه دوكتور خۆى ده‌لێت:

(شێخى ئالووسى پێى ناخۆش بوو له شارێكى وهكو به‌غدا مه‌لايه‌كى كوردى وهكو موفتى زه‌هاوى ٣٨ ساڵ موفتى بێت كه هه‌يچ گومانى تيدا نيه‌يه خۆى به‌پرکه‌ره‌وى ئەو جێگايه‌ ده‌زانى و شێخ زه‌زائى هان داوه‌ دژى موفتى) (ل: ٣٨١).

هه‌رچه‌ند ئەم قسه‌يش خۆى له‌ خۆيدا نادرسته‌؛ چونكه‌ ئەبوسه‌ناى ئالووسى گه‌لێك پێش موفتى زه‌هاوى له‌ دنيا ده‌رچوووه‌ و^(١) هاتنى شێخ زه‌زائى بۆ به‌غدا زۆر دواى مردنى ئالووسى بوو... ده‌بوو دوكتور گومانى له‌و شيعرانه‌ى شێخ زه‌زادا هه‌بوایه‌ت - به‌تايه‌ته‌ى كه‌ بزائين ئەم ده‌سته‌ته‌ى دوكتور ئامازه‌ى بۆ كردوووه‌ و ده‌لێ: (ناميلكه‌يه‌كى ده‌سنووسى ئالووسى - كتیبه‌خانه‌ى موزه‌ى به‌غدا) - ئەم قسه‌يش له‌ دوولاهه‌ دروست نيه‌يه، يه‌كه‌م كه‌ ده‌لێ: ده‌سنووسى ئالووسى ده‌سته‌ته‌كه‌ ناوى كه‌سى پێوه‌ نيه‌يه و هه‌ر به‌گومان به‌ده‌سنووسى ئەو داده‌نرێت. دووه‌م كه‌ ده‌لێ موزه‌ى به‌غدا. چونكه‌ ده‌سته‌ته‌كه‌ له‌ (دار صدام للمخطوطات) دايه‌، نه‌ك له‌ مۆزه‌خانه - ته‌نیا له‌ كتیبه‌خانه‌ى ئالوسیدا بووه‌ و له‌ جێگه‌يه‌كى ديدا نه‌بووه‌ و گومان بۆ ئەوه‌ ده‌چێت ده‌سنووسى ئالووسى بێت و ئالووسى شێخ زه‌زائى دژى موفتى هان دا بێت و گه‌لێ شتى ديکه‌يش... له‌بەر ئەمانه‌ هه‌مووى ده‌بوو دوکتۆر زۆر به‌پارێزه‌وه‌ له‌و باسه‌ بدوايه‌ت و ئەو شيعرانه‌ى له‌ ده‌سته‌ته‌كه‌ى ئالووسى وه‌رگرتوون له‌ هه‌موويان زياتر كه‌و و بێژنگى بکرديهن و بيدايه‌نه‌ به‌ر شه‌مالي عه‌قل و موناقه‌شه‌ و لێكۆلینه‌وه‌ و ئەم كاته‌يش بۆى ده‌رده‌كه‌وت كه‌ به‌سه‌ركۆزهریش دانانرێن و به‌هه‌يچ جوړيک شياوى ئەوه‌ نين بخرينه‌ سه‌ر سوورى خه‌رمانى شيعرى شێخ زه‌زا.

(١) بروانه: سه‌رچاوه‌ى پيشوو ل: ٨١. كه‌ ئەبوسه‌نايه‌ك ٤٨ ساڵ پێش هاتنى شێخ زه‌زا بۆ به‌غدا كوچى دوايه‌ى كرديت، ده‌بێ چ كاتى شێخ زه‌زائى هان دا بێت هه‌جوى زه‌هاوى بكات.

شیخ رەزای تالەبانی و سی پارچە شیعەر

٦

لەمەوپێش چەند جار شیعەری شیخ رەزام بلاو کردوووەتەو^(١)، هەر کەسێش داوای یارمەتیی لێ کردبم بۆ دیوانی شیخ رەزا، بەگۆڕەوی توانا یارمەتیم داووە و درێغیم لە عاستی کەسدا نەکردوووە.^(٢)

لەم ماوەیشدا بایەخێکی زۆر بەدیوانی شیخ رەزا دراووە و ئەوێ بۆ دیوانی ئەم شاعیرە کراووە بۆ دیوانی هیچ شاعیرێکی کورد نەکراووە. بەلام وا دیارە بەم کارانەیش کاروانی شیعەری شیخ رەزا نەگەییووەتە دوا قۆناغ و رەنگە هێشتايش زۆری مابیت ئەوێ پێویست بێت بۆی بکریت؛ چونکە هەر دەستخەتێکی لەمەوپێش نەبینراو و نەناسراو دەردەکەوێت باس و خواستیکی نوێ و شیعەری بلاوونەکراوێ شیخ رەزای تیدا دەدۆزێتەووە.

(١) بۆ نمونە بروانە:

١- محەمەد عەلی قەرەداغی، سوآلیەک بۆ سەر خەرمانی شیعەری شیخ رەزا، هاوکاری ١٩٦١/٦/٤.

ب- محەمەد عەلی قەرەداغی، موفتیی زەهاوی و شیخ رەزا لە ئەمبەرە و بەردا، رەنگین، ژمارە: ٥٠، ١٩٩٢.

ج- بەرەو لیکۆلینەوێ دیوانی شیخ رەزا، محەمەد عەلی قەرەداغی، هاوکاری، ژمارە ١٦٧٢، ١٧/٣/١٩٩٣.

د- محەمەد عەلی قەرەداغی، بەرەو لیکۆلینەوێ دیوانی شیخ رەزا، رەنگین، ٩٨، ١٩٩٧.

ه- بەرەو لیکۆلینەوێ دیوانی شیخ رەزا، محەمەد عەلی قەرەداغی، رەنگین ١٠٠ و ١٠١، ١٩٩٧.

(٢) نمونەێ ئەمەیش شیخ رەزای تالەبانییەکەێ د. عیزەدین مستەفا رەسوول و دیوانی شیخ رەزای تالەبانییەکەێ ئومێد کاکەرەش و حەمەبۆر، دوا شتیش دیوانی شیخ رەزاکەێ شوکور مستەفا...

لهم ماوهدا دستخه تیکم به ناوی (گولزار و بهار) هوه بینی دهربارهی شیخ
رهزایش هندیک بابته تی تدایه، وام بهباش زانی ئەم بابته تانهیش بخه مه
به ردهستی لیکۆله وان و شهیدایانی شیعرى شیخ رهزا بۆ ئەوهی له کار و
کارگه لیکدا که له داهاتوودا بۆ بهرهم و دیوانی شیخ رهزا دهکریت جیگه ی
خۆیان بگرن.

بابه تهکان بهم شیوهن:

یه کهم: پارچه یه که شیعرى فارسى شیخ رهزایه تا ئیسته بۆی نه لواوه
بکه ویتته بهرچاوی لیکۆله وان و له دیوانه چاپهکاندا جیگه ی
نه بووه ته وه. پارچه شیعره که، وهک له دستخه ته که دایه، پرونووس
ده کهم و دهیخه مه بهرچا و دست.

دووه م: پارچه یه که شیعرى فارسى مامۆستا مه لا محهمه د حه سه نی
تورجانییه^(۲) که بهرته لستی پارچه شیعرى:

(۲) ئەم مامۆستا کورپی مامۆستای ناسراوی کورد مامۆستا مه لا عه لیبی قرنجیه،
سالی ۱۲۷۵ک له دایک بووه و، سالی ۱۳۲۸ کۆچی دواپی کردووه.
مامۆستایه کی زانا و پایه بهرز بووه و دانرا و بهرهمی ههیه، به لام باسی
شیعرى نهکراوه.

له (د، ص) دا دانراویکی ئەم مامۆستام به فارسى دی به ژماره (۲/۲۳۴۵۹)، د،
ص) پارێزراوه، ههروهها نامیلکه یه کیشی به ناوی (کافیه الصبان) له فیهی
شافیعیدا ههیه، به زمانى فارسى، به ژماره (۲/۲۱۲۶۱)، د، ص) پارێزراوه.
مامۆستا رۆحانیش دهفرمووی شهرحی فرهائزه که ی باوکی کردووه (مشاهیر
کرد، بابا روحانی، بهرگی دووه م، ل: ۱۱۴).

شایانی بیرخسته وهیه له سهرچاوهکاندا سالی ۱۲۹۵ یان بۆ کۆچی دواپی
مامۆستا مه لا عه لیبی قرنجی، باوکی مامۆستای ئەم باس و پهراویزه، داناوه،
به لام له (دار صدام للمخطوطات) دا مپژووی دروستی کۆچی دواپی ئەم
مامۆستا بهرۆژی پینجه می سالی ۱۲۹۶ دانراوه.

مزن بیهوده از فضل و هنر ای یار همدم دم
 که از فضل و هنر بهتر بود دینار و درهم هم
 بهو پارچه شیعره دهکات، که له دیوانه چاپه‌کهای شیخ رها دایه،
 به‌داخه‌وه به‌هوی تیداجوونی به‌شیکی دست‌خه‌ته‌که‌وه پارچه
 شیعره‌کهای ماموستای تورجانی ناته‌واو بووه و کوتاییه‌کهای دیار
 نییه و نازانریت چندی لی له‌ناوچووه.
 سئیه‌م: شاعیریکمان هیه نازناوی (مه‌نفی)یه و ماموستا سدیقی بۆره‌کهای
 ده‌لی ناوی (مه‌لا ره‌سوولی مه‌نفی ۱۲۸۳ - ۱۳۴۱).^(۱) به‌پارچه
 شیعریک به‌ره‌آستی پارچه شیعی:

مه‌ریوته حه‌یاتم به سوله‌یمانی وو خاکی
 خۆزگم به سه‌گی قاپیه‌کهای ئه‌حمه‌دی کاکی

شیخ رها دهکات. ئه‌م پارچه شیعره‌یش ده‌خه‌ینه سه‌ر ریتنوسی باوی
 کوردی و له‌ته‌که دوو پارچه‌کهای دیدا ده‌یخه‌ینه به‌راچاوی لیکۆله‌ره‌وان.

۱

کلام مستطاب ملا محمد حسن ترجانی در جواب
 شیخ رضا فرموده:

مکن جان رنج کش - جانا - پی دینار درهم هم
 که دینار آخرش نار آمد، آخرهم ز درهم هم
 چو قسمت از ازل آید کتیب رزق افزایش
 اگر چه بر معاشت شه کند یا صدر اعظم ضم
 رضا باش از قضا شاید که از شکر مزید آید
 وگرنه پیش حق برتر نباشد ز ابن ملجم جم

(۱) پروانه: سدیق بۆره‌کهای، میژووی ویژه‌ی کورد، چاپخانه‌ی چهر تبریز، سالی
 ۱۳۷۰ی هه‌تاوی، ل: ۵۵۷.

علاقت رضای زک

خزان پیوده از فضل هزارای پیرمهر
 جو بیخاکم صفت تو چون بر نه و دشمن رام
 مهر جان من سر خوشتر لکه شیرین بیان منی
 که در این اهل دانش در جنت دیدی کشیدی
 غذا میبخ از نعم خلق مرا چه منزه ای بس
 بین اندک بهتر از من خدای باز بستند
 هر چه مرا که زمانه از آسب کم از صافی
 پنهان ملک مدت رفیق دین حضرت عالی
 ز بسر عدلش طرق برستی جو چه عجیب بود
 مذاکرات محشر از صفا دست دعا برد
 علم چه سعاد از این کلمه اللطیف چه صبر سپید
 مدد و حسن عبادت کند غرض بود کنه المثل عیت ای پیرمهر
 مکن بجا خج کنی بنده خودی ز پیرمهر
 چه تست از زلال برکت زرق از پیرمهر
 رضا باش از غایت ملک از شرکت غمزدار

که از فضل من بهتر بود دنیا در دهم
 کند تکیه اکت از تو چون یکجا محرم دهم
 فوج او صفی از چون تو که گشاد را کیم
 که از شک دران بنویس بر دستش چو شب
 نصیحت دائم و بنده چه دستش چه غم
 خزانها چه زده ام ز دست این پیرمهر
 ف ز در صوم شکر که که کصد را مظهر
 که بقدر جدش شکر کمتر است از این مظهر
 بود از ابروی خوبان کجی در زلف ابر
 الهی حرمت لبعل در آب چشمه زهر

بیاد از این یادمان را و در پیش تو
 ازین صفت نباشد با خود نیز هم
 ز من خود چون دران منی از من چه بدینی
 چه بویسته عیش عین نیست معلوم
 جفا و جود کجا بدینی چه در کاین
 بجز شکره بیغ بد تو بود در دهم
 خادونی که در دست نیست گذار در جوان
 که بفراتت بخله کا حضرت عالم لم
 این نیست ملامت خویشی بر حق بر حق
 ز معنی دنیا چه حاصل آن نیز بیکم
 که ز غم از کوه که از کجا با پیش
 ز در لطف از کوهی با پیش بنام
 چه در کوه

۷۱ شکر او که در می نه منند

پی دو نان پی دونان دعاگویی چه می جویی؟!
 ابو زیدت نباشد باب نبود نیز بلعم عم
 گرفتم خود چو قارون باشی آخر هم بلا بینی
 که پیوسته به عیش این جهان گشت است مدغم غم
 جهان را چون جهان بینی چه سانش یار بگزینی
 بسحرت سخره مساند مدبر تو بهردم دم
 خداوندی که دادت نعمت گفتار ازو بر خوان
 که باقی اوست نفی کاخر گشت عالم لم
 بیان نعمت را هر چند خواهی بهر حق برحق
 ز مدح دیگران حاصل حطام آن نیز بیکم کم
 که از تقدیر او نبود کجا نارو کجا بارش
 ز ابر لطفش ار ناید کجا آید ز شب بنم نم

۲

وله أيضا^(۱) بهنزد عثمان پاشا نوشته در وقت مراجعه او از شهر موصل:

بار و بنه را از ره کرکوک روان کرد
 وز راه دگر حضرت پاشا طیران کرد
 از بیم توقع ره ده روزه بیک روز
 ببریچ چو مردان خودا طی مکان کرد

(۱) واته: ئەمیش هەر شیعیری ئەو شاعیریه که بپشتەر شیعیری نووسراوه، واته ئەمیش شیعیری شیخ رەزایه، ئەم شیعیرهی بۆ عوسمان پاشا نار دووه، کاتی عوسمان پاشا له مووسڵ گهراوهتهوه. دهبی ئەوه نهبویرین که ئەو لاپه ره ی ئەم شیعیرانی تیدایه لایهکی دراوه و سه رهتای هه ندیک له بهیتهکان لهناوچووه و، بۆ ئەو شوینیه تیاجوانه خالمان داناو.

نه صاعقه نه برف نه جبریل نه رفرف
نه صرصر نه باد صبا این جولان کرد
اندیشهء افلاس منش ساعد همت
برتافت به راه دیگرش عطف عنان کرد
... ترسید مگر از من پتیاره که خود را
مانند پری از نظر خلق نهان کرد
... ی خزان در پس ماه رمضان پیش
نه ترس خزان داشت نه پرس رمضان کرد
بالای سرش بارش تا نیمهء قدش برف
نه ملتفت این شد نه گوش به آن کرد
... هر اسان ز غرام صلهء شعر
بهر درمی چند دوصد گنج زیان کرد
القصه چو تیری ز کمان جسته پیرید
و زغم قد امیدم را خم چو کمان کرد
مهمانی ما را نپسندید روان شد
از راه شوان مر حذر از نان شوان کرد
پیکی بفرستاد بسرعت پی جلبم
آنگاه که دامن پی رفتن بمیان کرد
باید قدمی رنجه کند سوی (البجه)
وینجا بفراغت رمضان را گذران کرد
گفتم بفرستاده: مرا برگ نوا نیست
بی برگ و نوا چون سفر دور توان کرد؟
تسلیم امانت کن، تأخیر مفرما
البته مرا خرج رهی با تو روان کرد

قاصد عوض خرج رهم خایه نشان داد
تیزی زد مشکوی مرا مشک فشان کرد
از دهشت آن تیز (رضا) بی خبر افتاد
وز بی خبری این همه هزیان کرد

۳

ایضا منفی در جنگ شیخ رضا گفته است^(۱)
مه‌ئلووفه دلّی خه‌سته به‌ئیرانی و خاکی
چاو تالیبه بقّ خاکی ره‌هی حه‌زره‌تی کاکی
ئو مه‌رجه‌عی ئه‌قتابه که‌وا زومره‌یی ئه‌بدال
شه‌ریانه له‌سه‌ر بوّسه‌ی نه‌له‌ین و شیراکی
بقّ فه‌رقی شه‌هان تاجی زه‌راندوودیه که‌فشی
بقّ چاوی عه‌دوو تیری جگه‌ردوژه سیواکی
دائیم که سه‌راسیمه وو سه‌رگه‌شته‌یه خورشید
مه‌حجوه‌یه له‌به‌ر نووری جه‌بینی روخی پاکی
زاتیکه که‌سی ده‌ستی به‌دامانه‌وه بگری
مه‌حفووژه له دنیا وو، له عوقبا نییه باکی
زه‌رپیکه له‌لای حه‌زره‌تی شیخ مولکه‌تی دنیا
تاجی که‌ی و جامی جه‌م و ده‌سنگاه‌ی زه‌حاک
به‌م شیعره‌ ته‌ر و حالّی په‌ریشانه‌وه (مه‌نفی)
ئینسافه ئه‌گه‌ر خه‌لقی بلّی شاعیری چاکی

(۱) واته: (مه‌نفی) دووباره له جه‌نگ و به‌ره‌له‌ستیکردنی شیعره‌ی شیخ ره‌زادا گوتوویه.

پارچه شیعریکی بلآونه کراوهی شیخ رهزا

(۱)۷

له بیست قازناخ چه لتووک ههشتی ده رچوو
دوانی هه ره له پیوانی ئه وه ل جار (۲)
یه کیکی خو ل و پینجی داروجان بوو
لییان سه ندم چوارچه رخی کرپار
(کره) یشی بی کرئ نابئ، خولاسه
برنج دهست ناکه وئ بی رهنج و ئازار
له پاشه خواردن که هل بیت و بترشی
دوو باتمان به ریشی قاله جووتیار

(۱) بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له ریگهی دهستخه ته کانیا نه وه، بهرگی
پینجهم، ل ۳۱۳، سالی ۲۰۰۳ به غدا.

(۲) ئەم پارچه شیعره له سه رهتاوه ناته و او دیاره و دیاریشه به پونه و
موناسه به یه که وه گوتوو یه تی، به لام ئیمه ئیسته هیچی لی نازانین و، وهک خو ی
دوای خستنه سه ر پینووسی باوی کوردی بلآوی ده که یه وه.

شیخ رهزا و وهسمان پاشا

(۱)۸

گهلی جار گوتووومه و نووسیومه و دهیشلیمهوه: هرگیز لهوانه نهبووه و نییه که بزانی چهندی بهرهمی شاعیران و رۆشنبیرانمان تیدا چوون و هوالکیان لی نازانین، کهم رۆزیش ههیه بهلگهیهکی نوپی ئەم قسم دست نهکهویت.

شیخ رهزای تالهبانی که له شاعیره کۆنهکانمان ناژمیریت، کهم شاعیریشمان ههیه شاعرهکانی وهک ئەو بهسه زاری مهلا و رۆشنبیر و رهشه خهلکهکهوه بوویت و کۆر و کۆمهلی پی رازابیتتهوه، ههروهها کهم له شاعیرانیشمان ههیه بوئی لوابیت وهک ئەو بایهخ بهدیوانهکهی بدریت و بهئهندهی ئەو زانا و شارهزا و رۆشنبیری لیها توو بوئی داهاتبیتتهوه و لیکۆلینهوهی لهسه کردیت... کهچی دهینین گهلی جار هیشتا دیوانهکه - واته چاپه نوپیکه سی له چاپخانه دایه لهپر لهملا و لهولاه پارچه شاعیری بلاونهکراوه و باس و خواستی نهبیستراو سه رهه لدهدن و جارپیکی دیکه دهسه لیتتهوه که هیشتا دوا قۆناعی کۆکردنهوهی سه رجه می شاعیرهکانی شیخ رهزا - ئەگهر لهوانه بیت لیکۆلهوان بیگهنی - دووره و زۆری به بهرهوه ماوه. جا ئەمه بو شیخ رهزایهک بیت که ئەوه حالیهتی دهبی بو شاعیرپکی کۆنی دووره دهستی بو نهلوا و که بناسریت حالی چی بیت؟

ماوهیهکی زۆر نهبوو له جوغزی باسی شیخ رهزا و بهرهمی دوورکه وتیووومه، لابهلا لای مامۆستایهک دهستخه تیکم دی که سالی ۱۳۰۹ک نووسراوتهوه، مامۆستای نووسه رهوهی دهستخه ته که له سه رهتای دهستخه ته که وه - وهک گهلی له مامۆستایانی ئەده بدۆستمان - چهند تاک و پارچه شاعیری جیاوازی ئەم و ئەوی نووسیوتهوه. لهناو ئەو پارچه

(۱) بووژاندنهوهی میژووی زانایانی کورد له ریکه ی دهستخه ته کانیهانهوه، بهرگی شه شه، ل ۳۷۴، سالی ۲۰۰۴، دهنگای ناراس، ههولیز.

شيعراندا ناونيشانتيك سهرنجى پراكيشام كه نووسراوه: (شيخ رهزا بعثمان پاشا نوشته) واته: شيخ رهزا بۆ وهسمان پاشاي نووسيوه.

دواى ئەم ناونيشانه پارچهيهك شيعرى نووسيوه كه له ديوانه چاپهكاندا ههيه، بهلام له چاپهكاندا سى بهيته و له دهستهتهكهدا چوار. له دواى ئەوهيشهوه نووسراوه: (درجواب) واته: له وهلاميدا، كه دهبي شيعرى وهسمان پاشا بيت و وهلامى شيخ رهزاي پى دابيتهوه.

ئەم ناونيشان و شيعر و باسانه سهرلهبهه ئهوهى كه تا ئيسته لهبارهى ئەم شيعهري شيخ رهزاوه نووسراوه ههلهوه شيننهوه و چهند مهبهستى تازه دیننه كايه وهك:

يهكهم: د. موكه رهم تاله بانى دهلى: «جاري خانم - واته عاديله خانمى خيزانى وهسمان پاشاي جاف - گفت ده داته شيخ رهزا كه هيسترىكى بۆ بنيريت. بهلام هيستر له پيش ناردين ده توپيت. دهيه ويت سهر بنيتته سهر شيخ رهزا و لى ده پرسيت ئايا هيسترى زيندوى ده ويت يان هيستره مردوهكه، شيخ رهزا بهم شيعره وهلامى ده داتهوه:»⁽¹⁾

ئەم هۆى وتنه وهى د. موكه رهم سهرانسهر پچه وانهى ناونيشانه كيه و له وى دهلى: شيخ رهزا بۆ وهسمان پاشاي نووسيوه.

دوهم: وا دياره بهيتى يهكهمى ئەم پارچه شيعره ساغ نه كراوته وه و تا ئيسته بهههله بهسهر هه موو ئه وانهدا روشتوووه كه خهريكى ليكوئينه وهى ديوانى شيخ رهزا بوون؛ چونكه ئەوان نووسيوينه:

ئيسترى زيندوو، بليم بۆم چاكه، يا مردووم دهوى

ئىحتياجيم زۆره (خانم) با بليم: ههردووم دهوى

جاري دارشتنى نيوهى يهكهمى ئەم بهيته له روى زمانه وه زۆر لاوازه؛ چونكه كورد كهرسته و نامراز و دهسته واژه و رستهى تايبهتى خۆى بۆ گهلى

(1) پروانه: شيخ رهزاي تاله باتى، د. موكه رهم تاله بانى. دهزگاي ئاراس، 2001، ل:

ناو و شوپن و كهس ههيه، ههریهكهيان له شوپنی خۆیدا بۆ كهس و جیگهی
خۆی بهكار دینیت و لهوه درچوو له پێبازی زمانی كوردی دردهچیت و
نادروست دهبیت.

بۆ نمونه كورد بۆ مرۆف كه گیانی سپارد (مردوو) بهكار دینیت. بۆ
گیانله بهر - چوارپێ و پهلهوه-ی گۆشتخوراو كه سههرنه بریت و بهچه قۆدا
نهگهیهت (مردارهو هبوو) بهكار دینیت. بهلام بۆ ئهو گیانله بهرانهی گۆشتیان
ناخوریته وهك: سهگ و، بهراز و ورج و گورگ و كهه و هیستر و... تاد (تۆپوو)
بهكار دینیت. جا بڕوا دهكریت شیخ رهزای بلیمهت ئهوهنده نهشارهزای زمانی
كوردی بیت بلیت (هیستری مردوو؟)

دوای ئهمهیش دهبێ هیستری تۆپوو به كهلكی چی بیت تا شیخ رهزا بلیت
ههردووکیان - زیندوو تۆپوو - دهویت؟ له كوردهواریدا كهه و هیستری تۆپوو
نمونهی لاشه ی بێ سوود و كهلكن، كه نمونه بهیهكێکی رژد و چرووك
بێننهوه، دهلێن: بۆ كهه تۆپوو دهگهڕێ نالهكهی بکیشیتهوه.

ئهی ئهمه له چیهوه هاتوه؟ بهگوتیهی ئهوه دهقهی له بهر دهستی مندايه
ئهوانه ی پیشتر خهریکی دیوانی شیخ رهزا بوون لهم بهیتهدا دوو وشه یان بۆ
نهخوینراوه تهوهوه و بهئاره زووی خویمان (زیندوو) و (مردوو) یان له شوپن
داناون و مانای بهیتهكه یان تووشی ئالۆزی و سههره رگومی كردوه و
وشهکانیش وهك له دهقی شیعرهکاندا نووسیم (رهند) و (دهیلهم)ن، واته: شیخ
رهزا دهلی: ههه هیستر بیت ئیتر ئهگهه تۆر و رهند و گورج و تازهگیراو بیت،
یان دهیلهم و باری و لۆسه و پهكکهوتوویش بیت، چونکه ئیحتیاجییم زۆره ههه
دهمهویت. دوای ئهمهیش دهبێ ئهوهیش لهبیر نهکهین كه وشه ی (خانم)یش
بهناڕهوا خراوته ناو بهیتهكه و باری بۆنهكه ی پێ راست کراوتهوه.

بهسهه ئهوهیشدا نارۆم خۆشبهختانه پارچهیهکی دیکه شیعی شیخ رهزام
بهزمانی فارسی دۆزیوتهوه، كه بۆ وهسمان پاشای نووسیوه و تا ئیسته
بلاونه کراوتهوه، ئامادهم كردوه بۆ بلاوکردنهوهی، بهلام ئهویان وهلامی
وهسمان پاشای لهگهڵدا نییه.

شیخ رضا به عثمان پاشا نوشته
 ئیستری رهند و دهیلهم بۆم چاکه ههردووم دهوئ^(۱)
 ئیحتیاجم زۆره راستت پی بلیم ههردووم دهوئ
 بیچوو هکانم سهه له سبحهینی ههموو دهورم دهن
 یهک دهلی پارهم نهماوه. یهک دهلی بیچووم دهوئ
 با وجوودی ئه ههموو تهکلیفه (کرری)^(۲) کردووم
 کور خهیاالی ژن دهکات و کچ دهلی: من شووم دهوئ
 رای خووم من دا بهدهستی بهخشش و ئیحسانی تو
 ههچه تو بینیری بۆم ئه و چاکه ئه ماما زووم دهوئ

در جواب

بۆ کچیکی تالیبی شوو وهخته لهتهتبی دلم
 ئیحتیاجم زۆره یا شیخ وهک کونی موورووم دهوئ
 چونکه بالآ بهرز و شیرین تهرز و رهعنا کچ نییه
 موشتهری خووم وهلی بی مهسرهف و دههرووم دهوئ
 ههه وهکوو بیستووومه رهنگی رهنگی ئینسانی نییه
 ههه چلۆنی بی زهریفه چونکه بۆ (دهم دووم) دهوئ
 من قهبوولم ناشیرین بی، وهک کونی موورووش نهبی
 تو بهئیحسان بۆم بنیره من وهکوو کهندووم دهوئ
 رهنگی جلق و لووتی فلق و چاونهشووریش بی رهزام
 تهرکی عهقله گهه بلیم ههه خال و چاوورشتووم دهوئ

(۱) ئهه نیوه بهیته بهه شیوهیش هیشتا لهنگه.

(۲) ئهه وشهه بههروستی بۆ نهخوینرایهوه وهک خوئی روونوسم کرد، لهوانهیه
 (کهری) بیته.

بۆ عیلاجی سەردەمی زستان، وەک گەلاجای تۆ خزیم
بان تەپی و دیوار رزی و بی دار و بی پەردووم دەوی
چونکی ئاغا بووم لەمەوپیش ئیستەکی کهوتوومەوه
من بەزاوای خۆت قەبوول که، قەت مەلی باربووم دەوی

له نئیوانی شیخ رهزا و "شوگری فهزلی" دا

(۱)۹

شیخ رهزای تالهبانی که کهم کهس له دهمی شری و قهلهمی بهپرشتی پزگاری بووه و فره کهسی به شیعره ناسراوهکانی داشوردوو... مانای وا نییه ئیتر ئه و خوی وهک بهرزهی بانان بی ئارهق بوی دهچووبیت و کهس نهیویزی بی یان نهیتوانیبی شان له شانی بدات و تۆزی پی بشکینتی. له بووژاندنهوی میژووی زانایانی کوردا نمونهگه لیکم نووسی (۲).

نوسه رهوی که شکۆلی گه رمیانیش پارچهیهک شیعی شیخ رهزای بۆ نووسیوین و له دوایه وه پارچهیهک شیعی له سه ره مان کیش و قافییه نووسیوه، که پارچهی دووم به ره لهستی پارچه شیعره کهی شیخ رهزای پی کراوه. له دیریکه وه که له کۆتاییی پارچه شیعی دوومه وه نووسراوه وهردهگیریت که ئه و پارچه شیعی شوگری فهزلی بیت، به لام به هوی ئه وه وه سه رجه می شیعره کانی شوکریم له دهستدا نییه نازانم ئه م پارچه شیعره بلاو کراوته وه یان نا؟ جگه له وهیش پارچه شیعره کهی شیخ رهزا جیاوازی زۆر و دیاری له تهک چاپه که دا ههیه، بۆیه وام به باش زانی پارچه کهی شیخ رهزا وهک دستخه ته که و پارچهی دیش که - وهک گوتم - به شیعی شوگری فهزلی دهزانی، له م هه له دا له تهک یهک دوو نمونهی دیدا بکهین به دیاری له م که شکۆله وه بۆ میژووی ئه ده بی کوردی.

-
- (۱) بووژاندنهوی میژووی زانایانی کورد له ریگهی دهستخه ته کانیانه وه، بهرگی هه شته م، ل ۱۹۷، سالی ۲۰۰۸، دهزگای ئاراس، هه ولێر.
- (۲) پروانه: بووژاندنهوی میژووی زانایانی کورد له ریگهی دهستخه ته کانیانه وه، محهمه د علی قهره داغی، بهرگی پینجه م، لایه ره: ۲۰۲.

شیخ رضا

دست خیاط ازل خرقة ناموس عفاف
خوش بریداست به بالای (نقیب الاشراف)
یعنی نعم الخلف حضرة کاک احمد شیخ
آنکه با شیر زند پنجه بمیدان مضاف
مصطفی نام چراغی نصب مصطفوی
وارث هاشم نقد گمز عبد مناف
مدعی کو نزنند لاف ز همسایه او
تکیه برجای بزرگان نتوان زد به گزاف
ای ترا بندگی من نه اومید طمع است
ندهم وجه کریم تو به صد وجه کفاف
تکیه بر مسند جهت ز تو اندیشه مکن
سیرانگشت ندامت نگزد اهل خلاف
خصرا تیغ زبان من شمشیر تو بس
وای ازان روز که این هردو در آیند ز غلاف
بشکافت دم شمشیر تو از مهره پشت
بگذرد نوک سنان من از حقه ناف
کمترین جود تو ای زبده اولاد حسین
خزح ده ساله دولت ز دولت خانه جاف
امتیاز از دیگران داده خدایت به سه چیز:
همت عالی و، دست کرم، طینت صاف
به زیارتگه آیاد کرامش چ عجب
سر قدم ساخته آینه ملایک به طواف
تابود همچو (بنی امیه) ب (آل علی)
چرخ درباره ارباب هنر بی انصاف

یاد آن دم ننمودی تو به سِجَلِ قضا
عصف مآگول لایلاف قریش ایلاف

شوگری فه زلی له دژی پارچه شیعره که می شیخ رهزا:

ای بتن چاک زده جامهء ناموس عفاف
پای تا سر سخنت بی ادب و خوئی خلاف
از غلطهای تو این است یک آخر که بدید
ماده رویایی که با شیر در آید به مصاف
صاحب عجب کجا همت عالیش بود
هر که دارد به جین چین نه از طینت صاف
به غصب مال یکی خوردن دادن به دیگر
نزد تو جود مگر این بود ای بی انصاف!
نه ترا هست سنان نه او باشد تیغ
نزد مردان بود اینها نه به لافست و گداز
آن صفتها که تو گفتی همه لایق یکیست
بوی مردیش به عالم رفته از قاف به قاف
استخوانهای درشت می خوری از سعدی مگر
نشنیدی چون فروشد بگیرد تا در ناف!
ز طمع یوسف طبعت شده بی قدر چنان
پیره ز لان خریدنش به یک نیمه کلاف
دم بزن مرد توام حالا به میدان سخن
خاطر نظم مرا خنجر قلاد شکاف
باشد از وصف دل آزی او صرف نظر
تا زمانی که بقصد تو در آید ز غلاف

مختصر حال خودت روز جدل می بینی
کار هر مرد به‌کردار سر آید نه‌به‌لاف
گر کنم نسخهء ناموس تو بریاد رضا
من بجانار در آتش شود مثل صحاف^(۱)
آبروی شـعـرا بردی بدین دو روی
هی به‌فرج حرمت میخ همه خانهء جاف

(۱) له ژیر ئەم دێرەدا نووسراوه (لفظ شکری آتش است تو میشوی مثل صحاف).

ئەمجارەيش بە دەستەبارەيەكى نەوازەى بى وینەى شىخ رەزاوہ دیمەوہ ئەم مەیدانە و کەرەستەيەكى دیکەى لیکۆلینەوہ و کۆکردنەوہى دیوانى شىخ رەزا دەخەمە بەردەستى ئەو کەسانەى دەیانەوئى لەمەولا کاروانى کۆکردنەوہ و لیکۆلینەوہى دیوانى شىخ رەزای تالەبانى بەرەو قوئاخى - ئەگەر کۆتايیش نەبى - نزيك له كۆتايى ببهن.

لیرەدا کە ئەم دەستەبارە دەخەمە سەر خەرمانى بەرھەمى شىخ رەزا چيگەى ئەوہ نيبه و بۆ ئەوہيش نەھاتووم، ئەو کارانەى کە پيشتر بۆ دیوانى شىخ رەزا کرانن ھەلبەسەنگینم، ئەوہندە بیری پسپۆرانى بواری لیکۆلینەوہى دیوانى شاعیرانى کورد و بەتايبەتى شىخ رەزا دەخەمەوہ، ئەو کارانەى تا ئیستە بۆ لیکۆلینەوہى دیوانى شىخ رەزا کرانن (ھيچيان) وەک پيويست ئەنجام نەدرانن. بۆ نمونە - وەک جارى ديش ئاماژەم بۆ کردوہ - (٣) دیوانى شىخ رەزاکەى کە خوا لیخۆشبوو شوکور مستەفا چاپى کرد لەوانەى پيشوو زیاتر خۆماندووکردنى پتوہ دیارە، بەلام ئەویش گەلى کەموکوورپى وای پتوہ دیارە کارەکەى لە بواری لیکۆلینەوہ دەبەنە دەرەوہ و تەنبا کۆکردنەوہيەكى بى پەپرەووکردنى زانستى تەواو و لیکدانەوہى مانای بەیتەکانە.

گلەيبی گەورە کە لەو کارە دەکریت، یان رەخنەى زۆر ئاشکرا کە لى دەگیریت، لەوہدا خۆى دەنوینت:

- مامۆستا شوکور لە سەرەتای دیوانەکەوہ باسى ئەو سەرچاوانەى نەکردوہ کە کارى لەسەر کردوون و شیعەرەکانى لى وەرگرتوون. لەم رووہوہ من خۆم دەیان پارچە شیعەرى نایابم لەبەر دەستخەتى نایاب لە تەک زانیاریدا لەبارەى دەستخەتەکانەوہ بۆ کۆپى کرد و خستمنە بەردەستى و سوودى زۆریشى لى وەرگرتن، بەلام لە بواری لیکۆلینەوہدا رەنگیان نەدايەوہ. تەنبا بەوہ دەستبەردار بووبوو لە سەرەتای دیوانەکەوہ سوپاسیکى سەرپيى کردبووم.

(٣) سەرچاوەى پيشوو، بەرگی پینجەم. ل: ٢٨٩.

– که پارچه شیعرهکان له دیوانه‌که‌دا بلآو بوونه‌ته‌وه، نه‌ینوووسیوه له چ سه‌رچاوه‌یه‌ک وه‌ری گرتوون.

– که جار‌جار باسی جیاوازیی نوسخه ده‌کات ئاماژه بۆ رهمز و نیشانه‌یه‌ک ده‌کات که پیشتر به‌روونی بۆ خوینه‌ری دیاری نه‌کردوون.

– ئه‌گه‌ر خۆی له هه‌لسه‌نگاندن و ساغ‌کردنه‌وه‌ی شیعره‌کاندا ده‌نگ و په‌نگی‌کی بووبیت په‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ده‌نگ و په‌نگه له په‌راویزی ده‌قه‌کاندا – ئه‌گه‌ر که‌م جار هه‌بی – زۆر کاله.

که ئه‌م ده‌سته‌باره ده‌خه‌مه سه‌ر خه‌رمانی شیعی‌ری شیخ په‌زا ئه‌زانم بابه‌ته‌که زۆر هه‌لده‌گرێ و په‌نگه له‌مه‌ولایش زۆر ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر بکریت و را و بۆچوونی جو‌راوجۆری له‌سه‌ر بلآو بکریته‌وه. ئه‌وه‌ی من مه‌به‌ستمه ئه‌وه‌یه ده‌قه‌که وه‌ک خۆی چۆن بۆم ساغ بێته‌وه بلآو بکه‌مه‌وه و وینه‌که‌یشی له ته‌کدا بخه‌مه به‌رده‌ستی که‌سانی شاره‌زا و شیخ په‌زا ویست، بۆ ئه‌وه‌ی له لیکۆلینه‌وه‌ی نوێی دیوانی شیخ په‌زادا چێگه‌ی خۆی بکریت.

ئه‌وه‌نده هه‌یه لێره‌دا یه‌ک دوو په‌رسیار و تیبینی ده‌خه‌مه روو، به‌لکو به‌بۆچوون و بی‌ری تیژی شاره‌زایانی بابه‌ته‌که له ته‌ک بابه‌تگه‌لی دیکه‌دا وه‌لامیان بدریته‌وه:

یه‌که‌م: ئایا ده‌بی ئه‌م شیعرانه واقیعی بن و شیخ په‌زا پۆژی دوا‌ی به‌زا‌وابوونی – وه‌ک خۆی ده‌نوو‌سپیت (دوش) – به‌م شیعرانه به‌سه‌رهاتی ئه‌و شه‌وه‌ی خۆی و بووکی گێرا بێته‌وه؟

دووه‌م: ئه‌گه‌ر وایه ئه‌م شیعرانه له شیعه‌ره کۆنه‌کانی شیخ په‌زان و بۆ سه‌رده‌می گه‌نجیی ده‌گه‌رینه‌وه، ئه‌ی بۆچی تا ئیسته له پشتی په‌رده‌وه ماونه‌ته‌وه و وه‌ک شیعه‌ره دیار و شاکاره‌کانی دیکه‌ی نه‌خراونه‌ته به‌رچاوی خوینه‌ران؟

سێیه‌م: ئایا شیخ په‌زا له‌م شیعرانه‌دا لاسایی نالیی کردووه‌ته‌وه؟ ئه‌گه‌ر وای شیخ په‌زا لێره‌یشدا – خۆی ئاسایی – سنووری بی‌ په‌رده‌ییی

به‌زاندووه، ئەگەر وایش نه‌بێ ئەوه واقیعی حالی خۆی - له‌و شه‌وه‌دا -
گێڕاوه‌ته‌وه.

چوارهم: شیخ ره‌زا له‌ دوا به‌یتی پارچه‌ شیعره‌که‌یدا باسی دوو میژووی
شه‌وی بووک و زاوایی خۆی ده‌کات، به‌لام که‌سیک به‌ئه‌نقه‌ست ئەو میژووه‌ی
سپروه‌ته‌وه، گومان بۆ ئەوه ده‌چیت به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی (هینه) که‌ی
خۆی یان (هی) بووکی، یان هه‌ردووکیانی له‌ نیوه‌ دێرده‌دا بۆ ئەو میژووه
گونجاندبێت و ئەو که‌سه‌یش - هه‌رکه‌سی بووه - ئەوه‌ی له‌ هه‌موو باس و
خواسته‌کانی ناو پارچه‌ شیعره‌که‌ به‌لاوه‌ زه‌قتر بووه‌ بۆیه‌ وای لێ کردووه.

پنجهم: پارچه‌ شیعره‌که‌ به‌یاسای فه‌سیده - که‌ ده‌بێ کۆتایی، واته
قافییه‌ی، هه‌ردوو نیوه‌ به‌یتی یه‌که‌م وه‌ک یه‌ک وابێت - سه‌ره‌تا که‌ی ناتاوه‌وه، له
ته‌ک ئەوه‌یشدا ناوینشانی پارچه‌ شیعره‌که‌ به‌دروستی نووسراوه‌ و وا پێ
ناچیت ناتاواو بیت و هه‌چی لێ که‌وتبێت، مه‌گه‌ر بلیتین نووسه‌ره‌وه‌ی
ده‌ستخه‌ته‌که‌ به‌ئاره‌زووی خۆی - له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت - چه‌ند به‌یتکی له
سه‌ره‌تای پارچه‌ شیعره‌که‌ بواردبێت.

شه‌شهم: ئەم پارچه‌ شیعره‌ بۆ یه‌که‌م جار وه‌ک که‌ره‌سه‌ی خاوه‌ن بۆ ئەو
مامۆستا و پسپۆرانه‌ی له‌مه‌ولا خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی شیخ ره‌زا ده‌بن
بلاو ده‌که‌مه‌وه. بۆ ئەم قوناغه‌یش وا بزائم لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی به‌یته‌کان
و ماناکردنی وشه‌کان کاریکی زۆر پتویست نییه‌ و ئەوانه‌ ئه‌خه‌ینه‌ ئه‌ستۆی
ئەوانه‌ی له‌مه‌ولا سه‌رجه‌می دیوانی شیخ ره‌زا به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیه‌وه‌ بلاو
ده‌که‌نه‌وه.

هه‌هه‌تم: وه‌ک باسی ئەوه‌م کرد له‌وانه‌یه‌ ته‌ئسیری نالی به‌سه‌ر شیخ ره‌زاوه
هه‌بێت له‌م پارچه‌ شیعره‌دا، دوور نییه‌ شیخ ره‌زا ناگای له‌ وه‌فایی و پارچه
شیعری (شیرین ته‌شی ده‌رپسی) که‌ی بووبێت، چونکه‌ له‌ نیوان ئەو قسه‌ی
شیخ ره‌زادا که‌ ده‌لی:

«گل پریشان گشت و پژمرده ورق» و

بهیته‌که‌ی وه‌فاییدا که ده‌لی:

به‌دل به دیده سۆسه‌ن به‌غونچه گۆل یه‌رق بوو
شه‌شپه‌ره‌که‌ی (وه‌فایی) کولوفت و تیژ و ره‌ق بوو
گۆلی (.....) هه‌مـوو وهره‌ق وهره‌ق بوو
به‌عاره‌قی عوروقی که سه‌رخۆشی عه‌ره‌ق بوو
به‌مه‌ی چ موسته‌حه‌ق بوو، شیرین ته‌شی ده‌رپسی^(٤)
نزیکی و له‌یه‌کچوون هه‌یه.

باسیکی دستخه‌ته‌که:

ئهو دستخه‌ته‌ی ئەم شیعرا نه‌ی لی وهرگیراوه که نجینه‌یه‌کی که موینه‌ی
سامانی که له‌پووری ئەده‌بی کوردیه‌ی و شیعری گه‌لیک له گه‌وره شاعیرانی
کوردی تێدایه، به‌داخه‌وه سه‌ره‌تا و کۆتایی نه‌ماوه، نازانری کۆ
نووسیویه‌تییه‌وه، خه‌ته‌که‌ی - به‌شی زۆری - خه‌تیکی زۆر خۆشه، خه‌تی یه‌ک
دوو که‌سی دیکه‌ی تێدایه خه‌تی ئەوان وه‌ک خه‌تی نووسه‌ره‌وه‌ی سه‌ره‌کی
که‌شکۆله‌که نییه.

وه‌ک کۆتایی نه‌ماوه و ناوی نووسه‌ره‌وه و میژووی نووسینه‌وه‌ی پێوه نییه،
لاپه‌ره (٢٣)ی دواي روباعیه‌کی سه‌عدی نووسراوه:

(برای نورچشمی توفیق نوشته شد. یادگار بماند ١٣٣٥)

واته: بۆ نووری چاوم توفیقم نووسی، تا به‌یادگار بمینی، سالی ١٣٣٥.
ده‌توانین له‌مه‌وه بلین: ده‌گونجی که‌شکۆلی ئەو توفیق ناوه بوویت، یان
که‌وتبیته‌ لای ئەو، به‌لام مه‌رج نییه له‌و میژووه‌دا نووسرابیته‌وه و له‌وانه‌یه
گه‌لی پیش ئەو میژووه نووسرابیته‌وه.

که‌شکۆله‌که که‌مه‌رخه‌میکردن له‌ عاستیدای پێوه دیاره و جارێک - ئەگه‌ر

(٤) پروانه: میرزا عه‌بدوهره‌حیمی ساپلاخی، دیوانی وه‌فایی، لیکنۆینه‌وه‌ی محه‌مه‌ه
عه‌لی قه‌رده‌غی، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ١٩٧٨، ل: ١٩٨.

زیاتر نه بیت - که وتووته ناو ئاو و تهر بووه، به لأم خو شبه ختانه
 مهرکه به که ی چاک بووه و ئاوکه - هرچند هندیک شیواندوویه -
 نه یکوژاندووته وه و چند جیگه به کی که دوی نووسینه وه ی به که م جار
 به مهرکه بیکی تر نووسراونه ته وه، هرچی بهر ئاوکه که وتوو، شوراوته وه و
 ناخوینریتته وه. له یه کیکی له شوینه شوراوانه دا پارچه به ک، یان روباعیبه ک،
 بۆ میژووی کوچی دواایی که سیک نووسراوه، میژووکه ی ده خوینریتته وه و
 سالی ۱۳۱۶ک-یه.

ده ستخته ته که تیکرا، ئه وه ی که ماوه، (۳۲۷) لایه په یه. جگه له م پارچه
 شیعره ی شیخ رهزا که لیره دا بۆ یه که م جار بلاو ده بیتته وه، چند پارچه و تاک
 و روباعی شیخ رهزای تیدایه له وانه:

۱- سه بند شیخ رضا:

ای جهان آفرین ثنا گویت

۲- ای ریزه خور خوان نوالت مه و ماهی.

حهوت به یته نیوه ی شورراوته وه.

۳- مهر بووته حه یاتم به سوله یمانی و خاکی.

۴- خزمنه مه دن په نجه له گه ل عه شره تی جافا.

۵- در باغ خیال تو دلم گشت سخن سنج.

۶- هر بلوکیکی عه جه م حاکمی غه مزه کونه بی.

۷- هۆده به کم هه یه به قه در له پی.

ئه مه هیش ئه و پارچه شیعره ی که له م هه له دا بلاوی ده که مه وه:

کلام شیخ رضا در هنگامی که زفاف باحلیله خود نمود:

دوش آمد در برم آن آفتاب

مثل شمس تطلع فوق الافق

با جمال چون پری شد جلوه گر

تا فلک نور رخس بست ته تتق

کاکل مشکین به طرف عارضش
همچو مار دور گنجی در حلق
تیر مژگانش به قصد صید دل
زلف مشکینش کمنداست و هق
نخل قدش همچو سرو کاشمر
خوشه‌های زلف به روی چون نمق
گفتمش: مارا زکات حسن ده
تو غنی شهری و من مستحق
گفت: دو بوس از زکات حسن خویش
می نهم بر خوان اخلاص، ای عنق
چون شنیدم این بشارت زان نگار
جستم و چسپیدمش همچون علق
آندر آغوشش کشیدم تنگ تنگ
سخت پیچیدم بر او همچون عشق
برکشیدم بند شلوارش زیا
وزحیا رخسار او شد پر عرق
گشت عریان آن سرین چون بلور
همچو بادام مقشور بر طبق
نه غلط کردم چو نیکو دیدمش
کوه برفین گشته از منشار شق
بر قفا افکندم و جستم براو
همچو شیری بسته بر سینهء وشق
ساق سیمینش ز جا برداشتم
(قد بدا لی الصبح والفجر انفلق)

همچو مصروعی که بیند ماه نو
کف به لب آورده حمران از شَبِيق
وز پی تعظیم او بر پای خِوَاسْت
ریخت اندر دامنش مششتی ورق
چون بدیدم حقهء سیمین او
هر دو چشمانم برون شد از حدق
از وفور شهوت و فرط هوا
آسمان از ریسمان ناکرده فرق
چون فشردم در میان حقه‌اش
شد حجاب از دامن خورشید شق
نعره ای زد آن چنان از هوش رفت
باز آمد در آنین و جق وق
گفت: ای بی رحم سنگین دل چه بود
مهر من ز انگشت پشتت گشت شق؟!
پردهء ناموس من کز لطف بود
نرم تر از قاقم و خز و دلق
بر دریدی با عمود یک گزی
هیچ نندیشیدی از رب الفلق!
من ز خجالت سر به زیر انداختم
همچو عاصی روز محشر پیش حق
چون مرا مخجول دید و منفعل
دستها در گردنم بنمود طوق
بوسه می داد او لبان من چنان
کز صدای بوسه می آمد شرق

حلقه ای گشتیم چون انگشتی
 جان به جان پیوسته گشت و ملتحق
 صحنهء خانه پرشد از آب انار
 گل پریشان گشت و پژمرده ورق
 چون اساس قافییه بس تنگ بود
 اسب فکرت ماند چون خر در زلق
 ورنه در این داد معنی دادمی
 چون بیانات (لبید) و (فرزدق)
 در زفافش خوان دو تاریخ ای (رضا)
 زف... .. لیا یا غرق

دو خال به پهراویزی دیوانی شیخ رهزاه

خالّی یه کهم:

وهک گوتوومه نازانم له چاره‌ی من وا نووسراوه که زوو زوو به‌ره‌م و شوینه‌واری دهگمن و بلاونه‌کراوه‌ی شیخ رهزا بدؤزومه، یان هؤی گه‌ران و پشکنینی زؤرم به‌شوین ئه‌م جوړه شتانه‌دا، یان زؤریی شوینه‌واره‌کانی شیخ رهزایه، یان هؤگه‌لی دیکه‌یش، که ناوبه‌ناو ریگه‌م له شتی وا ده‌که‌ویت پیشتر باسیان نه‌کراوه؟ به‌ه‌رحال و هر کامیان بیت تیکرا ئه‌وه دهرده‌خن که ژیان و به‌سه‌ره‌اتی شیخ رهزا و دیوان و به‌ره‌مه‌کانی زؤریان به‌به‌روه‌ ماوه و گه‌لی شتیان تیدا ماوه جیگه‌ی باس و خواست و تیرامان و لیکؤلینه‌وه بن. هرچؤن هه‌بیت گه‌لی جار ویستوومه قه‌له‌می خؤم له‌و بابه‌تانه بیاریزم و بؤ که‌سانی دییان به‌جی بیلّم، به‌لام دواپی ناچار بووم خؤم له‌ناو بابه‌ته‌کاندا ببینه‌وه.

ئه‌مجاره‌بیش له ئاسؤی دوو بابه‌تی جیاوه به‌کورتی ده‌جمه‌وه په‌راویزی دیوان و ژیانی شیخ رهزا و له دهرگای ئه‌و بابه‌تانه ده‌ده‌مه‌وه و دهرگاگان به‌کراوه‌یی بؤ لیکؤله‌وانی داهاتووی دیوانی شیخ رهزا به‌جی دیلّم:

له کتیبی (محمد فیضی الزهاوی)^(۱) و (بووژاندنه‌وهی میژووی زانیانی کورد له ڕیگهی دستخه‌ته‌کانیانه‌وه) دا^(۲) گومانی خۆم له‌وه‌دا دهربری که ئه‌و به‌یت و شیعر و جنیو و داشۆرینانه‌ی له نیوانی شیخ ره‌زا و موفتی زه‌هاویدایه، که به‌دهم خه‌لکه‌وه‌ن و له دیوان نووسراوه‌کانیشدا نووسراون، راست و بی‌هه‌له‌ بن و گومانم بو ئه‌وه چوو ده‌ستی‌ک له پشته‌ی په‌رده‌ی ئه‌و شانۆوه بی‌ت و ناحه‌زانی‌ک ئاگری ئه‌و دوژمنایه‌تییه‌یان خۆش کرد بی‌ت. به‌به‌لگه‌یش ئه‌وهم ڕوون کرده‌وه.

هه‌ر لێره‌یشدا وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی ڕیزی تاییه‌تی شیخ ره‌زا بو موفتی زه‌هاوی ده‌لیم، شیخ ره‌زایه‌ک به‌موفتی زه‌هاوی بلێت:

«ئهی ماده‌ری گیتی تۆ هه‌تا ئیسته‌ نه‌زای
زاتیکی وه‌کو فه‌یزی ئه‌فه‌ندی زه‌هاوی
مومکین نییه ئیدراکی حه‌قانیق به‌ته‌واوی
مومکین نییه ئیدراکی نه‌کا زیهنی زه‌هاوی!»^(۳)

یان شیخ ره‌زا موفتی زه‌هاویی له ڕیزی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ و موفتی چاوماردا دابنیت و له عاستیاندا بلێت:

بیحه‌مدیللا نه‌ما کاک ئه‌حمه‌دی شیخ و
زه‌هاوی مرد و گۆری گوم بوو چاومار^(۴)

(۱) ڕه‌وانه: محمد فیضی الزهاوی، نبذة عن حیاته وشيء من آثاره، تألیف: محمد علی قرداغی، دار آراس، ۲۰۰۴، ص: ۱۹۸ وما بعدها.

(۲) ڕه‌وانه: محمه‌د علی قه‌رده‌اغی، بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له ڕیگهی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه، به‌رگی پینجه‌م، چاپخانه‌ی (شرکه‌ الخساء...) بغداد، ۲۰۰۳-ک، ۲۸۸. ل: ۲۸۸.

(۳) ڕه‌وانه: دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، ساغکردنه‌وه و شه‌رحی شوکور مسته‌فا، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، ل: ۲۲۸.

(۴) ڕه‌وانه: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل: ۴۲۱.

چۆن بروا دهكریت دوايي بیت قسهی وای پئی بلیت كورد گوته‌نی: «بیخه‌یته
سه‌ر نان سه‌گ بۆنی پتوه نه‌کات؟»

چهند تاک و به‌یتی دی شیعرى شیخ ره‌زا و - ئەمجاره‌یان - جه‌میل سدقی
زه‌هاویم ده‌ست كه‌وتوو، كه‌ به‌شیعرى هه‌مان سه‌رچاوه‌یان ده‌زانم كه‌ له
كتیپی (محمد فیضی الزهاوی) دا باسیم كرد. واته: به‌پیلانی مه‌حموود شوكری
ئالووسی و ده‌ست هه‌لبه‌ستی ئەویان ده‌زانم و ناتوانیت خۆی راسته‌وخۆ به‌و
شیوه‌ قسه‌ به‌بهنه‌ماله‌ی زه‌هاوی بلیت و شیخ ره‌زا ده‌کات به‌ده‌سکه‌لا و له
پهنای ئەوه‌وه مه‌به‌ستی ناشیرینی خۆی بلاو ده‌کاته‌وه و ده‌یخاته ناو ئەده‌بیات
و دیوه‌خانی پیاوماقوولانی ئەو سه‌رده‌مه‌ی شارى به‌غداوه. من ئیسته‌یش
ده‌لیم و ده‌یلیمه‌وه، ئەگه‌ر بزانه‌م به‌بیده‌نگبوونی من ئەو شیعر و باب‌تانه
به‌لگه‌ی ده‌کرین و باسه‌کان ده‌کوژینه‌وه، ئەوه له‌ عاستی خۆمه‌وه بیده‌نگه‌ی لى
ده‌که‌م، به‌لام كورد گوته‌نی «قسه‌ كه‌وته زاری ده‌که‌وێته شارى» و ره‌نگه‌ ئەم
به‌یتانه‌ی ده‌ست من كه‌وتوون و به‌یتگه‌لیكى دیکه‌یش كه‌ هه‌شتا نه‌ماندیون و
لاى ئەم و ئەو و له‌ پهنای كتیبه‌ كۆنه‌کاندا ماونه‌ته‌وه، نوسه‌خه‌یان له‌ گه‌لى
جیگه‌ی تر هه‌بیت و سه‌به‌ینى كه‌سانىك رێیان لێیان بکه‌وێت و به‌بۆچوونى
خۆیان له‌سه‌ریان بنووسن و ئاگایان له‌ هه‌ندىك راستى نه‌بیت كه‌ من په‌یم پئی
بردوون و له‌و رووه‌وه شیعه‌ره‌كان به‌ئاکاریكى دیکه‌دا به‌ن.

به‌لگه‌ی ئەم بۆچونه‌ی شه‌م له‌ خودى ئەو به‌یتانه‌دايه كه‌ ده‌ستم كه‌وتوون.
هه‌ندىك له‌و به‌یتانه‌ی ده‌ستم كه‌وتوون و لێره‌دا تۆماریان ده‌که‌م، به‌خه‌تى
(عه‌باس عه‌زاوى)ن، عه‌زاوى ده‌لى: له‌ فلان كه‌سم وه‌رگرتوون. ئاشكرایشه‌ كه‌
ئەو له‌ كه‌سانى تری وه‌رگرتبیت، ئەوانیش یان بۆ كه‌سانى تریشیان
گه‌یراهه‌ته‌وه، یان له‌ كه‌سانى تریان وه‌رگرتوون، یان هه‌ردووکیان. وه‌ك
به‌لگه‌یه‌كى دیکه‌یش بۆ قسه‌كانى پێشووم كه‌ مه‌حموود شوكرى ئالووسی له
پشتى په‌رده‌ی ئەم شانۆه‌یه، ئاماژه‌ به‌وه ده‌که‌م كه‌ له‌سه‌ر تاكه‌ به‌یتى كه‌
ئەویش دباره‌ هه‌ر ده‌س هه‌لبه‌ستی (محمود شكري الالوسی) خۆیه‌تى و
نووسیه‌یه:

اگر پرسند: چرا مفتست جماع در خانه مفتی؟

وصیت کرد مرحوم وقف عام بنمود کس و کونرا

ثالووسی هاتووہ ئہم بہیتہی - دواى ئہوہی کہ ہہ لى بہستووہ - کردووہ بہ
(مقدمہیہ کی مسلم) و نہ تیجہی لہ سہر دروست کردووہ و بہ ئاووتاوئیکی
زۆرہوہ شہرچیکی بی ئابرووانہی کردووہ. کہ بہختی ثالووسی لہ لامہ.

دہتوانین لہم بہیتہیشوہ بق ئوہ بچین کہ پارچہی:

«در ہجو دختر مفتی بغداد»

رہنگہ سہرتاسہری دہست ہہ لہبہستی ثالووسی بی و شیخ رہزا ئاگای لی
نہ بیت؛ چونکہ ہہر ئہم بہیتہی ئیرہ لہو پارچہ شیعہردا بہم جوڑہ ہاتووہ:

جماع مفت اگر خواهی برو در خانہ مفتی

در آنجا قدر یک جو نیست صد خرمن، کس و کون را^(۵)

پیش ئہوہی بیمہ سہر بلاوکردنہوہی شیعہرکان، و ہک خوین، دہ لیم: سہیر
ئہوہیہ مامؤستا شوکور مستہفایش لہم ہوارہدا پچی ہہ لخلیسکاوہ و بی
ئہوہی بہ خوئی بزانتیت بنہ مالہی موفتی زہاوی لہ تہک (نہ قیبی بہ غدا) دا
تیکہ ل کردووہ. بہیتیک لہوانہی کہ لہ لای منیش ہہیہ و دہقہ کیش وای
دہردہخات لہ ہہ جووی نہ قیبی بہ غدادایہ و ئہمہ دہقہ کیشہ تی:

ارجح بغدادا وائی غریبہا

علی جنة الفردوس لولا (نقیب)ها

مامؤستا شوکور مستہفا ہہمان دہقی ہیناوہ بہ لام کہ دواپی لیکدانہوہی
لہ سہر دہکات کوٹایی بہیتہ کہ دہگوریت و دہیکات بہ:

ارجح بغدادا وائی غریبہا

علی جنة الفردوس لولا جمیلہا

(۵) ئہم بہیتہیان لہ دیوانہ چاپہ کدا ہہیہ. بروانہ ل: ۵۴۷.

لهویش سهیرتر دوا بهدوای ئه وه ده لیت:

«لاویک ئه م بهیته ی کردووه به پینج خشته کییه ک ده لئ:

عجبت لنفسی کیف ضاع نصیبها

من العیش فی ارض وانی ادیبها

فمن ظلمها اذ بان عنی نصیبها

«ارجح بغدادا وائی غریبها

علی جنة الفردوس لولا جمیلها»^(۶)

مامۆستا شوکور ده بوو ناوی ئه و لاوه بنووسی که قافیه ی (... لها) و (...)

بها) ی له یه ک پینج خشته کیدا تیکه ل کردووه.

مامۆستا شوکور ئه مهیشی به سه ردا تی په ریوه که (جمیلها) و (غریبها)

ناگونجین و راستییه که ی (نقیبها) و (غریبها) یه.

دهقی بهیته کان:

قبیل الموت قال ابوجمیل

لزوجه: اصبری صبرا جمیلا

فلم تصبر عن الفحشاء یوما

وقد جعلت سبیلیها سبیلا

شیخ رضا

لي ذکر لاست رضا

یعدل من بناته

لاتعجبوا من ذکرى

دون الملام شیق

ولاسته ینطلق

کل طویل أحمق

جمیل الزهاوی

(۶) ئه م بهیته ییش به شیوه یه کی دی هه یه، پروانه ل: ۲۱۳.

وضعت زبي على أرزب بنت رضى
والقلب خافق والصبر مرتحل
فزله من عجل منه لمضطرطها
وقد يكون مع المستعجل الزلل

جميل الزهاوي

الكويتى كامل..

بندن صوركر بن طا نيرم ال جميلى
اصحاب مكارم (مخازى) ولد واب وعم وجد

.....

لا عانق الا وعليه لهم اليد

للشيخ رضا الطالباني، ولكن الشطر الاول من البيت الثاني قد نسيه محدثي
ولم يذكره. انتقل ذلك عن شاكر عطيه.

ئمانه بهخهتى عهباس عهزاوين وهك خوڤيان نووسيمين.

ئمانهى خوارهوهيش بهخهتى مهحموود شوكرى ئالووسى دهزانم:

«للشيخ رضا الطالباني في جميل دعى الزهاوي»:

احرقتني جميل نار هواكا
ان ايرى وخصييتي فداكا
خذه مني مفضضا ببزاق
واعطنيه مدهنا بخراكا
كيف سماه بالجميل ابوه؟
قبح الله يا جميل اباكا

ولدت جمیلا امه من دبرها
فلذا ترى اثر الخرى في وجهه

في مضغ اعراضهم من خبزهم عوض
بنى النفاق وابناء الملاعين

ئەم بەیتەى دوایی بى ئەوەى درايىتە پال کەس لەو پەردايە کە بەختەى
ئالووسى دەزانم.

خالى دووهم:

ماوهیهک لەمەوپىش مامۆستا ئەحمەد پشدهرى باسى بۆنەى وتنى پارچە
شيعرى:

«شاه والا وقت طالع روى در ادبار داشت

این دل غم منزلم را غرق در اقدار داشت»

شیخ رەزای کرد و وتى: چەند سالیك لەمەوبەر پیاویك لیكۆلینەوہیەکی
لەسەر ئەم پارچە شیعەرە بۆ هیناوم و من ھەرۆك خۆى دامناوہ، وتى: «ئەگەر
حەز دەكەى بۆتى دەهینم»، لەگەڵ سوپاسدا لیكۆلینەوہكەى بۆ هینام، كە
كارى مامۆستایەكە ناوى (عەلى حەمەدى برايم) ە. میژووى نووسینەكە دیار
نییە. خەتەكەى نوێیە. نووسینەكەى ئەم مامۆستا لیكۆلینەوہى زۆر و وردتى
دەوێت تا تیایدا بگەینە ئەنجامى دروست، بەلام من لەم ھەلەدا پوختەى
كارەكەى ئەو مامۆستا بەرێزە دەخەمە روو بەلكو بۆ لیكۆلینەوہى داھاتووى
دیوانى شیخ رەزا سوودی خۆى ھەبێت.

بەپێى ئەو لیكۆلینەوہى مامۆستا (عەلى حەمەدى برايم) ئەم پارچە
شيعرهى شیخ رەزا وەلامى نامەیهكى ناسرەدین شای قاجارە^(۱) كە داواى لە

(۱) داواى لیبووردن لە خوێنەرانى ئازیز دەكەم كە لە چاپى پێشووئى ئەم وتارەدا، لە
جیاتى (ناسرەدین شای قاجار) نووسرابوو (ئەحمەد شای قاجار). ئەوەى
پێشوو ھەڵەیه.

شیخ رمزا کردووه مانای ئهو بهیتهی حافزبی بو لیک بداتهوه که دهلی:

«بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت»

ئهمه‌یش کاتیک بووه که ناسره‌دین شا مانای ئهم بهیتهی له شاعیرانی ئهو سرده‌مهی فارس پرسویه و کهسیان به‌دلی ئهو مانایان لیک نه‌داوته‌وه. دواپی شه‌ویک ناسره‌دین شا له‌لای خیزانه‌کانی دانیشتنه‌وه که سی ژنی هه‌بووه به‌ناوه‌کانی: (جهان) و (حیات) و (فهنا) له‌و دانیشتنه‌دا ئهو باسه دینیتته گۆرپی و دیاره خیزانه‌کانیشی رۆشنبیر و شاعیر بوون. ئه‌وه‌یان لا دهرکینتی که مانای ئهو بهیتهی مه‌به‌سته و کهس به‌دلی ئهو مانای لی نه‌داوته‌وه. ئهمه‌یش له شیوه‌ی گفتوگۆیه‌کی ئه‌دیبانه‌دا ده‌بیت و ناسره‌دین شا ده‌لایت:

نشسته به میان سه دل‌بهر و دو دلم

نمی دانم صحبت باکدام کنم درین میان خجلم

له‌و کاته‌دا جیهانی ژنی دیتته قسه و ده‌لایت:

تو که پادشاه جهانی، جهانت به کار آید

اگر جهان نباشد پادشاهی به چه کار آید

دوای ئهمه حیات دیتته وتار و ده‌لایت:

جهان خوش است، لیکن حاجت حیات می باشد

اگر حیات نباشد، جهان به چه کار آید

دوای ئهمه‌یش فهنا خان به‌م دیره شیعره به‌شی خۆی تی ده‌خات:

جهان و حیات هر دو را بی بقاس

فنا را طلب کن که آخر فناست

شا وه‌لامه‌که‌ی خاتوو فه‌نای به‌دل ده‌بیت و بریار ده‌دات ئهو شه‌وه له ته‌ک

ئهو‌دا به‌سه‌ر بیات.

شه‌و له نیوان قسه و باس و خواستدا ناسره‌دین شا به‌یته‌که‌ی حافز

دینیتته‌وه ناو و پوو ده‌کاته خاتوو فه‌نا و ده‌لی: «نازداره‌که‌م تو ده‌زانی من

هینده‌ی تاجی شاهی و مولکی ئیران دلم به‌شیعر و ئه‌ده‌بیات خو‌شه و ئهو

دیره هه‌لبه‌سته‌ی حافزیش کاری کردووته سهر هه‌ست و دهروونم.»
 خاتوو فه‌نا ده‌لّی: «به رای من ئەمرۆ شاره‌زاترین که‌س له زمان و ئەده‌بی
 فارسیدا که‌سیکه به‌ناوی شیخ ره‌زای تاله‌بانی که ئیسته له شاری
 که‌رکوکه.» ناسره‌دین پاشا ده‌لّیت: «به‌لگه‌ت چیه؟ شاژن ده‌لّیت: ماوه‌یه‌ک
 له‌مه‌ویه‌ر دیوانیکی ده‌ست‌نووسی ئەو شاعیره‌م له سنه‌وه بۆ هاتوو، به‌راستی
 هه‌لبه‌سته‌کانی لووتکه‌ی شیعرێ فارسین و شان له شانی شیعره‌کانی حافز
 ده‌ده‌ن.» ناسره‌دین شا نامه‌یه‌ک ده‌نووسیت و ده‌یدا به‌شابه‌نده‌ر و ده‌ینێری
 بۆ که‌رکوکه. شابه‌نده‌ر ده‌که‌وینته‌ی ری به‌ره‌و که‌رکوکه و له‌و سه‌رده‌مه‌دا (نازم
 به‌گی تورک) والیی که‌رکوکه بووه له لایه‌نی ده‌وله‌تی عوسمانییه‌وه. دوا
 ئەوه‌ی پیشوازی له شابه‌نده‌ر ده‌کات شابه‌نده‌ر ده‌لّی: «من نامه‌ی ناسره‌دین
 شام بۆ شیخ ره‌زا هیناوه.» ده‌نێرن به‌شوین شیخ ره‌زادا و شیخ ره‌زا دیت و
 نامه‌که‌ی شای ده‌ده‌نی؛ شیخ ده‌لّیت: «شا به‌م نامه‌یه داوای مانای به‌یتیکی
 حافزی شیرازی لی کردووم. مؤله‌تم بدن تا سبه‌ینی.»

به‌یانی شیخ ره‌زا وه‌لامی نامه‌که‌ی شای دایه‌وه ده‌ستیان. که شابه‌نده‌ر
 که‌راپه‌وه لای ناسره‌دین پاشا و نامه‌که‌ی شیخ ره‌زای دای. ناسره‌دین شا
 به‌خوینده‌وه‌ی نامه‌که‌ی شیخ ره‌زا له توانا و وردیی شیخ سه‌رسام ده‌بیت و
 دوا چهند رۆژیک شاعیر و ئەدیب و کولتورناسانی ئەو سه‌رده‌مه‌ کۆ
 ده‌کاته‌وه و نامه‌که‌ی شیخ ره‌زایان بۆ ده‌خوینته‌وه و سویند ده‌خوات و ده‌لّیت:
 «ئه‌گه‌ر حافز خۆی زیندوو ببیته‌وه ناتوانی مانای ئەو به‌یته‌ی خۆی وه‌ک شیخ
 ره‌زا لیک بداته‌وه.»

ئهمه‌ کورته‌ی باسه‌که‌یه و هیوادارم بتوانم زیاتر لیتی بکۆلمه‌وه و بگه‌مه
 ئەنجامی دروست تیایدا، چونکه وه‌ک ئیسته گه‌لێک که‌لێن له باسه‌که‌دا هه‌یه،
 وه‌ک نه‌بوونی نامه‌که‌ی شیخ ره‌زا و نه‌بوونی نامه‌که‌ی ناسره‌دین شا
 به‌ده‌سته‌ختی خۆیان، یان به‌ده‌سته‌ختی که‌سانیکی سه‌رده‌می ئەوان، یان
 سه‌رچاوه‌یه‌کی کۆن. به‌ئکو له‌مه‌ولایش سه‌رچاوه‌ی دی هه‌لّ بدا و که‌سانی
 شاره‌زایش له باسه‌که‌ له‌سه‌ری بنووسن و لیتی بدوین.

له په راوړيزی کارکردن بۆ لیکۆلینه وهیوکی زانستیانهی

دیوانی شیخ رهزای تالهبانیدا

به هۆی ئه وهوه زۆر سه رگه رمی کۆکردنه وه و ده ستخستنی که شکۆل و به یاخى و ده ستخه تی مامۆستایانی کورد بووم و له و ریگه یشدا بى ئه نجام نه بووم و به ده ستی خالى نه گه راومه ته وه و گه لى به ره هم و شیعرى شاعیرانی کوردم به زمانه کانی عه ره بى و کوردی و فارسى و تورکی چنگ که وتوو، له ریگه ی ئه نجامدانى لیکۆلینه وه ی دیوانى شاعیراندا و ده سگورویى و سه رچاوه پیشاندانى ئه وه که سانه دا ریپوارى سه ر ئه و ریگه بوون دريغيم نه کردوو.

یه که یک له وه که سانه ی به ره همی زۆرى بلاوکراوه و بلاونه کراوه يم له لا کۆبووه ته وه شیخ رهزای تالهبانییه. بۆ ئه میش وه که سانی دى ئه گه ر بیستبیتم یه کیک خه ریکی کاریکه بۆ شیخ رهزا، خۆم به ئه رکی خۆم و به ده ستی خۆم چیم له لا بوو بیت بۆم بردوو و ماوه ی ئه وه یشم پى داوه سوودى ته واوى لى وه ریگریت. بۆ نمونه باسى د. عیزه دین مسته فا ره سوول ده که م که چه ند پارچه شیعرى بلاونه کراوه ی شیخ رهزام دایى و بلاوى کردنه وه^(۱).

لیره دا نامه وى ناوى ئه وه که سانه - گشتیان - به ینم. ئه وه ی مه به ستمه ئه وه یه ئامازه بۆ دیوانى شیخ رهزا که ی خوا لیخۆشبوو مامۆستا شوکور مسته فا بکه م. که وا ده زانم - جگه له وه ی گه وره ترين کاره که تا ئیسته بۆ دیوانى شیخ رهزا کرابیت - ئه گه ر له هه موو ئه و کارانه ی پیش ئه و کراون باشتر نه بى له زۆریان باشتره. به لام به داخه وه له م کاره یشدا لیکۆلینه وه ی دیوانى شیخ رهزا وه ک پى و یست و به لیکۆلینه وه یه کی زانستی یه کلا نه کراوه ته وه و زۆرى ماوه لیکۆلینه وه ی دیوانى شیخ رهزا له دوا قوناغى نزیک بیته وه. ده مه وى له م ده رفه ته دا به کورتى و به پوختى چه ند سه رنجیک له سه ر

(۱) بروهانه: شیخ رهزای تالهبانى، دوکتۆر عیزه دین مسته فا ره سوول، به غدا، چاپخانه ی عه لاء، ل: ۱۴۰.

ئۇ رەنجه دەرىم كە مامۇستا شوكور مستهفا بۇ ديوانى شىخ رەزا داويه تى. * لە پيش ھەموو شتەي كدا بۇ كارىكى وھا گەورە دەبى لىكۆلەوھ لە پيشەكى كارەكەيدا رىياز و بەرنامەيەكى ديارى ھەبىت و بەخاىل و ژمارە و وىنە و بەلگە و بۆچوون، دەيوئى چى بكا ھەمووى بەخوينەر بلىت و دەستى خوينەر بگرىت بۇ ئەوھى پىي بلىت: من لىرەدا ئەمەم كر دووھ و مەبەستم لىي ئەوھيە .

* دەبى لىكۆلەوھ تا دەنگى دەروا و مەچەكى دەچەرخى و وزەى تىدايە بۇ سەرچاوھ بگەرىت و لەم رىگەدا رىگە بەھەستى ماندوو بوون نەدات دزە بكاتە ناو دل و مىشك و لەشەوھ .

ئەو سەرچاوانەيش كە بەدەستيان دىنى و دەبنە كەرەستەى باسەكەى دەبى ھەلىان بسەنگىنى و بەپى رەسەنى و كۆنى و دانسقەيىيان پۆلىنيان بكات و يەكە يەكە باسيان بكات و ئەوانە روون بكاتەوھ - بۇ ھەر يەككىيان - چەند لاپەرەيە و كەى و لە كوئ و كى نووسيوھتتەوھ . لايەنە بەھىز و لاوازەكانيان و حالەتى جزوھەند و پارىزراوى و شىرى و پەرىپوتى... تاد بنووسى .

دواى ئەمانە بەژمارە و لەسەر ئەو پىناسەى سەرەوھ باسى ئەوھ بكات تىكرا چەند سەرچاوھى لە بەردەستدایە و كاميانى كر دووھ بەدايكانە و لەبەرچى . دواى ئەمانەيش بۇ ھەر سەرچاوھەك نىشانەيەك يان ژمارەيەك دابنىت و بەدرىژايى كاركردى لە لىكۆلىنەوھكەيدا پەپرەويى ئەو نىشانە و ژمارانە بكات .

ئەمانە بەكورتى ھەلومەرجى لىكۆلىنەوھى زانستين و ھەر لىكۆلەوھەك بىەوئى كارەكەى سەرکەوتوو بىت دەبى بەو پىدوانەى سەرەوھ پىوانە و كىشانەيان بكات و لە سەنگيان بدات .

مامۇستا شوكور مستهفا لە ديوانى شىخ رەزاي تالەبانيدا ئەمانەى پشتگوئى خستووھ و ھىچىك لەمانە لەو ديوانە چاپەدا رەنگ ناداتەوھ . ديارە ئىمە نازانين مامۇستا شوكور چەند سەرچاوھى لە بەردەستدا بووھ و

چۆن بوون. بەلام ئەوهی من ئەیزانم ئەوهیه من کۆمه‌لیکی باش بهیاخی و کەشکۆل و دەستخەتی نایاب - ئەوانەى پێوه‌ندیان بەدیوانى شێخ رەزاویه- م بۆ کۆپى کرد و دامە دەستی، کە هەریه‌که‌یان بۆ ئەو کاره‌ نرخی به‌رز و تاییه‌تی خۆیان هه‌یه.

بەلام مامۆستا شوکۆر به:

«زۆر سپاسی کاک محەمەد عەلى قەرەداغى دەکەم، زۆرى به‌یاز و دەست‌نووسی بۆ فەراهەم کردم». (ل: ٤) له‌ کارى ئەو به‌یاز و دەست‌خەتانه‌ بووه‌ته‌وه و له‌ دیوانه‌که‌دا رهنگ‌دانه‌وه و دیاریکردنیان دیار نییه. (٢)

(٢) هیوادارم ئەم کاره‌ى مامۆستا شوکۆر به‌رانبه‌ر به‌ من له‌ که‌مه‌ته‌رخه‌مى و خه‌مساردییه‌وه‌ بێت و مه‌به‌ستى پشت‌گۆیخستن و به‌ژێر لیوه‌وه‌کردنى خه‌مخۆرى و دڵسۆزى من نه‌بێ. وه‌ک (بنکه‌ى ژین) به‌رانبه‌رم کردى. جیگه‌ى خۆیه‌تى لێرده‌ا ئەو گله‌ییه‌ له‌و بنکه‌یه‌ به‌کەم:

ئەوه‌ى کەشکۆلى شێخ عه‌بدولمۆئىنى مه‌ردۆخى خۆیندبێته‌وه‌ ده‌زانێ هه‌ر له‌ کاتى لیکۆلینه‌وه‌ و پێش چاپى یه‌که‌میه‌وه‌ دەستى یارمه‌تیدانى من بۆ ئەو کاره‌ له‌ کاردا بووه. دواى ده‌رچوونى چاپى یه‌که‌میشى باشت‌ترین و تێروه‌سه‌لت‌ترین باب‌ه‌تم وه‌ک سه‌رنج و راست‌کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو چاپه‌ نووسى (پروانه: لاپه‌ره ٧٦ ی به‌رگى پێنج‌ه‌مى بووزاندنه‌وه‌ى مێژووى زانیانى کورد له‌ رێگه‌ى دەست‌خه‌ته‌کانیانه‌وه‌).

دواتر مامۆستا ره‌فیع سالح وتی: به‌ته‌ماین چاپىکى نوێی ئەو کەشکۆله‌ بکه‌ینه‌وه. منیش وتم: وا بزانی که‌س به‌ئەندازه‌ى من - جگه‌ له‌ مامۆستا ئەنوه‌رى سو‌لتانى لیکۆله‌وه‌ى کەشکۆله‌که‌ - به‌و کەشکۆله‌وه‌ خه‌ریک نه‌بووه‌، و سه‌رنجگه‌لیکی زۆر و زانیاریی باشم له‌سه‌ر کەشکۆله‌که‌ هه‌یه، ئاماده‌م پێیدا بچمه‌وه‌ و به‌سه‌رنجگانه‌م ده‌وله‌مەندى بکه‌م، به‌مه‌رجێک - وه‌ک مافى زانستى خۆم - له‌سه‌ر به‌رگى کتێبه‌که‌ بنووسرێ (پێداچوونه‌وه‌ى محەمەد عەلى قەرەداغى).

مامۆستا ره‌فیع وتی: زۆر باشه.

له‌سه‌ر بنه‌مای ئەم رێکه‌وتنه‌ دواى تاییکردنه‌وه‌ى کەشکۆله‌که‌ جارىکی دى =

به‌ئى له هه‌ندى شويندا - وهك وا پى دهچيت جياوازي نوسخه بن - چهند رهمز و نيشانه‌يه‌كى نووسيوه وهك: (ف، ك، ل: ٤٦)، (ت، م) (ل: ٤٩)، (كش، مه لا ئه‌حمه‌دى دهكه) (خ)، (م)، (ت، خ)، (ل: ٥٠)... به‌لام له خۆى به‌ولاوه كه‌س نازانيت مه‌به‌ستى له‌م نيشانانه چييه، چونكه هيجى له‌باره‌يانه‌وه نه‌نووسيوه. هه‌ر له پال ئه‌مه‌دا ده‌بى به‌سه‌ر ئه‌وه‌يشدا نه‌رۆم مامۆستا شوکور له كاتى كارکردنى له ديوانى شيخ رهنادا و بۆ ليكدانه‌وه‌ى وشه و مه‌به‌ستگه‌لى جيا جيا چهندين سه‌رچاوه‌ى به‌كار هيناوه و ناوى هيناون، به‌لام نه ناوه‌يانه‌كه‌ى

=سه‌ره‌به‌ريم خوینده‌وه و سه‌رنجه كۆنه‌كانم و كۆمه‌لى سه‌رنجى نويشم خسته سه‌ر و دامه‌وه به (بنكه‌ى ژين) و له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ى يه‌كه‌مى پرۆقه‌كه نووسيم (پیداچوونه‌وى محمه‌د عه‌لى قه‌ره‌داغى).

دواى ماوه‌يه‌ك له‌م به‌ينه‌دا چاپه‌ نوێكه ده‌رچوو، به‌لام - سه‌د مخابن - ئه‌و ئه‌رك و رهنج و ماندوووبونه‌ى من پشتگوێ خراوه و به‌وه‌نده ده‌سه‌به‌ردار بوون كه نووسيويانه:

«بنكه‌ى ژين كه ئه‌م چاپه‌ نوێيه ده‌خاته كتیبخانه‌ى كوردیيه‌وه، به‌پێوستى ده‌زانى سوپاسى كاك محمه‌د ره‌شید ئه‌مینی پاوه‌بى و مامۆستا محمه‌د عه‌لى قه‌ره‌داغى بكات كه هه‌ریه‌كه‌یان به‌شێوه‌یه‌ك به‌شێكى ناته‌واوییه‌كانى چاپی یه‌كه‌مى راست كردووته‌وه...»

ئه‌مه‌م به‌ له‌به‌رچاوه‌ نه‌گرتن و بايه‌خ نه‌دان به‌رهنج و كۆششى كه‌سانى دى و په‌چاونه‌کردنى (ئه‌مانه‌تى عیلمى) دانا و ئه‌مه‌يش ده‌بى به‌هۆى پشت ساردبوونه‌وه و خۆكشانه‌وه له كۆمه‌كێردن و یارمه‌تیدانى پرۆژه‌گه‌لى وه‌ها بۆ ئه‌مه‌ولا.

ئه‌م نووسینه‌م بۆیه‌ نووسى كه به‌رى رهنجى سى و چوار مانگی سه‌رومپرى كارکردنم له‌و كه‌شكۆله‌دا به‌و دێره لاوازه‌ى سه‌روه‌ه به‌بادا درا. هه‌ز ده‌كه‌م ئه‌وه‌يش بلێم ئه‌گه‌ر كه‌سێك گومانی له‌م قسانه‌م هه‌بى ئه‌و بابته‌ى كه باس‌م كرد و با‌لوم كردووته‌وه له ته‌ك پرۆقه‌ى هه‌له‌چنیه‌ كه‌شكۆله‌كه‌دا كه به‌خه‌تى خۆم پیداچوونه‌وه‌كه‌م له‌سه‌ر لاپه‌ره‌كانى نووسيوه، به‌لگه‌ى روونى ئه‌وه‌ن كه ده‌بێتم.

له ناو کتیبه که دا وهک پئیویست و به پئی ریبازی زانستییه و نه له کۆتاییی دیوانه کهیشیه وه - وهک حهق و ابوو واکات - ناوی سه رچاوه کانی نووسیوه، بۆ نمونه چه ندین جار ناوی ئومید کاکه رهشی هیناوه بی ئه وهی بلایت ئهم ئومید کاکه ره شه چیه و چ پئوه ندیه کی به شیخ ره زاوه هیه و چ کاریکی بۆ شیخ ره زا کردوه.

* پشتگوێخستنی سه رچاوه، یان نه گه ران به داوی سه رچاوه دا:

یه کتیک له وه که موکوورپیه زۆر زه قانهی له دیوانی شیخ ره زا کهی مامۆستا شوکور مسته فادا رپگه ی په رده پۆشی و حاشا لیکردنی نییه، نه گه رانی مامۆستا شوکوره بۆ سه رچاوه ی کاره کهی. بیگومان پدش ئه وهی مامۆستا شوکور ده ست بداته کاره کهی ده یان بابته و لیکۆلینه وه - جگه له کتیب - له کۆوار و رۆژنامه کانداله سه ر شیخ ره زا نووسراون، به لām مامۆستا شوکور خۆی به وانه وه ماندوو نه کردوه و ئاماژه ی بۆ یه ک بابته له کۆواری یان رۆژنامه یه کدا نه کردوه. نه که هه ر ئه وه بگه ره کتیب هیه له سه ر شیخ ره زا نووسراوه شتی نوپی تیدایه، شیعر ی بلآونه کراوه ی تیدا بلآو کراوه ته وه، که چی ئه وه ییش به سه ر مامۆستا شوکورد تپ په رپوه و به مه ییش که لینی گه وره که وتوه ته کاره کهی.

بۆ نمونه - وهک ئاماژه م بۆ کرد - کاتیک بیستم د. عیزه دین مسته فا ره سوول خه ریکی کاریکه بۆ شیخ ره زا چه ند پارچه شیعر ی بلآونه کراوه ی شیخ ره زام له لای بوو به دهستی خۆم بۆم برد و له کۆتاییی کتیبه که یه وه بلآوی کرده وه، که چی مامۆستا شوکور یان ئه وه کتیبه ی نه دیوه یان گوپی پی نه داوه و ئه وه شیعره بلآونه کراوانه ی به سه ردا تپ په رپوه و جپگه ی خۆیان له دیوانه نویکه ی شیخ ره زادا له ده ست داوه. ئه وه شیعرانه ییش ئه مانه ن:

۱

نیمه بۆتەسویری ئەبرۆت پەیرەوی مانى دەکا
شانه بۆ زنجیری زولفت عەنەبەر ئەفشانی دەکا

ئەم پارچە ھەشت بەیتە و کۆتاییبەگەى ئاوايە:
کەس نییە ئەو شوخە حالى کا لە سۆزى ئاتەشم
وا (رەزا) دیسان لە عیشقى ھەر غەزەلخوانى دەکا

۲

پارچەبەگى سى بەیتی سەرەتاکەى ئاوايە:
بەبى من سویند بدن سندوق ئەمینی
بەئاین و بەئەركمان و بەدینی

.....

۳

یەك بەیت كە ئاوايە:
بە غەیرەن میهرى تۆگەر بى له دلما
زرەى زنجیری زالم بى له ملمما

.....

۴

ئەم تاکەيش:
دنیا كە عیبارەت لە ھەوا و ھەوسىكە
وەك تاسى حەمام ھەر نەفەسى بۆ تەرەسىكە

ئەم پارچەپیش كە لە كەشكۆلى مامۆستا مەلا عەبدوﻻي قزﻟجى كە لەﻻي
خۆم پارﯩزراوه وەرگىراوه، دواتریش نوسخەيەكى ديم لە دەستخەتى ژمارە
(۲۰۱۳۲)ى (المركز الوطني للمخطوطات)دا دىيەووه و چەند شوپىنىكى چاپكەم
لە بەرى راست كردهوه، بۆيە لێرەدا پارچەكە وەك خۆي بﻻو دەكەمەوه:

هەر بلووكىكى عەجەم حاكمى (قمزە كنه) بى
موختەسەر پەرورەشى رۆحى بە ئابى سنە بى
نايىبى گىيانە بﻻنە مەكە بۆ خۆم ئەگەفم
مونشى باشى "شەكەتم"، نازرى "مەمتۆقنە" بى
دوختەرى سەركار تەفەنگدارى لە بۆ رۆژى مەساف
تير و قەلغان و قەمەى سمت و سەرى هۆجەنە بى
صەفى پيشخدمەتى ئەبرۆ بە خەتى وسمە كشاو
دەست و پىي نۆكەر و ئەجزاى هەموو غەرقى خەنە بى
نامەوئى لەزەتى ئەو خاكە جەهەننەم لە سەفای
با دوو سەد مەرتەبە سا گوى خەلە لەو مەسكەنە بى

جگە لەمانەپیش پارچەپەك چوار خشتەكى و دوو بەيتى فارسى كە ئەمانیش
جىگەى خۆيان نەگرتوو.

* يەككى ديش لەو لايەنانەى نەدەبوو لە كارەكەى مامۆستا شوکوردا
هەبوايەن و بوونەكەى بووهوه بە لەكە بەسەر كارەكەوه و لە بايەخى
شكاندوو، زىادەرەوى و لادان لە مەبەست و تى ترانجدنى بابەتى لاوهكى و
بى جى لە لىكدانەوى شيعرەكاندا، بۆ ئەمەيش نموونە زۆرە، هەر بۆ
دەرخستنى ئەم لايەنە ئاماژە بەلاپەرەكانى (۵۱ و ۵۲ و ۵۳)ى ديوانەكە دەكەم
كە تەنيا بەهاتنى وشەى بولغار مامۆستا شوکور چەند بەسەرھاتى خۆي

داستان ئاسا لەو شوینەدا نووسیوه و باسی ئەوهی کردووه چۆن لەو ولاتە لە تەک ژێکدا کەتوووتە قسە و دوایی (دانس)ی لەگەڵدا کردووه.

* لایەنێکی دیکەیش لە کارەکهی مامۆستا شوکورددا جێگەی سەرنج و تێڕامانە و حەق نەبوو وابێ پەڕەوینەکردنی خاڵبەندی و وەستان لە جێگەی وەستاندا و چوونەوه سەر دێر لە شوینی خۆیدا... کە ئەمانە هەموو پێویستن و یارمەتیدەری خۆینەرن بۆ دەستگرتنی بۆ خۆیندەنەوهی دروستی کارەکهی مامۆستا شوکور وەک پێویست.

هەر بۆ نموونە سەرنجێکی لاپەرە (٣٥ و ٣٦)ی دیوانەکه بە بزانه چۆن مامۆستا شوکور کە دەستی کردووه بە لیکدانەوه ئیتر بێ وەستان و پسان و لاکردنەوه نەووستاوتەوه تا نووسینەکهی تەواو بووه، کەچی لەو دوو لاپەرەدا چەندین جێگەی وەستان و پامان و سڵەمینەوه و سەرسورمان هەیه، دەبوو هەموو جیا بکرایەنەوه.

چەند بەیتێکی ئاواره و چەند راستکردنەوهیەک:

گومان لەویدا نییه مامۆستا شوکور کاروانی شیعری شیخ رەزای نەگەیاندوووتە دوا قوناق و لەوانەیه زۆریشی مابێ - ئەگەر لە توانادا بیت ئەو کارە بکرێت - کە هەموو بەرھەمی شیخ رەزا بدۆزینەوه و یەک بخرین.

من بەپێی کات و توانا و دەرەتانم لە هەر لایەک شیعری شیخ رەزا - یان شاعیرانی دی - کە لە دیوانەکهدا نەبێ، یان هەبێ و جیاوازیی لە تەک دەستخەتیکدا هەبێ، ئەوانە لە پەراویزی دیوانە چاپەکانەوه دەنوسم بۆ ئەوهی بۆ کاتی خۆی زۆر گەڕانیان نەوێت و جێگەی سوود بن. لەسەر دیوانی شیخ رەزای مامۆستا شوکوریش ئەم کارەم کردووه، لێرەدا بەری ئەو پەنجە دەخەمە پال ئەم چەند دێرە:

- پارچەیی:

چوومه لای یاری مومتازم

وتی لاچۆ دزی..... (ل: ١٥٩)

له چاپه كه دا دوو بهیته به لآم من له دستخه تیکدا كه له لای مه لا عوسمانی
موفه تیشی ئوقاف دیم سی بهیته و ئهم بهیتهی خواروه له چاپه كه دا نییه:
یهك سهعات و نیم كهوته پئی مه له عهینی گیانه لآو
دوای ئهوه دهسم برد و وتم: وهره ئهی.....!

- بهیته (١٦٨) ل: ١٨٩ كه ئاوايه:

ئیدیعای عیلم و ئهم سهر و سهكوته
سیكتری كهن، كه ههر بهشی سووكته
له دستخه تیکدا كه لای منه نووسراوه (سی كوته) و ایزانم ئهمه راستره و
(سهكوته) و (سی كوته) یش به پینووسی كۆن وهك یهك دهنووسرین و
جیناسیان له نیتواندا دهپئی.

- بهیته (١٩٤) ل: ٢٠٠ دیوانه كه كه نووسراوه:

مه كهن باوه پ بهقه ولی داکی.....
له لاپه ریهیه کی دستخه تدا كه له لای من پارتیزاوه دوو بهیته و دوو
بهیته كه یش بهم جۆره ن:

شكات نامه كهت نووسی بوو ئهی مه لای جووکی
كه عاجز بوویی له دست دایکی خوگیکانی كه ركووکی
گهلی ههرزه شرایی و ژاژ خوانی كردبوو تیدا
ولهلی عاجز نه بووم، وام زانی گا بۆرانی، كهر كوکی

- له دستخه تی ژماره (١/١٩٠٦١) المرکز الوطنی للمخطوطات) دا ئهم بهیته
به ناوی شیخ رهزاه نووسراوه:

لهم زهمانه ههركه سی کوونی نه بی قهدری نییه
شاهیدی ئهم مووده عام (حرمت ماتیهه!)

- له بهیتی (۱۱۷) ل: ۴۲۱ دا که نووسراوه:

أرجح بغداد وانی غریبها

على جنة الفردوس لولا نقيبها

مامۆستا شوکور هه له بهیه کی زهق و سهیری کردووه، هاتوو هه کاتی لیکدانه وهی مه عنای بهیته که دا له کۆتایی نیوه بهیتی دووه مدا له باتی (لولا نقیبها) نووسیویه (لولا جمیلها) و وای داناوه ئهم بهیته له هه جووی (جه میل سیدقی زه هاوی) دایه. که راست وایه بهیته که وهک له شیعره که دایه له هه جووی نه قیبی به غدادایه. له مهیش سهیرتر ئه وهیه مامۆستا شوکور به مهیشه وه نه وه ستاوه، له پاش لیکدانه وه که ی خۆی نووسیویه:

«لاویک ئهم بهیته ی کردووه به پینج خشته کییه ک، ده لئ:

عجبت ل نفسي كيف ضاع نصيبها

من العيش في ارض واني اديبها

فمن ظلمها اذ بان عنى طيبها

ارجح بغداد وانی غریبها

على جنة الفردوس لولا جمیلها»

زۆر ئاشکرایه ناگونجی له (تخمیس) دا قافییه ی دوا نیوه بهیت ئه و جیاوازییه گه وهی هه بی له تهک چوار نیوه بهیته که ی پش خۆیدا. له مانهیش جیگه ی سه رنجتر ئه وهیه مامۆستا شوکور نووسیویه:

«لاویک ئهم بهیته ی کردووه...» ئه مه پدجه وانه ی ریازی لیکۆلینه وه و ئه مانه تی عیلمیه. مامۆستا شوکور چوزانی (لاوه یان (پیر)ه؟ ئه گه ر ده زانی لاوه ده بی بزانی کتیه، بۆ ناوه که ی نه نووسیوه؟

- له دهسته خه تی ژماره (۵/۵۴۶) ی (المركز الوطني للمخطوطات) دا ئهم بهیته فارسییه ههیه که له چاپه که دا نییه.

آسمان شرم کند بر رخ کاک احمد شیخ
تو برش خنده زدی، وای چه آهن روی

– لهسه‌ر پارچه‌ی (۲۸) ل: ۲۶۹ ی چاپه‌که نووسراوه:
«در وقت صلح در بین طالبانی و سادات سلیمانی فرموده»
به‌لام له دستخه‌تیکدا له‌لای من نووسراوه:
«در مدح حفیدان حضرت کاک احمد – قدس سره –».

– پارچه‌ی (۹۷) ی ل: ۴۰۵ ی چاپه‌که له نیوه بهیتی سپیه‌مدا له دستخه‌تیکدا
لای من جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه که ئاوایه:
(من کیم چیم که تا دم زنم از ثنای تو)

– پارچه‌ی (۷۳) ل: ۱۴۱ دیوانه‌که له ته‌ک نوسخه‌ی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ده‌که‌دا
جیاوازیی زۆری هه‌یه و مامۆستا شوکوریش چند جار ئاماژه بۆ نوسخه‌ی
ده‌که ده‌کات بۆیه لێرده‌دا وه‌ک له (ده‌که‌)دایه ده‌ینووسمه‌وه:

ره‌شه مه‌ششاک‌ی که‌ری ره‌ش به ره‌شت
تا ره‌شت مـاوه ره‌ش و سـوور به ره‌شت
چل و چپوی چه‌می ره‌شنه‌ش هه‌م به له‌شت هه‌م به ره‌شت
ره‌شه هیندووی حه‌به‌شت میه‌مان که‌م
به ره‌شی خو‌ی ره‌شه کـیر کا له ره‌شت
ره‌شه ره‌شت ئه‌لپی تا‌قی خه‌لووزانه ره‌شه

– ئه‌م به‌یته فارسییه‌ی خواره‌وه له ل: ۴۴۷ ی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ده‌که‌دایه له
چاپه‌که‌دا نییه:

پسرا بس کن خنده باستهزا را
که دریداست رضا کون دوصد میرزا را

- ئەم دوو بەیتەم بەدەمی لە مامۆستایەک وەرگرتوووە ناوەکەم لە بیر نەماوە.
فەرمووی: شیخ رەزا و مەلا عەبدوڵای کۆیە لە تەکیە (خادم السجاده) دەبن،
میوانی غەریب و غەیری مەلایان دەبی، خواردنی تایبەت بۆ ئەوان دەچی،
شیخ رەزا و مەلای کۆیە بەیەکەووە ئەم دوو بەیتە دەڵێن:

خادیمی سوو جادهیی پەغەمبەری
مەعدین و کانی سەخا وو لەنگەری
ئەو کەسەمی خوانی لە بۆ دێ صوبح و شام
چی لە ئێمە زیاترە غەیرەز کەری؟

- لە لاپەرە ٢٥٨ی بەرگی چوارەمی کەشکۆڵستاندا (٤) بەیت هەیە وا دیارە
بەبۆنەمی دروستکردنی مزگەوتیکەووە بوووە کە مستەفا ئاغا ناویک دروستی
کردوووە. نازانین مستەفا ئاغا کێیە و مزگەوتەکەیش لە کۆی دروست کراوە،
ئەوئەندە هەیە بەپێی ئەو حیسابە ئەبجەدەمی شیخ رەزا لە کۆتاییی بەیتەکانەووە
دایناوە میژوووی دروستکردنی مزگەوتەکە سالی ١٢٩١ک - ١٨٧٤ز بوووە.

بەیتەکانم باش بۆ نەخوینراووتەووە، ئەوئەندەمی بۆم ساغ بوووتەووە لێرەیدا
دەنووسم:

- ایضا کلام شیخ رضا -

اگر خواهی سعادت سعیها کن در نکو کاری
که ایزد (لیس للانسان الا ما سعی) فرمود
(ببرنج بیخشان!) کنج در راه خداوندی
که در پاداش نیکی بندهکانرا وعدها فرمود

مگو زحمت کشید و ساخت مسجد مصطفی آقا
بگو جنت خریدو با خدا بیع شرا نمود
جواهر پاشی شد طبع رضا وگفت تأریخش:
(مزین معبدیرا مصطفی آقا بنا فرمود)

- له لاپه ره ۱۰۳ ی بهرگی پینجه می که شکۆلستاندا بهک بهیتی فارسیی شیخ
رهزا ههیه که له چاپهکاندا نییه. بهیتهکه تهر بووه و مهرهکه بهکهه ی بلآو
بووتهوه باش بۆم نهخوینرایهوه، بهگومانهوه ئهوهی لئی بۆم ساغ کراوتهوه
لیژهدا دهینووسم:

تیر کیر ما ز کونت بگذرد چشم خموش
... کتی بر کون نر کن از کیر ما

- له دستخه تیکی شر و په ریووتی لای خوّمدا که شیعیی شیخ رهزای
تیدایه له لاپه ره به کدا ئه م سئ تاکه بلآونه کراوهی خوارهوهی تیدایه، جیگه ی
سه رنجه که ناوینیشانه کانی بهعه ره بی نووسراون، منیش وهک خوینان
دهیاننووسمهوه:

- وله یهجو الباییه -

در جهان هر که می شود بابی
مه طره قی خهر به مه قعه دی بابی

- وله یمدح عصاته -

این عصا کاندرا میان پای من است
بشکند گر آهنین باشد دری

- ولرضا يهجو رضا -

نك رضا ولا تخشني ملامة
فليس في القانون من فعل الشنيع بالرضا

- هەر لهو دهستهتهدا سى بهیتی تورکی ههیه که له دیوانه چاپه کهدا نین
و لهسهریان نووسراوه:

- وله في عزة النفس -

علوی همتدن سرفردانیم فریدونه
تنزل ایلمان طبع بلندم سقف گردونه
دعاگوی ملوک آل عثمانم باش اکمم
مهنم باشکاتب ما بین همایونه
مرادم تکید نک اولد شیخ باقی نک
طور رکن حائز میدر توجیه مادونه

لهسهر پارچهی:

«من اگر روان نسازم به پیمبری صبارا»

پارچهی (۱۱) ل: (۲۳۹) نووسراوه:

«شیخ رضا در نعت امیر کرمانشاه بامید آنکه مدیحه شاهرآ تقدیم کند
ونکرد تخمیس بغزل حافظ کرد».

- بهگویرهی ئهوهی خوا لیخوشبوو عهباس عهزای له کتیبی (العراق بین
احتلالین ج ۸) ل: ۱۲۵ دا نووسیویه پارچهی (۷۰) ی ل: (۵۴۱) ی دیوانه کهی
شیخ رهزا له ههجووی (عطاءالله) پاشای والیی بهغدادا نووسراوه.

- لهم باسهدا من زیاتر بهنموونه هینانهوهوه خوّم خهریک کردووه و
نهمویستوووه - و ئیرههیش دهرهتانی ئهوهی نییه - باسی جیاوازی

دهستخه ته كانی له تهك چاپه كه دا بكه م، چونكه ئه مه زۆر له وه زیاتری دهویتی له شوینی وادا جیگه ی بپیته وه. بۆیه لیروه دهگوینمه وه بۆ لای سه رنجراکپشانی رۆشنبیران و لیکۆله وانی ئه مه ولای دیوانی شیخ رها بۆ خالکی پر بایه خ ئه ویش:

من گه لی جار نووسیومه: تا ئیسته ئیمه دیوانی هیچ شاعیریکی کوردمان به دهستخه تی خۆی چنگ نه که وتوو. نه ک هه ر ئه مه بگره دیوانیکیشمان له دهستا نییه که له بهر دیوانی شاعیر خۆی نووسرابیته وه. جا لیردها جیگه ی پرسیار ئه وه یه که پارچه شیعریک دهبینین له که شکۆلێکدا دراوته پال فلان شاعیر دهبی به چی پشت ئه ستور بین که ئیمه ییش بیدهینه پال هه مان شاعیر، که له کاتیکدا هیچ به لگه یه کی ئه وه مان به دهسته وه نییه بی دوودی بلتین: شیعی ئه و شاعیره یه؟

ئهم گومانه له کاتیکدا زیاتر خهست دهبیته وه که دوو بۆچوونی دژ به یه ک بدرینه پال شاعیریکی و بۆچوونه کانیش به رانبه ر به یه ک که س بن. بۆ نمونه دراوته پال شیخ رها که گوته ویه:

ئهی مادهری گیتی تۆ هه تا ئیسته نه زاوی
زاتیکی وه کو فه یزی ئه فه ندیی زه هاوی
مومکینی نییه ئیدراکی هه قانیق به ته واوی
مومکین نییه ئیدراکی نه کا زیه نی زه هاوی

ل: ۱۶۴

ئهم بۆچوونه ی شیخ رها به رانبه ر به موفتی زه هاوی جیگه ی خۆیه تی و موفتی زه هاوی له وه زیاتریش هه لده گرئ، به لام ئه و له ته ک چه ندین پارچه ی جیا جیادا دراونه ته پال شیخ رها که له زۆریاندا به ناشیرینترین شیوه هه جووی موفتی زه هاوی و بنه ماله که ی دهکا یه ک ناگرنه وه.

من وه ک له شوینی دیشدا ئاماژه م بۆ ئه مه کردوووه گومانم بۆ ئه وه دهچیت ئهم به یه تانه دهست هه لبه سته ی که سانی دژ به موفتی زه هاوی بن و یستبیتیان به م به یه تانه توانای موفتی خۆی و پاکداوینی خانه دانه که ی

لهكه دار بکهن و كه سيشيان له شيخ رهزا باشتر نه دوزيوه ته وه كه نه م شيعرانه ي بدهنه پال و له وانه يه دواي كوچي دوايي شيخ رهزايش شيعره كانيان دزه پي كرديت بو نه ملا و لا و ناو كه شكول و به يازه كان.

نه نامتيك

له م وتاره دا نه مويستوه - و ماوهي نه وه يش نييه - كه به هه موو لايه كي ديواني شيخ رهزا كه ي ماموستا شو كوردا بگه م و سه رنجه كانم له سه ر هه موو لايهن و بابه ته كان ي بنووسم؛ چونكه نه وه هه ر زوري ده وي ت و نه گه ر نه وه بكه م و به وي كاره كه ي ماموستا شو كور له ته ك ده سته ته كان ي لاي خو م دا به رانه ر بكه م و جيا وازييه كانيان بنووسم ده بي ديواني ك چاپ بكه مه وه له ديوانه چاپه كه ي ماموستا شو كور كه متر نه بيت.

به لام مه به ستي سه ره كيم نه وه يه نه وه ده ريخه م كه نه و چاپه ي ماموستا شو كور بي كه مو كووري نييه و كاره كه ي ناچي ته قالي چاپيكي نو ي زانستي يانه وه و هيو دارم نه م سه رنجه انه م وريا كر د نه وه بن بو كه سيك يان كه سانيك كه له مه ولا ده ست ده دهنه ديواني شيخ رهزا - يان ديواني هه ر شاعيريكي ديكه ي كو نمان - بو لي كو لي نه وه و خزمه ت كر دني نه و سه رنجه انه ره چاو بكه ن و خويان له وه ه لانه بپاري زن ماموستا شو كور تيبان كه وتوه .

كه ده يش لي م: كاره كه ي ماموستا شو كور زانستي يانه نييه ، هيو دارم خوي نه ري به ري ز گوماني بو نه وه نه چي ت كه - خوانه خواسته - من به وي له نرخی كاره كه ي ماموستا شو كور كه م بكه مه وه و له خو مه وه ره خنه ي نابه جي ي لي بگرم ، به لكو مه به ستم خزمه تي كاره كه ي ماموستا شو كوره و ده مه وي لايه نه لاوازه كان ي بخره روو بو نه وه ي وه ها نه مي ننه وه و له مه ولا به هي ز و پته و بكرين .

ده بي نه وه يش بل يم: كه نه م چاپه ي ديواني شيخ رهزا ده رچوو گله ييم له ماموستا شو كور كرد و باسي ناته و اوييه كانيم بو كرد ، له وه لام دا به شي وه كه ي خوي وتي: «كو ره باش بوو من له م جه نجا لييه دا نه مه يشم بو كرا» .

هەر بۆ ئەوەی خوینەری ئازیز لە هەندیک لەو ناتەواویانە بەکورتی ئاگادار بکەمەووە و هۆی ئەوەی پێی بلێم کە کارەکەمی مامۆستا شوکۆر بۆچی زانستییانە نییە دەلێم:

یەکەم: پێش هەموو شتێی خوینەر حەقیەتی و مافی خۆیەتی بزانی سەرچاوەی ئەم چاپەمی مامۆستا شوکۆر چییە؛ چاپە؟ کام چاپە؟ دەستخەتە؟ کام دەستخەتە - یان دەستخەتەنە - یە و لە کوێن و چۆن؟ چونکە ئەگەر گومانێ لە خویندەنەووە و نووسینەووەی شوینیکدا هەبوو دەبێ شوینیک بپێ پەنای بۆ بەریت تا لە راست و دروستیی باسەکە بگات.

دووهم: کاتی وا هەیه زیادهیک لە شوینیک وەردهگرێ بەلام شوینەکە دیاری ناکات و بەخوینەر نالیت ئەو زیادهی لە کوئی هیناوه. بۆ نمونە:

لە لاپەرە (٤١٢)دا لەسەر پارچەمی (١٠٦) دوا بەیتی نووسیویە:

«ئەم تاکە شیعەرە لە دیوانە لە چاپدراوهکەدا نییە».

لێرەدا خوینەر بۆی هەیه بلێت: لە کویت وەرگرتوو؟ خو ئەگەر شوین دیاری نەکرا خوینەر حەقی خۆیەتی بلێت: لەوانەیه ئەم بەیتە دەست هەلبەست بێت و بەیتی شیخ رەزا نەبێت.

سێیەم: جاری وایش هەیه ناوی کەسی دێنی کە دەبێ ئەم سوودی لە سەرچاوهیک وەرگرتبێ ئەو کەسە تیا دا نووسی، بەلام باسی سەرچاوهیکەمی نەکردوو. وەک (د. کەمال فوئاد) کە لە چەند شویندا - بۆ نمونە ل: ١٥٥ و ١٦١ - ناوی هیناوه، کەچی باسی ئەوەی نەکردوو. د. کەمال لە چ شوین و بۆنەیکدا ئەو باسەمی نووسیوه.

چوارەم: هەر وها دەکرێ شپرزەیبی کارەکەمی مامۆستا شوکۆر لەو هیشدا بەدی بکریت کە تیکە لاوی و ناریکوپتیکی لە ریکخستنی پارچە شیعەرەکاندا هەیه، بۆ نمونە بەشیکی بۆ شیعری عەرەبیبی دانەناوه و پارچە و تاکە عەرەبیبەکان پەراگەندن لە ناو کوردی و فارسی و تورکیدا. بۆ نمونە دەکرێ لاپەرە (٣٩٢) وینەیکەمی ئەم مەبەستە بێت.

هەر وها لاپەرە (٣٨)یش کە پارچەکە لە شوینی خۆیدا نییە.

دوا وتهم:

له دوا وتهمدا دهلیم: شیخ رهزا هر چۆن ببی و بههر مهبهستی ببی
شیعری داشۆرین و بی پردهی زۆری وتوو، بهلام ئەو شیعرانه کۆن بوون و
شیخ رهزا و ئەو کهسانهیش شیعرهکانیان بۆیان پیادا وتراوه، ئەم جیهانهیان
بهجی هیشتوو و چوونهتوو بهر بارهگای میهرهبانیی خوا. بهلام مامۆستا
شوکور هاتوو جارێکی دیکه پردهی لهسهر ئەو شیعره بی پردانه
ههڵداوهتوو و بهکاوهمۆ بهکاناندا چوو و زۆریش - له ههندی جیگه دا له
شیخ رهزا زیاتر - شوولی لی ههلمالیوه. من وا ئەزانم ئەوهنده خۆی بهو
لایهنهوه سهرقال کردوو له تهک لایهنی لیکۆلینهوه و دۆزینهوهی سهرچاوهی
دروست و پابهنبوون بهریبازی زانستییهوه خۆی خهریک بکردایه کارهکی
وهک ئیسته نهدهبوو و بهئاکاریکی دیدا دهرویشت.

مجموعه

س ۴۰ حکور - (دله بهو الحریه)

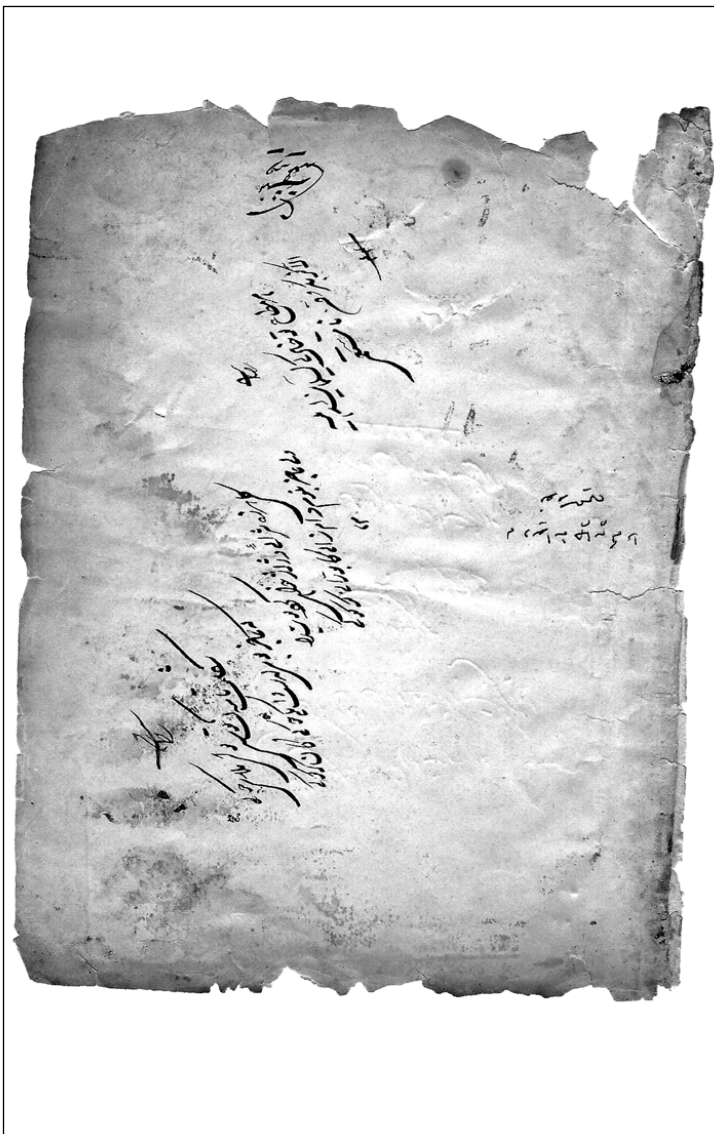
طی ہماره عدالت کر یقیندی سیاسی صوری ایجنہ برندن لو قانون اساک
تانون الہی داریکن یقین سربلین باقی ہذا باندرا اساک ہسیاکی
(دله فی ہر عترہ النص)

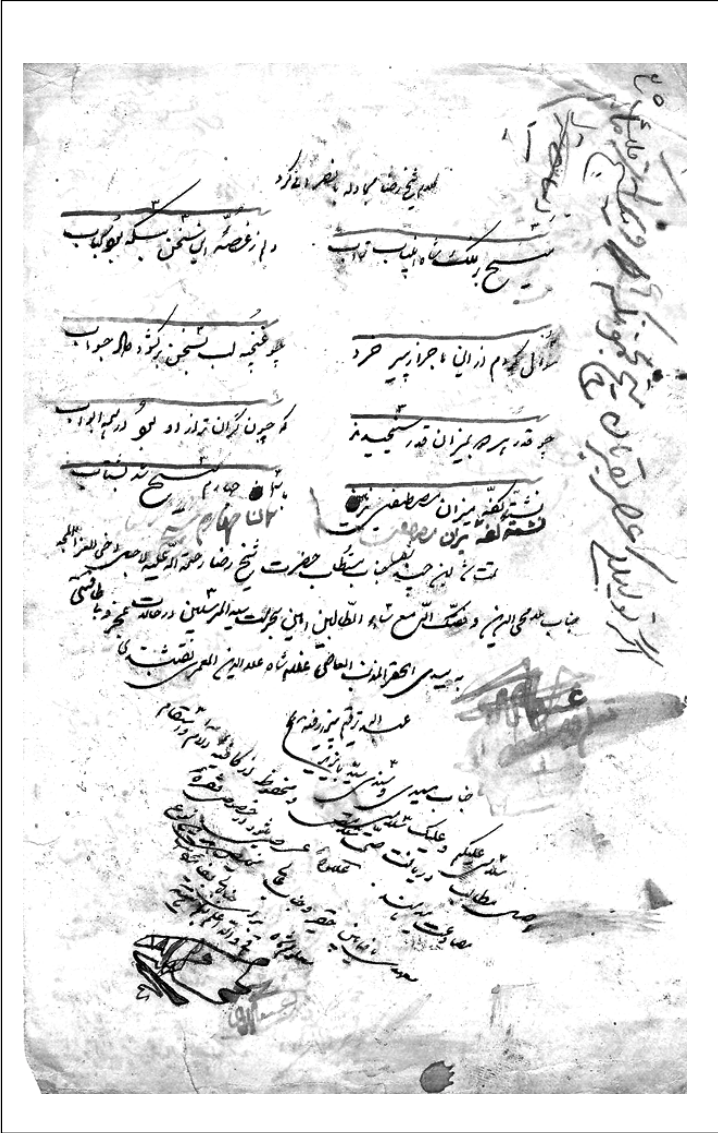
x علور محمدن سر فر و ایتم فریدون نزل ایفر طبع بلین سفہ گردون
دعا کوں بلورک ال عثمانیم باک الم دلر با شتاب ما بکن حمایتونہ
مرا دم کتہ نکت ادلہ شیخ باقی نکت طررکن حاکم صدر لوجہ ما دونہ
(دله بهو سنی اصفہ)

ص ۱ (ارنک سنی اقدی حمو ما بان بسرہ تازہ بو بجرہ اچی لیدر کرب البصرہ)

(دله بهو نصیب نبداد)

ص ۲ نصیبک نصیب کیرسون ضرارن کیر ارف
کوئی ورس دیانون ادلہ نسل پر کلیلائی

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript page, showing dense cursive writing across the page. The text is arranged in several columns, with some lines starting with large decorative initials. The paper is aged and shows signs of wear, including stains and discoloration.

۱۲ (دله فی نفع الاله) ۱۷

با بول الله جبرئیل هر سکه اصحاب کربلا داخل جنت نوم در زمره اصحاب تو
او در جنت دین در جنهم کی رواست اسکه اصحاب کربلا سکه جماعت تو
(وقال یهو الصیفة)

سند آری خلافت جعفریه عمر است کوش رشیده تا مالک مدو شیعه خراسان
شیعه فاحیه آن حق دران بهر نایابی آن قوم که دلیل دیگر است
مردم هاشان جویبارت لدر هر سکه دو صد مرتبه ایشان بخدا خوبراست
آنخ و خون و طوبایک بجم دوکی اند این هوذا اثری مجز مولا عمر است
(دله بهو الباطیه)

x (در جهان هر که می شود با طبعه مطوق خور مقصد با طبعه)

(دله بجمع عصانه)

x این عصا کانه بیان مای من است بشکند را هکله بشکندی

(در رضا بجز رضا)

x نیک رضا دل خوشی ملوکه نلیس فی العالون فی فعل الشیخ بالرضا

